

بُرَڪاتُ الصَّلوٰة

سنڌيءَ ۾

درود پاڪ جو ڪامل ۽ مڪمل مجموعو

جوڙيندڙ:

مرحوم و مغفور فقير محمّد اسماعيل نقشبندي "خاطي" نتوي

مُناجات بدرگاهِ باريِ تعاليٰ

مِن جانب

قدوة العاشقين حضرت پير سائين سيد علي گوهر شاه اصغر (عرف بنگلي ڌڻي)

قدس سرہ العزيز

درگاه عاليه پيران پاڳاره جو ٻيو منبر سجاده نشين (وصال ١٢٦٣ھ)

جبارا جرم بخش کيم جي کبيرا — اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا
عفو کر تون عصيان جي مون کيا هِن — گُنهه جي گنهگار جا سڀ صَغِيْرًا
وڃان در ٻئي ڪنهن جي، جي مون ترين تو — ٻه عالم ۾ آهين وَلِيًّا نَصِيْرًا
سڀو حال منهنجو آ معلوم توکي — توري ڪونهي ڪو ٻيو عَلِيْمًا خَبِيْرًا
درد دل منهنجي جا دفع ڪر تون داوَر — ڪلئي ڪم مشڪل عَلَيْكُمْ يَسِيْرًا
عطا ڪر تون عاصي تي جَنّٰتُ عَدْنٍ — سڄي تو مون اگهتئون عَذَابًا سَعِيْرًا
عزيزن قريبن ۽ دوستن سين سان — ڏسان ڪو نه شَمْسًا وَّلَا زَمْهَرِيْرًا
امت جيڪا آهي مُحَمَّدْ مُرسل سچي جي — پسي ڪو نه ڪو شَرُّهٗ مُسْتَطِيْرًا
صلح ڪر تون سامي سلطان سلاطين — جڙي ڪو نه جهيڙو سان يَتِيْمًا اَسِيْرًا
خدايا خطائون بخشين جي منهنجون — ته شافع آئم مُحَمَّدْ بَشِيْرًا نَذِيْرًا
سڻي سوال اصغر جو ڪر شاه شفقت — جو تون آهين سين لئه سَمِيْعًا بَصِيْرًا

وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين

هي ڪتاب برڪات الصَّلوٰة الله تعاليٰ ۽ ان جي حبيب
ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جي رضا ۽ خوشنودي
حاصل ڪرڻ خاطر ۽ پنهنجي ۽ پنهنجي والدين
مرحومين ۽ وفات ڪيل پائرن، عزيزن قريبن ۽
جمله امت مرحومه جي مغفرت ۽ ايصال ثواب
لاءِ ڇپائي في سبيل الله ورهائيندڙ:

قاضي عبد القدوس راڄڙ
يونٽ 12 لطيف آباد حيدرآباد. سنڌ

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

بركات الصلوٰة

سنڌي ۾

درود پاڪ جو ڪامل ۽ مڪمل مجموعو

جوڙيندڙ:

مرحوم ومغفور فقير محمد اسماعيل نقشبندي "خاطي" ٽنوي

ڇپائيندڙ:

الحاج قاضي عبدالقدوس راجڙ

ناشر:

القدوس پبليڪيشنز

الفيض دارالاشاعت واسلامي لائبريري ۽ دارالعلوم صبغة الاسلام

لطيف آباد نمبر ٩، حيدرآباد - سنڌ   قاسم آباد فيز ٢، حيدرآباد - سنڌ

ڪتاب ـــــ برڪات الصلوٰة

جوڙيندڙ ـــــ مرحوم فقير محمد اسماعيل ننويؒ

ڇپائيندڙ ـــــ الحاج قاضي عبدالقدوس راجڙ

ڪتابت ۽ اشاعتي نگران ـ فقير فيض محمد سڪندري

تاريخ اشاعت ـــــ ربيع الاول ١٤٢٥هه/مئي ٢٠٠٤ع

تعداد ـــــ ٻه هزار

ڇاپيندڙ ـــــ آزاد ڪميوني ڪيشنز ڪراچي

هديه ـــــ عشق ۽ محبت سان پڙهي عمل ڪرڻ
۽ دعاءِ خير سان نوازڻ

هي ڪتاب هر محبِ رسول پاڪ ڇپرائي
في سبيل الله ورهائي سگهي ٿو.

رابطو ڪريو ـــــ الفيض دارالاشاعت و اسلامي لائبريري
لطيف آباد نمبر 5 ،حيدرآباد، سنڌ.
فون: 0300-3039294

جي ڪارُون آيُون ڪانڌ ڪي، تہ روئِي رِيجهائِيج،
لِيلان لِيلائِيج، اَئين ماڳ مِٽي جو.

جي لِيلائِي نہ لهين، تان پڻ لِيلائِيج،
آسَرو مَ لاهِيج، سَجَڻُ سَباجهو گهڻو.

حضرت شاھ عبداللطيف ڀٽائي رحمة الله عليه.

سِڪندي سُپرِين لئہ، رُنم ساري رات،
بِرھ بيگانو ڪيو، هِيئو تِنهم حال،
هِڪڙا ڦَٽَ فيراق جا، ٻيو مِلڻُ مُحب مَحال،
پاڻ سُڃاڻي مُون پرين، ڪندا پَلائِيُون پال،
وَرندو واءُ وِصال، اَگَمُ اِيندا مُون پرين.

فقير محمد اسماعيل خاڪي رحمة الله عليه.

التماس

ناظرين ڪرام!

جنهن درود شريف ۾ حضور اڪرم ﷺ جي نالي مبارڪ جي اڳيان "سيدنا" لکيل نہ هجي تہ مهرباني ڪري ان جاءِ تي "سيدنا" جو لفظ استعمال ڪندا. تہ سندن ادب ۽ احترام ۾ واڌارو ٿئي. (امام احمد بن حنبل رحمة الله عليه)

بَلَغَ الْعُلٰى بِكَمَالِهٖ

رسول عربي پنهنجي ڪمال سان بلند درجي تي پهتا

كَشَفَ الدُّجٰى بِجَمَالِهٖ

سندن خوبصورتيءَ سان اونداهي ختم ٿي وئي

حَسُنَتْ جَمِيْعُ خِصَالِهٖ

سندن سڀئي اخلاق مبارڪ سهڻا آهن

صَلُّوْا عَلَيْهِ وَآلِهٖ

توهان درود پڙهو پاڻ ﷺ تي ۽ سندن اولاد تي.

شيخ سعدي شيرازي

يَا صَاحِبَ الْجَمَالِ وَيَا سَيِّدَ الْبَشَرْ

اي سونهن وارا ۽ اي انسانن جا سردار

مِنْ وَجْهِكَ الْمُنِيْرِ لَقَدْ نُوِّرَ الْقَمَرْ

بيشڪ تنهنجي روشن چهري کان چنڊ کي نور مليو

لَا يُمْكِنُ الثَّنَاءُ كَمَا كَانَ حَقُّهٗ

تنهنجي پوري تعريف ڪرڻ ممڪن ئي ناهي

بعد از خدا بزرگ توئی قصہ مختصر

مختصر ڪهاڻي: خدا تعالیٰ کان پوءِ تون ئي وڏو آهين.

— حافظ شيرازي شمس الدين محمد

بسم الله الرحمٰن الرحيم

فهرست

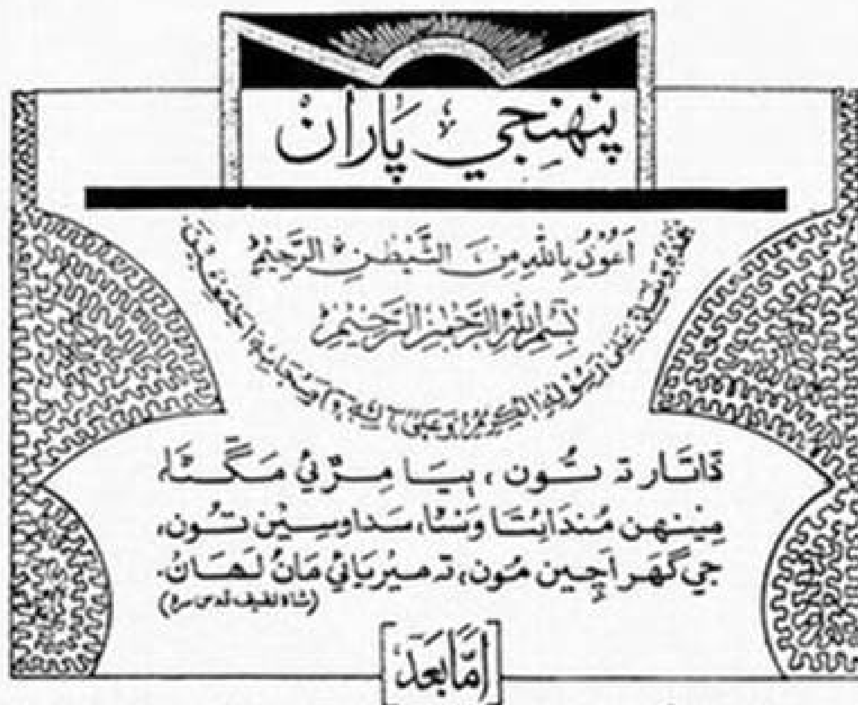
عنوان

منسوب

هي ڪتاب "برڪات الصلوٰة" مان انهن منهنجي مهربان ماءُ ۽ پيءُ جي نالي سان منسوب ڪريان ٿو جن مونکي جيئري باوجود انتهائي غريب هجڻ جي، وڏي محنت ۽ شفقت سان اشتڪري مونکي پاليو. منهنجي جيجل ماءُ ۽ منهنجي (مرحوم) والد منهنجي بيماري ۽ تڪليف جي وقت سارين راتيون جاڳي ڏينهن ڪري ڇڏيا، ڏسڻ جي بي پرواهه ڪيائون زندگي کي ڪيڏو ناڻون. جڏهن مان پنجن سالن جو ٿيس ته مونکي اسڪول ۾ داخل ڪيائون. والده صاحبه مرحومه جي وفات بعد، منهنجي مهربان والد مرحوم مونکي منهنجي والده جي جدائي جو احساس ئي ٿيڻ نه ڏنو ۽ مونکي ماءُ ۽ پيءُ ٻنهي جي شفقت ۽ محبت سان سانڀي پاليو وڏو ڪيو. انهن جي ڪمائي سان اڄ مان هن منزل تي پهتو آهيان. مان انهن جو هڪ پل جو احسان ساري عمر نٿو لاهي سگهان.

منهنجا پيارا منهنجا مهربان مولى! مان تنهنجي بارگاهه عاليه مان، پنهنجي ماءُ - پيءُ ۽ وفات ڪري ويل ڀائرن ڀينرن، عزيزن قريبن ۽ پنهنجي دوستن احبابن جي وفات ڪري ويل ماءُ - پيءُ، عزيزن قريبن ۽ ساري امت محمد صلى الله عليه وآله وسلم جي لاءِ مغفرت جي دعا گهران ٿو. ۽ هن ڪتاب "برڪات الصلوٰة" جي تصنيف جو ثواب، واسطي الله جي ۽ صدقي ۾ رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم جي، پنهنجي مرحوم والدين، عزيزن قريبن ۽ جملي مرحومين امت محمد رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم جي روحن مبارڪن کي بخشش ڪريان ٿو. الله تعالىٰ کين جنت الفردوس عطا فرمائي. آمين ثم آمين.

فقير محمد اسماعيل نقشبندي ٺٽوي

أمّا بعد:

هر سليم الطّبع ۽ شريف انسان ڪنهن جي توري لاهڻ ۽ احسان جو بدلو ڏيڻ جي پوري ڪوشش ڪندو آهي، ٻيو نه ته گهٽ ۾ گهٽ شڪريو ادا ڪرڻ يا دعائيه ڪلمات چوڻ پنهنجو اخلاقي فرض سمجهندو آهي. اسان جي دين اسلام به ان ڳالهه جي تعليم فرمائي آهي. ايستائين جو حديث پاڪ ۾ آهي ته جيڪڏهن توهان ڪنهن جي گهر دعوت کائڻ وڃو ته گهر وارن جي لاءِ خير جي دعا گهرو. انهي حديث شريف مان ثابت ٿيو ته ڪنهن مُحسن جي لاءِ دُعا گهرڻ به ان جي احسان جو شڪريو ادا ڪرڻ آهي.

هن دنيا ۾ انسانن جا هڪٻئي جي مٿان احسان ۽ تورا هوندا آهن، پر وجهِ تخليقِ ڪائنات محسنِ انسانيت حضور سراپا نور محبوب رحمة للعالمين صلى الله عليه وآله وسلم جن جا اسان تي

ڪروڙين بلڪ بيشمار ٿورا ۽ احسان آهن.

ٿورا، نه ٿورا، مون تي مارو ٿڙن جا،
پلايون پيرا، ڳڻي ڳڻيان ڪيترا.

(شاهه لطيف)

اهي احسان لاهڻ ته ڇا پر اسان جي ڳاڻڻ کان به ڳورا آهن ۽ نه ئي اسان کي شڪريو ادا ڪرڻ جو ڪو سليقو آهي. ان ڪري الله تبارڪ وتعالیٰ جي ذات بابرڪات اسان ضعيفن ۽ ڪمزورن مٿان مهرباني ڪندي محض پنهنجي فضل ۽ ڪرم سان شڪريو ادا ڪرڻ جو هڪ اعلیٰ ۽ افضل طريقو سمجهايو ته توهان منهنجي محبوب مٿان صلوٰة ۽ سلام پڙهو، ان سان توهان جا سڀئي مطلب پورا ٿي ويندا. الله تبارڪ وتعالیٰ ارشاد فرمايو:

إِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ○ إِنَّ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِيْنًا ○

ترجمو: بيشڪ الله ۽ ان جا ملائڪ صلوٰة ٿا موڪلين نبيءَ تي (هر وقت) اي مومنو! توهان به مٿن صلوٰة ۽ ڪثرت سان سلام موڪليو. بيشڪ جيڪي ماڻهو الله ۽ سندن رسول (صلی الله عليه وآله وسلم) کي ايذاءُ ٿا ڏين انهن تي دنيا ۽ آخرت ۾ الله جي لعنت آهي ۽ انهن لاءِ ذلت وارو عذاب تيار ڪيو ويو آهي.

(سورت احزاب. سيپارو ٢٢)

سڀ کان پهرين ته، هن آيت جي شروعات ۾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا (اي مومنو!) جو خطاب فرمائي اهو ثابت ڪيو ويو آهي ته هي حڪم

صرف مومنن لاءِ آهي ته اي مومنو! اوهين محبوب عليه الصّلوٰة والتسليم جي خدمت مبارڪ ۾ درود ۽ سلام پيش ڪريو: ڇاڪاڻ ته هي اهڙو عمل آهي جنهن کي خود خدا پاڪ پاڻ ۽ سندس لاتعداد فرشتا هر وقت بنا وقفي جي ڪري رهيا آهن. ان مان صاف ظاهر آهي ته حقيقي مومن ان نادري حڪم کي عظيم المرتبت سعادت ۽ غنيمت سمجهي پنهنجي محبوب مطلوب صلى الله عليه وآله وسلم جن جي خدمت مبارڪ ۾ درود و سلام موڪلڻ ۾ رُڌل آهن.

مگر حقيقت کان ناواقف ۽ ظاهر پرست، اُن الله جَلَّ جَلاَلُهٗ بي پرواهه ذات جي طاقتور ۽ نادري حڪم جو انڪار ڪن ٿا، جيڪو الله جلّ جلاَلُهٗ جو به پنهنجو محبوب عمل آهي ۽ محبوب ۽ دلپسند عمل جي حڪم جي تعميل يقيناً خوشي ۽ مسرّت جو سبب ۽ ان کان انڪار ۽ ويتر ان کي اعتراض جوگو موضوع بنائڻ تڪليف جو باعث بڻجي ٿو. ان مان چڱيءَ طرح معلوم ٿيو ته جيڪي ماڻهو الله جل جلالُهٗ جي ان حڪم جا انڪاري آهن ۽ ان صاف، شفاف ۽ آسان حڪم ۾ بہ مومنن لاءِ شيطان جي پيروي ڪندي مونجهاري جو سبب پيدا ڪن ٿا، اهي بلا شبہ مومن نہ آهن ۽ الله تعالىٰ ۽ رسول صلى الله عليه وآله وسلم کي تڪليف ڏين ٿا.

مٿئين آيت سڳوري، جيڪا اِلاهي حڪم جو زنده جاويد مثال آهي، سان لڳو لڳ ہي آيت مبارڪ ۾ سواءِ ڪنهن رڪ رڪاوٽ جي الله جل جلالُهٗ پنهنجو بيڪو فيصلو پاڻ ڪري دنيا جي دانائن عالمن، فلاسفرن وغيره کي وڏيڪ سوچ ويچار ڪرڻ کان لاجواب لاچار

ڪري ھي ٻاور ڪرايو آھي تہ اھو فيصلو ڪائنات جي شھنشاھ اللّٰہ جَلّ جلالہٗ جو آھي. خلاصو ھي آھي تہ ٻي آيت مبارڪ ۾ مٿين آيت واري حڪم کان انڪار ۽ اعتراض ڪرڻ وارن جي لاءِ سزا جو فيصلو بہ صاف صاف ٻڌايو ويو آھي. يعني جيڪي نبي آخرالزمان صلى الله عليہ وآلہٖ وسلم جن جي ذاتِ گرامي تي درود و سلام نہ پڙھندا، انڪار ڪندا، اعتراض ڪري خدا ۽ ان جي محبوب صلى الله عليہ وآلہٖ وسلم کي رنج پھچائيندا تہ انھن تي الله تعالیٰ ۽ ان جي محبوب رسول صلى الله عليہ وآلہٖ وسلم جي لعنت آھي ۽ انھن لاءِ ذلت وارو عذاب تيار ڪيو ويو آھي.

اھو انڪار ايذاءُ پھچائڻ جي مترادف ان ڪري آھي جو ان سان ناشڪري، احسان جي بدلي بُرائي ۽ خدا جي حڪم جي پيڪڙي ۽ انحراف ٿئي ٿي. ورنہ تہ ھڪ خاڪي، محتاج ۽ ڪمزور انسان ھڪ بي پرواھ بي نياز ۽ مستغني الله جل جلالہٗ کي ڪھڙو ٿو ايذاءُ رسائي سگھي؟.

ھت مان علماءِ ڪرام جي خدمت ۾ گذارش ڪندس تہ ھو درود و سلام جي موضوع تي وعظ ۽ تقرير ڪرڻ وقت اھي ٻئي آيتون گڏ ضرور تلاوت ڪن.

اشعۃ اللمعات شرح مشڪوٰت باب التشھد ۾ حضرت شيخ عبدالحق محدث دھلوي عليہ الرحمۃ فرمايو آھي تہ جڏھن نمازي نماز ۾ التحيات پڙھندي: " اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ (اي نبي

تو تي سلام) چوي ٿا هو پاڻ کي ائين سمجهي ته نبي پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جن منهنجو سلام ٻڌي رهيا آهن.

شيخ صاحب جو حوالو بلاشڪ وڏي اهميت وارو آهي مگر انهيءَ سلسلي ۾ اسان کي لفظ (اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ) تي وڌيڪ غور ڪرڻو آهي. "عَلَيْكَ" گرامر جي لحاظ سان واحد مذڪر مخاطب جو صيغو آهي زمانو حال آهي. مخاطب يعني موجود، قريب، حاضر ۽ سامهون. اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ: يعني تو (موجود، ويجهي سامهين ۽ حاضر) نبي تي سلام. انهيءَ مان چڱيءَ طرح بنا شڪ جي ثابت ٿيو ته هر نمازي وٽ نبي پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جن موجود هوندا آهن ۽ اهي ان نمازي جي سلام کي ٻڌي ۽ ان جي رڪوع ۽ سجدن ۽ قيام و قعود کي ڏسي رهيا هوندا آهن. پوءِ جتي نماز وقت حضور صلي الله عليه وسلم جن موجود ۽ قريب ۽ ٻڌندڙ ۽ ڏسندڙ آهن ته عام حالت ۾ اهي پنهنجي غلامن جو درود وسلام ڪيئن ٻڌي ۽ ڏسي نٿا سگهن؟

مطلب ته جنهن نمازي کي اهو احساس نه آهي ته ڪو نبي پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم منهنجي قريب منهنجي نماز ملاحظ فرمائي رهيا آهن ته ان جي نماز، نماز ئي ڪانهي؛ ڇو ته لفظ عَلَيْكَ شاهدي ٿو ڏئي ته پاڻ ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن موجود آهن.

الله تعاليٰ فرمايو:

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ

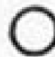
عَلَيۡهِ مَا عَنِتُّمۡ حَرِيۡصٌ عَلَيۡكُمۡ بِالۡمُؤۡمِنِيۡنَ رَءُوۡفٌ رَّحِيۡمٌ ۞ (سورت توبه سيپارو:١١)

ترجمو:- بيشڪ توهان وٽ تشريف وٺي آيا آهي رسول (صلى الله عليه وآله وسلم) جن تي توهان جو مشڪل ۾ مشقت ۾ پوڻ ڳورو آهي، (۽) توهان جي ڀلائي ڪي نهايت چاهڻ وارا (۽) مسلمانن تي ڪمال جي حد تائين مهربان آهن.

آيت سڳوري جي مفهوم مان چڱي طرح ثابت ٿو ٿئي ته اسان مؤمنن جو مشڪل ۽ تڪليف ۾ پوڻ حضور ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن جي مزاج مبارڪ تي ڳورو ٿو ٿئي ڳوري ڳالهه اها لڳندي آهي، جو ڪنهن پياري ماڻهو کي ڪا تڪليف پهچي. جيئن اولاد جو تڪليف ۾ پوڻ ماءُ ۽ پيءُ کي تمام ڳورو لڳندو آهي ۽ ڪنهن جي محبت واري جو يا ڪنهن جي معشوق جو تڪليف ۾ پوڻ عاشق کي ڳورو لڳندو آهي. عين اهڙيءَ طرح اسان امتين جو تڪليف ۾ پوڻ اسان جي پياري نبي سونهاري صلى الله عليه وآله وسلم جن تي ڳورو آهي. ۽ اهي پنهنجي امتِ مسلمه سان ڪمال جي حد تائين محبت رکن ٿا ۽ انهن تي ڪمال جي حد تائين مهربان آهن. ان ڪري ئي سندن امت جي تڪليف کين محسوس ٿئي ٿي ۽ ڳري لڳي ٿي. اها شاهدي خود الله جو ڪلام قرآن پاڪ ٿو ڏئي، جيڪو ڪنهن به شڪ ۽ شبهي کان قطعًا پاڪ آهي. ان کان سواءِ ڪا به ڳالهه محسوس ان کي ٿيندي آهي جيڪو تڪليفن کي پنهنجو پاڻ چڱي طرح ڏسي ٿو.

ان مان سڌو سنئون واضح آهي ته نبي پاڪ صلى الله عليه وآله وسلم

زنده ۽ هر جاءِ تي موجود آهن ۽ اسان امّت جي هر عمل کان واقف آهن.

قرآن ڪريم ۾ ڪيترين ئي جاين تي نبي پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جي ظاهري بعثت کان اڳ وارن واقعن جي متعلق رؤيت (ڏسڻ) جو ذڪر آيو آهي؛ مثلاً:

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝ (سورت والفجر سيپارو: ٣٠)

ڇا! توهان نه ڏٺو !! ته توهان جي رب قومِ عاد سان ڪيئن ڪيو؟

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ۝

(سورت فيل سيپارو: ٣٠)

ڇا! توهان نه ڏٺو !! ته توهان جي رب هاٿي وارن سان ڪهڙو حال ڪيو؟

اهي آيتون هن ڳالهه جي شاهدي ٿيون ڏين ته پاڪ ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن ظاهري طرح هن دنيا ۾ اچڻ کان اڳ انهن واقعن جي رونما ٿيڻ وقت موجود هئا ۽ انهن کي چڱي طرح ملاحظه فرمايو اٿن. الله تعاليٰ انهن آيتن ذريعي پنهنجي محبوب ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي ظاهري بعثت مبارڪ کان اڳ ۾ موجود گيءَ جي شاهدي ڏيندي وڏي پياري انداز سان اشارو ڏيئي واضح ڪيو آهي ته منهنجو محبوب صلي الله عليه وآله وسلم ته اڳ ۾ ئي موجود هو. ظاهري بعثت جو مقصد ته صرف ۽ صرف دنيا وارن کي سندن شان ڏيکارڻ ۽ حق

۽ باطل جو فرق ظاهر ڪرڻ هو ۽ مؤمنن کي سندن سرت طيبه ڏيکارڻي هئي ته هو الله پاڪ جَلَّ جلالهُ جي احڪامن تي ڪيئن عمل ڪن .

○

الله تعالىٰ گنهگار مسلمانن کي آقاءِ نامدار صلى الله عليه وآله وسلم جن جي خدمت ۾ حاضر ٿيڻ جو حڪم فرمايو آهي:

وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ جَآءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ○

(سورت نسآء. سيپارو: ٥)

۽ جيڪڏهن اهي ماڻهو جڏهن ظلم ڪري ويهن پنهنجي پاڻ تي (يعني ڪو وڏو گناهه ڪن) ته حاضر ٿين توهان وٽ (يعني حضورؐ پاڪ جن وٽ) ۽ مغفرت طلب ڪن الله تعالىٰ کان ۽ مغفرت طلب ڪن انهن لاءِ رسولؐ ته اهي ضرور لهندا الله تعالىٰ کي وڏو توبه قبول فرمائڻ وارو ۽ نهايت رحم ڪرڻ وارو.

هر مسلمان کي حضور پاڪؐ جن جي بارگاهِ عاليه ۾ حاضري جو حڪم آهي ، هر شخص مديني پاڪ پهچڻ جي طاقت نٿو رکي ۽ نه ئي الله تعالىٰ طاقت کان ٻاهر ڪنهن ڪم جو حڪم فرمائيندو آهي. مطلب پوندو ته هتي حاضريءَ مان مراد درجي حاضري آهي يعني توهان جتي به هجو ، پنهنجي دل جو منهن محبوب ڏانهن موڙي متوجه ٿي عرض ڪريو. جيڪا ذات توهان جي اعمال جو مشاهدو ڪري سگهي ٿي ته اها ذات الله تعالىٰ جي ڏنل طاقت سان توهان جا عرض به ٻڌي سگهي ٿي.

بخدا خدا کا يہي ہے در ، نہيں اور کوئی مفر مقر
جو وہاں سے ہو يہيں آکے ہو ، جو يہاں نہيں تو وہاں نہيں

کی محمد سے وفا تو نے تو ہم تیرے ہیں ۔ یہ جہاں چیز ہے کیا لوح و قلم تیرے ہیں۔

○

حضور صلی الله عليه وآله وسلم جن سيني جهانن لاءِ رحمت آهن . الله تعالىٰ فرمايو :

وَمَا أَرْسَلْنٰكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝ (سورة انبياء سيپارو ١٧)

اسان توهان کي مڙني جهانن لاءِ رحمت بنائي موڪليو آهي .

معلوم ٿيو ته حضور صلی الله عليه وآله وسلم جن الله تعالىٰ جي رحمت آهن ۽ الله تعالىٰ جي رحمت کي وسيع ، ڪشادو ۽ لامحدود هجڻ کپي ؛ جو جو الله تعالىٰ پاڻ فرمايو آهي :

رَحْمَتِيْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۝ (سورت اعراف ، سيپارو : ٩)

منهنجي رحمت هر شي تي ڪشادي آهي .

حضور صلی الله عليه وآله وسلم جن الله تعالىٰ جي رحمت آهن ۽ الله جي رحمت هر شيءِ تي ڇانيل آهي اُن مان ثابت ٿيو ته حضور جن هر جاءِ تي موجود آهن ۽ پڻ هر هنڌ حاضر ناظر آهن .

○

محبوب نبي ڪريم صلی الله عليه وآله وسلم اڳين پوين سيني تي شاهد آهن ۽ قيامت جي ڏينهن انبياءِ ۽ تمام انسانن جي لاءِ شاهدي ڏيندا جيئن قرآن ڪريم ۾ ارشاد آهي .

وَجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰؤُلَاۤءِ شَهِيْدًا ۝ (سورت نساء ، سيپارو : ٥)

۽ آڻينداسين اسان توهان کي انهن مٿان شاهد ڪري .

۽ الله تعالىٰ اسان مٿان به ڪين شاهد بڻائي موڪليو آهي :

يَا اَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّا اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ۝ (سورت احزاب، سپاره ٢٢)

اي نبي! بيشڪ اسان موڪليو آهي توهان کي شاهد (حاضر ناظر) ۽ بشارت ڏيندڙ ۽ ڊيڄاريندڙ ڪري.

اسلامي توڙي موجوده عالمي قانون جي مطابق شاهد اُن کي چئبو آهي جنهن واقعي کي ڏٺو، ڪنن سان ٻڌو، جاءِ وقوع تي موجود هجي ۽ ان ۾ ايتري صلاحيت هجي جو ڪائنس پڇڻ وقت صورتحال بيان ڪري سگهي.

جيڪڏهن حضورﷺ جن بعثت کان اڳ جي ماڻهن ۽ سندن واقعات جو مشاهدو نه ڪيو هجي ۽ بعثت کان پوءِ هر اُمتيءَ جي هر واقعي کي نه ڏسن ته پوءِ الله تعاليٰ جو ڪلام ان کي شاهد ڪيئن ٿو فرمائي؟ جيڪڏهن قرآن سچو (يقيناً سچو) آهي ۽ ڪيس ڪلام الاهي (يقيناً ڪلامِ الاهي) مڃجيس ٿو ته پوءِ يقيناً مڃڻو پوندو ته محبوب سيد عالم صلي الله عليه وآله وسلم جن پوري ڪائنات مٿان شاهد آهن ۽ اسان جي عملن کان چڱيءَ طرح باخبر آهن ۽ اسان جي حالات جو مشاهدو فرمائي رهيا آهن.

جيئن ته هن ڪتاب ۾ رسول پاڪ جي روضي مبارڪ جي حاضريءَ وقت صلوٰة ۽ سلام پڻ لکيا ويا آهن، ان ڪري ملان انهن خوش نصيبن جي خدمت ۾ عرض ڪندس ته حاضريءَ وقت انتهائي ادب سان احترامًا هٿ ٻڌي نماز جي قيام وانگر بيهي سندن جي دربار مقدس ۾ انهن منهن ڪري پاڻ کي سندن خدمتِ عاليه ۾ حاضر سمجهي صلوٰة ۽ سلام عرض ڪريو. عقيدت جي نذرانڻي پيش ڪرڻ کان پوءِ جڏهن دعا گهرو ته ساڳي حالت ۾ ان طرف منهن ڪندي گهرو، جي اتي بيٺل چوڪيدار هٿ کڻي دعا گهرڻ کان روڪين ته هٿ مٿي نه کڻو ۽ دل ۾ دعا گهرو، ڇو ته دعا جو تعلق دِل سان آهي نه هٿن سان.

مون کي اهو ڏسي افسوس ٿيندو آهي ته ڪي ماڻهو مدينه منوره ۾ بي ادبو

چوندا آهن تہ ڪعبة الله ڏانهن منهن ڪري دعا گهرڻ پرڪين اها سمجهہ نہ ايندي آهي تہ ڪعبي ڏانهن منهن ڪرڻ سان ڪعبي جي ڪعبي (حضور ﷺ) کي پٺي ٿي اچي وڃي ٿي. پاڪستان ۾ اچي اهڙا ڏيک تعجب ٿيندو آهي تہ اهي ئي ماڻهو جڏهن ڏسندو آهيان جو نماز پڙهائڻ کان پوءِ دُعا گهرڻ وقت پيش امام جي حالت ۾ خود ڪعبي کي پٺي ڏيئي جماعتين ڏانهن مُنهن ڪري دُعا گهُرندا آهن .

افسوس صد افسوس جو سلف صالحين جي قول ۽ عمل کي وساري ويٺا. پر جڏهن پنهنجي ڳالهہ ئي ياد نہ رهين تہ پوءِ سلف جي ڳالهہ ڪيئن ياد پوندين .

شال الله تعالیٰ اسان سڀني مسلمانن کي هدايت عطا فرمائي ۽ پنهنجي حبيب ﷺ جي سچي محبت ۽ ادب احترام نصيب فرمائي.

آمِيْن بِجَاهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ وَاَتْبَاعِهٖ اَجْمَعِيْنَ.

ڳالهہ ڪٿان ڪان ڪٿي وڃي پهتي، اصل ۾ مان عرض ڪري رهيو هوس تہ درود هڪ جامع ۽ ڪامل وظيفو آهي. ان ڪري بزرگانِ دين هر زماني ۾ درود پاڪ ڪثرت سان پڙهڻ جو حڪم فرمائيندا رهيا آهن ۽ پنهنجن مريدن ۽ معتقدن کي مختلف حاجتن جي لاءِ مختلف صيغن سان درودن جي عنايت ڪندا رهيا آهن ۽ سندن بہ اهو ئي عمل رهيو آهي.

حضرت عبد الله بن عمرو رضی الله تعالیٰ عنهما کان روايت آهي:

قَالَ: مَنْ صَلّٰى عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاحِدَةً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ سَبْعِيْنَ مَرَّةً. (مشكوٰة المصابيح ص٨٧)

حضرت عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما فرمايو تہ جيڪو نبي ڪريم صلي الله عليه وآلہٖ وسلم جن تي هڪ دفعو درود شريف پڙهي تہ الله تعالیٰ ۽ ان جا ملائڪ ان تي ستر (٧٠) رحمتون نازل ڪندا.

درود شريف هر قسم جي وظيفن جو جامع وظيفو آهي. حديث شريف ۾ آهي ته:

قَالَ رَجُل يَارَسُوْلَ اللّٰه اَرَأَيْتَ اِنْ جَعَلْتُ صَلٰوتِيْ كُلَّهَا عَلَيْكَ قَالَ اِذًا يَكْفِيْكَ اللّٰهُ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى مَا اَهَمَّكَ مِنْ اَمْرِ دُنْيَاكَ وَآخِرَتِكَ وَاِسْنَادُهٗ جَيِّدٌ. (القول البديع ص١١٩)

هڪ شخص عرض ڪيو ته يارسول الله ﷺ! جيڪڏهن مان (پنهنجا وظيفا ڇڏي ٻيا هر وظيفي جي جاءِ تي) توهان جي ذات بابرڪات تي درود پڙهڻ ئي وظيفو بڻايان ته ڪيئن رهندو؟ پاڻ ڪريم فرمايو ته جيڪڏهن تون ائين ڪرين ته الله تبارڪ وتعالىٰ تنهنجي مرڻي ڪمن جو ضامن بڻجي وڃي ٿو.

ان ڪري بزرگانِ دين فرمايو آهي ته جيڪڏهن ڪو شخص ڪا به دعا گهري ۽ هر وقت درود پڙهندو رهي ته انشاءالله ڪنهن به دُعا جي گهرڻ جي ضرورت نه پوندي . يعني الله تعالىٰ بنا گهرڻ جي هر حاجت پوري فرمائيندو، ڇو ته درود شريف ئي اها واحد عبادت آهي جنهن جي قبول ٿيڻ جو يقين آهي، ان ڪري هر دُعا جي اوّل ۽ آخر ۾ درود شريف لازمي پڙهيو ويندو آهي؛ ڇو ته درودن جي وچ ۾ گهُريل هر جائز ۽ نيڪ دُعا الله تعالىٰ رد نه ڪندو آهي ۽ پنهنجي فضل ۽ ڪرم سان قبول فرمائيندو آهي. انهيءَ ڪري درود کي دعا جا پَرَ چوندا آهن جيڪي دعا کي ڪٺي الله تعالىٰ جي دربار ۾ پيش ڪندا آهن.

الغرض: الله تعالىٰ هي هڪ اهڙو بهترين عمل ڏسيو آهي جنهن ۾ دنيا ۽ آخرت جي هر قسم جون ڀلايون موجود آهن. بلڪ هي جتي اعلىٰ ، اتم ۽ افضل عمل آهي اتي هڪ منفرد عمل پڻ آهي؛ ڇو ته الله تعالىٰ قرآن مجيد ۾ پنهنجن ٻانهن لاءِ ڪيترن ئي قسمن جا حڪم ارشاد فرمايا آهن، پر ڪنهن به جاءِ تي ائين ڪو نه فرمايو آهي ته مان به اهو ڪم ڪندو آهيان. پر جڏهن

صلوٰة شريف جو حڪم فرمايائين ته پهريائين ان جي نسبت پنهنجي ذات ڏانهن فرمايائين، ان کان پوءِ ٻڌايائين ته ملائڪ به حبيبؐ تي صلوٰة پڙهندا آهن ان کان پوءِ وري حڪم فرمايائين ته اي مومنو! توهان به پنهنجي محسن محبوب سيد الانبياء صلي الله عليه وآله وصحبه وسلم تي صلوٰة ۽ ڪثرت سان سلام پڙهو.

علامه اسماعيل حقي پنهنجي مشهور ڪتاب تفسير روح البيان ۾ هن آيت جو تفسير ڪندي لکن ٿا ته حضرت آدم عليه السّلام کي الله تعاليٰ اهو اعزاز عطا فرمايو جو ڪيس ملائڪن کان سجدو ڪرايو ۽ نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي لاءِ صلوٰة ۽ سلام جو حڪم ڏيئي اهو عظيم اعزاز عطا فرمايو جيڪو آدم عليه السّلام جي اعزاز کان تمام اعليٰ ۽ اتم اعزاز آهي، ڇو ته آدم عليه السلام جي اعزاز ۾ صرف ملائڪن کي حڪم هو ۽ هتي حضور اڪرم نورِ مجسم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي اعزاز ۾ الله تبارڪ وتعاليٰ جي ذات بابرڪات پاڻ شريڪ آهي. (روح البيان)

ذکر افضل نہیں کوئی اس کے سوا بھیجتا ہے درود ان پر خود کبریا،
تم بھی بھیجو درود ان پر اے مومنو! حق تعالےٰ کی سنت بڑی چیز ہے

هيءَ مومنن جي خوش نصيبي آهي جو الله تعاليٰ رڳو پنهنجي رحم ۽ ڪرم ۽ پنهنجي حبيب عليه الصّلوٰة والتسليم جي طفيل هن عظيم ڪم ۾ انهن کي شريڪ فرمايو آهي. اُن ڪري اسان سوچيو ته اڄ جڏهن اسان وڏين پريشانين ۾ مبتلا آهيون ۽ انهن مان نڪرڻ جي ڪا به راهه ڪانهي ته پوءِ ڇو نه رحمة للعالمين کي وسيلو بڻائي سڏ ڪريون ۽ سندن مٿان درود پڙهون، ته جيئن سڀ دنياوي پريشانيون ۽ مشڪلاتون ختم ٿين ۽ قلبي اطمينان ۽ روحاني سڪون ميسر ٿئي. ان ڳالهه کي سامهون رکي پنهنجي ۽ مسلمانن (خصوصاً سنڌي مسلمانن)

جي سهوليت ۽ ڀلائيءَ خاطر درودن مبارڪن جو محبوب ۽ ڪامل مجموعو ڇپائي في سبيل الله ورهائي رهيا آهيون، جيئن هر مسلمان پاڻ پنهنجي تڙپ مطابق هن لازوال ۽ بي مثال موتين جي خزاني مان فائدو حاصل ڪري سگهي.

هي ڪتاب اصل ۾ جناب عبدالقادر باٺوليءَ جن جو لکيل هو، جنهن جو سنڌي ترجمو مرحوم فقير محمد اسماعيل نقشبندي ڪيو ۽ مرحوم عبدالحسين وينجهر هن کي پنهنجي خرچ سان ڇپرائي في سبيل الله تقسيم ڪيو. جيڪو ١٦٠ صفحن تي مشتمل هو. ان کان پوءِ وري اسان انهن ٻنهي معززن جي اجازت سان مختلف عالمن کان اضافا ڪرائي ڇپرائي في سبيل الله تقسيم ڪندا رهيا آهيون.

ڪتاب جي هن ايڊيشن جي اشاعت وقت ڪتاب جي وڌيڪ آساني، خوبصورتي ۽ ضخامت جو خاص خيال رکندي اسان وڏي کان وڏي ڪوشش ڪئي آهي ته پڙهندڙن کي اهڙو تحفو پيش ڪجي، جيڪو جاذب نظر هجڻ سان گڏ ان مان هر طبقي جو ماڻهو آسانيءَ سان فائدو حاصل ڪري سگهي.

هن محبوب ۽ مرغوب تحفي کي اوهان تائين پهچائڻ لاءِ هيٺين مهربانن جو هٿ مختصر ذڪر ڪرڻ مناسب سمجهان ٿو، جن هن ڪتاب ۾ نون اضافن، تصحيح، بيان کي آسان ۽ سولي ڪرڻ، حضرت ٻنائيءَ گهوٽ جي بيتن کي محل موقعي جي مناسبت سان ترتيب ڏيڻ ڪتاب جي خوبصورتي کي وڌائڻ لاءِ خوشنويسي، پرڪشش ۽ دلپسند ڪرڻ لاءِ ڇپائي ۽ مضبوط جلد سازي جي ڏکين مرحلن ۾ اسان جو ساٿ ڏنو.

مولانا عبدالرحيم ڪندر بخشي، محترمه آپا مريم نوحاڻي جناب امداد علي سرائي، ڪاتب فيض محمّد پتافي سڪندري ۽ آزاد ڪميونيڪيشنز ڪراچي وارا -

الله تعاليٰ شال پنهنجي حبيب صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جي طفيل هي حقير ڪاوش قبول فرمائي ۽ هي غريب ۽ موچارو تحفو پنهنجي پياري تائين پهچائي.

گر قبول افتد زهي عز و شرف.

آخر ۾ هن ڪتاب جي پڙهندڙن کي عرض آهي ته جڏهن به صلوٰة وسلام پڙهي دعا گهرن ته مٿين سڀني بزرگن، معاونن ۽ اسان فقيرن ۽ اسان جي اولاد ۽ سڀني مسلمانن کي پنهنجي دعائن ۾ ضرور شامل ڪن.

شال الله تبارڪ وتعاليٰ پنهنجي حبيب جي محبت سان جياري ۽ انهيءَ محبت ۽ نينهن جي نشي ۾ پنهنجي رضا سان پاڻ ڏانهن گهرائي ۽ اسان جي اهل ۽ اولاد کي دين مٿين جي خدمت جي توفيق مرحمت فرمائي ۽ اسان تي هميشه رحمتن جو مينهن وسائيندو رهي.

آمِيْن بِحُرْمَةِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَعَلٰى آلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَاَحْبَابِهٖ وَاَزْوَاجِهٖ وَاَقْرَبَائِهٖ وَاَوْلِيَاءِ اُمَّتِهٖ وَعُلَمَاءِ مِلَّتِهٖ اَجْمَعِيْنَ.

يا رب تو ڪريمي و رسول تو ڪريم
صد شڪر ڪه هستيم ميان دو ڪريم

طالب دعا و دعاگو

سيد قمر الزمان شاه
لطيف آباد نمبر ٢، حيدرآباد سنڌ

ڪروڙين ڪرم

الله تعاليٰ جا، حضور حبيب ڪريم ﷺ جي طفيلي ڪروڙين ڪرم هن عاجز ضعيف ٻانهي تي، جنهن مون کي هن محبوب ۽ مقبول ڪتاب جي اشاعت جو شرف بخشيو. شال رب العالمين حضور رحمة اللعالمين جي صدقي مون کان آخري دم تائين اهڙا پيارا ڪم ڪرائيندو رهي ۽ هن بابرڪت خدمت ۾ شامل سڀني پنهنجن ٻانهن کان هميشه راضي رهي.

اهڙين اسلامي محبوبي خدمتن کي جاري رکڻ لاءِ الله تعاليٰ جي مهرباني ۽ سان اسان ٻه ادارا کوليا آهن:

1- الفيض دارالاشاعت و اسلامي لائبريري، لطيف آباد يونٽ 5 حيدرآباد، جنهن ۾ لائبريري سان گڏ "القدوس پبليڪيشنز" جي نالي سان اشاعتي ڪم جاري آهي. هن اداري کي اعليٰ حضرت قبلا پير سائين پاڳاره دامت برڪاتهم العاليه جي خليفي ۽ 1965ع جي فاتح حر مجاهد فقير قاضي فيض محمد راڄڙ مرحوم جي نالي منسوب ڪيو ويو آهي.

2- دارالعلوم صبغة الاسلام، قاسم آباد فيز 1 حيدرآباد. هي ادارو دين اسلام جي خدمت خاطر کوليو ويو آهي، جنهن ۾ امتِ محبوب ﷺ جا مسڪين ٻار ديني تعليم حاصل ڪري رهيا آهن. هي ادارو اعليٰ حضرت قبلا پير سائين پاڳاره دامت برڪاتهم العاليه جي اسلامي يونيورسٽي "جامعه راشديه" درگاهه شريف پير جو ڳوٺ جي شاخ طور ڪم ڪري رهيو آهي ۽ هن اداري جي نسبت شير سنڌ امام انقلاب، حر تحريڪ جي سرواڻ حضرت پير سائين سيد محمد صبغة الله شاهه "سورهيه شهيد" رحمة الله عليه جي نالي مبارڪ سان ڪئي وئي آهي.

انهن ٻنهي ادارن جي سنڀارڻ ۽ ڪتابن جي اشاعت جي پوري ذميواري فقير فيض محمد سڪندري (ڪاتب) تي رکيل آهي. جيڪي نهايت محنت ۽ جفاڪشي ۽ سان نڀائي رهيا آهن. الله تعاليٰ کيس خوش رکي، آمين.

هن ڪتاب مبارڪ جي سڀني پڙهندڙن ۽ حضور حبيب ڪريم ﷺ سان سچي محبت رکندڙن کي گذارش ٿي ڪجي ته اول ته اسان سڀني خادمن ۽ عاجزن کي پنهنجي خاص دعائن سان نوازيندا رهن ۽ ٻيو ته هي ڪتاب ولي رکو تحفو سمجهي لڪائي نه رکن. بلڪ هن ڪتاب جو فيض عام ڪن ۽ پنهنجن عزيزن، دوستن ۽ رشتيدارن کي هن جي پڙهڻ ۽ ان مان فائدي وٺڻ جي ترغيب ڏين ۽ حقيقي ضرورت مندن تائين پهچائين. جئين درود پاڪ جو فيض هر محب رسول پاڪ جي گهر ۾ پهچي نوراني جلا بخشي ۽ پريشانين کان نجات جو وسيلو ٿئي.

دعاگو و طالب دعا

قاضي عبد القدوس راڄڙ

ربيع الاول شريف ١٤٢٥هه

مئي 2004ع

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
نَحْمَدُهٗ وَنُصَلِّيْ عَلٰى رَسُوْلِهِ الْكَرِيْمِ

حقيقت جي بلنديءَ مٿي

الله تعاليٰ سڀني کان اعليٰ ۽ افضل مرتبو محمّد رسول الله صلي الله تعاليٰ عليه واٰله وسلم جن کي عطا فرمايو آهي. دنيا پيدا ڪرڻ بعد نبين جي مو ڪليندو رهيو ته مجلس جمندي وڃي. آخر ۾ ان مجلس جو مير ۽ سردار موڪليائين ته جيئن اهو صدارت جي ڪرسيءَ تي جلوه افروز ٿئي؛ جو جو تاجدارِ مدينه صلي الله عليه واٰله وسلم جن انهيءَ مجلس جا صدر آهن، انهيءَ لاءِ انهن کي رتبو به اهڙو ئي بخشيو ويو.

جوڙي جوڙ جهان جي، جڏهن جوڙيائين،
خ.. وند خاص خَلقِ، مُحَمّد مُڪائين،
ڪَلمو تنهن ڪريم تي، چِتو چايائين،
اَنَا مَوْلَاكَ وَاَنْتَ مَحْبُوْبِيْ، ايئن اُتائين،
ڏکي ڏنائين، بَئي سَرائُون سيّد جَئي.

(شاه لطيف)

حضرت آدم عليه السلام کي اهو رتبو مليو؛ جو ملائڪن کي حڪم ڪيو ويو ته کين سجدو ڪريو. حضرت ابراهيم عليه السلام ۽ حضرت اسماعيل عليه السلام کي اهو شان مليو، جو سنتن رهڻ واري جاءِ مڪي معظم کي حج جو مرڪز بنايو ويو. حضرت موسيٰ عليه السلام کي پاڻ سان ڪلام ڪرڻ جو شرف بخشيائين ۽ کين ڪليم الله جي لقب سان نوازيائين.

ڪ سيمڪار ... ڏنائين ... رسالو علامه آءِ آءِ قاضي.

حضرت اسحاق عليه السلام ۽ حضرت يعقوب عليه السلام کي قوت ۽ بصيرت جو صاحب بنايائين. حضرت دائود عليه السلام کي خوش بياني ۽ لطافت ۽ بلاغت سان نوازيائين. حضرت عيسىٰ عليه السلام کي پنهنجي قرب ۽ محبت سان نوازيائين. حضرت دائود عليه السلام کي حڪومت عطا فرمايائين ۽ حضرت سليمان عليه السلام کي تخت، تاج، جنن، ديون، پرين ۽ آڏامندڙ پکين تي حڪومت جو درجو ڏنائين؛ مگر محبوب محمّد مصطفىٰ صلى الله تعالىٰ عليه واله وسلم جن کي سيني کان وڏو ۽ بلند درجو ڏنائين، جو سندن اسم مبارڪ پنهنجي نالي سان گڏ رکيائين.

جڳ ڪو جڳسڪرو، پيا سڀ آسير،
جيهان جُڙيو جڳ رو، تهان نه جُڙيا پيا،
ميٿي مِن ما ڳيا، اصل هُئي ايتري.

۽ سندن ذڪر پنهنجو ذڪر ڪري فرمايائين. انهي مرتبي ۽ شان کي ظاهر ڪرڻ جي لاءِ پنهنجي ڪلام پاڪ ۾ حڪم فرمايائين ته:

إِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ ۚ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ○

بيشڪ الله پاڪ ۽ سندس ملائڪ نبي صلى الله تعالىٰ عليه واله وسلم تي درود موڪلين ٿا، اي ايمان وارؤ! اوهين به مٿس درود موڪليو ۽ چڱيءَ طرح سلام موڪليو.

معلوم ٿيو ته الله تعالىٰ دربار ۾ سندن مرتبو وڏيون وڏيون

دولتون ۽ نعمتون رکيون آهن. انهن دريائن ۽ سمنڊن ۾ ٽٻيون هڻڻ وارا انهن قيمتي جواهرن ۽ نعمتن کي حاصل ڪري سگهن ٿا. سچي موتي وارا سپ کي ڏسو. درياءَ ۾ ٽٻي ڏيڻ وارا سچن موتين جي سپن جا ڍير لڳائي ڇڏين ٿا. پوءِ جڏهن انهن سپن مان سچا موتي نڪري اچن ٿا ته اهي بادشاهن جي تاج ۾ لڳايا وڃن ٿا ۽ بادشاهه انهيءَ تاج کي پنهنجي سر تي رکن ٿا. اها ڪيڏي نه وڏي عزت ۽ ڪيڏو نه وڏو اعزاز آهي؛ سو صلوٰۃ ۽ درود شريف پڙهڻ وارو شخص جڏهن درود شريف پڙهي ٿو، ته هو ٽن قسمن جي دريائن ۾ ٽٻي هڻي ٿو، يعني هڪ نورِ توحيد جو درياءُ، ٻيو نورِ نبوت جو درياءُ ۽ ٽيون نورِ ولايت جو درياءُ جنهن وقت بندو "اَللّٰهُمَّ" چوي ٿو ته ان کي الله تعاليٰ جي سيني نالن جي ذڪر ڪرڻ جي فضيلت حاصل ٿي ويئي ۽ سيني صفتن جو فضل ڪيس حاصل ٿي ويو. ان صرف درود شريف جي پهرين لفظ "اَللّٰهُمَّ" چوڻ سان ڄڻ ته الله تعاليٰ جي سيني نالن مبارڪن جي تلاوت ڪري ورتائين.

سبحان الله! ڪهڙو نه برڪت وارو لفظ آهي، جنهن ۾ توحيد جو نور اسم ذات جو نور ۽ اسم صفات چمڪي رهيا آهن. اهو الله جي رحمت جو اهو بي ڪناري درياءُ آهي، جيڪو ان ۾ ٽٻي هڻڻ وارن کي ٻنهي جهانن ۾ نهال ڪري ڇڏي ٿي. نه فقط اهو، پر هنن کي اهو لطف ۽ مزو چکائي ڇڏي جو ان کان پوءِ انهن جا هوش حواس، ذهن ۽ ضمير روشن ٿيو پون. تو هان درود شريف پڙهڻ وارن جو شان ڏسو، صرف "اَللّٰهُمَّ" (اي منهنجا الله) پڙهندي نورِ توحيد جي درياءَ ۾ ٽٻي لڳائي ذاڪرين جي مرتبي تي پهچي ويا ۽ درود پڙهڻ وارن جو رتبو الله تعاليٰ جي ذڪر، محبوب رسول صلي الله تعاليٰ عليه واله وسلم جن جي سنت تي عمل ڪرڻ وارن جي رتبي ۾ شامل ٿي ويو ۽ جڏهن درود شريف پڙهڻ

وارو شخص "صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ" چوي ٿو ته سمجهو ته ان آقاءِ نامدار صلي الله عليه وآله وسلم جن جي نورِ رسالت ۽ فضيلت ۾ ٽپي هنئي آهي. اها ٽپي لاجواب ٽپي آهي ۽ سلامتي واري ٽپي آهي. اها هميشه جي لاءِ درود شريف پڙهڻ واري کي رحمت ۾ ويڙهي ڇڏي ٿي، سندس قلب منور ٿي وڃي ٿو ۽ سندس دل ۽ دماغ ۾ عجيب خوشبوءِ پيدا ٿي وڃي ٿي.

سڄ صبحائي جاڪري، سامي سائي رُوءِ،
اچي ٿي عطر جي، منجهان مُڱت بُوءِ،
ساڏيڪاري جُوءِ، جِتان لاهوتي لعل ٿيو.

(شاه لطيف)

هي' الله تعاليٰ جو ڪليو حڪم آهي ته جيڪو منهنجي رسول صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم تي هڪ دفعو درود پڙهندو ته مان ۽ منهنجا فرشتا ان ماڻهوءَ تي ڏهه دفعا رحمتون نازل فرمائين ٿا ۽ جڏهن پڙهندڙ "وَعَلٰى اٰلِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ" چوي ٿو ته فضل وڪرم ۽ ڪرامت جي درياءَ ۾ ٽپي لڳائي ٿو ۽ بلڪل پاڪ ۽ صاف ٿي وڃي ٿو. سبحان الله هائي صلوٰة پڙهندڙ نئون لباس پائي ورتو، جنهن کي نوراني وڳو چوندا آهن، جيڪو هر ڪنهن کي نصيب نٿو ٿئي.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ ۝

حضور انور صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن تي درود شريف پڙهڻ

۾ جيڪي فائدا آهن، اهي هن ڪتاب ۾ غور سان جانچيو، پوءِ خود فيصلو ڪريو ته آقاءِ نامدار محبوب محمد مصطفيٰ صلي الله تعاليٰ عليه واٰله وسلم جن تي اسان کي ڪيتريقدر صلواة پڙهڻ گهرجي ۽ هي ڪيڏو ننڍڙو ڪم آهي هن ۾ ڪيڏا فائدا آهن. الله تعاليٰ اسان سڀني کي درود شريف پڙهڻ جي توفيق عطا فرمائي ۽ حضور صلي الله تعاليٰ عليه واٰله وسلم جن جي عشق ۾ مشغول رکي. آمين.

وياڄي عميق ڏي، منهن ڪاٺو ڏيئي،
تن سيبون سوجهي ڪڍيون، پاتاران پيئي،
پنڌ اسي پيئي، اَملهه اکرين سين.
(سُر سريراڳ - شاهه لطيف)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِهٖ
وَاَصْحَابِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

صلوٰة سڳوريءَ جي پڙهڻ واري کي الله تعاليٰ جي طرفان ٽي تحفا ملن ٿا: (١) رحمت، (٢) فضل وڪرم، (٣) شفقت. اهڙيءَ طرح بارگاهِ رسالت مان به درود شريف پڙهڻ واري کي ٽي تحفا ملن ٿا: (١) سلامتي، (٢) اسلام (٣) مغفرت ۽ شفا. اهڙيءَ طرح درود شريف پڙهڻ واري کي ملائڪن سڳورن جي طرفان به ٽي تحفا ملن ٿا: (١) رحمت، (٢) سلام، (٣) حفاظت.

هُوَ الَّذِىْ يُصَلِّىْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ

الله تعاليٰ ته مٿن درود پڙهي ٿو ۽ رحمت موڪلي ٿو ۽ سندس ملائڪ به رحمت موڪلين ٿا.

قَالَ اللهُ تَعَالىٰ فِي شَانِ حَبِيْبِهٖ صَلَّى اللهُ تَعَالىٰ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ.

اِنَّ اللهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ○

بيشڪ الله پاڪ ۽ سندس ملائڪ نبي صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم تي درود موڪلين ٿا، اي ايمان وارؤ! اوهين به مٿس درود موڪليو ۽ چڱيءَ طرح سلام موڪليو.

مٿيون الله تعاليٰ جو حڪم آهي ته منهنجي محبوبَ تي سڀني نموني درود ۽ سلام موڪليو، جنهن ۾ بي شمار ڀلايون آهن. جن الله تعاليٰ جي حڪم کي نه مڃيو ۽ درود وسلام نه موڪليو ته انهن لاءِ الله تعاليٰ مٿين آيت کان پوءِ يڪدم هيٺان درود نه پڙهڻ وارن لاءِ سزا به تجويز فرمائي آهي:

اِنَّ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ اللهَ وَرَسُوْلَهٗ لَعَنَهُمُ اللهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِيْنًا ○

يعني بيشڪ جيڪي ماڻهو الله (تعاليٰ) ۽ سندس رسولِ اڪرم جن کي ايذاءُ ڏين ٿا، انهن تي دنيا ۽ آخرت ۾ الله جي لعنت آهي ۽ الله انهن لاءِ ذلت وارو عذاب تيار ڪري رکيو آهي.

الله تعاليٰ اهو خاص حڪم پنهنجي خاص ڪتاب قرآن پاڪ ۾ پنهنجي

خاص ٻندن کي موڪليو آهي. خاص ٻندن مان حضور پرنور صلي الله عليه والہٖ وسلم جن جي امت مراد آهي ۽ (خاص انداز ۾) ان مان اها مراد آهي جو الله تعاليٰ جو حڪم آهي، جيڪو الله تعاليٰ فرمايو ۽ نبي ﷺ سڏيو انس نالوئ ورتوانس. الله تعاليٰ خود پاڻ کي ب شامل ڪري حڪم فرمايو ته جڏهن الله ۽ سندس ملائڪ نبي ڪريم صلي الله تعاليٰ عليه والہٖ وسلم تي درود پڙهن ٿا، ته اي ايمان وارؤ! اوهين به مٿس درود شريف پڙهو.

اهو هڪڙو ئي الله تعاليٰ جو عمل آهي، جيڪو پنهنجن ٻانهن کي به عطا فرمايو انس.

قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ ؛

اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ بِيْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلٰوةً

رسول الله صلي الله عليه والہٖ وسلم جن فرمايو ته بيشڪ ماڻهن مان قيامت جي ڏينهن مون کي ويجهو اهو شخص هوندو، جنهن اسان تي زياده کان زياده درود شريف پڙهيو هوندو.

جنهن حضور محبوب صلي الله عليه والہٖ وسلم جن تي تمام گهڻو درود شريف پڙهيو، ايئن سمجهو ته ڄڻ ان شخص حضور صلي الله عليه والہٖ وسلم جن جي محبت خريد ڪري ورتي ۽ دين ۽ دنيا جو سڀني کان وڏو شاهوڪار بڻجي ويو. بيشڪ تحقيق ان کي سڀ ڪجهه ملي ويو، جيڪو ان جي لاءِ مشڪل ۽ ناممڪن هو. زياده درود پڙهڻ وارو قيامت جي

ڏينهن حضور صلی اللہ علیه وآله وسلم جن کي سيني کان ويجهو هوندو.

فيصلو

ترمذي شريف ۾ آيو آهي ته ابنِ کعب رضی اللہ تعالیٰ عنه فرمائي ٿو ته "مون عرض کيو ته يارسول الله صلی اللہ علیه وآله وسلم! مان دعا ۾ درود شريف جي لاءِ گهڻو وقت رکان؟" پاڻ سڳورن صلی اللہ علیه وآله وسلم جن فرمايو ته "جيترو توکي وڻي." عرض کيائين ته "چوٿون حصو" حضور صلی اللہ علیه وآله وسلم جن فرمايو ته "اجان زياده کرين ته چڱو آهي." مون عرض کيو ته "اڌ مقرر کريان؟" حضور پُرنور صلی اللہ علیه وآله وسلم جن فرمايو ته "اجان به زياده کرين ته بهتري آهي." مون عرض کيو ته "ساري دعا واري وقت ۾ درود شريف پڙهندو رهان." ته حضور صلی اللہ علیه وآله وسلم جن فرمايو ته "اگر ائين کندين ته الله تعالیٰ توکي دنيا ۽ آخرت ۾ ڪم ايندو ۽ تنهنجا سڀئي گناه معاف کري ڇڏيندو."

حضور صلی اللہ علیه وآله وسلم جي محبت جو حاصل ٿيڻ

جنهن شخص کي حضور صلی اللہ علیه وآله وسلم جن جي محبت ملي ته ان کي ٻئي جهان ملي ويا. ڪنهن شاعر خوب چيو آهي ته:

اين سعادت بزورِ بازو نيست
تا نه بخشد خداے بخشنده

معنیٰ: الله تعالیٰ جيستائين اها سعادت نه بخشي ته اتي طاقت ۽ زور جوکو ڪم ڪونهي، اها سعادت نه طاقت سان حاصل ٿي سگهي ۽ نه خريد ڪري سگهجي ٿي، پر ان جي خيرات ملي سگهي ٿي.

هزارن ماڻهن جي عمرانهيءَ حسرت ۾ ختم ٿي ويئي، هزارين مشائخ (تصوف وارا) ۽ ابدال، هن قيمتي خزاني کي حاصل ڪرڻ لاءِ ويهن نهن جو زور لڳائيندا رهيا، جنهن کي اهو خزانو حاصل ٿيو، ان کي جڻ سڀ ڪجهه ملي ويو ۽ منزلِ مقصود تي پهچي ويو. اهامحبت صرف گهڻي ۾ گهڻو درود شريف پڙهڻ سان حاصل ٿي سگهي ٿي.

عاشق رسول صلى الله عليه وآله وسلم حضرت اويس قرني رضی الله عنه مشهور معروف ڪامل ۽ ولي مشهور آهن، جن حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي ڏندن مبارڪن جي شهادت جو ٻڌي، پنهنجا سڀ ڏند پيچي ڪيڍي ڇڏيا. انهن کي حالانڪ حضور صلى الله عليه وآله وسلم جي ظاهري زيارت نصيب نہ ٿي هئي. ساري عمر پنهنجي پيڙهي ماءُ جي خدمت ۾ لڳا رهيا، ليڪن غائبانہ حضور صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن جي محبت بي پايان ۽ سندن سوز و فراق ۾ محو هوندا هئا. پاڻ ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن اصحابن سڳورن کي فرمايو تہ جيڪڏهن اوهان مان ڪو شخص اويس (رضي الله عنه) سان ملي تہ پنهنجي لاءِ مغفرت جي دعا ڪرائي ـــ کين اهو مقام انهيءَ عشقِ رسول صلى الله عليه وآله وسلم جي ڪري ئي حاصل ٿيو ۽ کين سڀ ڪجهہ ملي ويو ۽ هو منزلِ مقصود کي پهچي ويو.

جنهن کي حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي محبت ۽ عشق نصيب آهي، ان جو ڪيڏو نہ وڏو مقام آهي اهامحبت صرف گهڻي ۾ گهڻو درود شريف پڙهڻ سان ئي حاصل ٿي سگهي ٿي. حضرت عمر رضي الله عنه کان نقل آهي تہ حضور صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو تہ "جيڪڏهن "اويس

ڪنهن ڳالهه تي قسم کائي ويهي رهي ته الله تعاليٰ انهيءَ ڳالهه کي ضرور پورو ڪندو. جنهن کي حضور صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن جي محبت ملي ويئي، ان کي آخرت جو اعزاز مليو، جنهن تي ساري دنيا رشڪ ڪري ته به گهٽ آهي. سچ پچ بنا شڪ شبهي جي درود گهڻو پڙهڻ سان ئي حاصل ٿئي ٿو.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ

اي الله! محمد صلي الله عليه وآله وسلم جن تي درود موڪل ۽ انهن کي قيامت جي ڏينهن اعليٰ درجي تي فائز ڪر، جيڪو توٽ نهايت مقرب ۽ مٿانهون مقام آهي.

سڀ کان اعليٰ ۽ افضل ذڪر

حق تعاليٰ پنهنجي نبي ڪريم صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن جي شان ۾ فرمائي ٿو:

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝

اسان اوهان جي لاءِ اوهان جي ذڪر کي بلند ڪيو.

هن آيت مبارڪ کي نازل ڪرڻ کان پوءِ الله تعاليٰ پنهنجي ان وعدي کي پوري ڪرڻ لاءِ هن دنيا ۾ حضرت حسان بن ثابت، حضرت ڪعب بن زهير رضي الله عنهما، حضرت شيخ سعدي، حضرت عبدالرحمان

لَكَ ١ لڪ جي معنيٰ آهي تنهنجي لاءِ يعني توکي راضي خوش ڪرڻ جي لاءِ، تنهنجو مرتبو بلند ڪيو ويو.

جامي، حضرت شرف الدين بوصيري، حضرت شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ ۽ حضرت امام احمد رضا خان بريلوي رحمة الله عليهم اجمعين ۽ عرب و عجم ۾ بي شمار نعت گو شعراءِ ۽ خوش الحان نعت خوان سڳورن کي پيدا فرمايو ۽ فرمائيندو رهندو. جيئن اهي وعدي مطابق قيامت تائين سرڪارِ دوعالم عليه الصّلوٰة والسّلام جي ثنا ۽ توصيف بيان ڪندا رهن.

علامه، قاضي عياض فرمائي ٿو ته الله پاڪ پنهنجي حبيب صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن کي ارشاد فرمائي ٿو ته مون اوهان کي پنهنجي ذڪر ۾ شامل ڪيو. يعني جيڪو شخص اوهان جو ذڪر ٿو ڪري ته ان ڄڻ ته منهنجو ذڪر ڪيو. انهيءَ جو صاف ۽ آسان مطلب آهي ته جنهن شخص حضور پرنور صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن تي درود پڙهيو ته تحقيق ان الله پاڪ جو ذڪر ڪيو، نه فقط ذڪر، مگر عاليشان ذڪر، جنهن جو ڪو مثال ملي نٿو سگهي. سڀ کان افضل ۽ اعلىٰ. جنهن کي پڙهڻ نصيب ٿئي.

هڪ راز

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا ط

هر هڪ مسلمان جو فرض آهي ته گهٽ ۾ گهٽ هر جمعي جي ڏينهن يا جمعي جي رات جو هن ڪتاب جا سمورا درود شريف پڙهي ڇڏي. گهٽ ۾ گهٽ پورو ڪتاب هر جمعي جي ڏينهن يا جمعي جي رات ۾ ختم ڪري، اگر اهو نه ٿي سگهي ته مهيني ۾ هڪ دفعو، اگر اهو نه ٿي سگهي ته هر سال ۾ هڪ ڀيرو پڙهي

اگر اهو بہ ممڪن نہ ٿئي تہ ساري عمر ۾ هڪ ڀيرو مِن ڪتاب جا سمورا درود پڙهي ڇڏي تہ ان جي شفاعت روزِ محشر ۾ پاڻ رسول ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمائيندا ۽ ان کي قيامت جو خطرو ۽ خوف نہ ٿيندو، مگر باشريعت هجڻ ضروري آهي.

بروزِ محشر بہ وقتِ پرسش ڪهڙا ٿها ميں تو فرشتے بولے
اِدهر کهڑے کر رہے ہو تم کيا، تمہيں تو آقا بلا رہے ہيں
(ظهوري)

رحمت جو درياء

حضرت مولانا شاه عبدالحق محدث دهلوي رحمة الله عليه فرمائين ٿا تہ اي درود شريف پڙهڻ وارؤ! ياد رکو تہ توهين رحمت جي درياءَ جا تارو آهيو. جڏهن توهين "اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى" چئو ٿا تہ انهيءَ وقت الله پاڪ جي ڪرم جي درياءَ ۾ ٽٻي هڻو ٿا، جڏهن "سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ" جا لفظ توهان جي زبان تي اچن ٿا تہ توهين رسالت جي لهرين ۾ اچي وڃو ٿا ۽ جنهن وقت "آلِهٖ" چئو ٿا تہ اهلِ بيت نبي ڪريم صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جي عطائن ۽ بخشش مان جهوليون ڀريو ٿا. اي گناهن ۽ مصيبت جي بر بيابانن ۾ ڀٽڪڻ وارؤ! توهان کي اها ڳالهہ ڪيئن نہ ٿي وڻي، جو توهان اهڙن نوراني دريائن کي، جن مان مرادن جون ٽنيون سرسبز ۽ هريون ڀريون ٿين ٿيون، گلشنِ ايمان سرسبز ٿئي ٿو، قلب جگر، دل ۽ دماغ کي فرحت، خوشي ۽ شادماني حاصل ٿئي ٿي، روح ۽ ايمان تازا ٿين ٿا، تنهن کي ڇڏي نامراد ڦرو ٿا.

روءِ راڻي جي ناهي ڪو، سود وڃين سونهَ،
لا ٿا ئين لطيف چئي، مٿان دليِن ڏونهن،
ڪانهي پي ورونهن، تيو مٺو ٿي ميندرو، (شاه لطيف)

يڪدم پڙهو: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّ بَارِكْ وَسَلِّمْ.

خدا جي ياد ۽ رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم جو ذڪر

اَحَدُ اَحْمَدُ پاڻ ۾، وچان ميم فرق،
آهي مُستغرق، عالَم انهيءَ ڳالهه ۾.
(شاهه لطيف قدس سره)

صلوٰة شريف حضور پاڪ صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن جو ذڪر آهي اهو الله جي ذڪر کان جدا نه آهي، بلڪ سؤ فيصدي ذڪرِ الاهي آهي. محبوب نبي ڪريم صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن تي درود پڙهڻ، الله پاڪ جو ذڪر ۽ سندس ياد آهي. نه صرف ايترو، مگر خود رب جو فعل آهي: ڇاڪاڻ جو خود رب پاڪ پنهنجي حبيب صلي الله عليه وآله وسلم تي صلوٰة پڙهي رهيو آهي:

عَاشِقُ ڇَوُ مَرَانَ کي، مَرڪِي ڇَوُ مَعْشُوقُ،
خَالِقُ ڇَوُ مَخَامُ تُون، مَرڪِي ڇَوُ مَخْلُوقُ،
سَلِڄ سو سَلُوڪ، ناقصان جو نَگيو.

(شاهه لطيف)

جيئن ته قرآن پاڪ جي ٢٢ پاري سورة احزاب ۾ الله پاڪ فرمائي ٿو:

اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ ۭ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ۝

"بيشڪ الله پاڪ ۽ سندس ملائڪ نبي صلي الله عليه وآله وسلم تي درود موڪلين ٿا، اي ايمان وارؤ! اوهين به مٿس درود موڪليو ۽ چڱيءَ طرح سلام موڪليو.

حديث شريف ۾ آيو آهي ته تيستائين اوهان جو ايمان مڪمل نه آهي جيستائين توهان پنهنجي هر شيءِ کان وڌيڪ سائين ﷺ سان محبت نٿا ڪريو.

جنهن جي دل ۾ محبوب پاڪ ﷺ لاءِ محبت نه آهي ته ان ڪي ايمان به نه آهي ۽ محبت پيدا ڪرڻ جو اڪسير نسخو درود شريف ئي آهي. سڀ ڪان وڏو فائدو درود شريف جو اهو آهي جو حضور پُرنور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي محبت دل ۾ پيدا ٿئي ٿي ۽ اها محبت بجليءَ وانگر بندي کي خدا تائين پهچائي ٿي.

ڪين سا گاهيم سپرين، جاڙون ڪيڻ جال،
سو ڏا مون کي ڪال، موٽي آيو ن منهن ۾.

(شاه لطيف)

مشائخ اولياء ۽ بزرگ فرمائين ٿا ۽ هن ناچيز جو به اهو آزمايل نسخو آهي ته اگر مريد کي ڪامل مرشد رهبر نه ملي سگهي ته درود شريف ڪثرت سان پڙهي ته اهو درود شريف هن جي رهنمائيءَ ۽ خدا تائين جلد پهچائڻ لاءِ ڪافي آهي.

حضور پُرنور صلى الله تعالیٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو آهي ته جيڪو شخص مون تي درود شريف موڪلي ٿو، ان تي الله جا ملائڪ درود شريف موڪلين ٿا ۽ جنهن تي ملائڪ درود موڪلين ٿا ان تي الله پاڪ خود پاڻ درود موڪلي ٿو ۽ ان شخص لاءِ سڀئي زمينون ۽ آسمان ۾ سندن هر شيءِ، وڻ ٽڻ، جانور، پکي پکڻ، پٿر، جبل، بحر ۽ بر سڀ دعا ڪن ٿا.

درود شريف ۽ دعا جي مقبوليت

حضور پرنور صلي الله عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو آهي ته ڪا به دعا اهڙي نه آهي، جيڪا الله پاڪ ۽ ان جي دعا جي وچ ۾ پردو نه هجي؛ مگر جڏهن ڪو امتي مون تي درود شريف موڪلي ٿو ته ان درود جي برڪت سان اهو پردو ڦاٽي پوي ٿو ۽ دعا ان سان گڏ بارگاهِ الاهي ۾ داخل ٿئي، قبوليت جي درجي کي پهچي وڃي ٿي، ۽ اگر ڪو شخص پنهنجي دعا سان گڏ درود شريف نٿو پڙهي ته اها دعا واپس موٽي اچي ٿي ۽ قبوليت کي نٿي پهچي. انهي ڪري درود کي دعا جا پَرَ چيو وڃي ٿو، ڇاڪاڻ جو درود ضرور الله تعالیٰ جي دربار ۾ پهچي ٿو:

ڪوه نه جهارين جڪرو، جنهن ڏيه ڏيا ڏيئي،
جي لُڏ ياتي لينگهن ۾، سالن ۾ سيئي،
سمي سيئي، طامعائو ته ڪيا.

(شاه لطيف)

پنجن شخصن تي جنت عاشق آهي

حضور اڪرم صلي الله تعالیٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو آهي ته جنت پنجن ماڻهن تي عاشق آهي:

١- قرآن پاڪ جي تلاوت ڪرڻ وارا، ٢- زبان کي فضول ۽ بڇڙين ڳالهين کان روڪڻ وارا، ٣- بکين کي کاڌو کارائڻ وارا، ٤- اگهاڙن کي ڪپڙو پارائي سندن جسم ڍڪڻ وارا، ۵- الله جي محبوب محمد صلي الله عليه وسلم جن تي گهڻو درود پاڪ پڙهڻ وارا.

له پوڄين، ٢ه چنل ڪپڙن ۾، ١از رساله؛ علامه قانعي.

حضرت ابوبڪر صديق رضي الله تعاليٰ عنه فرمايو ته حضور پُرنور صلي الله عليه وآله وسلم جن تي صلواة سڳوري پڙهڻ، گناهن کي اهڙيءَ طرح ختم ڪري ڇڏي ٿي، جهڙيءَ طرح ٿڌو پاڻي ٻرڪندڙ باهه کي. (شفا شريف)

آڪيون مُنهن ميهار تڏي، جن رکيون جوڙي،
ريءُ سنديءَ سيد چوي، تار ڳهڻن توڙي،
تنين ڪي ٻوڙي، پيائر سگهي ڪين ڪي.
(شاه قدس سره)

دُرالمختار ۾ اصفهاني رحمة الله عليه روايت ٿو ڪري ته حضور صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو ته اگر ڪو شخص اسان تي هڪ دفعو محبت سان درود شريف پڙهي ۽ الله پاڪ ان کي قبول فرمائي ته ان شخص جا اسي سالن جا گناهه خدا معاف ڪري ڇڏي ٿو. (سُبحَانَ اللهِ وَبِحَمدِهِ)

دلائل خيرات، جيڪو درود شريف جو جامع ڪتاب آهي، ان ۾ لکيل آهي ته حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جنهن شخص ڪو ڪتاب لکيو ۽ ان ۾ درود پاڪ لکي ڇڏيو ته جيستائين انهي ڪتاب ۾ اسان جو نالو رهندو، خدا جا ملائڪ ان ماڻهوءَ تي درود موڪلڻ ۾ مشغول رهندا، ان جي مغفرت ۽ بخشش لاءِ دعائون گهرندا رهندا.

عبادت جي مقبوليت

هر عبادت کي قبول ڪرائڻ لاءِ درود شريف کان زياده افضل ڪا شيءِ نه آهي. "روضة الفائق" وارو صاحب فرمائي ٿو ته هڪ عارف شخص نماز ۾ رسول مقبول صلي الله عليه وآله وسلم جن تي صلوٰة پڙهڻ وسري ويو، جڏهن اهو مسجد شريف کان موٽي رهيو هو ته حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن جي زيارت کان مشرف ٿيو. حضور انور صلي الله عليه وآله وسلم جن کيس فرمايو ته اڄ تو اسان تي صلوٰة سڳوري نه پڙهي آهي! عارف جواب ۾ عرض ڪيو ته ياد نه رهيو.

حضور صلي الله تعاليٰ عليه واٰله وسلم جن فرمايو ته ڪو به شخص اگر الله تعاليٰ جي تعريف ۽ عبادت ڪري ٿو ته الله تعاليٰ ان کي اسان تي درود پڙهڻ کان سواءِ قبول نٿو فرمائي ۽ نڪي اهڙي شخص جي حاجت پوري ڪري ٿو.

مُنهنجي مَدا اين جي، ڪَل پريَان پيئي،
ڪڏهن ڪو ساڏ ٿيَيا، ڏورا پوڏ يئي،
سَاجَن سيئي، ڏڪي يَرڊول ڊلايون،

(شاه لطيف)

صرف هڪڙي درود شريف پڙهڻ سان مغفرت

علامه سخاوي رح تواريخ مان نقل ٿو ڪري ته بني اسرائيل مان هڪ شخص تمام گنهگار هو، جڏهن اهو فوت ٿي ويو ته ماڻهن ان کي ٻاهر اڇلائي ڇڏيو الله تعاليٰ حضرت موسيٰ ڪليم الله کي وحي موڪليو ته ان شخص کي غسل ڏيئي خود جنازي نماز پڙهي؛ ڇوجو الله ان کي معاف ڪري ڇڏيو آهي. حضرت موسيٰ عليه السلام عرض ڪيو ته يا الله! هن کي ڪهڙي طرح معافي ملي آهي؟ الله جل جلاله فرمايو ته "هن شخص هڪ رات توريت ۾ منهنجي آخري نبي محبوب محمّد (صلي الله تعاليٰ عليه واٰله وسلم) جو نالو ڏٺو ته ان جي تعظيم ۾ ان تي درود شريف پڙهيائين. مون ان درود شريف جي سبب هن جي مغفرت ڪري ڇڏي آهي" سبحان الله هڪ درود شريف جي پڙهڻ سبب رب تعاليٰ انهيءَ سخت گنهگار شخص کي فورًا معاف ڪري ڇڏيو. اگر سندن امت جو هر شخص هر روز هڪڙو درود شريف پڙهي ته الله تعاليٰ ڪيس ڪيڏو وڏا اجر بخشي ۽ ثواب عطا فرمائي.

ابوسُليمان رضي الله عنه جو فلسفو

حضرت ابوسليمان رضی الله عنه فرمائي ٿو ته جيڪڏهن ڪو شخص گهري ته ان جون حاجتون پوريون ٿين ته دُعا ۾ زياده کان زياده حضور صلی الله تعالیٰ عليه واٰله وسلم جن تي درود شريف پڙهي. دُعا گهرڻ کان پهرين به پڙهي ۽ دُعا کان پوءِ به پڙهي ته الله تعالیٰ درود شريف کي فورًا قبول فرمائي ٿو، جڏهن دُعا جي اول ۽ آخر ۾ درود شريف آهي ته جڏهن اول ۽ آخر کي قبول فرمائيندا ته وچ ۾ جيڪا دُعا آهي، سا ضرور ئي قبول فرمائي ويندي. اهڙيءَ طرح بگڙيل ڪم بنجي ويندو.

سج، چنڊ ۽ درود شريف

هي واقعو هڪ اهڙي حقيقت آهي، جنهن کي اکين ته ڏٺو ۽ دل ۽ دماغ ان کي سمجهيو، بس ڪجهه چوڻ ۽ ٻڌڻ جي همت نه رهي. فناءِ قلبيءَ تي پهچڻ واري بزرگ (نالو ظاهر ڪرڻ جو حق نه آهي.) هڪ ڏينهن سومهڻي جي نماز کان پوءِ پنهنجي مرشد رهبر ڪامل جي خدمت ۾ حاضر ٿيڻ جو ارادو ڪيو ۽ سندس خدمت ۾ وڃي حاضر ٿيو. جڏهن ان جي نظر مرشد ڪامل تي پيئي ته دانهن ڪري الله اڪبر جو نعرو هنيائين ۽ بيهوش ٿي ڪري پيو. آخر ٻن ڪلاڪن کان پوءِ جڏهن ڪيس هوش آيو ته ڪنهن پڇيو ويو ته ميان خبر ڏيو، توکي ڇا ٿي ويو، تو ڇا ڏٺو؟ جنهن تنهنجا حواس گم ڪري ڇــــڏيا، آخر حقيقت ڇا آهي؟

ان شخص چيو ته مان ڇا عرض ڪريان، مون ڏٺو ته سوين سج ۽ چنڊ محبوب رسول الله صلی الله عليه واٰله وسلم جن جي دربارِ انور

مان نڪري، منهنجي مرشد ڪامل جي دل ۾ داخل ٿي ويا آهن. انهن جي روشني اهڙي ته تيز ۽ تجليءَ واري هئي جو مان برداشت ڪري نه سگهيس ۽ بي اختيار ٿي الله اڪبر جو نعرو هڻي بيهوش ٿي ويس پوءِ ڪنهن بزرگ ڪامل مرشد ڪان پڇيو ته اها ڪهڙي حقيقت هُئي جو توهان جي من مريدڪي اهي سج ۽ چنڊ نظر آيا ۽ اهي ڪٿان آيا.؟

ان بزرگ مرشد ڪامل فرمايو ته" ان وقت آئون رسول اڪرم صلى الله عليه وآله وسلم جن تي صلوٰة شريف پڙهي رهيو هوس ۽ مي اسان جو مريد ذڪر قلبي ۽ ذڪر جليءَ سان پنهنجي دل کي ڏوئي آئيني وانگر صاف ڪري چڪو آهي. اُن ڪري اسان جي دل جو عڪس هن جي دل ۾ روشن ڏسڻ ۾ آيو. اهي سڀ درود شريف جون برڪتون آهن." حاصل مطلب ته اهو درود شريف ئي هن کي چنڊ ۽ سج جي صورت ۾ نظر آيو. حالانڪ چنڊ ۽ سج ٻه چا آهن، درود شريف ته هنن کان لک درجا افضل آهي، ڇوجو اهو فعل ربي آهي. الله تعالىٰ خود ان جو عامل آهي. سُبْحَانَ اللهِ تَعَالىٰ.

لوڪان نحو صرف، مون مطالع سپرين،
اهو ئي حرف، پڙهيو پڙهج مــن ۾.

(شاهه لطيف)

مشرق ۽ مغرب وارا ملائڪ

دلائل خيرات ۾ هڪ لاجواب حقيقت بيان ڪيل آهي ته حضور اڪرم صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جنهن شخص

اسان جي تعظيم جي سبب اسان تي درود شريف پڙهيو ته الله تعالىٰ انهيءَ جي سبب هڪ ملائڪ پيدا فرمائي ٿو، جنهن جو هڪڙو پَرُ مشرق ۾، ٻيو مغرب ۾، پير ستن زمينن جي اندر، مٿو عرش تي آهي پوءِ الله تعالىٰ ان ملائڪ کي حڪم ٿو ڪري ته اي ملائڪ! صلواة پڙهُ ان شخص تي، جنهن منهنجي محبوب نبي ڪريم صلى الله تعالىٰ عليه واٰله وسلم جي تعظيم جي لاءِ صلواة پڙهي. پوءِ اهو ملائڪ قيامت تائين ان شخص تي درود پڙهندو رهندو. سُبحَانَ اللهِ

سُتا سپ پَٽِي ، سَندي مُعلم آسري،
اوهين پڻ سُمهون ناڱوا بندر نام پٽِي،
جن جي سيّد لڄ ڪنئي، سي سپ لنگهيندا الڪيون
(شاه لطيف)

فتح ۽ مدد

شيخ المشائخ علامه، شبلي رحمة الله عليه فرمائين ٿا ته اسان جي پاڙي ۾ هڪ شخص فوت ٿي ويو. مون ان کي خواب ۾ ڏٺو ۽ پڇيو مانس ته ڇا ٿيو؟ ان شخص جواب ڏنو ته قبر ۾ مان منڪر ۽ نڪير کي صحيح جواب ڏيئي نه سگهيس، بلڪل گهبرائجي ويس. هو مون تي سخت کان سخت عذاب ڪرڻ لاءِ تيار ٿي ويا. ان وقت هڪ خوبصورت حسين ۽ جميل شخص قبر ۾ آيو، جنهن مان اعلىٰ قسم جي خوشبوءِ اچي رهي هئي. ان منهنجي طرفان ملائڪن کي سوالن جا جواب ڏنا ۽ مان بچي ويس. مون ان کي عرض ڪيو ته توهين ڪير آهيو؛ جو هن مصيبت جي سخت وقت ۾ مون کي ڪم آيا آهيو؟ ان شخص جواب

ڏنو ته مان تنهنجي گهڻي قدر درود شريف پڙهڻ مان مقرر ڪيل ملائڪ آهيان، مون کي حڪم آهي ته هر مصيبت ۾ تنهنجي مدد ڪريان. سبحان الله درود شريف ڪهڙي نه عجيب نعمت آهي.

سرورِ ڪونين ﷺ جو درود شريف لاءِ ارشاد

حضور پُرنور صلی الله تعالیٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو آهي ته جڏهن ڪنهن شخص تي ڪا مصيبت اچي ۽ ڪا حاجت ٿئي ته ان کي گهرجي ته ڪثرت سان اسان تي درود شريف پڙهي، ڇو جو گهڻو درود پاڪ پڙهڻ رنج وغم کي دور ڪري ٿو ۽ رزق زياده ڪري ٿو.

وَڏو ڀاڳُ سَنْدون، جي مَڪو ڀيٽي مونيا،
وِڃي سو ڏِٺئون، رَوضو پَاڪ رَسُول جو.

(سُر سامونڊي - شاه لطيف)

چار سؤ حج

(خزانو، خزانو، خزانو)

حضور سرورِ ڪونين صلی الله تعالیٰ عليه وآله وسلم جن هڪ دفعي حج ۽ جهاد جي بيان ۾ انهن جا فضائل بيان فرمايا. پاڪ ڪريمن صلی الله تعالیٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جيڪو شخص حج ڪري جهاد تي وڃي ٿو، ان کي چار حج جو ثواب ملي ٿو. اهو ٻڌي، اهي ماڻهو، جن ۾ جهاد تي وڃڻ جي طاقت نه هئي، سي مايوس ۽ دلگير ٿيڻ لڳا. حضور صلی الله تعالیٰ عليه وآله وسلم جن

فرمايو ته جيڪو شخص اسان تي ڪثرت سان درود شريف پڙهندو ته ان کي چار سؤ دفعا جهاد ڪرڻ جو ثواب الله تعالىٰ عطا فرمائي ٿو.

(حَسن بريلوي)

حضرتِ انس رضي الله تعالىٰ عنه فرمائين ٿا ته ٻه مسلمان جڏهن هڪٻئي کي ملن ٿا ۽ هٿ ملائڻ وقت درود شريف پڙهن ٿا ته هٿن جدا ڪرڻ کان پهرين الله تعالىٰ انهن جاگناهه معاف فرمائي ڇڏي ٿو.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ

غيبي امداد

مواهب لدنيه ۾ تفسير قشيري مان نقل ڪيل آهي ته قيامت ۾ ڪنهن مؤمن جون نيڪيون ڪجهه گهٽ ٿي پونديون ته حضور صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن آگرجي بل جيترو ويڪرو ڪاغذ جو پرزو ڪڍي انهن نيڪين واري طرف رکندا ته اهو پاسو ڳرو ٿي ويندو. مؤمن چوندو ته منهنجا ماءُ پيءُ اوهان تان قربان، اوهان جي سيرت ۽ صورت ڪيڏي پياري آهي، توهين ڪير آهيو؟ پاڻ سڳورا صلى الله عليه وآله وسلم جن فرمائيندا، مان تنهنجو نبي محمّد (صلى الله عليه وآله وسلم) آهيان ۽ هي جو ننڍڙو ڪاغذ جو پرزو، جيڪو مون تنهنجين نيڪين واري پاسي رکيو، سو توجيڪو درود شريف

اسان تي پڙهيو هو، اهو آهي، جنهن تنهنجي انهيءَ حاجت جي وقت مدد ڪئي آهي. (سُبۡحَانَ اللّٰهِ)

آسان صدقو

حديث شريف ۾ آيو آهي ته ڪا شيءِ خدا تعاليٰ جي ڪاوڙ کي ٿڌو نٿي ڪري سگهي، سواءِ صدقي جي؛ ليڪن اگر صدقي ڏيڻ جي ڪنهن ۾ طاقت نه هجي ته اهو پنهنجي دعا ۾ درود شريف پڙهي — اهو درود شريف هي آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ؕ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمۡ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبۡدِكَ وَرَسُوۡلِكَ وَصَلِّ عَلَى الۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَالۡمُؤۡمِنَاتِ وَالۡمُسۡلِمِيۡنَ وَالۡمُسۡلِمَاتِ ؕ

هيءُ آسان ۽ بي بها نسخو آهي، جنهن سان ٻئي ڪم بنجي وڃن ٿا. صدقي جو صدقو ۽ درود جو درود شريف. اهو انهن لاءِ آهي جن کي صدقي جي پهچ نه آهي.

هڪ دوا

هڪ بزرگ خواب ۾ هڪڙي ڪاري ۽ بيڇڙي بلا ڏٺي؛ پڇيائون ته ڪهڙي بَلا آهين؟ ان جواب ڏنو ته آئون تنهنجائي

بُرا اعمال آهيان. انهن پڇيو تہ توڪان ڪهڙيءَ طرح ڇوٽڪارو حاصل ڪيم؟ ان چيو تہ توُن نبي آخر الزمان صلي الله عليه وآلہٖ وسلم جن تي ڪثرت سان درود شريف پڙهہ، اها هر مؤمن لاءِ دوا آهي.

گهڙو پيگو تہ گهوريو، آسر مَ لاهيج،
لَاتَقۡنَطُوۡا مِنۡ رَّحۡمَةِ اللّٰهِ، تہ هي ان تريج،
حبيبانءُ هيج، پسين مُنهن ميهارجو.
(شاہ قدس سرہ)

غريب مان امير

”شرح احياءِ علوم دين“ ۾ روايت آهي تہ حضور پُرنور صلي الله عليه وآلہٖ وسلم جن تي ڪثرت سان درود شريف پڙهڻ سان فاقہ ڪشي، غربت ۽ مفلسي دور ٿي وڃي ٿي. واقعي اگر ڪو شخص عشاء جي نماز کان پوءِ ٻي سوُ تيرهن دفعا بِسۡمِ اللّٰهِ سان درود مبارڪ پڙهندو تہ انشاءَ الله تعاليٰ جلد امير ٿي ويندو.

حديث شريف ۾ آيل آهي تہ جيڪو شخص حضور پُرنور صلي الله عليه وآلہٖ وسلم جن تي درود مبارڪ پڙهي تہ رسول الله صلي الله تعاليٰ عليه وآلہٖ وسلم جن پاڻ ان جي ڪاروبار ۾ متولي يا وڪيل ٿين ٿا. حشر ۾ حساب ۽ اعمالن جي تور وقت، عملن جي ميزان ۾ پلصراط تي هلڻ مهل ۽ ان کان علاوہ ٻيا سڀ گناہ بخشائي، ان شخص کي جنت ۾ داخل ڪرائيندا- انشاءَ الله تعاليٰ (ترتيب الصلواة ص: ٣٢)

مصيبت ۾ مدد

جليل القدر عالم دين پنهنجي مشهور ڪتاب ”حصن حصين“ ۾ لکي ٿو تہ درود شريف جا منافع لذيذ ميوا ۽ بي حساب آهن، ڪو بہ شخص ڪنهن بہ حالت ۾ ڦٽي ڏئو سگهي. خاص ڪري تنگي ۽ مُشڪل، غم ۽ فڪر جي دور ڪرڻ ۽ حاجت روائي ۾ ڪيئي ڀيرا آزمايو ويو آهي. ايتري قدر جو هلاڪت ۽ موت جي جاءِ ۾ قاسي

وچڻ جي وقت ۾ به انهي درود شريف جي برڪت سان الله پاڪ مون کي بچائي ورتو. حضرت شيخ عبدالحق محدث دهلويؒ فرمائي ٿو ته دنيا ۽ آخرت ۾ تڪليف کان نجات حاصل ڪرڻ لاءِ درود شريف کان وڌيڪ ٻي ڪا نعمت ڪانهي. ـه

زحادثاتِ زمانه نجات اگر طلبي
برو درُود بخوان بر محمد عربي ﷺ

ترجمه: جيڪڏهن زماني جي حادثن کان نجات گهرين ٿو ته وڃ ۽ پاڪ عربي ﷺ تي ڪثرت سان درود شريف پڙهه.

درود شريف جي اصلي حقيقت

اَفۡضَلُ الذِّكۡرِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوۡلُ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيۡهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ

چيو ويو آهي ته اهو افضل ۽ اعلىٰ ان لاءِ آهي، جو انهيءَ ڪلمي شريف ۾ الله ۽ محمّد ٻئي نالا گڏ اچي ويا؛ مگر غور سان ڏسون ته ان ۾ ڪهڙو راز آهي. هڪ ڪي التجا ڪئي ويئي آهي ته ٻئي جي لاءِ دُعا گهري ويئي آهي. يعني ٻنهي سان پاڻهو خود روبرو مخاطب آهي. الله تعالىٰ کي عرض ڪيو ويو آهي ته محبوب محمّد صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم ۽ سندن اولاد مٿي سلامتي موڪل. اهي لفظ الله پاڪ به فرمائي رهيو آهي. اسين نه صرف الله تعالىٰ جي ها ۾ ها ملائڻ وارا آهيون. ايڏي وڏي خالق ۽ مالڪ ۽ اهڙي پاڪ اعلىٰ بي نياز رب جي ها ۾ ها ملائڻ ڪيڏو نه وڏو ۽ پيارو ۽ سعادت وارو

فعل آهي. انهيءَ ۾ اسين رب پاڪ سان ڳالهائي رهيا آهيون ۽ رسول ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم سان به. انهيءَ لاءِ اگر ڪلمو طيب: لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمْ

اول الذڪر ۽ افضل ذڪر آهي ته درود شريف:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ ○

به اعليٰ ڪان اعليٰ دُعا آهي. مو افضل الذڪر ۽ هيءَ افضل دعا. هن دُعا گهرڻ سان الله تعاليٰ به خوش ته رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم به خوش، سڀيئي روح به خوش. مطلب ته زمين کان وٺي آسمان تائين ساري مخلوق ۽ سندن خالق به خوش. پوءِ رحمت جي بارش ان شخص تي ڇو نه وسندي رهي؟ سُبۡحَانَ اللّٰهِ.

اهو آهي افضل ذڪر ۽ افضل دُعا جو فلسفو، جيڪو سڀني فلسفن کان افضل ۽ اعليٰ فلسفو آهي.

بخاري شريف ۾ حضرت ابوهريره رضي الله عنه کان روايت آهي ته حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جيڪو به شخص هڪ دفعو صدق دل سان لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ پڙهي ته ان تي دوزخ جي باه حرام آهي.

مانُهو گُهرن مالُ، آئون سَڀ ڏينهن گُهران سُڄڻ،
دُنيا تنهن دوست تان، فِدا ڪريان فِي الحالُ،
ڪيو نان ء نِهالُ، پسُ تانُ پِري رهيو.

(شاهه لطيف)

هڪڙي لفظ جي بدلي ۾ جنت

حضرت عبدالله بن قدار رحمة الله عليه بيان ٿو ڪري ته هڪڙو ڪاتب شخص منهنجو پاڙيسري هو؛ سو وفات ڪري ويو. مون ان کي خواب ۾ ڏٺو ۽ پڇيو مانس ته اي دوست، ٻڌاءِ ته الله پاڪ توسان ڪهڙو معاملو ڪيو؟ چيائين ته الله پاڪ مون کي بخشي ڇڏيو ۽ اهڙا ته انعام اڪرام مون کي بخشيا اٿس، جو نه ڪنهن اک ڏٺا ۽ نه ڪنهن ڪن ٻڌا، نه ڪنهن جي دماغ جي سوچ ۾ آيا هوندا. مون کانئس پڇيو ته تو ڪهڙو عمل ڪيو، جيڪو قبول پيو ۽ جنهنجي بدلي ۾ توهان بخشيو ويئين؟ ڪاتب جواب ڏنو ته توکي خبر آهي ته منهنجو ڪم ڪتابت جو هو، سو ڪتاب لکڻ مهل جتي حضور اڪرم نورِ مجسم صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن جو نالو مبارڪ ايندو هو ته اتي ان سان گڏ صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم ضرور لکندو هوس انهيءَ درود شريف جي بدلي ۾ مون کي رب پاڪ بخشي به ڇڏيو ۽ ايڏا وڏا انعام به عطا ڪيائين. سُبْحَانَ الله.

جيڪي ڏڏن ڏي، ڳجهه پيس ٻجهه،
سوجي سُڻ سگنا، ڪيرت واراڪي،
ته ساز مڙيئي سي، پٽون ڪن پلڪ ۾.

(شاهه لطيف)

جمعي جي ڏينهن ۾ درود جي فضيلت

١:- محبوب رسول اڪرم صلى الله عليه وآله وسلم فرمايو ته جنهن شخص جمعي جي ڏينهن اسان تي درود شريف پڙهيو، اهو قيامت جي ڏينهن ان حال ۾ ايندو، جو ان سان گڏ هڪ عظيم الشان نور هوندو. اهو نور جيڪڏهن ساري مخلوق ۾ ورهايو وڃي ته سڀني لاءِ ڪافي ٿئي. (ڪنزالعمال)

٢- بلوغ المسرات ۾ حافظ ابن قيم عليه الرحمة نقل فرمايو آهي ته جمعي جي ڏينهن درود شريف جي فضيلت انهي لاءِ آهي، جو جمعي جو ڏينهن سڀني ڏينهن جو سردار آهي ۽ رسول ڪريم صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن ڪل مخلوق جا سردار آهن. ان ڏينهن ۾ درود شريف جي پڙهڻ ۾ هڪ خاص جوڙ آهي، جيڪو ٻين ڏينهن ۾ ڪونهي ٻين بزرگن فرمايو آهي ته حضور اقدس صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جمعي جي رات پنهنجي والد جي پشت مبارڪ مان، والده صاحبه جي شڪم مبارڪ ۾ تشريف آوريا هئا- (ف. درويش)

٣- حضور انور صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جيڪو شخص جمعي جي ڏينهن اسان تي هڪ سؤ دفعا درود شريف پڙهي ته ان جا هڪ سؤ سالن جا گناهه فوراً معاف ڪيا وڃن ٿا. (الديلمي-آبزرود)

٤- حضرت ابوهريره رضي الله تعالىٰ عنه کان روايت آهي ته هر جمعرات جو رب پاڪ آسمان تان ملائڪ نازل فرمائي ٿو، انهن وٽ سون جا قلم ۽ چانديءَ جا ڪاغذ هوندا آهن، سو جمعرات ۽ جمعي ۾ جيڪو

شخص حضور سرورڪونين صلى الله عليه وآله وسلم جن تي درود شريف پڙهندو، ان جو نالو لکن ٿا. (ڪنز العمال)

حضرت مولانا قبلہ فيض الحسن صاحب رحمة الله عليه سهارنپوريؒ جي نائيءَ پنهنجي مرشد سان اچي ڳالهه ڪئي ته جنهن جاءِ ۾ مولانا فيض الحسن صاحب جن وفات فرمائي هئي، ان جاءِ مان هڪ مهيني تائين زبردست خوشبوءِ عطرڪان به وڌيڪ ايندي رهندي هئي. اها حقيقت مولانا محمد قاسم رحمة الله عليه سان به بيان ڪئي ويئي ته حضرت هيءَ ڇا ڳالهه آهي؟ مولانا صاحب فرمايو ته اهو درود پاڪ جي ڪري آهي. پوءِ جڏهن سندن قريبي ماڻهن کان پڇيو ويو ته معلوم ٿيو ته انهيءَ جاءِ ۾ حضرت مولانا فيض الحسن رحمة الله عليه هرجمعي جي رات جو ساري رات جاڳي صلوٰة سڳوري پڙهندا هئا.

وَڻُ ٿا ميو وڪَن، ڀَاڻُ ڌڪا ئين پنهنجو،
ٽِڪر، پٿر، ڇاپڙون، ڏُونٿا ڏار سَهَن،
پسو لَڄ لطيف چئي، ڪيڏي ناهه وَٽن،
قُربو ڦَر جهلن، نيڪي ڪارڻ پانهجي.

(شاهه لطيف)

ملائڪن سان گڏ نماز

حضرت ابو ذري رحمة الله عليه جن هڪ شخص کي خواب پڙدٺو ته اهو شخص آسمان تي ملائڪن سان گڏ نماز پڙهي رهيو هو.

حضرت ابي ذريءَ ان شخص کان پڇيو ته توکي هيءُ رتبو ڪيئن نصيب ٿيو؟ ان شخص جواب ڏنو ته مان جڏهن بہ ڪا حديث شريف لکندو هوس ته حضور پُرنور محبوب سرور ڪونين صلى الله عليه وآله وسلم جن جو نالو مبارڪ جتي ايندو هو ته يڪدم اتي درود شريف لکي ڇڏيندو هوس؛ ان ڪري رب پاڪ مون کي اهو رتبو عطا فرمايو آهي.

ناز مَنجهارَانِ نِڪري، جڏهن پرين ڪَري ٿو پَنڌ،
پُون پِٺِ "بِسمِ الله" چئي، راهَ چُمي ٿي رَنڌ،
اُپيون گهٽي ادب سين، حُورون حيرت هنڌ،
سائينءَ جو سوڳَنڌ، ساجن سپنٿان سُهڻو.

(شاهه لطيف)

حضور پُر نور صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو آهي ته جمعي جي ڏينهن اسان تي درود پڙهو، انهيءَ لاءِ جو مُنهنجي امت جو درود شريف هر جمعي جي ڏينهن مون وٽ پيش ڪيو ويچي ٿو. ان لاءِ جيڪو مون تي زياده درود پڙهندو هوندو ته اهو مون کي زياده ويجهو هوندو. (امام بيهقي رحمة الله عليه)

حضرت انس رضى الله تعالىٰ عنه کان نقل آهي ته حضور پُر نور

صلی الله تعالیٰ عليه و آله وسلم جن فرمايو ته جمعي جي رات ۽ جمعي جي ڏينهن مون تي گهڻو درود پڙهو، ان لاءِ جو اگر ڪو شخص اسان تي هڪ ڀيرو درود شريف پڙهي ٿو ته الله پاڪ ان تي ڏهه رحمتون نازل فرمائي ٿو.

مَا اَجْمَلَكَ مَا اَحْسَنَكَ مَا اَكْمَلَكَ
ڪِٿي مِهر عـلي، ڪٿي تيري ثَنا
گُستاخ اکيان، ڪِٿي جا لـڙيَانْ

(مهر علي شاھ)

ڪتاب "حصن حصين" جو مصنف بيان ٿو فرمائي ته درود شريف جا فائدا بيشمار آهن، جن کي هڪ جاءِ تي گڏ ڪرڻ بلڪل ناممڪن آهي. مختصر هي ته قيامت ۾ تنگين ۽ پريشانين کان فقط درود شريف جي برڪت سان ئي ڇوٽڪارو حاصل ٿيندو. يعني دنيا ۾ به ۽ دين ۾ به. ان ڳالھ جو بار بار تجربو ڪيو ويو آهي ته جڏهن به ڪا سخت مشڪل ۽ پريشاني اچي وڃي ٿي ته اها درود شريف جي برڪت سان ئي دفع ٿئي ٿي. بزرگانِ دين تاڪيد ٿا ڪن ته گهٽ ۾ گهٽ هڪ سؤ ڀيرا صلواۃ سڳوري پڙهڻ گهرجي. ان سان قلب ۾ نور روشن ٿئي ٿو. بهتر ته اهو آهي، جو روزانو ٣١٣ ڀيرا صلواۃ شريف جو ورد هميشه لاءِ عادت بنائي وڃي.

مائِڪ مِٺُ سَندوم، اُونداهيءَ ۾ سو جهَرو،
حَشَرُ ويلَ حِسابَ ۾، ڇڏي نا وِينـدوم
ساريو سَڏُ ڪَندوم، ڪوهيارو ڪيچ ڌڻي
(شاھ لطيف)

علامہ شهاب خفاجيءَ جو فلسفو

سڀئي سڄڻ اُڀري، چوڏاهين چنڊ،
ٻالله ٻري ٻُڌن، سڀ اونداهين ٻاهن،
(شاهه قدس سرهٗ)

حضرت علامہ خفاجي عليه الرحمة شرح شريف ۾ فرمايو آهي ته اگر زياده گهڻي صلوٰة سگوري پڙهي نه سگهي ته گهٽ ۾ گهٽ ٣١٣ ڀيرا روزانو پڙهي، اهو هميشه جو پڙهڻ ڪثرت سمجهيو ويندو.

"مزرع الحسنات" ۾ آهي ته الله پاڪ ٣١٣ جي عددن ۾ هڪ خاص تاثير رکيو آهي، جتي به اهو عدد ملي ٿو ته ان ۾ ڀلائي نظر اچي ٿي. الله پاڪ هڪ لک چوويهه هزار پيغمبرن مان ٣١٣ کي رسول بنايو. جنگ بدر ۾ اصحاب ڪرام رضي الله عنهم جو تعداد به ٣١٣ هو، جن هڪ هزار کان زياده ڪافرن کي ماري ڀڄايو. حضرت طالوت جو لشڪر، جنهن جالوت جي لشڪر کي شڪست ڏني، تنهن جو تعداد به ٣١٣ هو. ان لاءِ اهو عدد هڪ خاص اثر رکي ٿو. والله اعلم

درود شريف لاءِ علامہ سخاويءَ جو ارشاد

بزرگن جو قول آهي ته درود شريف سڀني کان وڌيڪ شفاعت جو وسيلو آهي. ان محبوب نبي ڪريم صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم تي جنهن تي خود الله تعالىٰ ۽ سندس ملائڪ درود شريف پڙهندا رهن ٿا. الله پاڪ ان صلوٰة شريف کي دنيا ۽ آخرت ۾ پهچڻ قربت سان خاص فرمايو آهي. درود شريف هڪ زبردست نور آهي ۽ اهڙو واپار آهي

جنهن ۾ گناهن جو اصل نه آهي.

علامه سخاوي رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته صلوٰة شريف پڙهڻ سان انسان جا اعمال صاف ٿين ٿا. هي اهو نور آهي، جنهن جو ڪو به مقابلو ڪري نٿو سگهي. اميدون انهيءَ جي برڪت سان پوريون ٿين ٿيون. دل پُرنور ٿئي ٿي، الله پاڪ جي رضا ۽ خوشنودي حاصل ٿئي ٿي ۽ قيامت ۾ سختيءَ کان پناهه ۾ رهندو ۽ گنهگارن جو ٻيڙو پار ڪرڻ واري شئي اهائي صلوٰة شريف آهي. هي سڀني عملن کان وڌيڪ اجر ۽ ثواب ڏيارڻ وارو عمل آهي. (آمين)

محبوب ﷺ جن جو پنهنجي اُمتيءَ کي چُمي ڏيڻ

حضرت شيخ ابن حجر مڪي رحمة الله عليه جي روايت آهي ته هڪ شخص هر رات سمهڻ مهل حضور صلي الله عليه وآله وسلم تي درود شريف پڙهندو هو، تنهن هڪ رات خواب ۾ ڏٺو ته حضور سرور عالم صلي الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن تشريف فرما ٿيا آهن. ان سڀاڳي جو سارو گهر روشن ۽ سُرهاڻ سان مهڪجي ويو.

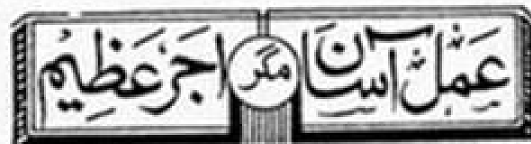
آيا آس ٿيام، ٻارو چڀا پنهنجو ر ۾،
پسي پٿر پنهون جي، ٿين سرنهڻ ٿيام،
گونڌر وسريام، شڪن شاخون ڪيون.

—

ڪيچان آير قافلو، عطر آڻيندا سُون،
ڪنوري خوشبوءِ سين، وڻ ٽڻ واسيائون،
پسندي پنهون جام کي، وسرين وڃائون،
ڪيما ڪوڙيائون، ورين بخت پنهنجون.
(شاهه لطيف)

له عطر - از رسالو علامه قاضي.

حضور سيد عالم صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن ڪيس فرمايو ته تنهنجو وات، جنهن سان تون اسان تي درود پڙهندو آهين، اسان ذي ڪر ته اسين ان کي چُمون. ان شخص شرمائيندي پنهنجو ڳل پيش ڪيو. ان کان پوءِ ڪيس ننڊ مان سجاڳي ٿي پيئي، ڇا ڏسي ته سارو گهر مشڪ ۽ عنبر کان وڌيڪ خوشبوءِ سان مهڪي رهيو آهي. وڏو فائدو صلوٰة سڳوريءَ جو اهو آهي، جو خود حضرت پيغمبر ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن جي زيارت نصيب ٿئي ٿي. خاص ڪري جيڪو هن ڪتاب جا درود شريف پڙهندو، تنهن کي جلد ڪاميابي حاصل ٿيندي. اِنْ شَآءَ اللهُ تَعَالىٰ.

حضرت رفيع رضى الله عنه، حضور اڪرم صلى الله عليه وآله وسلم جن جو هيءُ قول مبارڪ نقل فرمائين ٿا ته محبوب سيد عالم صلى الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جيڪو شخص هيءُ درود شريف پڙهي ته ان لاءِ منهنجي شفاعت واجب آهي. اهو درود شريف هي آهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ط

يعني: اي الله! محمّد صلى الله عليه وآله وسلم تي درود موڪل ۽ انهن کي قيامت جي ڏينهن اعلیٰ درجي تي فائزڪر، جيڪو تو وٽ نهايت مقرب ۽ مٿاهون مقام هجي.

بي مثال محبت

ابن مسعود رضی الله عنه فرمايو ته حضور صلی الله تعالیٰ عليہ والہٖ وسلم جن ارشاد فرمايو:

اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ بِيْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً

يعني قيامت جي ڏينهن سڀني کان ويجها اسان کي اهي شخص هوندا، جن ڪثرت سان درود شريف پڙهيو هوندو.

ان کان وڌيڪ ٻي ڪهڙي نعمت گهرجي، جو حضور صلی الله عليه وآله وسلم جن جو سايو مبارڪ نصيب ٿئي ۽ محبوب نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالىٰ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وسلم جن سان اسين گڏ هجون ته پو ۽ ڪهڙو خوف ۽ ڪهڙو خطرو. اها محبت، بيمثال هوندي ۽ بيمثال نعمت.

امام رازيؒ جو فلسفو!

حضرت امام فخر الدين رازي رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته، استغفار ۽ درود ٻنهي مان بهتر آهي ته توهين صرف درود پاڪ پڙهو ۽ استغفار جو ڪم حضور سيد عالم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وسلم جن

ٿي ڇڏي ڏيو ؛ جو ته درود شريف ته سراسر فعلِ الاهي آهي ، ان جي منظور ۽ نامنظور هجڻ جو ڪو سوال ئي پيدا نٿو ٿئي ، مگر استغفار دُعا ۾ هڪ درخواست آهي ، ان جي ڪا گارنٽي نه آهي ، قبول ٿئي يا نه به ٿئي . اگر دُعا ۾ اخلاص وغيره شامل نه آهي ته ان جي قبول نه ٿيڻ جو انديشو آهي ، انهي لاءِ استغفار جو يقين نٿو ڪري سگهجي ، مگر درود شريف جي قبوليت ۾ ڪنهن شڪ ۽ شبهي جي ڪا به گنجائش نه آهي. ان لاءِ اها وات اطمينان بخش ۽ پُرامن وات آهي ته اسين زياده کان زياده درود شريف جو ورد جاري رکون ۽ استغفار يا بخشش جو ڪم محبوب سيد عالم صلى الله عليه واٰله وسلم جن جي حوالي ڪريون ، پاڻ هميشه پنهنجي امت جي لاءِ استغفار ڪندا رهن ٿا ۽ حضور سرور ڪونين صلى الله عليه واٰله وسلم جن جي دعا ۽ استغفار هرحال ۾ قبول ئي قبول آهي . هيڏانهن اسان جو درود به قبول ، هوڏانهن حضور اقدس صلى الله عليه واٰله وسلم جي استغفار به قبول . بنهي ئي پاسن کان ڪاميابي ئي ڪاميابي آهي .

ٿمر ڄڃنين نه ساڻ ، هوت ڄمايتي تن جو ،
ڪري ڇيج ڇپر ۾ ، پُنهون ايندو پاڻ ،
ٿيندي رُوح رِهاڻ ، لَحظي مَنجهه لطيف چئي .
(شاه قدس سره)

عشق ۽ عبادت

عشق ۽ عبادت ۾ ايترو فرق آهي ، جيترو زمين ۽ آسمان ۾ عبادت ۾ سجدو لازمي آهي ۽ عشق ۾ درود شريف . عبادت ۾ جنت ملي ٿي ۽ عشق ۾ الله جو جمال ؛ مگر جنت الله تعالىٰ جي جمال کان سواءِ بي معنىٰ ، بي رنگ ۽ بي مزي آهي . تحقيق آهي ته عبادت ڪري جنت حاصل ڪرڻ ۾ مزو آهي ، مگر درود شريف پڙهي جمالِ الاهي حاصل

ڪرڻ ۾ وڏيڪ لطف ۽ مزو آهي.

مجلس ۽ مغفرت

صوفين ڪرامن مان هڪ بزرگ نقل ٿو ڪري ته هڪ شخص جنهن جو نالو "مسطح" هو، سو ساري عمر گناهن ۾ غرق رهيو. مرڻ کانپوءِ ڏٺو ويو ته خوب مزي ۽ شان سان هو. مون کانئس پڇيو ته اهو انعام توکي ڪيئن حاصل ٿيو، جو الله تعاليٰ فورًا مغفرت فرمائي ۽ وڏا انعام اڪرام توکي عطا ڪيا. ٻُڌاءِ ته ڪهڙي عمل جي بدلي ۾ توکي اها سعادت نصيب ٿي؟ چيائين ته مان هڪڙي حديث شريف لکڻ واري اُستاد وٽ ويٺو هوس، جڏهن استاد حديث شريف لکڻ وقت درود شريف پڙهيو ته مون به زور سان درود شريف پڙهيو ٿي. بس انهي جي ڪري الله تعاليٰ مون کي ۽ ساري مجلس وارن کي بخشي ڇڏيو آهي. بيشڪ هو خود مختار ۽ مالڪ آهي.

تاج ۽ رحمت

حضرت ابو العباس احمد بن منصور رضي الله عنه جو جڏهن انتقال ٿي ويو ته شيراز وارن مان هڪ بزرگ انهن کي خواب ۾ ڏٺو ته ابو العباس احمد شيراز جي جامع مسجد ۾ ويٺا آهن؛ مگر محراب جي اندر ويٺا آهن، سندن بدن تي نهايت قيمتي لباس آهي، مٿي تي چمڪدار تاج آهي. جو موتين ۽ جواهرن سان جُڙيو پيو آهي. خواب ڏسڻ واري بزرگ حيرت مان پڇيو ته حضرت! هيءُ ڪهڙو اعزاز آهي، جنهن

مون کي حيرت ۾ وجهي ڇڏيو آهي ؛ حضرت ابو العباس احمد فرمايو ته الله تبارڪ وتعالىٰ منهنجي مغفرت فرمائي ۽ مون تي وڏا ڪرم ڪيا آهن ۽ مون کي هيءُ وڳو ۽ تاج عطا فرمايو آهي. اهو سڀ محبوب نبي ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن تي درود ڪثرت سان پڙهڻ جي سبب انعام مليا اٿم.

بي نظير درود شريف

حضرت ابن عباس رضى الله عنه فرمائين ٿا ته حضور پُر نور صلى الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جيڪو شخص هيءُ دُعا ڪري:

جَزَى اللهُ مُحَمَّدًا مَا هُوَ اَهْلُهٗ

"يعني: الله تعالىٰ! اسان جي طرفان (محبوب) محمّد صلى الله عليه وآله وسلم جن (وسندن اهل پاڪ) جزا ڏي، جنهن جا اهي مستحق آهن."

ته ان جو ثواب ستر ملائڪن کي محنت ۾ وجهندو آهي. يعني الله پاڪ جا ستر ملائڪ هڪ هزار ڏينهن تائين ان شخص جي لاءِ دُعا گهرندا رهندا. سُبْحَانَ اللهِ.

درود شريف دعا به آهي ۽ دوا به آهي

هڪ علامه بزرگ، جنهن جو نالو حضرت ابن المشتحر جي نالي سان مشهور آهي، سو فرمائي ٿو ته جيڪو شخص چاهيندو هجي ته

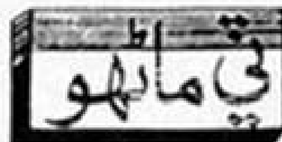
الله تعاليٰ جي اهڙي حمد ۽ تعريف ڪريان، جا سڀ کان افضل هجي ۽ ايجا تائين ڪنهن به مخلوق اهڙي حمد نه ڪئي هجي، جا اولين ۽ آخرين ۽ مقرب ملائڪن آسمان ۽ زمين وارن سڀني کان افضل هجي ۽ خاص الخاص اهڙو درود شريف، جو سڀني کان افضل ترين هجي ته هي درود شريف پڙهي،

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا اَنْتَ اَهْلُهٗ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا اَنْتَ اَهْلُهٗ وَافْعَلْ بِنَا مَا اَنْتَ اَهْلُهٗ فَاِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

يعني اي الله! سڀ حمد ۽ تعريف تنهنجي لاءِ آهي، جيڪا تنهنجي شان جي مطابق آهي پر تون محمّد صلى الله عليه وآله وسلم جن تي درود موڪل، اهو جيڪو تنهنجي شان وٽان آهي. اي الله! تون مون سان به اهو ورتاءُ ڪر، جيڪو تنهنجي شان جي مطابق ۽ تنهنجي شايانِ شان هجي. بيشڪ، تون ئي ان جو مستحق آهين، جو تو کان ڊڄڻ گهرجي ۽ تون ئي مغفرت ڪرڻ وارو آهين.

هيءُ درود به آهي ۽ دُعا به آهي. الله تعاليٰ اسان سڀني کي توفيق عطا فرمائي، جيئن اسين هن درود کي بار بار پڙهون ۽ ٻين کي به سيکاريون. آمين.

علامه سخاوي رحمة الله عليه هڪ حديث شريف حضور پُرنور صلي الله عليه وآله وسلم جن کان نقل ڪئي ته ٽي ماڻهو قيامت جي ڏينهن الله تعاليٰ جي عرش عظيم جي ڇانوَ هيٺ هوندا، جنهن ڏينهن ان ڇانوَ کان سواءِ ڪا به ڇانوَ نه هوندي هڪ اهو شخص جيڪو ڪنهن مصيبت زده جي مصيبت کي هٽائي ٿو. ٻيو اهو شخص جيڪو منهنجي سنت کي وري زنده ڪري ٿو ۽ ٽيون اهو جيڪو مون تي ۽ منهنجي آل تي ڪثرت سان درود پڙهي ٿو.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ وَصَلِّ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ ط

حضرت خالد ابن ڪثير رحمة الله عليه جي وفات جو وقت جڏهن ويجهو آيو، تڏهن ماڻهن سندن سيراندي وٽ هڪ پرچو پيل ڏٺو، جنهن تي هي مضمون لکيل هو: بَرَاءَةٌ مِّنَ النَّارِ لِخَالِدِ ابْنِ

ڪثيرؒ- يعني خالد بن ڪثيرکي دوزخ کان نجات آهي: انهي پرچي کي ڏسي، مائٽهن گڏ ٿي، سندن گهر وارن کان پڇيو ته ڪهڙو سبب آهي؟ سڀئي حيران ۽ بيقرار هئا ته ڏسون ته ڪهڙي سبب اهو پرچو کين مليو آهي! گهر وارن کان معلوم ٿيو ته حضرت خالد جو عمل هوندو هو، جو هر جمعي تي ڏهه هزار ڀيرا حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن تي درود شريف پڙهندو هو ۽ ان کان سواءِ سندن اهو معمول موجو روزانو رات جو نهايت ادب سان ڏهه هزار ڀيرا هي درود شريف هميشه پڙهندا هئا.

وَڏاوَڻ وَنڪارجا، جِتِ نانگ سُجهن نيلا،
اُتي عَبدُاللّطِيف چئي، ڪياهيڪلين حِيلا،
جِتِ ڪُرَّم نہ قبيلا، اُتِ رَسيج رَهبر راهم.
(شاه قدس سره)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الۡاُمِّيِّ وَاٰلِهٖ وَبَارِكۡ وَسَلِّمۡ

سبحان الله! هن درود شريف جي محبت ۽ ادب سان پڙهڻ جو انعام کين هن دنيا ۾ ئي سَند ۽ پروانيءَ جي صورت ۾ ملي ويو. اجا آخرت ۾، جيڪي ڪجهه ملندو، سوچ ۽ سمجهه کان ٻاهر آهي. هن فاني دنيا ۾ اهڙا ٻه پهتل بزرگ پيا آهن، جيڪي نماز ۾ التحيات پڙهڻ ويهن ٿا ته جڏهن "اَلسَّلَامُ عَلَيۡكَ يَاۤ اَيُّهَا النَّبِيُّ" چون ٿا ته حضور اڪرم صلى الله عليه وآله وسلم جن انهن کي باقاعده جواب ۾ "وَعَلَيۡكُمُ السَّلَامُ وَرَحۡمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ" فرمائين ٿا. اهو سڀ درود شريف جي برڪت ۽ ڀلائي آهي ۽ انهيءَ آسان عمل سان حاصل ٿي سگهي ٿي.

سڀ کان اول قبر ۾ جنهن کان سوال ڪيو ويندو، اهو روح آهي ۽ روح کي پاڪ ڪرڻ لاءِ، صلواة سڳوريءَ کان وڌيڪ ڪا شيءِ نه آهي. حضور پُرنور صلی الله عليه واٰله وسلم جن خود فرمايو آهي ته اسان تي زياده کان زياده صلواة پڙهو، ڇو جو اهو توهان جي لاءِ پاڪائيءَ جو وسيلو آهي - (ابوالعلیٰ موصلي). يعني حضور پُرنور صلی الله تعالیٰ عليه واٰله وسلم جن پاڻ انهيءَ ڳالهه جو اعلان ڪري ڇڏيو آهي ته پاڪيزگيءَ جو نسخو صلواة شريف آهي. صلواة شريف انسان ۽ سندس روح کي اهڙو ته پاڪ ڪري ٿي، جنهن جو ڪو مثال ناهي. ايتري قدر جو، جن باعلم عالمن، فقيهن، محدثن ۽ فقيرن درود وسلام تي چِلهه ۾ سندرو ٻڌي، ڪثرت سان ورد ڪيو، انهن کي محبوب تاجدار عالم صلی الله عليه واٰله وسلم جن جي روحانيت جي برڪت سان نه رڳو گناهگارن کي شفاعت جي بشارت هن دنيا ۾ ئي ملي ويئي. انهن محدثن ۽ فقيهن کي اهڙيءَ طرح انشاء الله تعالیٰ روز قيامت ۾ به گناهگارن جي شفاعت جو حق حضور سرور عالم صلی الله تعالیٰ عليه واٰله وسلم جن عطا فرمائيندا. جهڙيءَ طرح باڪمال عاشق رسول (صلی الله عليه واٰله وسلم) حضرت اويس قرني رضی الله عنه کي حضور صلی الله عليه واٰله وسلم جن حضرت عمر فاروق رضی الله عنه ۽ حضرت علی کرم الله وجهه جن هٿان پيغام موڪليو ته ”اوهين امتِ محمّدي جي مغفرت ۽ بخشش لاءِ دعا گهُرو.“ حالانڪ شفاعت جا صاحب

محبوب پاڪ جن پاڻ آهن؛ ليڪن رب پاڪ محبوب سيّد عالم صلى الله عليه واٰله وسلم جن جي سفارش سان اهو اعزاز امت جي ڪجھ ولين، بزرگن ۽ فقيرن کي بہ عطا فرمايو آهي. من ڪان وڏيڪ ٻي عزت افزائي ڪهڙي ٿي سگهي ٿي ـ سُبْحَانَ اللّٰه!

اهڙيءَ طرح هڪ زبردست محدث عالم حضرت شيخ شاذلي رحمة الله عليه جو اهو شان هو، جو پاڻ پنجن ئي وقتن جي نماز حضرت پيغمبر ڪريم صلى الله عليه واٰله وسلم جن جي پويان ادا ڪندا هُئا. هڪ ڏينهن حضور صلى الله تعالىٰ عليه واٰله وسلم جن کيس فرمايو تہ اي شاذلي (رحمة الله عليه)! تون قيامت جي ڏينهن هڪ لک ماڻهن جي شفاعت ڪندين؛ ڇو جو تون محبت، ادب ۽ اخلاص سان اسان تي درود شريف پڙهندو رهين ٿو ـ (مَعَارِجُ المُؤمِنِين)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ ؕ

درود شريف خلوص ۽ محبت سان پڙهڻ سان ماڻهو اهڙيءَ وڏيءَ شانئين منزل کي وڃي پهچي ٿو، جنهن جو دنيا ۾ ڪو گمان بہ نٿو ڪري سگهي. سڀني کان وڏي عبادت اها آهي. حضور پُرنور صلى الله عليه واٰله وسلم جن سان گڏ هجڻ ڪيڏي وڏي سعادت ۽ نيڪبختي آهي. هيءَ عاشقيءَ جو فلسفو يا محبت ۽ فقيريءَ جو فلسفو آهي؛ ڇاڪاڻ تہ رسول اڪرم صلى الله عليه واٰله وسلم جن پاڻ فرمايو آهي تہ جيڪو سڀني کان زياده اسان تي درود شريف پڙهندو، اهو قيامت ۾ سڀني کان وڏيڪ اسان کي ويجهو ۽ نزديڪ هوندو. ان کان وڏيڪ ٻي پلا ڪهڙي نعمت آهي، جو خود رسول الله صلى الله عليه واٰله وسلم جن

جي رفاقت نصيب ٿئي. وڏا نيڪ بخت آهن امڙا رفيق.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ ○

مُترجم طوفان هڪ بيت تي تبصرو

دل از عشق محمد ريش دارم
رفاقت باخدائے خويش دارم

حضور محبوب سيّد عالم صلى الله تعالىٰ عليه واٰله وسلم جن جو هڪ سچو عاشق فرمائي ٿو ته مون پنهنجي دل حضور صلى الله تعالىٰ عليه واٰله وسلم جن جي محبت ۾ هميشه لاءِ زخمي ۽ چُور چُور ڪري ڇڏي آهي. سندن فراق ۾ منهنجي دل بيدار آهي. انهيءَ محبت واري معاملي ۾ مان به الله تعالىٰ جو رفيق آهيان: ڇاڪاڻ جو رب پاڪ به منهنجي مٺي محبوب محمّد صلى الله تعالىٰ عليه واٰله وسلم جن سان محبت ۽ عشق رکي ٿو ۽ مان به ان جو غلام ۽ عاشق آهيان. ان ڪم ۾ پنهنجو الله ۽ آئون سندس بندو ٻئي گڏ رفيق آهيون.

ڏسو ته حضور صلى الله تعالىٰ عليه واٰله وسلم جن جي محبت جو نتيجو، جنهن بندي کي الله جو رفيق بنائي ڇڏيو. انهيءَ راه تي

بندو ۽ الله، گڏ نظر اچي رهيا آهن . بندي جي عظمت ۽ بلنديءَ جو عروج ته ڏس جو ان کي محبوب مُحَمَّد صلى الله عليه وآله وسلم جي محبت ۽ عشق مان ، الله تعالى ڪيتري نه آسانيءَ سان ملي ويو ۽ رفيق بڻجي ويو. مگر اهو عشق ۽ اها محبت سواءِ درود شريف جي ٻيءَ ڪنهن به عبادت مان حاصل نٿي ٿي سگهي . جيڪڏهن محبت جي معاملي ۾ الله جا رفيق بڻجڻ جا خواهشمند آهيو ته حضور صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن تي رات ۽ ڏينهن ، اٿندي ۽ ويهندي ، هلندي ڦرندي درود شريف پڙهو پوءِ ڏسو ته ڪٿي ٿا پهچو .

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِيۡ عِلۡمِ اللّٰهِ صَلٰوةً دَآئِمَةً بِدَوَامِ مُلۡكِ اللّٰهِ ط

رحمت جي پالوٽ

ڪتاب ”وسيلة العظمىٰ“ ۾ هڪڙي حڪايت بيان ڪيل آهي ته هڪ شخص حضور اقدس صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن وٽ اچي ڪين سلام عرض ڪيو ، ان وقت زيد بن ثابت رضى الله عنه

حضور صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم جن سان گڏ هو. حضرت زيد رضی اللہ عنہ فرمائي ٿو ته ان ماڻهوءَ جي هٿ ۾ اُٺ جي مُهار هئي ايتري ۾ مٿان هيو شخص پُهچي ويو، تنهن اچي عرض ڪيو ته هن منهنجو اُٺ چورايو آهي. ان وقت اُٺ رڙ ڪئي. حضور صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم جن اٺ ڏانهن ڌيان ڪيو ۽ ان اعرابيءَ کي فرمايائون ته تون غلط ۽ ڪوڙو آهين. اهو اعرابي اتان هليو ويو. حضور پُرنور صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہٖ وسلم جن پهرئين ماڻهوءَ کي فرمايو ته تون جنهن وقت هتي اچي بيٺين، ان وقت تون ڇا ڪري رهيو هئين؟ جو تنهنجي هن اُٺ اسان سان ڳالهايو؟ ان ماڻهوءَ عرض ڪيو ته يا رسول اللہ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّمَ! منهنجا ماءُ - پيءُ اوهان مٿان قربان، آئون ان وقت اوهان تي درود شريف پڙهي رهيو هوس. حضور اقدس صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم جن فرمايو ته جنهن وقت تنهنجو اُٺ اسان سان حقيقت بيان ڪري رهيو هو، تنهن وقت اسان ته ڏٺو ته اللہ جا نوري ملائڪ تمام گهڻي تعداد ۾ مٿان لهي رهيا هئا. يعني ان شخص جي درود پڙهڻ جي برڪت سان اُٺ به واقعو بيان ڪيو ۽ رحمت جي ملائڪن جو نزول به ٿي رهيو هو. اها آهي درود جي برڪت.

حضور صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم جي زيارت ۽ ملاقات

علامه سخاوي رحمة اللہ عليه فرمائي ٿو ته جيڪو شخص مٿي درود شريف حضور سيد عالم صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہٖ وسلم تي پڙهندو

ته اهو نبي ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن جو خواب ۾ ديدار
ڪندو ۽ قيامت ۾ به سندن زيارت سان مشرف ٿيندو ۽ پاڻ ڪريم
صلى الله عليه وآله وسلم جن ان جي سفارش ڪندا ۽ حوض ڪوثر
تي ان کي آب ڪوثر پياريندا.

آنجي ڏسو جيڏيون، سُهڻجي پُنهون جي پابوھ،
ته سَنجهي ۽ صُبوح، هُوند نه وِيان وِسري.
(شاھ قدس سرہٗ)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى رُوْحِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الْاَرْوَاحِ وَعَلٰى جَسَدِهٖ فِى الْاَجْسَادِ وَعَلٰى قَبْرِهٖ فِى الْقُبُوْرِ ○

هن درود شريف جي معنیٰ آهي ته ” اي الله! درود موڪل
اسان جي سردار محمّد رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
جن جي روح مبارڪ تي ۽ سندن جسم مبارڪ تي ۽ سندن
قبر مبارڪ تي:

مرض جي خاتمي لاءِ درود شريف

”نزهة المجالس“ ڪتاب ۾ آهي ته هڪ نيڪ ۽ صالح شخص
شهاب الدين ابن ارسلان رحمة الله عليه وٽ ويو (جو هڪ وڏو
زاهد، عابد ۽ عارف بالله شخص هو) ۽ پنهنجي مرض جي تڪليف
بيان ڪيائين. انهن فرمايو ته ترياق ۽ مجرب دوا ڪهڙي ٿو ڳولهين

غافل؟ ميءُ درود شريف پڙهندو رهه ، مرض از خود رفع ٿي ويندو.
درود شريف هي آهي:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَ بَارِكْ عَلٰى رُوْحِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الْاَرْوَاحِ وَصَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى قَلْبِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الْقُلُوْبِ وَصَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِى الْاَجْسَادِ وَصَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى قَبْرِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الْقُبُوْرِ ○

ڪاري مان اڇو

ڪتاب "روضة الفائق" ۾ هڪ قصو بيان ڪيل آهي، جنهن ۾ سفيان ثوري رحمة الله عليه بيان فرمايو آهي ته مان بيت الله شريف جو طواف ڪري رهيو هوس. مون هڪ شخص کي ڏٺو جو هر قدم تي درود شريف پڙهي رهيو، ٻيو ڪا به شيءِ تسبيح تهليل وغيره اصل نٿي پڙهيو. مون ڪانئس ان جو سبب پڇيو ته ان

شخص ٻڌايو ته منهنجو پيءُ رستي ۾ بيمار ٿي پيو ۽ فوت ٿي ويو. سندس منهن سياهه ڪارو ٿي ويو هو. مان اهو ڏسي سخت پريشان ٿي پيس ، روئندي روئندي منهنجي اک لڳي ويئي، ايتري ۾ ڏسان ته هڪ نهايت خوبصورت بزرگ ، جنهن جهڙو حسين شخص مون ڪڏهن به ڪونه ڏٺو هو ۽ ان جي بدن مان جيڪا خوشبوءِ اچي ٿي تنهن جهڙي خوشبوءِ مون ڪڏهن به نه سنگهي هئي. سو تڪڙو هلندو آيو ۽ ان بزرگ اچڻ شرط منهنجي پيءُ جي منهن مٿان چادر هٽائي ۽ منهن تي پنهنجو هٿ مبارڪ ڦيرايو ته سندس منهن نوراني ۽ سفيد ٿي پيو. جڏهن اهو بزرگ واپس وڃڻ لڳو ته مون کين منٿ ڪئي ۽ سندن نالو پڇيو . ان بزرگ جواب ڏنو ته "مان محمّد بن عبدالله (صلی الله عليه وآله وسلم) آهيان. تنهنجو پيءُ وڏو گناهگار شخص هو، مگر مون تي هميشه درود شريف پڙهندو رهندو هو، سو مون سندس فرياد ٻڌو ۽ سندس مدد لاءِ پهچي ويس. مان ان شخص جي فرياد رسي ڪندو آهيان، جيڪو مون تي گهڻو درود شريف پڙهي ٿو." سو مان هاڻي رات ڏينهن درود شريف پڙهڻ ۾ مشغول آهيان.

ٿورا ، نه ٿورا ، مون تي مارُوئڙن جا،
پلايون پيرا ، ڳنڍي ڳنڍيس ڪيترا.
(شاهه لطيف)

هڪ لک نيڪين لاءِ درود شريف

حضرت مولانا محمّد علي خان رامپوري پنهنجي مشهور ڪتاب ”فلاح دين ۽ دنيا“ ۾ فرمائي ٿو ته جيڪو شخص خلوصِ دل، بيپناهه محبت ۽ ادب سان هڪ دفعو به حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن تي صلوٰة سڳوري پڙهي ٿو ته اهو شخص گناهن کان پاڪ ٿي وڃي ٿو، جڻ ته ماءُ جي پيٽ مان هينئر ڄائو آهي ۽ سندس اعمال نامي ۾ هڪ لک نيڪيون لکيون وڃن ٿيون ۽ سندس شمار جيئرن اولياءُن ۾ لکيو وڃي ٿو.

ستر هزار ڏينهن ستر هزار راتيون

”مزرع الحسنات“ ۾ درج آهي ته جيڪڏهن ڪو شخص هن درود شريف کي پڙهي ٿو ته الله تعالیٰ جا ستر ملائڪ هزار ڏينهن تائين ان شخص جي اعمالنامي ۾ نيڪيون لکندا رهندا. درود شريف هي آهي:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَـهٗ.

يعني: يا الله! تون حضور آقا محبوب محمّد صلي الله عليه وآله وسلم ۽ سندن آل تي سلامتي موڪل، جو تنهنجو محبوب ۽ پسنديده پيغمبر آهي.

جَمِ سِين سَنيرجَنِ، ڳالهيون پرين تُنهنجُون،
لُون لُون هيٺ وڃن، رڳُون رَبابن جيئن.
(شاهه لطيف)

حضرت عبدالرحمان صديقي صاحب پنهنجي تصنيف ۾ فرمائين ٿا ته خاص ڪري طالب علمن لاءِ لازم هئڻ گهرجي ته هو گهٽ ۾ گهٽ روزانو هڪ سؤ ڀيرا درود شريف جو ورد ڪري ڇڏين ؛ ڇو جو ان سان قلب روشن ۽ منور ٿئي ٿو . مون ناچيز جو به اهو تجربو ڪيل آهي. واقعي دل کي روشن ۽ قلب کي منور ڪرڻ وارو ڪو وظيفو آهي ته درود شريف ئي آهي . انهيءَ لاءِ درود شريف کي تاج الوظائف چوندا آهن ، يعني وظيفن جو تاج ۽ وظيفن جو سردار.

پايو مُنهن موٽ ۾ ويٺا ئي وهسن،
جوڳي جاناڪن، آيا الوهيت ۾.

(سُر رامڪلي. شاهه لطيف)

حضرت جبرئيل عليه السلام جي پيدائش جو راز

حضرت جبرئيل عليه السلام جون هڪ هزار زبانون ۽ ڇهه سؤ يڪ آهن . مٿي کان وٺي پيرن تائين مٿس زعفران جهڙا وار آهن ، ۽ سندس پنهي اکين جي وچ ۾ هڪ سج آهي ۽ هر هڪ جي مٿان هڪ ستارو ، مثل چنڊ جي روشن آهي . هر روز ٽي سؤ سٺ دفعا نورجي درياءَ ۾ ٽٻي لڳائي ٿو. جڏهن نورجي درياءَ مان ٽٻي هڻي نڪري ٿو ته پنهنجا پَڪَ ڇنڊي ٿو ، انهن مان ڪيترائي ڦڙا ڪرن ٿا، انهن ڦڙن ۽ هرهڪ قطري مان الله تعالىٰ هڪ ملائڪ پيدا ٿو فرمائي ، جيڪو قيامت تائين الله تعالىٰ جي حمد ۽ تسبيح ڪندو رهندو. هڪ ڏينهن حضرت جبرئيل عليه السلام حضور صلى الله عليه وآله وسلم

جن جي خدمتِ اقدس ۾ حاضر ٿيو ۽ عرض ڪيائين ته يارسول الله صلى الله عليه و آله وسلم ! رب تعالىٰ جَلَّ جَلالهٗ مون کي جڏهن پيدا فرمايو، تڏهن ڏهن هزارن سالن تائين ته مون کي ڪا به خبر نه پيئي ته مان ڇالاءِ پيدا ڪيو ويو آهيان ۽ مان ڇا ڪريان. ڏهن هزارن سالن کانپوءِ ندا آئي: اي جبرئيل (عليه السلام)! تڏهن مون کي خبر پيئي ته منهنجو نالو جبرئيل (عليه السلام) آهي. مون بر وقت جواب ۾ عرض ڪيو ته "لبيك اللهم لبيك". الله جَلَّ جَلالهٗ حڪم فرمايو ته منهنجي حمد ۽ ثنا بيان ڪريو. پوءِ ڏهن هزارن سالن تائين مان الله تعالىٰ جي پاڪائي بيان ڪندو رهيس. وري حڪم ٿيو ته منهنجي بزرگي ۽ وڏائي بيان ڪر، سو ڏهن هزارن سالن تائين مان رب پاڪ جي وڏائي ۽ بزرگي بيان ڪندو رهيس. تنهن کان پوءِ مون تي عرشِ عظيم جو نور ظاهر ٿيو، مون عرش مٿي هي ڪلمو شريف:

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ؕ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمْ ؕ

لکيل ڏٺو. مون عرض ڪيو ته اي خالقِ اڪبر! هي محمّد الرسول الله ڪير آهن؟ حڪم ٿيو ته: "اي جبرئيل (عليه السلام)! اگر محمّد (صلى الله عليه وآله وسلم) جن نه هجن ها ته مان توکي پيدا ئي نه ڪريان ها. نه جنت پيدا ڪريان ها ۽ نه دوزخ، نه چنڊ، نه سج ۽ نه ڪا بي ڪا مخلوقات. اي جبرئيل (عليه السلام)! محمّد (صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم) تي درود پڙهه. پوءِ مان ڏهه هزار سال اوهان تي

درود پڙهندو رهيس. هن مان ظاهر ٿيو ته جبرئيل عليه السلام کي الله تعالىٰ چاجي لاءِ پيدا فرمايو.

درود شريف جي مدد

هر مشڪل، هر مصيبت ۽ ڪم ۾ مدد جي لاءِ درود شريف هڪ نعمت آهي ۽ آخرت ۾ به هر ڪنهن تڪليف ۽ مصيبت کان امن ۽ پلصراط تان اک ڇنڀ ۾ گذري وڃڻ، اهي سڀ درود شريف جا ئي معجزا آهن.

حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جو سجدو ۽ الله تعالىٰ جو جواب

حضرت عبدالرحمان بن عوف رضي الله عنه کان روايت آهي ته هڪ ڏينهن حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن ٻاهر نڪتا ۽ روانا ٿي ويا، تانجو هڪ کجين جي باغ ۾ پهچي، الله کي سجدو ڪيائون اهو سجدو ايڏو ته ڊگهو ڪيائون، جو مون کي خوف ٿيڻ لڳو ته (الله نه ڪري) حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن شايد رحلت فرمائي ويا، سو مان ويجهي ڪين ته ڏسڻ لاءِ ويس ته پاڪ ڪريمن صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن مٿو مبارڪ سجدي مان ڪنيو ۽ مون کي فرمايائون ته عبدالرحمان! جبرئيل عليه السلام آيو هو - سو اسان کي اها خوشخبري ٻڌائي ويو آهي ته الله تعالىٰ فرمايو آهي ته جيڪو شخص اوهان تي درود شريف پڙهندو، الله تعالىٰ بيشڪ ان تي پنهنجون رحمتون نازل فرمائيندو ۽ جيڪو اوهان تي سلام چوندو، ته الله تعالىٰ ان شخص

تي ڏهه ڀيرا سلام موڪليندو.

درود شريف جي اصل جاءِ

ابن جوزي رحمة الله عليه نقل فرمايو آهي ته درود شريف سواءِ عرشِ عظيم جي ڪنهن ٻي جاءِ تي نٿو بيهي. اگر ڪنهن ملائڪ وٽان لنگهندو آهي ته ان کي به چوندو آهي ته منهنجي پڙهڻ واري کي دعا ڪر، جهڙيءَ طرح ان شخص حضور عليه الصلوٰة والسلام جن لاءِ صلواة پڙهي آهي.

حافظ منذري رحمة الله عليه ڪتاب "ترغيب ءِ ترهيب" ۾ طبرانيءَ جي حوالي سان فرمائي ٿو ته رسول اڪرم صلى الله عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو ته جيڪو شخص اسان تي هڪ دفعو درود شريف پڙهي ٿو ته الله پاڪ ان تي سؤ دفعا رحمت جو نزول فرمائي ٿو ۽ جيڪو اسان تي سؤ ڀيرا درود پڙهي ٿو ته الله پاڪ ان کي قيامت ۾ شهيدن سان گڏ جنت ۾ اعلىٰ مقام عطا فرمائيندو.

فرشتي جو جواب

امام طبراني رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته هڪ ملائڪ الله تعالىٰ ان ڪم لاءِ مقرر فرمايو آهي، جو اگر ڪو شخص حضور اڪرم صلى الله عليه وآله وسلم جن تي درود شريف پڙهي ٿو ته جواب ۾ اهو ملائڪ چوي ٿو ته وَاَنْتَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ ـــ يعني تو تي به الله جي رحمت هجي ـــ (وسيلة العظماء) "زاهد الواعظين" ۾ آهي ته قيامت

جي ڏينهن هڪڙي جماعت اهڙي هوندي، جن جا منهن چنڊ وانگر روشن هوندا ۽ انهن جا وار سچن موتين سان گڏيل هوندا ۽ نور جي تختن تي ويٺا هوندا. جنت وارا انهن کان پڇندا ته تو هان فرشتا آهيو يا نبي؟ هو جواب ڏيندا ته اسين نه ته ملائڪ آهيون ۽ نه نبي. اسان کي صرف اهو معلوم آهي ته اسين رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم جن جا امتي آهيون. ملائڪ ۽ جنت وارا کانئن پيهر پڇندا ته پوءِ اهو رتبو او هان کي ڪيئن حاصل ٿيو؟ جواب ڏيندا ته اسين پنج وقت نماز ۽ سنتون، نفل وغيره صحيح ۽ ادب سان با جماعت پڙهندا هئاسون ۽ جڏهن اسان جي سامهون حضور عليه الصلوٰة والسلام جن جو اسم مبارڪ ايندو هو ته سندن عشق ۽ محبت جي سبب اسين دل سان صلوٰة شريف پڙهندا هئاسين: تُون سَمُون آئُون گُندري، مُون ۾ عَيبَ اَپارَ،

پَسِي لَـڳَ لغَارَ، مَتان مانگر مَتـئـين.

(شاه لطيف)

پنج ملائڪ

ڪتاب "مجالس الابرار" ۾ بيان آيو آهي ته انسان سان گڏ پنج ملائڪ رهن ٿا. هڪ ساڄي ڪلهي تي، جيڪو نيڪيون لکي ٿو. ٻيو ڏائي طرف، جيڪو گناهه ۽ برايون لکي ٿو. ٽيون اڳيان رهي ٿو، جيڪو نيڪ ڪمن جي تلقين ڪري ٿو. چوٿون پٺيان رهي ٿو، جيڪو بلائن کي دور ڪري ٿو. پنجون پيشاني تي رهي ٿو، جيڪو خاص درود پاڪ لکندو رهي ٿو ۽ حضور پاڪ جي بارگاهه ۾ پهچائيندو رهي ٿو.

سَمُون سَخاوَت جي، ويٺو پُڇي پَر،

ڏکوئيو ڪنگالن کي، ڏي دلاسا دَر،

مَٿان وِلـهِيَن وَر، ڏينهائين ڏاتارڏي.

(سر بلاول، شاه لطيف)

فضائل درود تاج

اگرکو شخص زيارت ۽ جمال بيمثال محبوب رسول اکرم صلی الله تعالیٰ عليه واٰله وسلم جن جي آرزو يا خواهش دل ۾ رکندڙ هجي ته ان کي گهرجي ته نئين چنڊ جي پهرين تاريخن ۾ جمعي جي رات سومهڻيءَ نماز کان پوءِ باوضو ٿي . پاڪ ڪپڙا پائي ، خوشبو ۽ لڳائي پوءِ پاڪ جاءِ تي ويهي ، هن درود شريف کي سچي محبت ۽ دل جي خلوص سان هڪ سؤ ستر دفعا پڙهي ۽ اتي ئي سمهي رهي . اهڙيءَ طرح يارهن راتيون پڙهندو ته انهن راتين جي اندر اندر انشاءالله تعالیٰ حضور سرورڪائنات صلی الله عليه واٰله وسلم جن جي ديدار کان بيشڪ مشرف ٿيندو - مجرب آهي :

وَڃين چو وَنڪار ، هِت نه گولين هوت کي ،
لِڪو ڪين لَطِيف چئي ، ٻارو چو ٻئي ٻار ،
ٿي اَسَڻ ٻڌ سندرو ، پرت پُنهون سين پار ،
نا ٿيو نَين نِهار ، تو ۾ ڏيرو دوست جو ،
(شاه قدس سره)

درود تاج

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ صَاحِبِ التَّاجِ وَالْمِعْرَاجِ وَالْبُرَاقِ وَالْعَلَمِ ط دَافِعِ الْبَلَآءِ وَالْوَبَاءِ وَالْقَحْطِ وَالْمَرَضِ وَالْاَلَمِ ط

اِسْمُهٗ مَكْتُوْبٌ مَّرْفُوْعٌ مَّشْفُوْعٌ مَّنْقُوْشٌ

فِى اللَّوْحِ وَالْقَلَمِ ط سَيِّدِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ ط

جِسْمُهٗ مُقَدَّسٌ مُّعَطَّرٌ مُّطَهَّرٌ مُّنَوَّرٌ فِى

الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ ط شَمْسِ الضُّحٰى بَدْرِ الدُّجٰى

صَدْرِ الْعُلٰى نُوْرِ الْهُدٰى كَهْفِ الْوَرٰى مِصْبَاحِ

الظُّلَمِ ط جَمِيْلِ الشِّيَمِ شَفِيْعِ الْاُمَمِ ط صَاحِبِ

الْجُوْدِ وَالْكَرَمِ ط وَاللّٰهُ عَاصِمُهٗ وَجِبْرِيْلُ

خَادِمُهٗ وَالْبُرَاقُ مَرْكَبُهٗ وَالْمِعْرَاجُ سَفَرُهٗ

وَسِدْرَةُ الْمُنْتَهٰى مَقَامُهٗ وَقَابَ قَوْسَيْنِ

مَطْلُوْبُهٗ وَالْمَطْلُوْبُ مَقْصُوْدُهٗ وَالْمَقْصُوْدُ

مَوْجُوْدُہ سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ خَاتَمِ النَّبِیّٖنَ
شَفِیْعِ الْمُذْنِبِیْنَ اَنِیْسِ الْغَرِیْبِیْنَ رَحْمَۃٍ
لِّلْعٰلَمِیْنَ رَاحَۃِ الْعَاشِقِیْنَ مُرَادِ الْمُشْتَاقِیْنَ
شَمْسِ الْعَارِفِیْنَ سِرَاجِ السَّالِکِیْنَ مِصْبَاحِ
الْمُقَرَّبِیْنَ مُحِبِّ الْفُقَرَآءِ وَالْغُرَبَاءِ وَالْمَسَاکِیْنِ
سَیِّدِ الثَّقَلَیْنِ نَبِیِّ الْحَرَمَیْنِ اِمَامِ الْقِبْلَتَیْنِ
وَسِیْلَتِنَا فِی الدَّارَیْنِ صَاحِبِ قَابَ قَوْسَیْنِ
مَحْبُوْبِ رَبِّ الْمَشْرِقَیْنِ وَرَبِّ الْمَغْرِبَیْنِ
جَدِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ مَوْلٰنَا وَمَوْلٰی
الثَّقَلَیْنِ اَبِی الْقَاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰہِ

نُوْرٌ مِّنْ نُّوْرِ اللّٰهِ يٰاَيُّهَا الْمُشْتَاقُوْنَ بِنُوْرِ جَمَالِهٖ صَلُّوْا عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَ اَصْحَابِهٖ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ۝

درود لکي

هڪ دفعي پڙهڻ سان لک صلواتن جو ثواب ملي ٿو

هن درود شريف جي باري ۾ مشهور آهي ته حضرت سلطان محمود غزنوي رحمة الله عليه هڪ زبردست عابد ۽ زاهد بادشاهه هو. هن کي حضور سرور ڪائنات صلی الله عليه وآله وسلم جن سان بي پناهه عشق هو. پاڻ ۽ سندس رعايا شريعتِ محمّدي صلی الله عليه وآله وسلم جا پورا پابند ۽ باشرع عامل هئا. حضرت سلطان محمود دل جي خلوص سچي محبت ۽ عاجزيءَ سان روزانو ڏينهن- رات ۾ هڪ لک درود پاڪ ورد ڪندو هو، جنهن سبب سلطان جي ڪاروبار ۾ رڪاوٽ پوڻ لڳي. هيڏانهن عشق ۽ محبت، هوڏانهن حڪومت جي بار ۽ ذميداري ليڪن عشق عروج تي هو. سلطنت ۽ شاهيءَ جي ڪا پرواهه نه هئي؛ پر هڪ رات محبوب سرورڪائنات صلی الله عليه وآله وسلم جن سندس خواب ۾ تشريف فرما ٿيا ۽ عاشق صادق جي پنهنجي محبوب صلی الله عليه وآله وسلم سان ملاقات ٿي. حضور پُرنور

صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم جن فرمايو ته اي محمود! جيڪڏهن تون سارو ڏينهن اسان تي درود پڙهڻ ۾ لڳو پيو هوندين ته رعيت ۽ سلطنت ڪي ڪير سنڀاليندو، تنهن لاءِ اسين توکي هڪ اهڙو درود شريف عطا فرمايون ٿا، جنهن جي هڪ دفعي پڙهڻ سان لک درودن جو ثواب ملندو. تون روزانو فجر جي نماز بعد هڪ دفعو هن درود شريف کي پڙهي ڇڏيندو ڪر ۽ پوءِ رعيت ۽ حڪومت جو ڪاروبار دل جان سان هلائيندو رهه ۽ سڀني مسلمانن کي به انهي درود شريف جي حقيقت کان آگاه ڪري ڇڏ ته انهي به اگر هڪ دفعو پڙهن ته کين هڪ لک صلواتن جو ثواب ملي.

حضرت سلطان محمود رحمة اللہ عليه جن اهو درود شريف ۽ ان جي ساري حقيقت ماڻهن ۾ بيان فرمائي. اهڙيءَ طرح هي درود شريف مشهور ٿي ويو. ؎

آچين جي هيڪار، مون سارينديون سپرين،
پيرين ڏريان پنبڙيون، هند وڇايان وار،
سا جن سڀ ڄمار، هوند گولي ٿي گذاريان.
(شاهه قدس سره)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ رَحْمَةِ اللّٰهِ

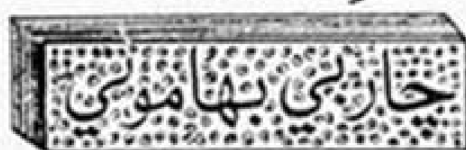
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ فَضْلِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ

صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى
اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ خَلْقِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ عِلْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كَلِمٰتِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى
سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
بِعَدَدِ كَرَمِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا
وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ
حُرُوْفِ كَلَامِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى
سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
بِعَدَدِ قَطَرَاتِ الْاَمْطَارِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ اَوْرَاقِ الْاَشْجَارِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ

وَسَلِّمْ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓی اٰلِ
سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ رَمْلِ الْقِفَارِ ؕ اَللّٰھُمَّ صَلِّ
وَسَلِّمْ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓی اٰلِ
سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَا خُلِقَ فِی الْبِحَارِ ؕ اَللّٰھُمَّ
صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓی
اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ الْحُبُوْبِ وَالثِّمَارِ ؕ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ
وَّعَلٰٓی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ الَّیْلِ وَالنَّھَارِ ؕ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ
وَّعَلٰٓی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَا اَظْلَمَ عَلَیْهِ
الَّیْلُ وَاَشْرَقَ عَلَیْهِ النَّھَارُ ؕ اَللّٰھُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ
بِعَدَدِ مَنْ صَلّٰی عَلَیْهِ ؕ اَللّٰھُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی
سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ

بِعَدَدِ مَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
بِعَدَدِ اَنْفَاسِ الْخَلَآئِقِ ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى
سَيِّدِنَا وَمَوْلٰنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ
نُجُوْمِ السَّمٰوٰتِ ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا
وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ
شَيْءٍ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ صَلَوٰتُ اللّٰهِ تَعَالٰى
وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَاَنْبِيَآئِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجَمِيْعِ الْخَلَآئِقِ
عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَاِمَامِ الْمُتَّقِيْنَ وَقَآئِدِ
الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ وَشَفِيْعِ الْمُذْنِبِيْنَ سَيِّدِنَا
وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَاَزْوَاجِهٖ وَذُرِّيّٰتِهٖ
وَاَهْلِ بَيْتِهٖ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ اَجْمَعِيْنَ مِنْ اَهْلِ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرَضِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَآ اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ
وَيَآ اَكْرَمَ الْاَكْرَمِيْنَ ؕ وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا دَائِمًا اَبَدًا كَثِيْرًا كَثِيْرًا ط وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ○

ا:- حضرت ابو هريره رضي الله عنه فرمايو ته رسول الله صلي الله عليه واٰله وسلم جن فرمايو ته جنهن شخص کي اها ڳالهه پسند هجي ته سندس درود شريف جو ثواب وڏي ڪانٽي ۾ توريو وڃي ته هنن لفظن سان درود شريف پڙهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَاَزْوَاجِهٖ اُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ط

٢:- حضرت علي ڪرم الله وجهه جن جي هڪ حديث جو ذڪر ابو مسعود رضي الله عنه هن طرح بيان ڪيو آهي ته حضور نبي ڪريم صلي الله تعالیٰ عليه واٰله وسلم جن فرمايو ته جيڪو شخص چاهي ته سندس درود شريف تمام وڏي پيماني ۾ ماپيو وڃي ته اهو اسان تي ۽ اسان جي اهل تي هن

طرح درود شريف پڙهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ اجۡعَلۡ صَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلٰى مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ وَاَزۡوَاجِهٖ اُمَّهَاتِ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهۡلِ بَيۡتِهٖ كَمَا صَلَّيۡتَ عَلٰٓى اِبۡرَاهِيۡمَ اِنَّكَ حَمِيۡدٌ مَّجِيۡدٌ ط

٣:- حضرت ابوهريره رضي الله عنه حضور صلي الله عليه واٰله وسلم جن جا جليل القدر اصحابي هئا ۽ حضور صلي الله عليه واٰله وسلم جن کان گهڻي کان گهڻيون حديثون حفظ ڪندا هئا. سندن ڪيئي حديثون مشهور آهن. حضرت ابوهريره رضي الله عنه ۽ حضرت انس رضي الله عنه ٻنهي بزرگ اصحابن کان هيءَ روايت نقل ڪئي ويئي آهي ته جيڪو شخص جمعي جي ڏينهن نماز کان پوءِ پنهنجي جاءِ تان اٿڻ کان پهرين هي درود شريف اسي ڀيرا پڙهندو ته ان جا اسي سالن جا گناهه الله تعاليٰ معاف فرمائيندو. درود شريف هيءَ آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الۡاُمِّيِّ وَعَلٰٓى اٰلِهٖ وَسَلِّمۡ تَسۡلِيۡمًا ط

٣ ، حضرت حسن بصري رحمة الله عليه وڏا مشائخ ، عالم ، محدث ۽ مشهور ولي ٿي گذريا آهن. الله تعاليٰ جو مٿن خاص انعام ۽ اڪرام هو. ڇو ته هجي ، جو پاڻ حضرت علي ڪرم الله وجه (باب العلوم) جا خاص مريد هئا ۽ الله تعاليٰ جي خاص پيارن بندن مان هئا. فرمائين ٿا ته جيڪو شخص گهري ته حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي هٿان حوض ڪوثر مان پر پور پيالو پيئي ته ان کي گهرجي ته هي درود شريف پڙهي

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَ اَوْلَادِهٖ وَاَزْوَاجِهٖ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ وَاَطْهَارِهٖ وَاَنْصَارِهٖ وَاَشْيَاعِهٖ وَمُحِبِّيْهِ وَاُمَّتِهٖ وَعَلَيْنَا مَعَهُمْ اَجْمَعِيْنَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ط

درود انعام

هي درود شريف "صلواة انعام" جي نالي سان مشهور آهي ، جنهن کي رسول الله عليه وآله وسلم جن سان محبت ۽ روضي پاڪ جي زيارت جو شوق هجي ته هن درود شريف کي روزانو رات جو سمهڻ مهل ٣١٣ دفعا پڙهي پوءِ سمهي. وڏيون برڪتون ۽ وڏا انعام ، وڏي رحمت ۽ عزت هن درود شريف جي پڙهڻ سان حاصل ٿيندس.

درود شريف ايندڙ صفحي تي ڏسو. فرمايو:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ؕ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِهٖ عَدَدَ اَنْعَامِ اللّٰهِ وَاَفْضَالِهٖ ؕ

يعني، اي الله! رسول اڪرم صلی الله عليه وآله وسلم تي درود نازل فرماءِ ايترا، جيترا تنهنجا انعام ۽ بيشمار فضل ۽ ڪرم آهن.

جيڪو شخص اهو درود شريف پڙهندو، ان کي دين ۽ دنيا ۾ بيشمار نعمتون ۽ انعام حاصل ٿيندا ۽ هر وقت رحمت جي ڇانوَ ۾ هوندو.

بندر جن ٿڙن تي، سِڙهَه ٿي سبيائون،
سِڙهَه سڀ سانباهي ڪري، ڪوهه ڪنيائون،
ٻيڙيون ٻڌن ۾، ڇوڙي ڇڏيائون،
لهريون لنگهيائون، لطف سان لطيف چئي. (شاهه لطيف)

هن درود شريف کي هڪ دفعو اگر پڙهبو وڃي ته هڪ هزار درود شريفن جو ثواب ملي ٿو، سو هيءُ آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ؕ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ ذَرَّةٍ مِّائَةَ اَلْفَ اَلْفِ مَرَّةٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ ؕ

هيءُ درود شريف جيڪڏهن قبرستان ۾ پڙهيو وڃي ته بهتر آهي؛ ڇاڪاڻ ته هن جي برڪت سان اهلِ مماتي وارن جي روحن تان عذاب گهٽجي ويندو ۽ ڪين الله جي عتاب کان نجات ملي ٿي ۽ قيامت تائين آرام ملي ٿو. جيترو زياده پڙهيو وڃي، اوترو زياده ثواب ملي ٿو. اگر هن درود شريف کي پڙهي پنهنجي ماءُ ۽ پيءُ کي بخشيو وڃي ته ڄڻ ان شخص ساري عمر جا انهن جا حق ادا ڪري ڇڏيا. جن مماتيءَ وارن روحن کي هيءُ درود شريف پڙهي بخشيو وڃي ٿو ته فرشتا به انهن جي قبرن تي زيارت لاءِ حاضر ٿين ٿا. درود روحي هيءُ آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ مَّا دَامَتِ الصَّلٰوةُ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ مَّا دَامَتِ الرَّحۡمَةُ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ مَّا دَامَتِ الۡبَرَكَاتُ وَصَلِّ عَلٰى رُوۡحِ مُحَمَّدٍ فِى الۡاَرۡوَاحِ وَصَلِّ عَلٰى صُوۡرَةِ مُحَمَّدٍ فِى الصُّوَرِ وَصَلِّ عَلٰى اِسۡمِ مُحَمَّدٍ فِى الۡاَسۡمَاءِ

وَصَلِّ عَلٰى نَفْسِ مُحَمَّدٍ فِي النُّفُوْسِ وَصَلِّ
عَلٰى قَلْبِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُلُوْبِ وَصَلِّ عَلٰى قَبْرِ
مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُوْرِ وَصَلِّ عَلٰى رَوْضَةِ مُحَمَّدٍ فِي
الرِّيَاضِ وَصَلِّ عَلٰى جَسَدِ مُحَمَّدٍ فِي الْاَجْسَادِ
وَصَلِّ عَلٰى تُرْبَةِ مُحَمَّدٍ فِي التُّرَابِ وَصَلِّ عَلٰى
خَيْرِ خَلْقِهٖ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَ
اَزْوَاجِهٖ وَذُرِّيَّاتِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ وَاَحْبَابِهٖ
اَجْمَعِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ ○

درود دوامی

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلٰوةً دَائِمَةً بِدَوَامِ
مُلْكِ اللّٰهِ ط

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ

صلواۃ تنجينا شريف

هڪ دفعي ڪي شخص ٻيڙيءَ ۾ سفر ڪري رهيا هئا. اوچتو ممنڊ ۾ طوفان اچي ويو ۽ ٻيڙي ٻڏڻ لڳي. ان ٻيڙيءَ ۾ هڪ ديندار شخص به سفر ڪري رهيو هو، تنهن سڀني کي چيو ته مون پڙهيو آهي ته اگر ڪو مصيبت جي وقت ۾ صلواۃ تنجينا هڪ هزار ڀيرا پڙهي ته بروقت نجات حاصل ڪندو. ٻيڙي غرق ٿي رهي آهي، پاڻ هڪ سؤ ڪن ماڻهو آهيون، اچو ته ڏهه ڏهه دفعا صلواۃ تنجينا پڙهون ته من الله پاڪ پاڻ کي هن مصيبت مان اُڪاري پار ڪري. سو سڀئي جاندڙ هئا، تن صلواۃ سگوري پڙهڻ شروع ڪئي، هزار صلواۃ پوري به نه ٿي هئي ته طوفان بيهي رهيو، ٻيڙي ٻڏڻ کان بچي ويئي ۽ سڀئي صحيح سلامت وڃي منزل تي لٿا. (مترجم).

مديني جا چام، سُڻ منهنجا سڌڙا،
آهيان تنهنجي سام، سگهو رسج سير ۾.
(شاه قدس سرهٗ) (پناهه ٢٠ از علامه قاضي)

جيڪو شخص صلواۃ تنجينا کي روزانو سمهڻ مهل هڪ هزار ڀيرا پڙهندو ته هڪ ئي هفتي ۾ حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي ديدار سان بيشڪ مشرف ٿيندو. خطري ۽ مصيبت جي وقت ۾ روزانو ستر ڀيرا پڙهيو وڃي ته اهو خطرو ۽ مصيبت دور ٿي ويندي هر هڪ تڪليف ۽ مصيبت جي لاءِ عظيم ترياق آهي. صلواۃ تنجينا شريف هيءَ آهي:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُنَجِّيْنَا بِهَا مِنْ جَمِيْعِ الْاَهْوَالِ وَالْاٰفَاتِ وَتَقْضِىْ لَنَا بِهَا جَمِيْعَ الْحَاجَاتِ وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيْعِ السَّيِّاٰتِ وَتَرْفَعُنَا بِهَا عِنْدَكَ اَعْلَى الدَّرَجَاتِ وَتُبَلِّغُنَا بِهَا اَقْصَى الْغَايَاتِ مِنْ جَمِيْعِ الْخَيْرَاتِ فِى الْحَيٰوةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ۝

درود مُشڪلڪُشا

اسان جي شهر ٺٽي کان چوڏهن . پندرهن ميل ڏکڻ ۾ غلام الله جو شهر آهي. غلام الله جي ويجهو حضرت مولوي محمّد هاشم ڪٺي مرحوم جي مسجد ۽ گوٺ موجود آهي . هو صاحب هڪ وڏو عالم ۽ زاهد، مفتي متقي، عاشقِ رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ۽ وليُ الله شخص هو. پاڻ درود شريف جا ڪروڙ پڙهيا هئائين. ساري رات درود شريف ۾ گذاريندو هو. سندن ڪرامتون مشهور آهن . ماڻهو کين حضوريءَ جي لقب سان ياد ڪندا آهن ،سي منهنجي والد صاحب جا گهرا دوست هئا . هڪ ڏينهن ٺٽي ۾ اسان جي گهر ۾ ويٺا ڳالهيون ٻولهيون ڪري رهيا هئا، آخر ڳالهه اها آئي ته مشڪل ۾ سخت مصيبت ۾ يا حاجت روائي لاءِ اسم اعظم جهڙو اثر رکڻ واري ڪهڙي شيءِ آهي ؟ مولوي صاحب

جن فرمايو ته مان توهان کي هڪڙي صلوٰة سڳوري ٻڌايان ٿو، جا هر مصيبت کي رفع ڪرڻ ۽ حاجت روائي ۾ يقيناً اسم اعظم جي مثال آهي. والدصاحب جن عرض ڪيو ته وڏي مهرباني ٿيندي، اگر اسان تي اها عنايت فرمائي وڃي. مولوي صاحب جن هيءَ صلوٰة سڳوري ٻڌائي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدِيْ يَا قُرَّةَ عَيْنِيْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰلِكَ وَسَلَّمَ خُذْ بِيَدِيْ قَلَّتْ حِيْلَتِيْ اَدْرِكْنِيْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰلِكَ الْمُكَرَّمِ ط

معنیٰ: صلواتون ۽ سلام اوهان تي يارسول الله صلى الله تعالیٰ عليه وآله وسلم! اي منهنجي (ٻنهي) اکين جا نور! يارسول الله صلى الله عليه وآله وسلم! پنهنجي مبارڪ هٿن سان منهنجي هن ڪم ۾ منهنجي مدد ڪريو ۽ منهنجي مشڪل دور فرمايو ۽ حاجت روائي ڪري ڇڏيو.

هي ننڍڙو درود شريف هڪ هزار دفعا روز، اگر ست ڏينهن برابر پڙهيو وڃي ته جبل به پنهنجي جاءِ تان هٽي سگهي ٿو. (تحقيق).

درود قرآني و درود صحابہ کرام

هي درود شريف قرآني آهي، هن جا فائدا هن پوري ڪتاب کان بہ زياده آهن. مگر مختصر هي تہ هن درود شريف جي پڙهڻ سان الله جي رحمت جا ڪکر يڪدم ڇانئجي وڃن ٿا ۽ رحمت وسڻ شروع ٿي وڃي ٿي. هن جي پڙهڻ سان حضور نبي ڪريم صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن جي محبت دل اندر گهر ڪري وڃي ٿي. هن جي هڪ دفعي پڙهڻ سان جيڪا رحمت نازل ٿئي ٿي، تنهن کي اگر آسمان جا ملائڪ ۽ زمين جا جن ۽ انسان گڏجي ميڙڻ چاهين تہ هڪ حصو بہ انهي رحمت جو ميڙي نہ ٿا سگهن. هي وڏو بابرڪت وظيفو آهي، هن کي روزانو ٽي ڀيرا صبح ۽ ٽي ڀيرا شام جو پڙهڻ سان بيحد خوشي ۽ ڪاميابي حاصل ٿئي ٿي. هن درود شريف متعلق هي روايت بہ آهي، جيڪا وقت جي ڪامل ولي حضرت خواجہ يعقوب چرخي نقشبندي قدس سرهٗ بيان ڪئي آهي تہ جليل القدر صحابہ ڪرام قرآن مجيد جي تلاوت کان پوءِ هر روز هي درود شريف پڙهندا هئا. انهي مناسبت سان هن درود شريف کي درود صحابہ پڻ چئجي ٿو. درود قرآني ۽ درود صحابہ هي آهي؛ (نقل از جواهر غيبي ص١٥٢ مطبوعہ مکتبہ ١٩٩٠ء)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ بِعَدَدِ مَا فِيْ جَمِيْعِ الْقُرْاٰنِ حَرْفًا حَرْفًا وَبِعَدَدِ كُلِّ حَرْفٍ اَلْفًا اَلْفًا ط

دُرُوْدِ نَارِيَہ عُرف دُرُوْدِ نُوْرَانِيْ

هيءُ درود شريف هن ڪتاب جي دل آهي ۽ اها حقيقت آهي تہ

جيڪڏهن صدقِ دل سان هن درود شريف کي پڙهي ڪنهن پهاڙ کي به آڱر جو اشارو ڪري ته اهو پهاڙ به ريزا ريزا ۽ ذرا ذرا ٿي پوي. الله تعالىٰ هن درود ۾ ان کان به وڌيڪ طاقت رکي آهي. هيءُ درود شريف هڪ اهڙو ته راز آهي، جنهن کي عارفن ۽ خاص ولين کان سواءِ ڪو به سمجهي نه سگهيو آهي. هن درود شريف ۾ بيشمار خاص الخاص فائدا آهن، جن کي اگر لکڻ ويهجي ته دنيا جا ڪاغذ ۽ مس ختم ٿي وڃي ته به هن درود شريف جي تعريف ختم نه ٿيندي. سڀ کان زياده هن درود شريف ۾ هيءُ فائدو آهي، جو جڏهن به ۽ جنهن وقت به ڪو رنج ۽ ملال ٿئي يا ڪا مصيبت اچي وڃي ته يڪدم هن کي پڙهيو وڃي. انشاء الله تعالىٰ سڀ مشڪلون ۽ مصيبتون منٽن ۾ ختم ٿي وينديون. اونداهي روشنيءَ ۾ بدلجي ويندي ۽ زحمت رحمت ۾ بدلجي ويندي ۽ الله تعالىٰ غيبي خزانن مان خوب مدد ڪندو. درود شريف هيءُ آهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ صَلٰوةً كَامِلَةً وَّسَلِّمْ سَلَامًا تَامًّا عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدِنِ الَّذِىْ تَنْحَلُّ بِهِ الْعُقَدُ وَتَنْفَرِجُ بِهِ الْكُرَبُ وَتُقْضٰى بِهِ الْحَوَائِجُ وَتُنَالُ بِهِ الرَّغَائِبُ وَحُسْنُ الْخَوَاتِمِ وَيُسْتَسْقَى الْغَمَامُ بِوَجْهِهِ الْكَرِيْمِ وَعَلٰى

اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ فِيْ كُلِّ لَمْحَةٍ وَّنَفَسٍ بِعَدَدِ كُلِّ
مَعْلُوْمٍ لَّكَ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا عَزِيْزُ يَا غَفَّارُ

هڪ عجيب درود شريف

هڪ دفعي حضرت شاهه بلاول نوراني رحمة الله عليه جي درگاهه تي منهنجي هڪ بزرگ سان ملاقات ٿي، جنهن فرمايو ته مان پورا ٽي سال مديني منوره ۾ رهيس. منهنجو اهو ڪم هوندو هو جو روزانو رات جو هيٺيون درود شريف هڪ هزار دفعا پڙهي ان کانپوءِ سمهندو هوس جنهن جي برڪت سان روزانو خواب ۾ مون کي رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم جن جي زيارت نصيب ٿيندي هئي. ٽي سال لڳاتار اها حالت رهي. درود شريف هي آهي:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ فِيْ كُلِّ لَمْحَةٍ وَّنَفَسٍ بِعَدَدِ كُلِّ
مَعْلُوْمٍ لَّكَ

اُپِتِيان تہ اَنديُون، پُورِيُون پِرين پَسَن،
وَڃِئو روز رَسَن، حَبِيبَ اِلي حُجري.
(شاهه قدس سره)

دُرُودِ قَلبي

اگر ڪو شخص اهو گهرندو هجي ته منهنجي هر هڪ دُعا قبول ٿئي ۽ هر ڪا حاجت منهنجي مرضيءَ مطابق پوري ٿئي ته ان کي گهرجي ته هر دُعا ۾ هيءُ درود شريف پڙهي. انشاءَ الله تعالىٰ هن درود جي برڪت سان سندس هر ڪا دُعا سندس ارادي مطابق پوري ٿيندي، ۽ اهو درود قلبي الله تعالىٰ جي فضل سان قلب کي منور ڪري ٿو ۽ ڪاميابي بخشي ٿو. هن جي پڙهڻ سان دُعا يڪدم قبول ٿئي ٿي.

درود قلبي هيءُ آهي:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى شَفِيْعِ الْمُذْنِبِيْنَ سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا وَمُرْشِدِنَا وَرَاحَةِ قُلُوْبِنَا وَطَبِيْبِ ظَاهِرِنَا وَبَاطِنِنَا سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحٰبِهٖ وَاَزْوَاجِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ وَاَوْلِيَآءِ اُمَّتِهٖ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ اَجْمَعِيْنَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ

دُرُودِ خاص

درود خاص جا فائدا اهڙا لڪ ناممڪن آهن، تنهن لاءِ هتي

صرف ايترو لکڻ ڪافي آهي ته جيڪڏهن ڪو به رنج يا مصيبت جو وقت اچي وڃي ته يڪدم صدق دل سان هن درود شريف کي پڙهيو وڃي. هر قسم جون مصيبتون، تڪليفون، رنج ۽ غم ختم ٿي وڃن ٿا. هن درود شريف جو پڙهڻ ۽ تڪليفن جو ختم ٿيڻ لازم ۽ ملزوم آهن. هن درود کي ڪثرت سان پڙهڻ وارو يقيناً ولي الله بڻجي وڃي ٿو. درود شريف هيءُ آهي:

مُلهه مهانگو قطرو، سڪڻ شهادت،
اسان عبادت، نظر ناز پرين جو. (شاه قدس سره)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَنَا مُحَمَّدٍ نُّوْرٍ مِّنْ نُّوْرِ اللّٰهِ

درود اول

درود اول کي الله تعاليٰ هڪ خاص درجو عطا فرمايو آهي ۽ سڀني کان زياده مقرب بنايو آهي. هن درود کي پڙهڻ وارو شخص ڪڏهن به محروم نٿو رهي. هن درود شريف جي پڙهڻ وارو علي الاعلان دنيا ۾ چئي سگهي ٿو ته ناڪامابي اصل هن دنيا ۾ آهي ئي ڪونه ــــــ الله تعاليٰ سڀني بيمارين کان نجات ڏئي ٿو، تڪليفون دور فرمائي ٿو، ديني ۽ دنيوي ڪاميابي عطا فرمائي ٿو. جيڪو شخص ڪثرت سان هن درود پاڪ کي پڙهندو ته انشاءَ الله تعاليٰ برين عادتن کان ڇٽي ويندو ۽ سڀ عادتون خود بخود ترڪ ٿي وينديون. عبادت ڪرڻ ۾ لطف حاصل ٿيندس. ماڻهو عابد، زاهد ۽ پرهيزگار بڻجي وڃي ٿو. دين محمّدي صلی الله عليه وآله وسلم ۾ دلچسپي رکڻ وارا اگر چاهين ته سندن

منزلون جلد طئي ٿي وڃن ته هن درود شريف جو زياده ورد ڪرڻ گهرجي. هي هڪ اسمِ اعظم ۽ آسانيءَ سان قبول ٿيڻ وارو درود شريف آهي. الله تعالىٰ جا خاص بندا هن کي پڙهندا آهن. اگرڪو به اميدوار الله جو خاص بندو بنجڻ چاهي ته هن درود شريف کي پڙهي ته هو حبيب صلى الله عليه وآله وسلم جن جي صدقي ۾ الله تعالىٰ وٽ پهرين صف ۾ داخل ٿي ويندو. انهيءَ ڳالهه جي سبب هن درود شريف جو نالو ئي درود اول رکيو ويو آهي. درود اول هي آهي؛

بِسۡمِ اللهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ اَفۡضَلِ اَنۡبِيَائِكَ وَاَكۡرَمِ اَصۡفِيَائِكَ مَنۡ فَاضَتۡ مِنۡ نُوۡرِهٖ جَمِيۡعُ الۡاَنۡوَارِ وَصَاحِبِ الۡمُعۡجِزَاتِ وَصَاحِبِ مَقَامِ الۡمَحۡمُوۡدِ سَيِّدِ الۡاَوَّلِيۡنَ وَالۡاٰخِرِيۡنَ

ماڻ پڇنئي سُپرين، ڇتان ڇوءِ لاهي،
پرين اُگهيان پاڻ، پلوءِ مڱتهار جيئن.
(سر بروو - شاهه لطيف)

حافظ سخاوي رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته ام المؤمنين حضرت بيبي جويره بنت الحارث رضي الله عنها جن فرمايو ته حضور سرور عالم

صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته جيڪڏهن ڪو شخص قسم کڻي چوي ته مان رسول مقبول صلي الله عليه وآله وسلم جن تي سڀني کان افضل درود شريف پڙهان ٿو، ته هن درود شريف پڙهڻ وارو بيشڪ چئي سگهي ٿو. اهو درود هيءُ آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

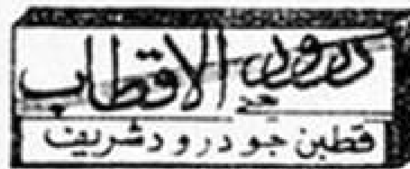
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبۡدِكَ وَنَبِيِّكَ وَرَسُوۡلِكَ النَّبِيِّ الۡاُمِّيِّ وَعَلٰۤى اٰلِهٖ وَاَزۡوَاجِهٖ وَذُرِّيَّتِهٖ وَسَلِّمۡ عَدَدَ خَلۡقِكَ وَرِضَاءَ نَفۡسِكَ وَزِنَةَ عَرۡشِكَ وَمِدَادَ كَلِمَاتِكَ ؕ

قبر ۾ سوال

حضور اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم جن فرمايو آهي ته مون تي زياده کان زياده درود پڙهندا ڪريو، جو قبر ۾ سڀ کان پهرين اوهان کان منهنجي باري ۾ سوال ڪيو ويندو.

(١) اَچي عزرائيل، سُتي جاڳائي سڀني،
ٿي دوڙائي دليل، ته پُڇَندو مانئو مون ڪَليو.
مُنڪِر نَڪِير ڪي، جڏهن ڏسنا ٿين،
اڳيان اُٿي انهن جي، پُڇُون پڇيا ٿين،
ادا! اتائين، ڪرڏنان سات سڄڻ جو؟

(٢) پاڻهي پَسي پاڻ کي، پاڻهي هي محبوب،
پاڻهي خلقي خوب، پاڻهي طالب تن جو. (شاهه قدس سرهٗ)

قطب الاقطاب سيّد احمد الهودي رحمة الله عليه پنهنجي معلومات مان هيءُ درود شريف بيان ڪيا فرمائين. هي درود شريف بي حساب ۽ اڻ ڳڻيا انوارات ۽ ڪشف وڪرامات حاصل ڪرڻ لاءِ لاجواب آهي. اهي پڻ شيون هن درود جي ڪثرت سان پڙهڻ مان حاصل ٿين ٿيون. هن درود جي ڪثرت سان پڙهڻ واري کي ننڊ ۾ حضور صلى الله تعالیٰ عليه وآله وسلم جن جو ديدار نصيب ٿئي ٿو ۽ رزق وڏي تو ۽ آمدني حاصل ٿئي ٿي.

اَڄ پڻ اَکڙين، سَڄڻ پَنهنجا سارِيا،
ڳَلهَن تان ڳوڙهَن جُون، بُوندُون بَس نَه ڪَن،
سَندِي سِڪ پِرِينَ، لوڪ ڏِٺي ڏَ لـمي.

(شاهه لطيف)

قطب جو درجو حاصل ڪرڻ لاءِ هيءُ بهترين درود شريف آهي.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى نُوْرِ الْاَنْوَارِ وَسِرِّ الْاَسْرَارِ وَتِرْيَاقِ الْاَخْيَارِ وَمِفْتَاحِ بَابِ الْيُسْرِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ الْمُخْتَارِ وَاٰلِهِ الْاَطْهَارِ وَاَصْحَابِهِ الْاَخْيَارِ عَدَدَ نِعَمِ اللهِ وَاَفْضَالِهٖ

حضرت شاهه عبد اللطيف ڀٽائيؒ رحمة الله عليه جي قول مطابق ته "مرجي ته پسل پري، ڏمرجي ته ٻه ڏي." سو اسان گنهگارن جا عمل ته اهڙا ڪي سارڻا پيا آهن، مگر موته ڪيڏا ڪرم پنهنجي حبيب صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جن جي صدقي ڪري رهيو آهي، جو هيڏيون عظيم نعمتون اسان کي هن دنيا ۾ عطا فرمائي رهيو آهي. لک لک شڪرانا انَ پاڪ پروردگار جا ۽ ڪروڙين ڪرم سندس حبيب سيد عالم صلى الله تعالىٰ عليه وسلم جن جا اسان امتين تي آهن.

لا! ڏاهي م ٿيان، ڏاهيون ڏک ڏسن،
...يون پتار سين، ڪميو ڪيم پيئن،
مون سين مون پرين، پوراڻيءَ ۾ پال ڪيا.

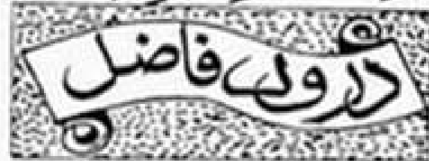
(شاهه لطيف)

اَلْحَمْدُلِلّٰهِ! هي درود شريف جا آهي، هڪ اسمِ اعظم آهي، جنهن کي رب پاڪ پنهنجي حبيب ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن جي صدقي ۾ اُمتِ رسول صلى الله عليه وآله وسلم جي لاءِ هن دنيا ۾ ظاهر ڪيو. اگر ڪو نيڪ دل انسان ولي الله بڻجڻ چاهي ته هي درود شريف ڪثرت سان پڙهندو رهي، اگر ڪو شخص زياده پڙهي نه سگهي ته جمعي جي ڏينهن گهٽ ۾ گهٽ هڪ دفعو ضرور پڙهڻ گهرجي. هن درود شريف جي پڙهڻ سان انشاء الله تعالىٰ دل ۾ نور پيدا ٿي ويندو، نور به اهڙو عجيب نور، جنهن جو بيان ڪري نٿو سگهجي. جڏهن هن جي پڙهڻ

جي عادت پئجي وڃي ٿي ته پوءِ رب پاڪ جا اسرار ظاهر ٿي وڃن ٿا. پوءِ جڏهن رب پاڪ جا اسرار ڪنهن شخص تي ظاهر ٿي وڃن ته ان جي منزل ۾ مرتبو ڪهڙو هوندو؟ هيءُ درود نور آهي، جنهن جي هڪ هڪ حرف ۾ نور جو هڪ سمنڊ سمايل آهي. هتي آئون صرف ايترو لکڻ جي طاقت رکان ٿو ته اگر رب پاڪ گهري ته هن درود پاڪ پڙهڻ واري کي هڪ ڏينهن ۾ غوث، قطب يا ابدال بنائي ڇڏي يا ان به زياده. هن درود شريف جي پڙهڻ سان دين ۽ دنيا جا سڀئي پردا هٽي وڃن ٿا. درود نور هي آهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نُّوْرِ الْاَنْوَارِ وَ سِرِّ الْاَسْرَارِ وَسَيِّدِ الْاَبْرَارِ

حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن فرمايو آهي ته جيڪو شخص ١٢ ڀيرا هن درود شريف کي پڙهندو ته ان جي مراد پوري ٿيندي. پاڻ ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن اهو به فرمايو ته جمعي جي رات جو جيڪو شخص وضو ڪري هي درود شريف ١٢ ڀيرا پڙهي، پوءِ سمهي ته حضور نبي ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن کي خواب ۾ ڏسندو. جيڪڏهن جمعي جي نماز کان پوءِ ١٢ ڀيرا پڙهي ته سندس دل جي مراد پوري ٿيندي، اگر مٿس قرض هوندو ته اهو به معاف ٿي ويندو. ٻين سڀني ماڻهن جي دل ۾ ان

شخص لاءِ محبت ۽ احترام پيدا ٿيندو ۽ هزار ملائڪ ان تي پهرو ڏيندڙ هوندا. ان جي دل نرم ٿيندي. الله تعاليٰ ان تي راضي ٿيندو ۽ مرڻ وقت سندس قبر ۾ نور پيدا ٿي ويندو. اگر ڪو شخص آچر جي ڏينهن هڪ سؤ دفعا پڙهي ته بغير حساب ڪتاب جي جنت ۾ داخل ٿيندو ۽ اتي رب پاڪ جو ديدار نصيب ٿيندس.

سِڪ تَنهِنجي سُپرِين، جيئَن تِران تِيئَن تارُ
تُون رَهِين رُوحَ ۾، تُون اَکِيَن ناَرُ
پرِين تَنهِنجي پارُ، مُون وَاجهائِيندي وِهائِيا.

(شاهه لطيف)

محمّد بن عيار رضي الله تعاليٰ عنه کان روايت آهي ته آئون ٦٣ سال حضرت امام حسين شهيد ڪربلا رضي الله تعاليٰ عنه جي قبر مبارڪ وٽ رهيس. هر جمعرات جو قبر مبارڪ مان انهيءَ درود شريف جي پڙهڻ جو آواز ايندو هو. اگر ڪنهن شخص جو عزيز وغيره گم ٿي ويو هجي ته سومر جي رات کان وٺي جمعي جي رات تائين روزانو رات جو ١٢ پيرا پڙهي ته انهي گم ٿيل ماڻهوءَ جو جلد پتو پئجي ويندو. اگر ڪو شخص سفر ۾ هجي ۽ ڪيس ڪا بيماري يا ڪا ٻي تڪليف پهچي ته ١٢ پيرا پڙهي ۽ اگر ڪا خوف خطري واري جاءِ هجي ته اتي به ١٢ پيرا پڙهي سڀ ڪي پوءِ امن ۾ رهندو ۽ ان پڙهڻ واري کي ايترو ثواب ملندو، جنهن جو ڳاڻ جن ۽ انسان ڪري نٿا سگهن. سفر ۾ وڃڻ وقت اگر ڪو شخص ١٢ دفعا پڙهي روانو ٿئي ته ان کي سفر ۾ ڪا به تڪليف پيش نه ايندي. هر جاءِ تي هر حالت ۾ امن ۾ هوندو.

جي لِيلائِي نہ لَڳين، تہ پڻ لِيلائِيجَ،
آسَرو مَ لاهِيجَ، سڄڻ ٻاجهيندڙ گهڻو.
(شاهه لطيف)

حديث شريف ۾ حضور صلى الله عليه وآلهٖ وسلم جن فرمايو آهي ته اگر ڪو شخص هن درود شريف کي روزانو هڪ ڪلاڪ هڪ مهيني تائين پڙهي ته الله تعالى بنا حساب ڪتاب جي کيس جنت ۾ داخل ڪندو اگر انهيءَ درود شريف کي لکي پنهنجي يا ٻئي ڪنهن مسلمان شخص جي ڪفن ۾ رکي ڇڏي ته اهو شخص قيامت ۾ شفاعت ماڻيندو ۽ اسين ان جي شاهدي ڏيندا اسون. رب پاڪ پنهنجي ملائڪن کي حڪم فرمائيندو ته هن شخص کي هر قسم جي سختي کان سلامت ۽ امن ۾ رکو.

حديث شريف ۾ آهي ته حضور صلى الله عليه وآلهٖ وسلم جن هڪ دفعي انهيءَ درود شريف جي ثواب جي باري ۾ جبرئيل عليه السّلام کان پڇيو جبرئيل عليه السلام جواب ۾ عرض ڪيو ته يارسول الله صلى الله تعالىٰ عليه وآلهٖ وسلم! هن درود شريف جي ثواب کي فقط رب پاڪ ئي ڄاڻي ٿو. اگر جنّ، انسان ۽ پريون سڀ گڏجي سيني وڻن جا قلم ۽ سيني درياءُن ۽ سمنڊن جي مس ٺاهي قيامت تائين لکندا رهن، ته به لکي نه سگهندا.

درود فاضل هيءُ آهي:

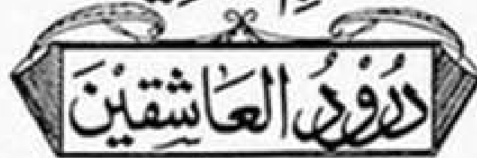
بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمۡ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الۡمُرۡسَلِيۡنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمۡ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الۡمُجَاهِدِيۡنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الشَّاهِدِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْخَائِفِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْخَاشِعِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الطَّالِبِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ التَّائِبِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْعَابِدِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الصَّالِحِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الرَّاكِعِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ السَّاجِدِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْقَائِمِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْقَاعِدِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُتَّقِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُسْتَغْفِرِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ النَّادِمِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الشَّاكِرِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْحَافِظِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الذَّاكِرِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْعَاقِلِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُحْسِنِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْاَكْرَمِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُنْذِرِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُبَشِّرِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الطَّيِّبِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ النَّبِيِّيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْعَالَمِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الزَّكِيِّ النَّقِيِّ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمَدَنِيِّ الْعَرَبِيِّ
الْمُكَرَّمِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلٰى

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَاحِبِ الْمَقَامِ الْمَحْمُوْدِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَاحِبِ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيْمِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ اَفْضَلِ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى جَمِيْعِ الْاَنْبِيَآءِ
وَالْمُرْسَلِيْنَ وَعَلٰى جَمِيْعِ الْمَلٰٓئِكَةِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَعَلٰى
عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِيْنَ مِنْ اَهْلِ السَّمٰوٰتِ وَاَهْلِ
الْاَرَضِيْنَ وَعَلَيْنَا مَعَهُمْ اَجْمَعِيْنَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ
وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ ۝

سڀني نبين ۽ رسولن ۾ ڪل ڪائنات کان بهتر ۽ افضل اسان جا پيارا پاڪ نبي محمّدِ مصطفىٰ احمدِ مجتبىٰ صلى الله عليه وآله وسلم جن آهن. پاڻ ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن خلقت ۾ سڀني کان اول ۽ ڪائنات جو اصل آهن. الله جل جلاله ڪين پنهنجي مبارڪ نور مان

پيدا ڪيو ۽ سندن نورمبارڪ مان ڪل ڪائنات ۽ تمام مخلوق پيدا ٿي
اگر سندن وجود بابرڪت نه هجي ها ته هي ساري ڪائنات نه هجي ها.

نَڪَا ڪُنْ فَيَڪُوْنُ هُئِي، نَڪَا مُوْرتُ سَام،
نَڪَا سد ثَوَابَ جِي، نَڪو غَرضُ گُنَاهُ،
هيڪَائِي هيڪَ هُئِي، وَحْدَا نيتَ وَامُ،
لِڪيَائين لَطِيفَ چئِي، اُتَ ڳجهاندَرِ ڳَام،
اَڪِينْ ۽ اَرْوَاحَ، اِهَا سَا ڄَاءِ سُڃِرين.

(شاهه لطيف)

لوح، قلم، ڪرسي جي پيدائش کان وٺي حضورِ اڪرم صلى الله عليه وآله وسلم جن جي زماني تائين ٽي ڪرب چوٽيهه ارب اوڻٽيهه لک ٻاويهه هزار ست سؤ پنجاهه ورهه ۽ ٻارهن مهينا پنج ڏينهن ٿيا. زمين جي پيدائش کان وٺي حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي ولادت مبارڪ تائين ٻاويهه لک پنجاسي هزار سال گذريا آهن. زمين، آسمان لوح، قلم ۽ ڪرسي، انهن سڀني کان پهرين رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم جن جي نور مبارڪ جو ظهور ٿي چڪو هو. سڀئي انبياء عليهم السّلام نبوت جي نسبت سان حضور صلى الله عليه وآله وسلم جي امت ۾ داخل آهن. حضور پُرنُور صلى الله عليه وآله وسلم جن تي نبوّت ۽ پيغمبري ختم ٿي ويئي. حضرت عيسىٰ عليه السّلام جن جڏهن وري هن دُنيا ۾ ايندا ته حضور سرورِ ڪونين صلى الله عليه وآله وسلم جن جي اُمت جي هڪڙي (فرد) اُمتي جي حيثيت سان ايندا. هن دُنيا تي لهڻ بعد اهي به دين محمّدي صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم جي تبليغ ۽ خدمت ڪندا. معراج واري

رات ۾ محبوب رسول اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم جن بيت المقدس ۾ سڀني نبين سڳورن جا امام ۽ سردار بڻجي، ڪين نماز پڙهايا ئون ۽ سمورن نبين عليهم السّلام مٿن ايمان آندو. سڀ نبي عليهم السلام مٿن درود پڙهن ٿا ۽ سڀئي حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن سان محبت ڪن ٿا. حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن سان محبت، الله سان محبت آهي، حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن سان عشق، الله تعالىٰ سان عشق آهي.

اکين ۾ ڀي ويهه، ته آئون واري ڍڪيان،
تو کي ڏسي نه ڏيهه، آئون نه پسان ڪي ٻيو.

اُڀيان ته اَندِيُون، پُوريُون پرين پَسن،
وَڃِيو روز رَسن، حَبِيبانِ حُجري.

اکيون آري ڄام جون، مون اندي ڀِين آهين،
ڏکيو ڏيکارين، پرت پريان جو پيچرو.
(شاه قدس سره)

حضور محبوب سيّد عالم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي عاشقن تي جيڪي حضور صلي الله عليه وآله وسلم تي درود پڙهندا رهن ٿا، الله تعالىٰ پاڻ درود موڪلي ٿو. حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن ڪان پوءِ حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن جا عاشق الله تعالىٰ کي سڀني کان وڌيڪ پيارا آهن. عاشق هڪ نرالي هستي آهي، تنهن جو مقابلو ڪير ڪري سگهي ٿو؟ عاشق عجيب طاقت آهي. عاشق، رسول صلي الله عليه وآله وسلم جن سان گڏ هوندو. حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن خود فرمايو آهي ته جيڪو شخص اسان سان محبت ڪري ٿو، سو حشر ۾ اسان سان گڏ هوندو.

چون ٿا ته حضرت ابوبڪر صديق رضي الله تعالىٰ عنه حضور محبوب صلي الله عليه وآله وسلم جن جا سچا خادم ۽ يار هئا، حضرت عمر بن خطاب رضي الله تعالىٰ عنه خاص خليفا هئا، جن جي متعلق خود رسول الله صلي الله

عليه وآله وسلم جن فرمايو ته اگر اسان کان پوءِ ڪو نبي اچڻو هجي ها ته حضرت عمر رضي الله عنه اچي ها. حضرت عثمان غني رضي الله عنه سندن نائب هو ۽ حضرت مولیٰ علي مشڪلڪشا ڪرم الله وجههُ کي نند ويا ءُ ڪري سڏيندا هئا؛ مگر حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن پنهنجو جُبو مبارڪ صرف اُن سچي عاشق حضرت اويس قرني رضي الله عنه کي عنايت فرمايو. امر تحفو خود حضرت عمر فاروق رضي الله تعاليٰ عنه ۽ حضرت علي رضي الله عنه جن کڻي، حضرت اويس قرني رضي الله عنه وٽ ويا. نه صرف تحفو عنايت فرمايو ويو، مگر هيءُ پيغام به ڏنو ويو ته ”اويس کي چئجو ته اسان جي امت جي لاءِ بخشش جي دُعا گهري“. سُبْحَانَ الله! عاشق جو شان. وري عاشق جي دُعا به يڪدم قبول ٿي وڃي ٿي.

(١) مَديني جا گهوٽ، سُڻ مُنهنجا سَڏڙا،
ڪج محمّد موت، عاصي تُنهنجي آسري.
صلي الله عليه وآله وسلم

(٢) مديني جا شاهه، سُڻ مُنهنجا سَڏڙا،
ڪارڻ لڳ الله، سِگهو رَسِج سُپرين.

حضرت امير خُسرو رحمة الله عليه پنهنجي مرشد حضرت خواجه نظام الدين اولياء رحمة الله عليه تي دل وجان سان عاشق هو ۽ ڪيس سچو ۽ پائيدار عشق هو. حضرت خواجه نظام الدين اولياء رحمة الله عليه جي رحلت جو وقت جڏهن ويجهو آيو ته پاڻ علی الاعلان فرمايائون ته اگر شريعت اجازت ڏئي ها ته جيڪر اسين وصيت ڪري وڃون ها ته اسان کي ۽ خسرو (رحمة الله عليهم) کي هڪ ئي قبر ۾ دفن ڪجو — الله الله! عاشق جو ڪيڏو نه وڏو شان آهي. عشق خود بخود ٿي وڃي ٿو ۽ پاڻ ڪيو به وڃي ٿو. عشق جو آسان طريقو اهو آهي، جو درود العاشقين ڪثرت سان

پڙهيو وڃي.

جي پاڻين جو گهڻ ٿيان، ته طمع ڇڏ تمام،
گولا جي گولن جا، تن جو ٿِيءُ غلام،
صبر جي شمشير سان، ڪر ڪِيني کي قتلام
ته ناڻا تنهنجو نام، لکجي لاهوتين ۾

(شاهه لطيف)

درود العاشقين هيءُ آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَحْبُوْبِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ بْنِ سَيِّدِنَا عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ سَيِّدِنَا عَبْدِ الْمُطَّلِبِ الْهَاشِمِيِّ الْقُرَشِيِّ الزَّكِيِّ الْمَدَنِيِّ الْعَرَبِيِّ وَعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا وَحَبِيْبِنَا مُحَمَّدٍ بْنِ سَيِّدِنَا عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ سَيِّدِنَا عَبْدِ الْمُطَّلِبِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الْحِجَازِيِّ الْحَرَمِيِّ بِقَدْرِ حُسْنِهٖ وَجَمَالِهٖ

درود العارفين

عارفين جو لفظ معرفت مان نڪتل آهي. عارف جي معنيٰ آهي معرفت وارو يا سڃاڻڻ وارو. يقيناً عارف جو درجو ۽ عارف جي منزل وليءَ کان گهڻي

بلند آهي. جنهن الله کي سڃاتو ورتو، تنهن کي دين ۽ دنيا ٻنهي حاصل ٿي ويا.

جي پاڻين جوڳي ٿيان، ته سَنگ سِيئي ڇڏ،
اوڏو ٿئي ”الف کي“، مَن ”ميم“ سين گڏ،
هتان لا هُوتي لَڏِ ته گر ڪي گڏ ڄيٺ ڪاڙهي.

(شاھ لطيف)

عارف کي اهي نعمتون ملن ٿيو، جن جو ڪو بزرگ يا ولي تصوّر به نٿو ڪري سگهي. ولي ته پنهنجي مريد کي جنت جو رستو ڏيکاري ٿو، مگر عارف ان کي سنئون سڌو وٺي وڃي جنت جي اندر پهچائي ٿو. عارف جي لاءِ سيئي واٽون صاف آهن. چاهي ته منزلون طئي ڪري مقصد تي وڃي پهچي، چاهي ته اڌ ۾ اٽڪي بيهي. عارف کي ڪو به نٿو روڪي سگهي. اهو بڪيئي وانگر رب پاڪ جي ڪائنات ۾ سير ڪندو ڦري ٿو ۽ موجون ڪندو وتي. اُن کي نه ته ڪو خوف آهي ۽ نه ڪا حساب ڪتاب جي چنتا. رب پاڪ عارف کي جنهن زيور سان سينگاريو آهي، سو زيور آهي پيار. رب تعالىٰ جو خاص الخاص پيار عارفن لاءِ آهي، جيڪي ان کي سڃاڻن ٿا ۽ ان جا ٿي ويا آهن. انهيءَ لاءِ هن بابرڪت درود شريف کي درود العارفين جو نالو ڏنو ويو آهي. هن درود شريف جو راز عارف کان سواءِ ٻيو ڪو به چائي نٿو سگهي. رب پاڪ ۽ سندس عارف بندو ئي هن درود شريف کي سمجهي سگهن ٿا ته ڇا راز آهي ۽ ڪهڙو خزانو آهي، جيڪو انهن کي هن درود پاڪ جي پڙهڻ سان حاصل ٿئي ٿو. حضور پاڪ صلى الله عليه وآله وسلم جن فرمايو آهي ته جيڪو شخص رب پاڪ تي ايمان رکي ٿو، مگر هن درود شريف

تي ايمان نٿو رکي تہ اهو اسان کان پري آهي ۽ جنهن شخص وٽ هيءُ درود شريف هجي ۽ پاڻ مسلمانن کي نہ سيکاري تہ اهو بہ اسان کان پري آهي ۽ اسين ان کان پري آهيون. سڪُ وارو شوقين بہ تہ ڪو هجي!

حضرت عمر بن خطاب رضي الله عنه فرمائين ٿا تہ مون ڪڏهن بہ نہ ڏٺو تہ حضور صلى الله عليه وآلہٖ وسلم جن هن درود شريف کي ڇڏيو هجي.

حضرت عثمان بن عفان رضی الله عنه فرمائين ٿا تہ مون کي قرآن پاڪ ياد نہ ٿيندو هو. حضور صلى الله عليه وآلہٖ وسلم جن مون کي هي درود پاڪ سيکاريو، پوءِ ان جي برڪت سان رب پاڪ مون کي ساري قرآن شريف جو حفظ عطا فرمايو.

حضرت خواجه حسن بصري رحمة الله عليه فرمائين ٿا تہ حُضُورپُرنُور صلى الله عليه وآلہٖ وسلم جن مون کي اشارو فرمايو تہ هن درود شريف کان افضل درود ڪو بہ ناهي. اگر ڪو شخص هن درود شريف کي پڙهي، دعا گهري تہ رب پاڪ ان مٿان ستر مصيبتون دور ڪندو. نہ فقط مصيبتون پر آفتون ۽ عذاب بہ هن جي پڙهڻ سان دور ٿي وڃن ٿا.

حضرت سفيان ثوري رحمة الله عليه فرمائي ٿو تہ ان شخص لاءِ وڏي مصيبت آهي، جيڪو هن درود شريف کي پڙهي ياد ڪري ۽ پوءِ غفلت ۾ وساري ڇڏي. جنهن شخص هن درود شريف کي وساري ڇڏيو، ان بيشڪ پنهنجي عمر جو نقصان ڪيو، يعني پنهنجي عمر برباد ڪيائين الله تعالیٰ پاڻ هن درود شريف جو ثواب ڄاڻي ٿو، ٻئي ڪنهن کي خبر ڪانهي.

سَچَا آل رَسُول جَا، سَچَاسَڀُ اصحاب،
پَلاتِن جَا پاڳ، مَحِبُوجِن مـٿِي ڪي. (فقير محمد اسماعيل)

دُرُوْدُ الْعَارِفِيْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتَهٗ ذَاكِرًا حَبِيْبًا وَّمُذَكِّرًا
مُحَمَّدًا رَّسُوْلَ اللّٰهِ ط اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتَهٗ اَحْمَدَ
وَمُحَمَّدًا وَّسَيِّدًا مُّحَمَّدًا رَّسُوْلَ اللّٰهِ ط اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ
سَمَّيْتَهٗ صَابِرًا نَّبِيًّا وَّرَاقِبًا مُّحَمَّدًا رَّسُوْلَ اللّٰهِ ط اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتَهٗ غَالِبًا وَّرَحِيْمًا وَّحَلِيْمًا وَّمُحَمَّدًا
رَّسُوْلَ اللّٰهِ ط اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتَهٗ عَاقِبًا
كَرِيْمًا وَّحَكِيْمًا مُّحَمَّدًا رَّسُوْلَ اللّٰهِ ط اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ
سَمَّيْتَهٗ عَدْلًا جَوَادًا وَّمُزَمِّلًا مُّحَمَّدًا رَّسُوْلَ اللّٰهِ ط اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتَهٗ قَاسِمًا مَّهْدِيًّا وَّهَادِيًا مُّحَمَّدًا
رَّسُوْلَ اللّٰهِ ط اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتَهٗ شَكُوْرًا وَّحَرِيْصًا
مُّحَمَّدًا رَّسُوْلَ اللّٰهِ ط اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتَهٗ قَائِمًا
حَنِيْفًا وَّعَبْدَ اللّٰهِ مُحَمَّدًا رَّسُوْلَ اللّٰهِ ط اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ

سَمَّيْتَهٗ شَاهِدًا بَصِيْرًا وَّمَهْدِيًّا مُّحَمَّدًا رَّسُوْلَ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتَهٗ بَاهِيًا نُوْرًا وَّمَكِّيًّا مُّحَمَّدًا رَّسُوْلَ اللّٰهِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتَهٗ شَاكِرًا وَّوَلِيًّا وَّنَذِيْرًا مُّحَمَّدًا
رَّسُوْلَ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتَهٗ طَاهِرًا وَّصَفِيًّا
وَّمُخْتَارًا مُّحَمَّدًا رَّسُوْلَ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتَهٗ
بُرْهَانًا صَحِيْحًا وَّشَرِيْفًا مُّحَمَّدًا رَّسُوْلَ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مَنْ سَمَّيْتَهٗ مُسْلِمًا رَّءُوْفًا رَّحِيْمًا مُّحَمَّدًا رَّسُوْلَ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتَهٗ مُؤْمِنًا حَلِيْمًا مُّحَمَّدًا رَّسُوْلَ اللّٰهِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتَهٗ قَيِّمًا مَّحْمُوْدًا وَّحَامِدًا مُّحَمَّدًا
رَّسُوْلَ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ سَمَّيْتَهٗ مِصْبَاحًا اٰمِرًا
وَّنَاهِيًا مُّحَمَّدًا رَّسُوْلَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ
وَاَزْوَاجِهٖ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ وَرَضِيَ اللّٰهُ عَنْ كُلِّ الصَّحَابَةِ
اَجْمَعِيْنَ ط بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ ۝

آئون نہ ڳنڍيان پرينءَ کي، پنهنجو ٿيو پساهه،
سڪان ٿي سڪرات ۾، رويو پڇان راهه،
شال مر وڃيم ساهه، ڏاران پسڻ پرينءَ جي.

(شاهه لطيف)

هن درود شريف ۾ گهڻا راز آهن، جي پڙهڻ واري تي ظاهر ٿيندا. هن ٿا هي ٻه بهترين درود شريف آهي. اگر انسان ساري عمر گناهن ۾ ڦاٿل رهيو هجي، هر طرف کان ناڪامي ۽ شرمندگي جو احساس هجي ۽ دل شاهدي ڏيندي هجي ته ساري عمر سخت گناهن ۾ گذارڻ کان پوءِ هاڻي چانديءَ ڪندين، بس هاڻي سزا جي لاءِ تيار ٿي وڃ. ڪنهن به شيءِ مان ۽ ڪنهن به عالم، فقير يا بزرگ کان فيض نه آهي ته اهو شخص هن درود شريف کي پڙهي. هن درود شريف کي درود ۽ وظيفو چوندا آهن، جو ته هن مان يڪدم فائدو حاصل ٿيئي ٿو، ليڪن گهٽ ۾ گهٽ ڏينهن - رات ۾ ٣١٣ دفعا ضرور پڙهڻ گهرجي. هن درود شريف ۾ حاضري جو صيغو آهي، وڏو فيض وارو ۽ زبردست درود آهي. الله تعالىٰ سڀني کي هن جي پڙهڻ جي توفيق عطا فرمائي (آمين). درود طيب (پاڪ ڪرڻ وارو درود) هي آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ يَا شَفِيْعَ الْمُذْنِبِيْنَ سَيِّدِنَا

وَمولانا احمد مجتبیٰ محمد مصطفیٰ وعلیٰ
اٰلِهٖ وَاَصحَابِهٖ وَاَزوَاجِهٖ واَحبابِهٖ وذرّيّتِهٖ
وَاهلِ بيتِهٖ واهلِ طاعتِكَ اجمعِينَ ط

درود ڪوثر

جنهن شخص کي اها تمنا هجي ته مان ساقيءِ ڪوثر محبوب منور حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن کان ڀرپور پيالو پيئان ته ان کي گهرجي ته هن درود شريف جو ڪثرت سان ورد ڪري. نه فقط اهو، پر هن درود شريف پڙهڻ واري کي انشاءَ الله تعاليٰ قيامت جي ميدان واري سخت تپش ۽ گرميءَ ۾ به ڪا به تڪليف نه ستائيندي. هيءُ درود شريف هڪ آزمايل دوا به آهي. قيامت جي تڪليفن ۽ مصيبتن کان بچڻ لاءِ هن درود شريف جو پڙهڻ آزمايل ۽ نهايت فائديمند آهي.

حضرت خواجه حسن بصري رحمة الله عليه ايڏا وڏا عالم هئا، جو حضرت حبيب عجميءُ جهڙو ڪامل بزرگ سندن شاگرد ۽ مريد هو. سي فرمائين ٿا ته اگر ڪنهن انسان کي اها اُميد هجي ته مان الله جو قرب حاصل ڪريان ته اهو بيشڪ درود ڪوثر پڙهي. درود ڪوثر هي آهي:

بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ فِی الاَوَّلِينَ وَصَلِّ

عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الْاٰخِرِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى النَّبِيِّيْنَ وَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الْمُرْسَلِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ

هن درود شريف جي باري ۾ حضرت امام شافعي رحمة الله عليه فرمايو آهي ته مون هڪ شخص کي خواب ۾ ڏٺو. مون کيس چيو ته رب پاڪ توهان سان ڪهڙو معاملو ڪيو؟ هن جواب ڏنو ته رب پاڪ مون کي درودِ اعليٰ جي بدلي ۾ بخشي ڇڏيو ۽ مون کي جنت ۾ وڏو درجو به عطا فرمايائين.

سو ڏو جو سُڌرو، سو مُون پلئه پاءِ،
وسُ ويچارِي نامِڪو، تُون آڳا عرض اگهاءِ،
لُطف سانُ لنگهاءِ، لهرُون لهرين وچ مان.
(شاهه لطيف)

درود اعليٰ هي آهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا يَنْبَغِى الصَّلٰوةُ عَلَيْهِ

دل جي قوت ذڪرِ الاهيءَ ۾ آهي، دماغ جي توانائي ۽ تازگي قرآن پاڪ جي تلاوت ۾ آهي، جسم جي تندرستي نماز ۾ آهي ۽ روح جي راحت درود شريف ۾ آهي.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ ۝

ڪتاب احياءُ العلوم ۾ مذڪور آهي: هڪڙي بزرگ (ابوالحسن شافعي) حضور پُرنور محبوب محمد مصطفيٰ صلي الله تعاليٰ عليه واله وسلم جن جو خواب ۾ ديدار ڪيو ۽ حضور صلي الله عليه واله وسلم جن کي عرض ڪيائين ته يارسول الله صلي الله عليڪ والڪ وسلم! امام شافعي کي اوهان جي بارگاهه مان ڪهڙو انعام مليو؟ جنهن پنهنجي ڪتاب الرسالة ۾ هيءُ درود شريف لکيو آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كُلَّمَا ذَكَرَهُ الذَّاكِرُوْنَ وَكُلَّمَا غَفَلَ عَنْ ذِكْرِهِ الْغَافِلُوْنَ

حضور اڪرم صلي الله عليه واله وسلم جن فرمايو ته اسان جي طرفان انهن کي اهو انعام مليو، جو قيامت جي ڏينهن بنا ڪنهن حساب ڪتاب

جي ڪيس جنت ۾ موڪليو ويندو. (سُبحَانَ اللهُ).

شاه ولي الله جو درود شريف

حضرت شيخ المشائخ شاه ولي الله صاحب جن لکن ٽا ته مون کي منهنجي والد بزرگ هن درود شريف جي پڙهڻ جو حڪم فرمايو :

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَاٰلِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

پوءِ مون هڪ رات خواب ۾ اهو درود شريف حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن جي خدمت پاڪ ۾ پڙهيو ته حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن ان کي پسند فرمايو.

درود غوثيه

حضرت غوث الاعظم سيدنا و مرشدنا آقا و مولیٰ شيخ عبد القادر جيلاني رحمة الله عليه پيران پير دستگير جن جو درود شريف. هي اهو پاڪ درود شريف آهي. جنهن سان حضرت غوث الاعظم سيدنا شاه عبد القادر جيلاني رحمة الله عليه ورد وظائف پڙهندا هُئا.

”مطالع المسرت“ ۾ مذڪور آهي ته اڪابر اولياءُ فرمايو آهي ته جيڪو شخص روزانو صبح شام فقط ٽه ٽه دفعا هن درود شريف جو ورد پڙهندو رهي ته الله تعالیٰ جلدي پنهنجي بارگاهه ۾ پنهنجو قرب ويجهائي ڪيس عطا فرمائيندو. ان ماڻهوءَ تي الله تعالیٰ جي رحمتن جو ايترو

نزول ٿيندو جوڳيُن ڪان ٻاهر آهي. الله تعاليٰ ان شخص کي براين ڪان پري رکندو. هيءُ درود شريف بيشڪ وڏن فائدن وارو آهي. هن جي پڙهڻ سان هر هڪ مسئلو حل ٿي ويجي ٿو ۽ هر مشڪل غيب مان آسان ٿيءِ ٿي. درود غوثيہ هي آهي؛

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ السَّابِقِ لِلْخَلْقِ نُوْرُهٗ وَرَحْمَةٌ لِّلْعَالَمِيْنَ ظُهُوْرُهٗ عَدَدَ مَنْ مَّضٰى مِنْ خَلْقِكَ وَمَنْ بَقِيَ وَمَنْ سَعِدَ مِنْهُمْ وَمَنْ شَقِيَ صَلٰوةً تَسْتَغْرِقُ الْعَدَّ وَتُحِيْطُ بِهِ الْحَدَّ صَلٰوةً لَّا نِهَايَةَ لَهَا وَلَا مُنْتَهٰى وَلَا انْقِضَآءَ صَلٰوةً دَائِمَةً بِدَوَامِكَ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا مِّثْلَ ذٰلِكَ ط

حقيقت هن حال جي، جي ظاهر ڪريان ذري،
تہ لڳي ماٺ مڙن کي، ڏونگر پوڻ ڏري،
وڃن وڻ ٻري، هوندا اوير اُبري ڪينڪي.

(شاہ لطيف)

هِيءُ جَانِ سَندِمُ هِيءُ سَاهُ ڪَرِيَان قُربَانَ مَدِينِي وَارِي تَان،
جَنَّتَ جِي مِلِي مُوۡن کِي تہ ڪَرِيَان قُربَان مَدِينِي وَارِي تَان.

(فقير محمّد اسماعيل نئوي)

هن درود شريف کي درود اُولی العزم چوندا آهن. هي لاجواب نسخو آهي. بنهاني رحمة الله عليہ فرمائي ٿو تہ هيءُ درود شريف چاليهن خاص درودن مان هڪڙو آهي. شيد ابي عبد الله محمّد بن سليمان الجزولي الشريف الحسني رحمة الله عليه فرمائي ٿو تہ جنهن شخص هن درود شريف کي هڪ دفعو پڙهيو، تنهن ڄڻ تہ پورو دلائل خيرات پڙهي پورو ڪيو. ڪتاب دلائل خيرات ۾ هزارين درود لکيل آهن. درود اولی العزم هي آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِؕ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰدَمَ وَنُوۡحٍ وَّاِبۡرَاهِيۡمَ وَمُوۡسٰى وَعِيۡسٰى وَ مَا بَيۡنَهُمۡ مِّنَ النَّبِيِّيۡنَ وَالۡمُرۡسَلِيۡنَ صَلَوٰتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهٗ عَلَيۡهِمۡ اَجۡمَعِيۡنَؕ

مولانا ابو المقارب شيخ شمس الدين ابن ابو الحسن بکري عليه الرحمة.

فرمائين ٿا تہ هيءُ درود شريف حضرت ابوبڪر صديق رضي الله عنه جو ورد هوندو هو. انهيءَ درود شريف جي برڪت سان الله تعالىٰ کيس "صديق" جو درجو عطا فرمايو ۽ ان سبب ابوبڪر صديق رضي الله عنه کي صديق اڪبر رضي الله عنه چيو وڃي ٿو. ڪين الله تعالىٰ جي معرفت جا درجا عطا ٿي ويا. بعض اولياءَ الله فرمائين ٿا تہ هن درود شريف کي هڪ دفعو پڙهڻ سان ڏهہ هزار درودن جو ثواب ملي ٿو ۽ ڪن عالمن ۽ بزرگن لکيو آهي تہ هڪ دفعو پڙهڻ سان ڇهن هزارن درودن پڙهڻ جو ثواب ملي ٿو. حضرت ابوالمقارب رحمة الله عليه فرمائي ٿو تہ جيڪو شخص هيءَ درود شريف ڏهہ ڏينهن پڙهي تہ ساري عمر جا گناهہ معاف ٿي ويندا.

شيخ المشائخ حضرت محمد بڪري رحمة الله عليه فرمائي ٿو تہ هن درود شريف جو زندگيءَ ۾ فقط هڪ دفعو پڙهڻ، آخرت ۾ دوزخ کان نجات بخشي ٿو. جيڪو شخص سؤ پيرا روز انو درود فاتحہ کي پڙهي تہ ان جا اونداهي وارا پردا هٽي ويندا ۽ روشني ۽ نور حاصل ٿيندس ۽ ان جي نظر ايتري پنڌ تي ويندي، جتي انسان جو پهچڻ مشڪل آهي، يعني دل ۾ اهڙو تہ نور پيدا ٿيندس، جهڙيءَ طرح حضرت عمر رضي الله عنه مديني پاڪ ۾ ويٺي ويٺي جبل جي پويان جنگ ڏسي پڙهي رهيا هئا ۽ حضرت ساريہ رضي الله عنه کي احڪام فرمائي رهيا هئا.

حضرت احمد رحمة الله عليه فرمائين ٿا تہ هيءُ درود شريف حضرت غوث الاعظم سيد تا عبد القادر جيلاني رحمة الله عليه جن کي بيحد پسند هوندو هو ۽ سندن خاص وردن ۾ شامل هوندو هو. هيءُ هڪ آب حيات آهي. شروع، وچ ۽ آخر جي زماني ۾ ڪيترن ئي

عارفن فقط انهيءَ درود شريف جو ذڪر ڪيو آهي. ڪيترائي بزرگ هن درود شريف مان ڪمال جي حد کي پهتا آهن. هيءَ درود شريف خاص الخاص عجائبات مان آهي. هيءُ هڪ وڏو راز آهي. هن جي پڙهڻ سان اهڙا ته نورجا پردا کُلن ٿا ۽ اهڙو نور پيدا ٿئي ٿو، جنهن جي قدرداني الله تعالىٰ کان سواءِ ٻيو ڪو به نٿو ڪري سگهي. هڪ سؤ دفعا روزانو هن درود شريف کي ورد ڪرڻ سان اهڙا دروازا کلن ٿا ۽ اهڙو نور پيدا ٿئي ٿو، جنهن جو ذڪر ڪرڻ ناممڪن آهي. جن کي سواءِ الله تعالىٰ جي ٻيو ڪو به نٿو ڄاڻي.

حضرت شيخ يوسف بن اسماعيل رحمة الله عليه فرمائين ٿا ته هي درود شريف ڪرامات جو موتي آهي. سيّد محمّد البڪري رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته هيءَ درود شريف اسان هڪ سال پڙهيو ته پوءِ حج تي ويا سون ۽ حضور محبوب سرورڪائنات صلى الله عليه وآله وسلم جن جي روضي مبارڪ جي زيارت نصيب ٿي. هن درود شريف جي ورد جي سبب محبوب سرور ڪونين صلى الله عليه وآله وسلم جن اسان کي پنهنجي شفاعت جو يقين ڏياريو ۽ حضور اقدس صلى الله عليه وآله وسلم جن اسان کي فرمايو ته الله تعالىٰ توهان کي هن درود شريف جي برڪت عطا فرمائي ۽ اوهان جي اولاد ۽ تنهن جي اولاد کي به عطا فرمائي. (سبحان الله)

هن درود شريف جي انهن صفتن تي سيئي بزرگ متفق آهن ته هن درود ۽ نور مڪو فرق ڪونهي. هي درود نور جي ڪنجي آهي، فتح ۽ ڪامرانيءَ جي ڪُنجي، الله ۽ الله جي رسول صلى الله عليه وآله وسلم جي محبت جي ڪنجي ۽ دنيا مان خير سان خاتمي ٿيڻ جي سَنَد. دنيا جو

ڪو بہ انسان مڪمل طور تي درود شريف جي فضيلت بيان ڪري نٿو سگهي. هن درود شريف لاءِ ڪيترن بزرگن لکيو آهي ته هن درود شريف کي جمعي ڏينهن هڪ ڀيرو ضرور پڙهڻ گهرجي. هيءُ هڪ دفعو پڙهڻ به وڏا ڪمال ڏيکاريندو. انشاءالله تعاليٰ.

مُـونا ڄڻ محرابُ، جُسو جَامع تن جو،
قِبلي نَما قَلبُ ڪَري، تَن ڪي ڪيئُون طواف
تَحقِيق ڄي تَسبِيح ڄئي، جسمَانُ ڏِٺئُون جَواب،
تِن کهڙو ڏوهہ ثوَاب، هادِي جَهِين حَال ٿيو.

(سُر رامڪلي ـ شاهه لطيف)

هڪ اهم سوال: اهو هيءُ آهي ته من ڪتاب جو مطالعو ڪرڻ وارو انهيءَ ڳالهہ تي ضرور حيران ٿيندو ته کهڙو درود شريف اختيار ڪريان ۽ ڪنهن کي ڇڏيان. سيئي هڪ ٻئي کان وڌيڪ پلارا، سڀني جي تعريف هڪٻئي کان وڌ ۾ وڌ ۽ ان طرح هڪ نئون ماڻهو مُنجهي پوي ٿو. گهڻا ته اعتماد ڇڏي ٿا ڏين، تنهن لاءِ هيءَ ڳالهہ ڏيان ۾ رکجي ته ڪتاب جي پوري مطالعي کان پوءِ جيڪو درود شريف دل سان لڳي ۽ وڻي، فقط ان هڪ جو ورد شروع ڪري ۽ ان کي نہ ڇڏي. بس انهيءَ کي سڀ ڪجهہ سمجهي. پيو ته جي ائين نہ ڪري سگهي ته ڪنهن ڪامل مرشد کي حقيقت ٻڌائي، پوءِ اهو جنهن درود جي اجازت ڏئي، اهو هميشه جي لاءِ ورد ڪري ڇڏي. اهو بہ نہ ٿي سگهي ته جمعي جي ڏينهن فجر جي نماز پڙهي، ڪنهن ولي الله جي قبر تي هليو وڃي. اتي ويهي پهرين ڪجهہ قل شريف يا قرآن شريف ۽ صلوٰة سڳوري پڙهي سندن

آهن. اهڙن درود شريف جي ديوانن تي ڪا پرهيز لازم ڪونهي. هو بي اختيار آهن، هو هر حالت ۾ هر وقت ۾ وضوءِ سان، بنا وضو هر جاءِ تي ديوانه وار درود شريف پڙهندا رهن ٿا. هنن کي پنهنجي وجود جي به ڪا سڌ نه هوندي آهي. انهن تي ڪو قانون لڳي نٿو سگهي. انهن جو مقام، انهن جي منزل سواءِ الله ۽ سندس حبيب صلی الله عليه وآله وسلم جن جي ٻيو ڪو به سمجهي نٿو سگهي.

ميانِ عاشق و معشوق رمزيست
كراماً كاتبين را هم خبر نيست

معنیٰ: عاشق ۽ معشوق جي وچ ۾ جيڪا رمز آهي ۽ جيڪي رازجون ڳالهيون ٿين ٿيون، تن جي ٻين کي ته نهيو، پر ڪلهن تي ويهي عمل نامه لکندڙ ملائڪن ڪراماً ڪاتبين کي به خبر نٿي پوي. اهي آهن محبوب محمّد مصطفیٰ صلی الله عليه وآله وسلم جا پروانا.

سطح تي سمونڊ جي، موتي ڪين مِلنِ،
جن کي محبت مينءَ سان، سي ڪاهيو پون ڪنءَ،
موجن ڪان مهراڻ جي، سي ماڻهي ڪين مڙنِ،
وڃيو لال لهنِ، پٽي منجهه پاتار جي.

(فقير محمّد اسماعيل "خاڪي" ٺٽوي)

علامه سخاوي رحمة الله عليه گهڻيون حديثون ۽ روايتون نقل فرمايون آهن، تن بيان فرمايو آهي ته قيامت جي ڏينهن عالم محدث

۾ حديث شريف جي لکڻ وارا پنهنجي مس قلم سميت الله پاڪ جي حضور ۾ حاضر ٿيندا. الله تعاليٰ حضرت جبرئيل عليه السلام کان پڇندو ته هي ڪير آهن ۽ ڪاٿان پيا ته ڇا ٿا گهرن؟ اهي عرض ڪندا ته اسين حديث شريف لکڻ ۽ پڙهڻ وارا آهيون. الله تعاليٰ ارشاد فرمائيندو ته وڃو جنت ۾. بيشڪ توهين جنت جا لائق آهيو. توهان منهنجي حبيب صلي الله عليه وآله وسلم جن تي گهڻو درود پڙهيو ۽ لکيو پوءِ اهي بنا حساب ڪتاب جي جنت ۾ داخل ٿي ويندا.

قَلمَ جَنِين ؑجي هَٿَ ۾، سِي جي ڪَرمَ ڳَن،
اَنگ مِيتي اڳيان، وَارِي هيا لِکن،
تہ مَنداؔ مَحبُوبن، ڪُجھ ناهي ڪنهنکي.
(مخدوم محمد زمان نقشبندي)

علامه سخاوي رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته مون سان رشيد عطار رحمة الله عليه بيان ڪيو ته مصر ۾ هڪڙو بزرگ رهندو هو، جنهن جو نالو ابوسعيد خياط رحمة الله عليه هو. اهو هميشه اڪيلو رهندو هو، ڪنهن به ماڻهوءَ سان نه ملندو هو. ڪجهه وقت کان پوءِ انهيءَ بزرگ کي ماڻهن ڏٺو ته حضرت ابنِ رفيق رحمة الله عليه جي مجلس ۾ اچي ويهڻ لڳو ۽ ڪثرت سان ايندو رهيو. ماڻهن کي ان ڳالهه تي عجب لڳو، انهن بزرگ کان پڇيو. بزرگ جواب ڏنو ته مونکي رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم جي خواب ۾ زيارت نصيب ٿي ۽ پاڻ ڪريمن صلي الله عليه وآله وسلم جن مون کي حڪم فرمايو ته تون ابن رفيق جي مجلس ۾ ويندو ڪر انهيءَ لاءِ جو هو پنهنجي مجلس ۾ اسان تي درود شريف ڪثرت سان پڙهندو آهي. سبحان الله! اها ڪهڙي نه مبارڪ مجلس آهي، جنهن ۾ حضور پُرنور

محبوب صلی اللہ علیه وآله وسلم جن تي درود شريف پڙهيو وڃي،
اونداهي اڌ رات ۾، پرين پسايو پاڻ،
چنڊ، ڪتين سان، پيهي ويو پاتال ۾.
(شاهه لطيف)

درودِ محمّدي

اهو درود شريف، جيڪو هر ڪم لاءِ عجيب طاقت آهي

حضور صلی اللہ علیه وآله وسلم جا اسان امت مٿان هڪ ٻه نه، پر ڪروڙن ڪان وڌيڪ انيڪ احسان آهن. سڀني ڪان زياده اهو، جو اسين بدڪار، گنهگار غافل ٿي، سست ٿي ڪاهل بڻجي زندگي گذاري رهيا آهيون مگر حضور صلی اللہ علیه وآله وسلم جن هر وقت بارگاهِ الاهي ۾ پنهنجي گناهگار امت جي بخشش لاءِ دست بدعا آهن. ان پياري نبي صلی اللہ علیه وآله وسلم جي احسانن سان اسان جا ڪنڌ جهڪيا پيا آهن. اگر اسين ساري ڏينهن ۾ هڪ دفعو درود شريف پڙهون ته الله جل شانهٗ جي واعدي مطابق اسان تي رحمتون نازل ٿينديون ۽ اسانجي اعمال نامي ۾ نيڪيون لکيون وينديون ۽ اسان جا درجا بلند ٿيندا.

درودِ محمّدي هن ڪتاب جي افضل درودن مان هڪ آهي. اڄ تائين الله تعالیٰ کان سواءِ ٻئي ڪنهن کي طاقت نه آهي جو هن درود شريف جا فائدا ۽ فضائل بيان ڪري سگهي. اگر هن سموري ڪتاب کي هن درود شريف جي تعريف لاءِ وقف ڪيو وڃي، ته به هن درود شريف جي تعريف

جو چوٿون حصو به پورو ڪونه سگهندو. هن درود شريف جي پوري معنىٰ لکڻ ناممکن آهي. انهيءَ لاءِ وقت جي عارفن هن درود شريف جو نالو ئي "درودِ محمّدي" رکيو آهي. هيءُ درود شريف خاص حضور پُرنور صلى الله عليه وآله وسلم جن لاءِ آهي. هيءُ صرف درود ئي نه آهي، بلڪ هڪڙي طاقت آهي، جنهن کي الله تعالىٰ کان سواءِ ٻيو ڪو به سمجهي نٿو سگهي ته هي ڪهڙي طاقت آهي؛ جنهن کي ڪو بشر بيان ڪري نٿو سگهي درود محمّدي صلى الله عليه وآله وسلم ٻانهن تي الله تعالىٰ جي رحمت آهي هيءُ هڪ عظيم نعمت آهي. هن نعمت مان فائدو وٺڻ آسان آهي. اگر صرف روزانو هڪ دفعو به هن درود شريف کي پڙهيو وڃي ته پڙهڻ وارو شخص مٿي کان پيرن تائين رحمت سان ڍڪجي وڃي ٿو. هن درود شريف کي ته سُون جي حرفن سان هٿي لکڻ لازم هو، مگر مجبوري سبب هن مس سان لکيو ويو آهي؛

آئون ٻانهي، هُو سائين، مُنهنجو ڪهڙو وَسُ،
آئون اوڻن ڪنڍيس، جيئن حُڪم جيئن جو.
(فقير محمّد اسماعيل)

درودِ محمّدي هي آهي؛

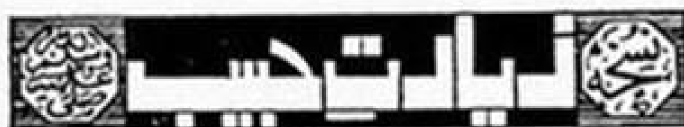
بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبۡدِكَ وَرَسُوۡلِكَ النَّبِيِّ الۡاُمِّيِّ بِعَدَدِ

انفاسِ الخلائقِ صلواةً دائمةً بدوامِ خلقِ الله

درود محمّدي جو راز

هن درود محمّديءَ جي راز جي ملائڪن کي به ڪا خبر ڪانهي. فقط الله تعاليٰ ۽ سندن حبيب صلي الله عليه وسلم کي ئي هن جي راز جي خبر آهي.

① جذب القلوب ۾ آهي ته جيڪو به شخص پاڪائي ۽ طهارت سان باوضو هن درود شريف کي ٣١٣ دفعا پڙهندو ته الله تعاليٰ ان کي خواب ۾ محبوب سرور ڪونين صلي الله عليه وآله وسلم جن جي زيارت نصيب فرمائيندو. درود شريف هيءُ آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَهٗ.

② "مفاخر الاسلام" ۾ آهي ته جيڪڏهن ڪو شخص پنج جمعا يعني هر جمعي تي هي درود شريف هزار دفعا پڙهندو ته انهي وچ ۾ ئي حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن جي زيارت نصيب ٿيندي ۽ جنت ۾ پهچڻ جا ء به خواب ۾ ڏسندو. اهو درود ايندڙ صفحي تي آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدِ نِ النَّبِيِّ الۡاُمِّيِّ

(٣) "جامع التفاسير" ۾ آيو آهي ته جيڪو شخص جمعي جي رات جو پاڪائيءَ سان ٻه رڪعتون نفل نماز پڙهي، هرهڪ رڪعت ۾ الحمد کان پوءِ يارهن دفعا آية الڪرسي ۽ يارهن دفعا قل هوالله شريف پڙهي سلام ڦيرڻ کان پوءِ هڪ سوُ دفعا هي درود پڙهي ته انشاءَ الله ٽن جمعن تائين حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي زيارت نصيب ٿيندس.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ النَّبِيِّ الۡاُمِّيِّ وَاٰلِهٖ وَبَارِكۡ وَسَلِّمۡ

(٤) جمعي جي رات جو ٻه رڪعتون نفل نماز پڙهي هر رڪعت ۾ الحمد کان پوءِ ٢٥ ڀيرا قل هوالله شريف پڙهي، بعد سلام جي هڪ هزار دفعا هي درود شريف پڙهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ الۡاُمِّيِّ

پنج خميسون ائين ڪرڻ سان مٺي محبوب صلى الله عليه وآله وسلم

جن جي زيارت نصيب ٿيندس. (خميس مان مراد جمعي واري رات سمجهيو وڃي)

درود شريف نوري نور آهي، رحمت ئي رحمت آهي، خير ئي خير آهي ۽ دولت ئي دولت آهي. سڀ کان وڌيڪ درود شريف قلب ۽ روح جي راحت آهي.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلٰوةً وَّسَلَامًا عَلَيْكَ يَاسَيِّدِيْ يَارَسُوْلَ اللّٰهِ ﷺ

هي درود لازوال ب آهي ۽ نهايت آسان ب. جمعي جي نماز کان پوءِ (روضي پاڪ جي تصوير ڏانهن منهن ڪري نه، بلڪ) مديني پاڪ ڏانهن منهن ڪري هٿ ادب سان ٻڌي بيهي، اڪيلو يا ماڻهن سان گڏجي، مسجد شريف يا گهر ۾ نماز ظهر، فجر يا وچين (عصر) جي ڪنهن وقت آسان لڳي، ٣١٣ ڀيرا پڙهي يا گهٽ ۾ گهٽ ١١، ٢١، يا ٣٣ ڀيرا پڙهي ۽ پوءِ ان درود جو ڪمال ۽ فائدو ڏسي ته چارئي طرف الاهي آهي. هن نايابيءَ ۽ بيبها سوکڙيءَ مان بيشمار فائدا حاصل ڪري سگهون ٿا. پڙهڻ واري کي حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي زيارت نصيب ٿيندي يا هن دنيا ۾ ئي جنت ۾ سندس جاءِ ڏيکاري ويندي.

خاص ڪري عورتن لاءِ: هيءُ درود شريف اگر عورتون به پاڪائيءَ سان پنهنجي گهر ۾ پڙهن، جيترو به پڙهي سگهن، اهو پڙهن ته گهر ۾ بي انتها برڪت ۽ رحمت ٿيندي.

هن درود شريف جي تعريف، جيڪا حديث شريف ۾ آيل آهي:

① هن جي پڙهڻ واري تي الله تعالىٰ پنهنجي رحمت هڪدم نازل فرمائي ٿو.

② الله تعالىٰ ان شخص تي ٻه هزار دفعا سلام موڪلي ٿو.

③ فورًا پنج هزار نيڪيون سندس اعمالنامي ۾ لکيون وڃن ٿيون.

④ ان شخص جا پنج هزار گناه معاف ڪيا وڃن ٿا.

⑤ ان شخص جا پنج هزار درجا بلند ڪيا وڃن ٿا.

⑥ ان شخص جي مٿي تي لکيو وڃي ٿو ته هيءُ منافق نه آهي.

⑦ ان شخص جي پيشانيءَ تي لکيو وڃي ٿو ته هيءُ دوزخ جي باهه کان آزاد آهي.

⑧ ان کي قيامت جي ڏينهن شهيدن سان گڏ رکيو ويندو.

⑨ جيستائين درود شريف پڙهڻ ۾ مشغول هوندو، تيستائين الله جا ملائڪ سندس لاءِ دعا گهرندا رهندا آهن.

⑩ الله تبارڪ وتعالىٰ سندس ٻي سؤ حاجتون پوريون فرمائيندو.

⑪ ان جي لاءِ دين ۾ زبردست ترقي ٿيندي.

⑫ اولاد ۾ الله تعالىٰ عاليشان برڪت ۽ هدايت ڏيندو.

⑬ هن ٻئي دنيا ۾ الله تعالىٰ کيس پنهنجو محبوب بنائي ڇڏيندو.

⑭ هر شخص پنهنجي دل ۾ ان لاءِ محبت رکندو.

⑮ ان جو آخري خاتمو ايمان تي ٿيندو.

⑯ قبر ۽ حشر ۾ پناه ۾ رهندو.

⑰ قيامت جي ڏينهن عرش جي ڇانو ۾ هوندو.

⑱ حضور عليه الصلوٰة والسّلام جن جي شفاعت ان لاءِ واجب هوندي.

⑲ قيامت جي ڏينهن حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن سندس شاهد هوندا.

⑳ ميزان ۾ تورڻ وقت سندس پاسو ڳرو هوندو.

㉑ قيامت جي ڏينهن اُڃ جي تڪليف کان محفوظ هوندو.

㉒ حوضِ ڪوثر تي سندس حاضري نصيب ٿيندي.

㉓ پُلصراط مٿان آسانيءَ سان لنگهي ويندو.

㉔ قيامت ۾ ان شخص لاءِ نور هوندو.

㉕ حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي نزديڪ هوندو.

㉖ قيامت ۾ رسولِ اڪرم صلى الله عليه وآله وسلم جن سان هٿ ملائڻ جو شرف کيس حاصل ٿيندو.

㉗ الله تعالىٰ ان شخص کان سدائين راضي هوندو، ڪڏهن به ناراض نه ٿيندو.

㉘ سڀني کان وڏو مرتبو ان شخص کي اهو ملندو، جو الله تعالىٰ جا پنج هزار نوري ملائڪ سڳورا حضور پُر نور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي بارگاهه ۾ وڃيو عرض ڪن ٿا ته يا رسول الله صلى الله تعالىٰ عليه وآله وسلم! فلاڻي پٽ فلاڻي جي اوهان تي درود ۽ سلام عرض ڪيو آهي. حضور عليه الصّلوٰة والسّلام جن جواب ۾ ارشاد

فرمائيندا تہ انهي فلاڻي پٽ فلاڻي جي تي اسان جي طرفان بہ سلام ۽ الله جي رحمت ۽ برڪت هجي.

نوٽ: اسان کي گهر جي تہ ڪُٺي اسين ڪيڏا بہ متقي، پاڪدامن، نيڪ بخت ۽ شريعتِ محمّدي صلي الله عليه وآله وسلم جا پابند هجون، ليڪن اسان تي اهو بہ فرض آهي تہ پنهنجي گهر جي سڀني عورتن کي ان ڳالهہ جو حڪم ڏيون تہ هر ڪنهن جمعي تي هي درود شريف حسبِ توفيق مٿي ٻڌايل ترتيب جي مطابق ضرور پڙهنديون رهن ۽ ڇو جو اسان جو اگر پنهنجين گهروارين تي حق آهي تہ انهن جو بہ اسان تي حق آهي. انهن جو اسان تي ٻين حقن سان گڏ اهو بہ حق آهي، تہ اسين کين سمجهايون ۽ ان ڳالهہ بابت سختي بہ ڪرڻي پوي تہ ڪريون ۽ ڇو جو جمعي جي ڏينهن جنهن گهر ۾ اهو درود پڙهيو ويندو، لازم آهي تہ ان گهر ۾ رحمتون نازل ٿينديون، رزق ۾ برڪت پوندي ۽ اهو گهر مالامال ٿي ويندو. اسين پنهنجين عورتن بابت الله سائين وٽ بہ جوابدار آهيون. انهي لاءِ انهن کي هدايت ڪرڻ بہ اسان جو فرض آهي. گهٽ ۾ گهٽ پنج منٽ ڪڍي فقط جمعي جي ڏينهن هن درود شريف جو ورد ضرور ڪن. الله تعالیٰ اسان کي نيڪي جي توفيق عطا فرمائي. آمين.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلٰى اٰلِهٖ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلٰوةً وَّسَلَامًا عَلَيْكَ يَا سَيِّدِيْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ

سُبحانهٗ و تعاليٰ

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

هُوَ اللّٰهُ الَّذِيۡ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحۡمٰنُ جَلَّ جَلَالُهٗ

اَللّٰهُ جَلَّ جَلَالُهٗ وڏو شان آهي ان جو الله (اسمِ ذات)	اَلرَّحۡمٰنُ جَلَّ جَلَالُهٗ وڏو شان آهي ان جو نهايت مهربان
اَلرَّحِيۡمُ جَلَّ جَلَالُهٗ وڏو شان آهي ان جو نهايت ٻاجهارو	اَلۡمَلِكُ جَلَّ جَلَالُهٗ وڏو شان آهي ان جو بادشاهن جو بادشاهه
اَلۡقُدُّوۡسُ جَلَّ جَلَالُهٗ وڏو شان آهي ان جو نهايت مقدس	اَلسَّلَامُ جَلَّ جَلَالُهٗ وڏو شان آهي ان جو ڪائنات کي سلامت رکندڙ
اَلۡمُؤۡمِنُ جَلَّ جَلَالُهٗ وڏو شان آهي ان جو ڪائنات کي امن ڏيندڙ	اَلۡمُهَيۡمِنُ جَلَّ جَلَالُهٗ وڏو شان آهي ان جو ڪائنات جو نگهبان

العزيز جلَّ جلالهُ وڏو شان آهي ان جو هر شيءِ تي غالب	**الجبار** جلَّ جلالهُ وڏو شان آهي ان جو مخلوق جا ڳاڻاهه ميٽيندڙ
المتكبر جلَّ جلالهُ وڏو شان آهي ان جو سرڪش ظالمن (لاءِ) تڪبر ڪندڙ	**الخالق** جلَّ جلالهُ وڏو شان آهي ان جو پيدا ڪندڙ
البارئ جلَّ جلالهُ وڏو شان آهي ان جو نيڪن سڀ پيدا ڪري وارو	**المصور** جلَّ جلالهُ وڏو شان آهي ان جو صورتون پيدا ڪندڙ
الغفار جلَّ جلالهُ وڏو شان آهي ان جو گهڻو بخشيندڙ	**القهار** جلَّ جلالهُ وڏو شان آهي ان جو قادر مطلق
الوهاب جلَّ جلالهُ وڏو شان آهي ان جو گهڻو عطا ڪندڙ	**الرزاق** جلَّ جلالهُ وڏو شان آهي ان جو گهڻو رزق ڏيندڙ
الفتاح جلَّ جلالهُ وڏو شان آهي ان جو هر مشڪل کي حل ڪندڙ	**العليم** جلَّ جلالهُ وڏو شان آهي ان جو هميشه علم رکندڙ
القابض جلَّ جلالهُ وڏو شان آهي ان جو ظالمن تي تنگي ڪندڙ [1]	**الباسط** جلَّ جلالهُ وڏو شان آهي ان جو مخلوق تي ڪشادگي ڪري وارو

[1] تفسير جلالين.

اَلْخَافِضُ جَلَّ جَلَالُهٗ
وڏو شان آهي ان جو
نافرمانن کي هيٺ ڪندڙ

اَلرَّافِعُ جَلَّ جَلَالُهٗ
وڏو شان آهي ان جو
فرمانبردارن کي مٿانهون ڪندڙ

اَلْمُعِزُّ جَلَّ جَلَالُهٗ
وڏو شان آهي ان جو
ٻانهن کي عزت ڏيندڙ

اَلْمُذِلُّ جَلَّ جَلَالُهٗ
وڏو شان آهي ان جو
ڀڙاين کي ذليل ڪندڙ

اَلسَّمِيْعُ جَلَّ جَلَالُهٗ
وڏو شان آهي ان جو
هميشه ٻڌندڙ

اَلْبَصِيْرُ جَلَّ جَلَالُهٗ
وڏو شان آهي ان جو
هميشه ڏسندڙ

اَلْحَكَمُ جَلَّ جَلَالُهٗ
وڏو شان آهي ان جو
فيصلو ڪندڙ

اَلْعَدْلُ جَلَّ جَلَالُهٗ
وڏو شان آهي ان جو
عدل ڪندڙ

اَللَّطِيْفُ جَلَّ جَلَالُهٗ
وڏو شان آهي ان جو
لطف ڪندڙ

اَلْخَبِيْرُ جَلَّ جَلَالُهٗ
وڏو شان آهي ان جو
هميشه خبردار

اَلْحَلِيْمُ جَلَّ جَلَالُهٗ
وڏو شان آهي ان جو
نهايت بردبار

اَلْعَظِيْمُ جَلَّ جَلَالُهٗ
وڏو شان آهي ان جو
نهايت عظيم

اَلْغَفُوْرُ جَلَّ جَلَالُهٗ
وڏو آهي شان ان جو
نهايت بخش ڪندڙ

اَلشَّكُوْرُ جَلَّ جَلَالُهٗ
وڏو شان آهي ان جو
شڪرانو قبول ڪندڙ

الْعَلِيُّ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
تمام مٿاهون

الْكَبِيرُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
تمام وڏو

الْحَفِيظُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
حفاظت ڪندڙ

الْمُقِيتُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
وڏي طاقت وارو

الْحَسِيبُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
حساب ڪندڙ

الْجَلِيلُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
وڏي جاهه وجلال وارو

الْكَرِيمُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
گهڻو ڪرم ڪندڙ

الرَّقِيبُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
مخلوق تي نگاهه رکندڙ

الْمُجِيبُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
دعائون قبول ڪندڙ

الْوَاسِعُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
وسيع علم ۽ قدرت رکندڙ

الْحَكِيمُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
وڏي حڪمت وارو

الْوَدُودُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
گهڻي شفقت ڪندڙ

الْمَجِيدُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
وڏي شان وارو

الْبَاعِثُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
رسولن کي موڪليندڙ

الشَّهِيْدُ جلّ جلالهٗ
وڏو وڏي شان آهي ان جو
حاضر ناظر

الْحَقُّ جلّ جلالهٗ
وڏو وڏي شان آهي ان جو
حق ڪندڙ

الْوَكِيْلُ جلّ جلالهٗ
وڏو وڏي شان آهي ان جو
بهترين ڪارساز

الْقَوِيُّ جلّ جلالهٗ
وڏو وڏي شان آهي ان جو
زبردست قوت وارو

الْمَتِيْنُ جلّ جلالهٗ
وڏو وڏي شان آهي ان جو
نهايت پاڪ

الْوَلِيُّ جلّ جلالهٗ
وڏو وڏي شان آهي ان جو
مؤمنن جو مددگار

الْحَمِيْدُ جلّ جلالهٗ
وڏو وڏي شان آهي ان جو
گهڻو ساراهيل

الْمُحْصِيْ جلّ جلالهٗ
وڏو وڏي شان آهي ان جو
مؤمنن جون نيڪيون ڳڻيندڙ

الْمُبْدِئُ جلّ جلالهٗ
وڏو وڏي شان آهي ان جو
ڪائنات جي ابتدا ڪندڙ

الْمُعِيْدُ جلّ جلالهٗ
وڏو وڏي شان آهي ان جو
ڪائنات جي انتها ڪندڙ

الْمُحْيِيْ جلّ جلالهٗ
وڏو وڏي شان آهي ان جو
زندگي ڏيندڙ

الْمُمِيْتُ جلّ جلالهٗ
وڏو وڏي شان آهي ان جو

الْحَيُّ جلّ جلالهٗ
وڏو وڏي شان آهي ان جو
هر مؤمن جي قلب کي زنده ڪندڙ

الْقَيُّوْمُ جلّ جلالهٗ
وڏو وڏي شان آهي ان جو
ڪائنات کي قائم رکندڙ

الْوَاجِدُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
ڳولهيندڙ کي ملندڙ

الْمَاجِدُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
وڏي شان وارو

الْوَاحِدُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
پنهنجي وحدانيت ۾ منفرد

الْاَحَدُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
پنهنجي وحدانيت ۾ يڪتا

الصَّمَدُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
بي نياز

الْقَادِرُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
وڏي قدرت رکندڙ

الْمُقْتَدِرُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
تقدير ساز

الْمُقَدِّمُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
مؤمنن کي سبقت ڏيندڙ

الْمُؤَخِّرُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
نافرمانن کي پوئتي ڪندڙ

الْاَوَّلُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
اوّل کان اوّل

الْاٰخِرُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
آخر کان آخر

الظَّاهِرُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
ظاهر کان ظاهر

الْبَاطِنُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
مخفي کان مخفي

الْوَالِيُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
لاوارثن جو وارث

اَلْمُتَعَالِيُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
بلند کان بلند

اَلْبَرُّ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
گهڻي ڀلائي ڪندڙ

اَلتَّوَّابُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
گهڻي توبه قبول ڪندڙ

اَلْمُنْتَقِمُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
نافرمانن کان انتقام وٺندڙ

اَلْعَفُوُّ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
گهڻي معافي ڏيندڙ

اَلرَّؤُفُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
نهايت شفقت رکندڙ

مَالِكُ الْمُلْكِ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
ڪائنات جو مالڪ

ذُوالْجَلَالِ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
وڏي جلال

وَالْاِكْرَامِ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
۽ عزت وارو

اَلْمُقْسِطُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
انصاف ڪندڙ

اَلْجَامِعُ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
قيامت ۾ سڀني کي گڏ ڪندڙ

اَلْغَنِيُّ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
بي پرواهه

اَلْمُغْنِيُّ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
بي پرواهه ڪندڙ

اَلْمُعْطِيُّ جلّ جلالهٗ
وڏو شان آهي ان جو
عطا ڪندڙ

اَلْمَانِعُ جلّ جلالهٗ وڏو شان آهي ان جو روڪيندڙ	**اَلضَّارُّ** جلّ جلالهٗ وڏو شان آهي ان جو نافرمانن کي نقصان ڏيندڙ
اَلنَّافِعُ جلّ جلالهٗ وڏو شان آهي ان جو فرمانبردارن کي نفعو ڏيندڙ	**اَلنُّوْرُ** جلّ جلالهٗ وڏو شان آهي ان جو ڪائنات کي منور ڪندڙ
اَلْهَادِيْ جلّ جلالهٗ وڏو شان آهي ان جو هدايت ڏيندڙ	**اَلْبَدِيْعُ** جلّ جلالهٗ وڏو شان آهي ان جو نئين سر پيدا ڪندڙ
اَلْبَاقِيْ جلّ جلالهٗ وڏو شان آهي ان جو هميشه بقا وارو	**اَلْوَارِثُ** جلّ جلالهٗ وڏو شان آهي ان جو سڀني جو مالڪ
اَلرَّشِيْدُ جلّ جلالهٗ وڏو شان آهي ان جو صحيح راهه ڏسيندڙ	**اَلصَّبُوْرُ** جلّ جلالهٗ وڏو شان آهي ان جو صبر جي توفيق ڏيندڙ
اَلَّذِيْ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ جلّ جلالهٗ اها ذات جنهن جهڙو ڪو به ناهي - وڏو شان آهي ان جو	**وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ** جلّ جلالهٗ اهو ٻڌڻ وارو آهي ۽ ڏسڻ وارو - وڏو شان آهي ان جو
غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ جلّ جلالهٗ وڏو شان آهي ان جو تنهنجي بخشش گهرون ٿا اي اسان جا رب ۽ تو ڏانهن ئي موٽڻو آهي	**نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ** جلّ جلالهٗ ڪهڙو نه ڀلو آهي مولا ۽ ڪهڙو نه ڀلو مدد ڪرڻ وارو - وڏي شان وارو

قدير جل جلاله
وڏو شان آهي ان جو
قدرت وارو

مريد جل جلاله
وڏو شان آهي ان جو
ارادي وارو

متكلم جل جلاله
وڏو شان آهي ان جو
ڪلام ڪرڻ وارو

يا نبي محمد ﷺ

صلى الله عليه وآله وسلم
بسم الله الرحمن الرحيم

سيدنا محمد صلى الله عليه وآله وسلم

سيدنا احمد صلى الله عليه وآله وسلم
اُنهن جو سردار سڀ کان وڌيڪ تعريف ڪيل

سيدنا حامد صلى الله عليه وآله وسلم
اُنهن جو سردار الله جي تعريف ڪرڻ وارو

سيدنا محمود صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جو سردار ساراهيل

سيدنا احيد صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جو سردار مالڪ کي دوزخ کان بچائيندڙ

نوٽ: صلى الله عليه وسلم جي معنيٰ ”درود الله جيان تي ۽ سلام پڙهڻ ڪرڻ جي“۔

سيدنا وحيد صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار بي مثال زماني شخصيت

سيدنا ماح صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار ڪفر کي ختم ڪندڙ

سيدنا حاشر صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار قيامت جي ڏينهن مومنن کي گڏ ڪندڙ

سيدنا عاقب صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار خاتم النبيين

سيدنا طٰهٰ صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار شفاعت ڪندڙ ۽ هدايت ڏيندڙ

سيدنا يٰسٓ صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار رسولن جا سردار

سيدنا طاهر صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار نهايت پاڪ

سيدنا مطهر صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار عيبن کان پاڪ

سيدنا طيب صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار پاڪائي جا صاحب

سيدنا سيد صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار سردارن جا سردار

سيدنا رسول صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار ساري مخلوق لاءِ رسول

سيدنا نبي صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار غيب جون خبرون ڏيندڙ

سيدنا رسول الرحمة صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار رحمت ڀريا رسول

سيدنا قيم صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار الله جي حڪمن کي قائم ڪندڙ

في الصلوات في ضرب القرآن

سيدنا جامع صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار سڀني ڪمالن جا جامع

سيدنا مقتف صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار سڀني پيغمبرن کان پوءِ ايندڙ

سيدنا مقفى صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار آخر ۾ ايندڙ

سيدنا رسول الملاحم صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار (ڪفارن) مقابلو ڪندڙ

سيدنا رسول الراحة صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار امت کي راحت بخشيندڙ رسول

سيدنا كامل صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار ڪامل اڪمل

سيدنا إكليل صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار سڀني جا سرتاج

سيدنا مدثر صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار چادر مبارڪ ويڙهيندڙ

سيدنا مزمل صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار ڪمبل مبارڪ ويڙهيندڙ

سيدنا عبد الله صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار الله جا پيارا عبد آهن

سيدنا حبيب الله صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار الله جا پيارا حبيب آهن

سيدنا صفي الله صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار الله جا چونڊيل نبي آهن

سيدنا نجي الله صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار الله جا همراز نبي آهن

سيدنا كليم الله صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار الله سان ڪلام ڪندڙ نبي آهن

سيدنا خاتم الأنبياء صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار خاتم النبيين آهن

سيدنا خاتم الرسل صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار خاتم المرسلين آهن

سيدنا محيي صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار مرده دل انسانن کي زنده ڪندڙ

سيدنا منجٍ صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار سڀني کي نجات ڏيندڙ

سيدنا مذكّر صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار نصيحت ڪندڙ

سيدنا ناصر صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار مومنن جا مددگار

سيدنا منصور صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار الله جي طرفان مدد ڪيل

سيدنا نبي الرحمة صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار رحمت وارا نبي آهن

سيدنا نبي التوبة صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار الله تعالىٰ ڏانهن رجوع ڪندڙ

سيدنا حريص عليكم صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار مومنن جي ايمان آڻڻ تي حريص

سيدنا معلوم صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار سڃاتل نبي آهن

سيدنا شهير صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار مشهور نبي آهن

سيدنا شاهد صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار حاضر ناظر نبي آهن

سيدنا شهيد صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار شاهدي ڏيندڙ نبي آهن

سیّدنا مشهود صلی الله علیه وآله وسلم

اسانجا سردار رشد هدي ڏنل نبي آهن

سیّدنا بشیر صلی الله علیه وآله وسلم

اسانجا سردار بشارت ڏيندڙ نبي آهن

سیّدنا مبشر صلی الله علیه وآله وسلم

اسانجا سردار خوشخبري ڏيندڙ

سیّدنا نذیر صلی الله علیه وآله وسلم

اسانجا سردار ڊيڄاريندڙ آهن

سیّدنا منذر صلی الله علیه وآله وسلم

اسانجا سردار ڊپ ڏياريندڙ

سیّدنا نور صلی الله علیه وآله وسلم

اسانجا سردار الله جا نور آهن

سیّدنا سراج صلی الله علیه وآله وسلم

اسانجا سردار روشن سج آهن

سیّدنا مصباح صلی الله علیه وآله وسلم

اسانجا سردار روشن چراغ آهن

سیّدنا هدیٰ صلی الله علیه وآله وسلم

اسانجا سردار هدايت ڏيندڙ آهن

سیّدنا مهدی صلی الله علیه وآله وسلم

اسانجا سردار هدايت ڏنل آهن

سیّدنا منیر صلی الله علیه وآله وسلم

اسانجا سردار سڀ کي روشن ڪندڙ

سیّدنا داع صلی الله علیه وآله وسلم

اسانجا سردار الله جي طرف پڪاريندڙ

سیّدنا مدعو صلی الله علیه وآله وسلم

اسان جي سردار کي جسماني معراج جي دعوت ڏني وئي

سیّدنا مجیب صلی الله علیه وآله وسلم

اسانجا سردار عرض قبول ڪندڙ

سيدنا مُجاب صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار قبول پيل آهن

سيدنا حفي صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار نهايت مهربان آهن

سيدنا عفوّ صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار معاف ڪندڙ آهن

سيدنا ولي صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار الله جا پيارا آهن

سيدنا حق صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار سراپا حق آهن

سيدنا قوي صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار وڏي قوت وارا آهن

سيدنا امين صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار امين آهن

سيدنا مامون صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار امن ڏنل آهن

سيدنا ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار گھڻو ڪرم ڪندڙ آهن

سيدنا مُڪرّم صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار نهايت احترام وارا آهن

سيدنا مڪين صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار وڏي مرتبي وارا آهن

سيدنا متين صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار نهايت پاڪ آهن

سيدنا مبين صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار بيان ڪندڙ آهن

سيدنا مؤمّل صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار اميدوار آهن

سيدنا وصول صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار الله سان ملائڻ وارا آهن

سيدنا ذو قوة صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار وڏي طاقت وارا آهن

سيدنا ذو حرمة صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار وڏي احترام وارا آهن

سيدنا ذو مكانة صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار وڏي شان وارا آهن

سيدنا ذو عز صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار وڏي عزت وارا آهن

سيدنا ذو فضل صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار وڏي ڀلائي وارا آهن

سيدنا مُطاع صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار اهڙا آهن جن جي مومن پيروي ڪن ٿا

سيدنا مطيع صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار الله تعالىٰ جا فرمانبردار آهن

سيدنا قد صدق صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار شفاعت ڪندڙ آهن

سيدنا رحمة صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار سراپا رحمت آهن

سيدنا بشرىٰ صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار بشارت ڏيندڙ آهن

سيدنا غوث صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار فرياد ٻڌندڙ آهن

سيدنا غيث صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار رحمت جا مينهن آهن

سيدنا غياث صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار نهايت فرياد رس آهن

سيدنا نعمة الله صلى الله عليه وآله وسلم	سيدنا هدية الله صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار الله جي نعمت آهن	اسانجا سردار الله جا هديا آهن
سيدنا عروة وثقى صلى الله عليه وآله وسلم	سيدنا صراط مستقيم صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار وڏي شان وشوڪت وارا وسيلا آهن	اسانجا سردار سڌي دين ڏي هلائيندڙ آهن
سيدنا ذكر الله صلى الله عليه وآله وسلم	سيدنا سيف الله صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار الله تعالى جا ذڪر آهن	اسانجا سردار الله جي تلوار آهن
سيدنا حزب الله صلى الله عليه وآله وسلم	سيدنا النجم الثاقب صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار الله جي جماعت جا اڳواڻ آهن	اسانجا سردار روشن ستارا آهن
سيدنا مصطفى صلى الله عليه وآله وسلم	سيدنا مجتبى صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار چونڊيل نبي آهن	اسانجا سردار برگزيده نبي آهن
سيدنا متقي صلى الله عليه وآله وسلم	سيدنا امي صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار پاڪ ۽ بلند آهن	اسانجا سردار ساري ڪائنات جا اصل آهن
سيدنا مختار صلى الله عليه وآله وسلم	سيدنا اجير صلى الله عليه وآله وسلم
اسانجا سردار اختيار وارا نبي آهن	اسانجا سردار اجورو ڏيندڙ نبي آهن

ل مفردات في غريب القرآن وتفسير ڪبير علامه رازي

سیدنا جبار صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اسان جو سردار ماڻهن جا گناهه ختم ڪندڙ آهن

سیدنا ابو القاسم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اسان جا سردار حضرت قاسم جا والد محترم آهن

سیدنا ابو الطاہر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اسان جا سردار حضرت طاهر جا والد محترم آهن

سیدنا ابو الطیب صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اسان جا سردار حضرت طیب جا والد محترم آهن

سیدنا ابو ابراہیم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اسان جا سردار حضرت ابراهیم جا والد محترم آهن

سیدنا مشفع صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اسان جو سردار جي شفاعت قبول ڪئي آهن

سیدنا شفیع صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اسان جا سردار شفاعت ڪندڙ نبي آهن

سیدنا صالح صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اسان جا سردار صلاحیت وارا نبي آهن

سیدنا مصلح صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اسان جا سردار صلح ڪرائيندڙ نبي آهن

سیدنا مہیمن صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اسان جا سردار محافظ آهن

سیدنا صادق صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اسان جا سردار سچ ڳالهائيندڙ آهن

سیدنا مصدق صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اسان جا سردار تصدیق ڪيل آهن

سیدنا صدق صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اسان جا سردار صاحب صدق نبي آهن

سیدنا سید المرسلین صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
اسان جا سردار سڀني رسولن جا سردار آهن

سيدنا امام المتقين صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار سڀني پرهيزگارن جا امام آهن

سيدنا قائد الغر المحجلين صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار سڀني نمازين جي اڳواڻي ڪندڙ آهن

سيدنا خليل الرحمٰن صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار الله تعاليٰ جا دوست آهن

سيدنا بر صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار نهايت نيڪوڪار آهن

سيدنا مبر صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار گهڻي نيڪي ڪندڙ آهن

سيدنا وجيه صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار نهايت خوبصورت آهن

سيدنا نصيح صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار گهڻي نصيحت ڪندڙ آهن

سيدنا ناصح صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار بهترين نصيحت ڪندڙ آهن

سيدنا وڪيل صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار ڪارساز آهن

سيدنا متوڪل صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار الله تي توڪل ڪندڙ آهن

سيدنا ڪفيل صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار سڀني کي سنڀاليندڙ آهن

سيدنا شفيق صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار گهڻي شفقت ڪندڙ آهن

سيدنا مقيم السنة صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار سنت کي قائم ڪندڙ آهن

سيدنا مقدس صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار مقدس آهن

سيدنا روح القدس صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار برڪتن جا روح آهن

سيدنا روح الحق صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار حق جا روح آهن

سيدنا روح القسط صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار انصاف جا روح آهن

سيدنا ڪافٍ صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار ڪافي ۽ شافي آهن

سيدنا مُكتفٍ صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار ڪفايت ڪندڙ آهن

سيدنا بالغ صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار بلند درجي تي پهتل آهن

سيدنا مبلّغ صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار بلند درجي تي پهچايل آهن

سيدنا شافٍ صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار بيمارن لاءِ شفا آهن

سيدنا واصل صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار الله تعاليٰ سان ملاقات ڪندڙ آهن

سيدنا موصول صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار الله تعاليٰ جي قريب آهن

سيدنا سابق صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار نيڪي ۾ سڀني کان اڳرائي ڪندڙ آهن

سيدنا سائق صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار امت کي جنت ڏانهن وٺي ويندڙ آهن

سيدنا هادٍ صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار هدايت ڏيندڙ آهن

سيدنا مُهدٍ صلى الله عليه وآله وسلم
اسان جا سردار راهه رباني ڏيکاريندڙ آهن

سيدنا مُقَدَّم صلی الله عليه وآله وسلم اسان جا سردار بهترين رهنما آهن	سيدنا عَزِيز صلی الله عليه وآله وسلم اسان جا سردار غالب آهن
سيدنا فاضل صلی الله عليه وآله وسلم اسان جا سردار سڀني کان بلند آهن	سيدنا مُفَضَّل صلی الله عليه وآله وسلم اسان جا سردار بلندي عطا ڪيل آهن
سيدنا فاتح صلی الله عليه وآله وسلم اسان جا سردار فاتح آهن	سيدنا مفتاح صلی الله عليه وآله وسلم اسان جا سردار الله جي خزانن جي ڪنجي آهن
سيدنا مفتاح الرحمة صلی الله عليه وآله وسلم اسان جا سردار رحمت جي ڪنجي آهن	سيدنا مفتاح الجنة صلی الله عليه وآله وسلم اسان جا سردار جنت جي ڪنجي آهن
سيدنا علم الايمان صلی الله عليه وآله وسلم اسان جا سردار ايمان جي نشاني آهن	سيدنا علم اليقين صلی الله عليه وآله وسلم اسان جا سردار يقين جي نشاني آهن
سيدنا دليل الخيرات صلی الله عليه وآله وسلم اسان جا سردار نيڪ ڪمن جا دليل آهن	سيدنا مصحح الحسنات صلی الله عليه وآله وسلم اسان جا سردار مومنن جي نيڪين کي قبول ڪندڙ
سيدنا مقيل العثرات صلی الله عليه وآله وسلم اسان جا سردار مسلمانن جي غلطين کي درگذر ڪندڙ	سيدنا صفوح عن الزلات صلی الله عليه وآله وسلم اسان جا سردار گناهن کان تمام گهڻو درگذر ڪندڙ آهن

سيدنا صاحب الشفاعة صلى الله عليه وآله وسلم

اسان جا سردار شفاعت ڪبريٰ جا مالڪ آهن

سيدنا صاحب المقام صلى الله عليه وآله وسلم

اسان جا سردار مقام محمود جا مالڪ آهن

سيدنا صاحب القدم صلى الله عليه وآله وسلم

اسان جا سردار رهبري ۽ رهنمائي جا مالڪ آهن

سيدنا مخصوص بالعز صلى الله عليه وآله وسلم

اسان جا سردار وڏي عزت ۽ مرتبي وارا آهن

سيدنا مخصوص بالمجد صلى الله عليه وآله وسلم

اسان جا سردار وڏي شان ۽ شوڪت وارا آهن

سيدنا مخصوص بالشرف صلى الله عليه وآله وسلم

اسان جا سردار وڏي درجي ۽ شرف وارا آهن

سيدنا صاحب الوسيلة صلى الله عليه وآله وسلم

اسان جا سردار وسيلي جا مالڪ آهن

سيدنا صاحب السيف صلى الله عليه وآله وسلم

اسان جا سردار تلوار مبارڪ جا مالڪ آهن

سيدنا صاحب الفضيلة صلى الله عليه وآله وسلم

اسان جا سردار فضيلت جا مالڪ آهن

سيدنا صاحب الإزار صلى الله عليه وآله وسلم

اسان جا سردار گوڏ [illegible] ڍڪيندڙ آهن

سيدنا صاحب الحجة صلى الله عليه وآله وسلم

اسان جا سردار حجت جا مالڪ آهن

سيدنا صاحب السلطان صلى الله عليه وآله وسلم

اسان جا سردار دليل جا مالڪ آهن

سيدنا صاحب التاج صلى الله عليه وآله وسلم

اسان جا مالڪ تاج رکيندڙ آهن

سيدنا صاحب الدرجة الرفيعة صلى الله عليه وآله وسلم

اسان جا سردار بلند درجي جا مالڪ آهن

[illegible]

سیدنا صاحب التاج صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اسان جا سردار تاج جا مالڪ آهن	سیدنا صاحب المغفر صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اسان جا سردار جهاد وقت لوهي ٽوپ پهريندڙ آهن
سیدنا صاحب اللواء صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اسان جا سردار اسلامي جهنڊي جا مالڪ آهن	سیدنا صاحب المعراج صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اسان جا سردار جسماني معراج جا مالڪ آهن
سیدنا صاحب القضیب صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اسان جا سردار لٺ مبارڪ کڻندڙ آهن	سیدنا صاحب البراق صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اسان جا سردار براق جا مالڪ آهن
سیدنا صاحب الخاتم صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اسان جا سردار مُهر نبوت جا مالڪ آهن	سیدنا صاحب العلامۃ صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اسان جا سردار نبوت جي نشاني آهن
سیدنا صاحب البرهان صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اسان جا سردار روشن دليل جا مالڪ آهن	سیدنا صاحب البیان صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اسان جا سردار روشني بيان جا مالڪ آهن
سیدنا فصیح اللسان صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اسان جا سردار فصيح ۽ بليغ آهن	سیدنا مطهر الجنان صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اسان جا سردار دلين کي صاف ڪندڙ آهن
سیدنا رؤف صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اسان جا سردار تمام گهڻي شفقت ڪندڙ آهن	سیدنا رحیم صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم اسان جا سردار ٻاجهارا آهن

سيدنا اذن خير صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار [illegible] آهن

سيدنا مصحح الاسلام صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار صحيح اسلام سمجهائيندڙ آهن

سيدنا سيد الكونين صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار ٻنهي جهانن جا سردار آهن

سيدنا عين النعم صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار جنت النعيم جا چشما آهن

سيدنا عين الغر صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار قوم جا پيشوا آهن

سيدنا سعد الله صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار سعادتمند آهن

سيدنا خطيب الامم صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار امتن جا خطيب آهن

سيدنا سعد الخلق صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار مخلوق کان سعادتمند آهن

سيدنا علم الهدى صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار هدايت جا جهنڊا آهن

سيدنا كاشف الكرب صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار تڪليفون لاهيندڙ آهن

سيدنا رافع الرتب صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار بلند رتبي وارا آهن

سيدنا عز العرب صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار عرب جي عزت آهن

سيدنا صاحب الفرج صلى الله عليه وآله وسلم

اسانجا سردار [illegible] آهن

زيارتِ رسول

صلي الله عليه وآله وسلم

ڪمال اتباعِ سنتِ رسول صلي الله عليه وآله وسلم ۽ محبتِ حقيقي سان حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن جو ديدار پُرانوار بلڪل آسان ٿئي ٿو. بهرحال اها زيارت جنت جو پروانو آهي ۽ الله تعاليٰ جي ڪرم نوازيءَ جي ڪُلي سند آهي. ”قول بديع“ ۾ حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن جو هي قول نقل ڪيو ويو آهي ته جيڪو شخص اسان جي روح پاڪ تي ۽ اسان جي جسم پاڪ تي ۽ اسان جي قبر مبارڪ تي درود شريف پڙهندو سو اسان جو ديدار خواب ۾ ضرور ڪندو ۽ اسان کي قيامت ۾ ڏسندو پوءِ جنهن شخص قيامت ۾ اسان کي ڏٺو، اسين ان جي سفارش ۽ شفاعت ڪنداسون. جنهن جي اسين شفاعت ڪنداسون ته اهو اسان سان گڏ حوضِ ڪوثر تي موجود هوندو ۽ اسين ان کي آبِ ڪوثر پيارينداسون. الله تعاليٰ ان جي بدن تان دوزخ جي باهه حرام ڪري ڇڏيندو.

حضرت ابو القاسم بستي رحمة الله عليه لکي ٿو ته جيڪو شخص چاهي ٿو ته مان نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جن جو ديدار ڪريان، ۽ سندن زيارت نصيب ٿئي ته هي درود شريف پڙهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا اَمَرْتَنَا اَنْ
نُصَلِّيَ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا

هُوَ اَهْلُهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَهٗ ،

هن درود شريف کي طاق عددن يعني اِڪيهه مثل هڪ سؤ هڪ يا ٻي سؤ ٽيرنهن عددن وانگر اڪيهه ۾ پڙهڻ سان جلد حضورمحبوب ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن جي زيارت نصيب ٿيندي.

جو شخص جمعي جي ڏينهن جمعي جي نماز کان پوءِ وضو ڪري هڪڙي ڪاغذ تي ٣٥ دفعا اسم شريف "محمّد رسول الله" لکي ۽ ان پرچي کي پاڻ سان گڏ رکي ته الله تعالىٰ جل شانهٗ ان کي اطاعت ۽ عبادت جي قوت عطا فرمائيندو ۽ روزانو سج نڪرڻ وقت درود شريف پڙهندو ۽ هن پرچي کي غور سان ڏسندو وڃي. گهٽ ۾ گهٽ ٣٥، دفعا درود شريف پڙهي، انهيءَ تي عمل ڪندو رهندو ته تمام ڪثرت سان حضور ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن جو ديدار نصيب ٿيندو رهندس.

جناب حضرت قطبِ حقاني غوثِ صمداني سيدنا شيخ عبدالقادر جيلاني رحمة الله عليه پنهنجي تصنيف ۾ لکن ٿا ته ابو هريره رضي الله عنه کان روايت آهي ته حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن فرمايو آهي ته ، جيڪو شخص جمعي جي رات جو عشاء نماز کان پوءِ ٻه رڪعتون نماز پڙهي، هر رڪعت ۾ الحمد شريف کان پوءِ آية الڪرسي پندرهن دفعا ۽ سورة اخلاص پندرهن دفعا پڙهي. ٻه رڪعتون انهيءَ طرح ختم ڪرڻ کان پوءِ ويهي هڪ هزار ڀيرا هي درود شريف پڙهي.درود ايندڙ صفحي تي آهي.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الۡاُمِّيِّ ط

پڙهي ته انشاءَ الله تعاليٰ هڪ جمعي ڪان ٻئي جمعي تائين اهو شخص پنهنجي پياري نبي صلي الله عليه وآله وسلم جن کي ضرور خواب ۾ ڏسندو. حضور پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جن جو نالو مبارڪ جڏهن زبان تي اچي يا ٻڌو وڃي ته يڪدم درود شريف پڙهڻ گهرجي. گهٽ ۾ گهٽ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيۡهِ وَآلِهٖ وَسَلَّمَ چوي. غم ۽ الم، فاقو، تڪليف، تنگي ۽ هر آفت هوا وانگر اڏامي ويندي.

جي ٿيا حل حَبِيبَ سِينءَ، سُمهڻُ تِن ثوابُ،
نِينءَ هيراڻيءَ ننڊ سِين، خُوش تہ ناڙُن خوابُ،
وسِيئُڙو عذابُ، دِليان تِنين دُور ٿيو.

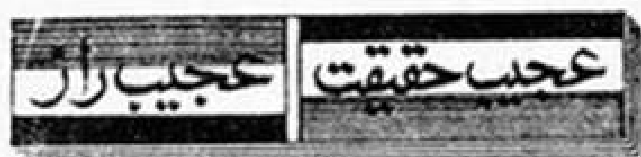
(شاه لطيف)

مَديني ۾ مِٺو مُرسَل، ڀَلي آيو ڀَلي آيو.
اِهو نُوري نَبي نِرمَل، ڀَلي آيو ڀَلي آيو.
○ ڪَکَر رَحمت جا ٿيا نازِل، بهارِيون ٿيُون ترِّيا گُل ڦُل
ڳائِي ٿي باغ ۾ بُلبُل، ڀَلي آيو ڀَلي آيو.

لٿيُون حُورُون، مَلڪ آيا، ٿِيا رَحمَت سَندا سَايَا
اُڪِين جي نُورَ کَان اَفضَلُ، ڀَلي آيو ڀَلي آيو.
سڀئي اَنصَارَ خُوش آهن، ٿِيا ٿِيون گِيت ٿِيون گَاهُ
مَرحَبَا هِي بِهِشتِي گُلُ، ڀَلي آيو ڀَلي آيو.
جَبَل ٿا جوش مَان جُهومَن، شَجَر ٿا شَوق مَان جُهولَن
هَوائُن ۾ مَچِي هَلچَل، ڀَلي آيو ڀَلي آيو.
آهي هَر شَخص خُوش خَاطِي "مُبارڪ ٿِيا ڏِين سَائِي
اِهو ڪَامِل اِهو اَڪمَل، ڀَلي آيو ڀَلي آيو.

(فقير محمّد اسماعيل خاڪي نقشبندي)

شيخ عبدالوهاب متقي رحمة الله عليه جن جڏهن حضرت شيخ عبدالحق محدث دهلويؒ کي حج تي روانو ڪرڻ لڳا ته ڪيس فرمايائون ته فرضن جي ادائگيءَ کان پوءِ، جيڪو به وقت ملي، تنهن ۾ درود شريف پڙهجو؛ چو جو ان سفر ۾ فرضي عبادت کان پوءِ درود شريف کان وڌيڪ ڪا به عبادت ڪانهي. اي فرزند! درود شريف ايترو ته ڪثرت سان پڙهج، جو تنهنجي زبان تر ٿي وڃي. تمام مفيد آهي ۽ سندس فائدا لاَمحدود آهن.

حضرت عبدالله بن مسعود رضي الله عنه جليل القدر اصحابي هئا. هڪ دفعي نماز پڙهي رهيا هئا ته حضور صلى الله عليه وآله وسلم

جن اچي تشريف فرمايا. ساڻن گڏ حضرت ابوبڪر صديق رضي الله عنه ۽ حضرت عمر فاروق رضي الله عنه به هُئا. نماز ختم ڪرڻ کان پوءِ حضرت عبدالله پهريائين ته الله جي حمد ۽ ثنا ڪئي، تنهن کان پوءِ حضور صلى الله عليه وآله وسلم ۽ سندن آل متي درود شريف پڙهڻ لڳو. درود پڙهڻ کان پوءِ پنهنجي لاءِ دعا گهرڻ لڳو. ان تي نبي ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته گهُر، جيڪي گهُرندين سو ملندءِ.

حضرت مولانا عبدالقادر سيفي الحسيني رحمة الله فرمائي ٿو ته اسان کي جو ڪجهه به مليو، اهو درود شريف جي بي حساب پڙهڻ مان ئي مليو.

حضرت اويس قرني رضي الله عنه فرمائي ٿو ته رسولِ اڪرم صلى الله عليه وآله وسلم جن تي هميشه ڏينهن رات درود پڙهندا رهو.

اَڄ ڪيو اچَنِ، سَجَڻُ سَانوڻ مِينهَن جِيئَن،
پاسي تن وَسَنِ، جي سُپُ جِمَاندرُ سُڪيا.

(شاهه لطيف)

سيني کان وڏو وسيلو

صاحبِ نزهة المجالس فرمائي ٿو ته هڪ شخص ظالم بادشاهه جي ظلم کان تنگ ٿي، شهر ڇڏي ڀڄي ويو. ڀڄندي ڀڄندي، هڪڙي سنسان جهنگل ۾ وڃي لڪو، اتي ويهي حضور صلى الله عليه وآله وسلم

جن تي هڪ هزار درود شريف پڙهيائين ۽ پوءِ دعا گهريائين ته:

يا رب! مان تنهنجي بارگاهه مان رسولِ اڪرم صلي الله عليه وآله وسلم جن جي وسيلي سان دُعا گهُران ٿو ته تون مون کي هن جابر ۽ ظالم حاڪم کان بچائي وٺ. اڃا دعا گهُري رهيو هو ته هاتف آواز ڏنو ته اي مؤمن! محمّد صلي الله عليه وآله وسلم جو وسيلو سڀني وسيلن کان افضل ترين آهي. رب پاڪ تنهنجي دُعا کي قبول فرمائي ڇڏيو. پوءِ جڏهن هو شهر ۾ واپس آيو ته خبر پيائين ته بادشاهه مري ويو آهي.

امُ المؤمنين حضرت عائشه صديقه رضي الله عنها فرمايو ته حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن جو فرمان مبارڪ آهي ته جنهن کي اها ڳالهه پسند هجي ته قيامت جي ڏينهن رب پاڪ مون سان خوشيءَ سان ملي ۽ ملاقات ڪري، ته اسان تي ڪثرت سان درود شريف پڙهي.

حضرت عبدالله بن جواد رضي الله عنه فرمايو ته محبوب سيّدِ عالم صلي الله عليه وآله وسلم جن جو ارشاد مبارڪ آهي ته فرض کي پوريءَ ڪوشش سان ادا ڪريو: ڇو جو اها شيءِ الله جي راهه ۾ ويهه دفعا جهاد ڪرڻ کان به افضل آهي ۽ اسان تي درود شريف پڙهڻ انهن سڀني عملن جي برابر آهي.

حضرت جبار بن سمره رضي الله عنه فرمايو ته محبوب سيّدِ عالم صلي الله عليه وآله وسلم جن جو ارشاد مبارڪ آهي ته جيڪو شخص اسان تي فجر کان پوءِ سؤ دفعا درود شريف پڙهندو ته الله تعاليٰ ان جون سؤ حاجتون پوريون فرمائيندو.

حضرت انس رضي الله عنه فرمائي ٿو ته محبوب سيّد عالم صلي الله عليه واٰله وسلم جن فرمايو ته اصحابيو (رضي الله تعاليٰ عليهم اجمعين) ! قيامت جي ڏينهن جي پريشانين ۽ مصيبتن کان اهو شخص آزاد ۽ امن ۾ هوندو ، جنهن دنيا ۾ سڀ کان زياده اسان تي درود شريف پڙهيو هوندو.

حضور صلي الله عليه واٰله وسلم جن فرمايو ته:

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مَنْ صَلّٰى عَلَيَّ وَاحِدَةً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ عَشْرًا

يعني : جيڪو شخص اسان تي هڪ دفعو درود شريف پڙهندو ته الله تعاليٰ مٿس ڏهه رحمتون نازل فرمائيندو.

درود شريف پڙهڻ، هڪ عجيب ۽ دل و دماغ کي معطر ڪرڻ واري نيڪي آهي. هڪ درود شريف پڙهڻ سان ڏهن نيڪين جو ثواب ملي ٿو. هن حديث مان ثابت آهي ته هڪ درود جي بدلي ۾ ڏهه نيڪيون لکيون وڃن ٿيون.

درود شريف بابت الله تعاليٰ جو فرمان

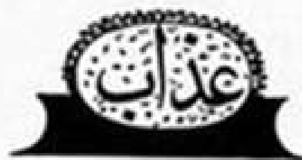
بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا

هڪڙيءَ نيڪيءَ ڪي الله پاڪ وڌائي ڏهن نيڪين جو ثواب عطا فرمائي ٿو. ان مان ظاهر ٿيو ته درود شريف اگر هڪ دفعو پڙهيو وڃي ته ڏهه نيڪيون حاصل ٿيون. هر هڪ نيڪيءَ جي بدلي ۾ الله پاڪ ڏهن نيڪين جو ثواب ڏيندو. اهڙيءَ طرح پورين سؤ نيڪين جو ثواب ان مؤمن کي ملي ٿو. رب پاڪ ۽ سندس رسول صلى الله تعالیٰ عليه وآله وسلم سچ فرمايو آهي. بيشڪ سچ فرمايو اٿن.

حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن هڪ دفعي فرمايو ته جنهن شخص جي اڳيان اسان جو ذڪر آيو ۽ ان ئي وقت اسان تي درود شريف پڙهيو ته ان کي اُحد جبل جيڏو ثواب حاصل ٿيندو. (اُحد جبل مدينه منوره جي قريب آهي، جتي جنگ اُحد لڳي هئي.) هاڻي اندازو لڳايو ته هڪ دفعي درود شريف پڙهڻ سان ايڏو وڏو ثواب ملي ٿو.

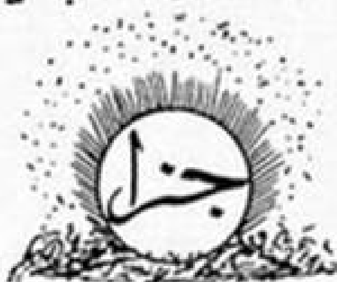

حضرت ابوهريره رضى الله عنه فرمائي ٿو ته سرڪارِ مدينه صلى الله عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو ته جيڪڏهن ڪنهن شخص جا ڻي واڻي اسان تي درود شريف پڙهڻ ڇڏي ڏنو ته ڄڻ ته اهو جنت جو رستو ڀلجي ويو.

حضرت امام جعفر صادق رضي الله عنه کان روايت آهي تہ محبوبِ سيدِ عالم صلي الله عليہ وآلہٖ وسلم جن جو ارشاد مبارڪ آهي تہ جنهن شخص جي سامهون اسان جو ذڪر ٿيو ۽ ان اسان تي درود شريف نہ پڙهيو تہ اهو جنت جي وات پلجي ٻئي پاسي هليو ويو.

حضرت عبد الله بن جواد رضي الله عنه جي روايت "ڪنز العمال" ۾ آهي تہ حضور اڪرم صلي الله عليہ وآلہٖ وسلم جن ارشاد فرمايو تہ جبرئيل عليہ السّلام عرشِ عظيم جي طرف کان وڏي آواز سان مون کي فرمايو تہ اي محمّد صلي الله عليہ وآلہٖ وسلم! ربّ العزت اوهان کي فرمائي ٿو تہ جنهن شخص جي سامهون توهان جو ذڪر ڪيو وڃي ۽ اهو توهان جي مٿان درود شريف نہ ٿو پڙهي تہ اهو شخص جهنم ۾ داخل ٿيندو.

حضورِ پُر نور صلي الله عليہ وآلہٖ وسلم جن فرمايو تہ جنهن شخص محبت خلوص ۽ صدق سان اسان تي هڪ دفعو درود شريف پڙهيو تہ الله تعاليٰ ۽ سندس ملائڪ ان شخص تي ستر ڀيرا رحمت نازل فرمائيندا. (ڪنز العمال)

حضرت ابن عباس رضی الله تعالیٰ عنهما کان روايت آهي ته محبوب سيدِ عالم صلی الله عليہ وآلہٖ وسلم جن هڪ ڏينهن منبر تي خطبي جي لاءِ چڙهي رهيا هئا. پهرئين ڏاڪي تي پير رکڻ بعد فرمايائون "آمين" وري ٻئي ڏاڪي تي پير رکڻ مهل به "آمين" فرمايائون. وري ٽئين ڏاڪي تي به "آمين" فرمايائون. پوءِ فرمايائون ته الله تعالیٰ جو حڪم نازل ٿيو ته جنهن شخص جي سامهون اوهان جو ذڪر ٿئي ۽ اهو درود نه پڙهي ته الله تعالیٰ ان کي پنهنجي رحمت کان دُور ڪري ۽ کيس ذليل ڪري. (طبراني).

هڪ دفعي حضور صلی الله عليه وآلہٖ وسلم جن فرمايو ته اگر ڪو شخص روزانو هڪ دفعو اسان تي درود شريف پڙهندو ته هن دنيا ۾ ئي جنت جي بشارت ملڻ کان اڳي سندس موت نه ايندو.
(ڪنز العمال عن انس رضی الله عنه)

مسجد ۾ وڃڻ ۽ نڪرڻ جون دعائون

حضور اڪرم صلی الله عليه وآلہٖ وسلم جن فرمايو آهي ته توهان مان

ڪوبه شخص جڏهن مسجد شريف ۾ داخل ٿئي ته اول درود شريف پڙهي پوءِ هيٺين دعا پڙهي بعد ۾ مسجد شريف ۾ داخل ٿئي،

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِیْ اَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

۽ جڏهن مسجد شريف کان ٻاهر نڪرڻ گهري ته پهرين درود شريف پڙهي پوءِ هيٺين دعا پڙهي بعد ۾ ٻاهر اچي،

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ

گهر ۾ داخل ٿيڻ وارو درود شريف

حضرت عمر بن دينار رضی الله عنه فرمائي ٿو ته جڏهن ڪو شخص گهر ۾ داخل ٿئي ۽ گهر ۾ ڪو به موجود نه هجي ته هيئن چوي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلسَّلَامُ عَلَى النَّبِیِّ وَرَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ
اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِيْنَ ۔

يعني ته محبوب سرورِ ڪونين صلی الله عليه وآله وسلم جن تي درود شريف پڙهي - (ق ـ درس ـ ص: ٢٢)

شفاعت جو وعدو

حضور محبوب سرورِ ڪونين صلی الله عليه وآله وسلم جن مٿان ڪثرت سان درود شريف پڙهڻ جي معنیٰ ئي آهي قيامت جي ڏينهن سندن شفاعت جي سَنَد حاصل ڪرڻ. درود شريف جو خاص ۽ اصل فائدو اهو آهي.

ڪنهن قيدي يا ڏوهيءَ کي اها خبر پئجي وڃي ته فلاڻي شخص جي حاڪم وٽ ڏاڍي هلندي آهي ۽ حاڪم سندس سفارش سان منهنجي جان آزاد ڪري ڇڏيندو ته ان لاءِ ماڻهو ڪيڏي وڏي ڪوشش ڪندو آهي ته ڪنهن به طريقي سان ان شخص کي راضي ڪريان، جيئن اهو منهنجي حاڪم وٽ سفارش ڪري، مون کي آزاد ڪرائي.

اسان مان اهڙو شخص ڪير آهي، جنهن کان ڪو گناهه ئي نه ٿيو هجي؛ سو اگر اسان کي حضور صلی الله عليه وآله وسلم جن جهڙو جو سفارش ڪندڙ ملي وڃي ته پوءِ اسين ڪيڏا نه وڏا خوش قسمت ٿيا سين. حضور صلی الله عليه وآله وسلم جن جهڙو سفارش ڪندڙ، جو سڀني نبين جو سردار، الله تعالیٰ جو محبوب صلی الله عليه وآله وسلم اهو هڪڙي آسان شيءِ جي بدلي ۾ پنهنجي سفارش جو وعدو فرمائي ۽ اهو فرمائي ته اسان تي ان شخص جي سفارش واجب ۽ لازم آهي، ته پوءِ به جيڪڏهن ڪو شخص درود شريف جهڙو آسان ۽ مجرب عمل نه ڪري ۽ شفا حاصل ڪرڻ نٿو چاهي ته سمجهڻ گهرجي ته اهو

ٿيوڻ محرومي لاءِ پيدا آهي.

ڦـريا پَـسِي ڦـيڻ، ڪـرين ڪـير نہ چڪيو،
دُنيا ڪارڻ دين، و جـائي ولعا ٿـيا.

(شاه لطيف)

حضرت حسن بصري رحمة الله عليه پنهنجي درود شريف ۾ هيئن پڙهندا هئا: ”اي الله! اسان جي حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن کي اسان جي طرفان ايترو تہ بهترين بدلو عطا فرماءِ، جنهن جهڙو ڪنهن نبيءَ کي سندس اُمت طرفان نہ مليو هجي.“

حديث شريف مان نقل ٿيل آهي تہ جيڪو شخص ستن جمعن تائين هر جمعي تي ست دفعا هي درود شريف پڙهندو تہ اسان جي شفاعت ان تي واجب ٿيندي. اهو درود شريف هي آهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَكُوْنُ لَكَ رِضًا وَّلَهٗ جَزَآءً وَّلِحَقِّهٖ اَدَآءً وَّاَعْطِهِ الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ وَالْمَقَامَ الْمَحْمُوْدَ الَّذِىْ وَعَدْتَّهٗ وَاجْزِهٖ عَنَّا مَا هُوَاَهْلُهٗ وَاجْزِهٖ عَنَّا اَفْضَلَ مَا

جَزَيْتَ نَبِيًّا عَنْ قَوْمِهٖ وَرَسُوْلًا عَنْ اُمَّتِهٖ
وَصَلِّ عَلٰى جَمِيْعِ اِخْوَانِهٖ مِنَ النَّبِيِّيْنَ
وَالصّٰلِحِيْنَ يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ۔ يَا اَللّٰهُ
يَا اَللّٰهُ يَا عَزِيْزُ يَا غَفَّارُ۔

الله تعالىٰ اسان سڀني کي توفيق عطا فرمائي، جو اسين پنهنجي پياري نبي ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن تي حد کان وڌيڪ گهڻي ۾ گهڻو درود شريف پڙهون، سندن پياري ۾ شفاعت حاصل ڪريون، جنهن جو اسان سان پاڻ ڪريمن خود وعدو فرمايو آهي، هرهڪ کي اها اميد آهي:

الله ڏي توفيق، ته پڙهه رات، ڏينهن درود،
مقبول بارگاهه ۾، تو کي ڪندو درود.
(فقير محمد اسماعيل "خادم" ننوي)

درود متعلق ﴿٣٩﴾ حديثون

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

رات اڄوڪي سهڻي آ، محب جي محفل پڙهڻي آ،
ساري رات صلوٰة پڙهي، سرڪار جي ديوڻي ڏيڻي آ.
(فقير غلام نبي مهيس)

پليو سڀ پنهور، جو پٽي هوت ٿڌهليو،
شهر سڄاتو ڪين ڪي، آريائي اتور،
ماٺيو تنين مور، ڏيکيو جنين ڏل سين.
(شاهه قدس سره)

① جيڪو شخص گهري ته منهنجا اعمال قيامت جي ڏينهن وڏي ساهمي ۾ توريا وڃن ته ان کي گهرجي ته اسان تي ڪثرت سان

درود شريف پڙهي.

(٢) اسان تي درود شريف پڙهڻ، قيامت جي ڏينهن پُلصراط جي اونداهيءَ ۾ نُور آهي.

(٣) اسان تي ڪثرت سان درود پڙهو، جو قبر ۾ توهان کان پهرين پهرين اسان جي باري ۾ سوال ڪيو ويندو.

(٤) قيامت جي ڏينهن حشر جي سختين ۽ مصيبتن کان اهو شخص محفوظ هوندو، جنهن دنيا ۾ اسان تي ڪثرت سان درود پڙهيو هوندو.

(٥) ڪثرت سان درود شريف وارو قيامت ۾ اسان کي بلڪل ويجهو هوندو.

(٦) جنهن جي سامهون اسان جي ڪا ڳالهه اچي ته ان کي گهرجي ته اسان تي درود شريف پڙهي.

(٧) جيڪو شخص اسان تي صلوٰة سڳوري هڪڙ دفعو پڙهندو ته الله تعالىٰ ان تي ڏهه دفعا صلوٰة پڙهي ٿو ۽ سندس درجو بُلند ڪري ٿو.

(٨) جيڪو شخص اسان تي درود شريف پڙهندو، اهو عرش جي پاڇي ۾ هوندو.

(٩) اسان تي درود شريف پڙهڻ نور آهي، هن دنيا ۾ به ۽ آخرت ۾ به.

(١٠) جيڪو شخص ڪتاب ۾ منهنجو نالو ۽ درود شريف لکي ٿو ته جيستائين منهنجو نالو ۽ درود ان ڪتاب ۾ موجود آهي، ان وقت تائين الله جا ملائڪ مٿس درود پڙهندا رهن ٿا.

(١١) جيڪو شخص صبح جو ڏهه دفعا ۽ شام جو ڏهه دفعا اسان تي

درود شريف پڙهندو هوندو، قيامت جي ڏينهن ان کي اسان جي شفاعت نصيب ٿيندي.

١٢ جيڪو اسان تي سؤ دفعا درود شريف پڙهندو ته الله تعالى ان جون سؤ حاجتون پوريون ڪندو.

١٣ توهين جتي به هجو، اسان تي درود شريف پڙهندا رهو، توهان جو درود اسان کي برابر پهچندو رهي ٿو.

١٤ اسان تي هڪ دفعو درود شريف پڙهڻ ايئن آهي، جيئن ته الله جي واٽ ۾ هڪڙو غلام آزاد ڪيائين.

١٥ اسان تي ڪثرت سان درود شريف پڙهو، جو اهو اوهان لاءِ ٻنهي پاڪائيءَ جو باعث آهي.

١٦ جيڪڏهن ڪا به مشڪل پيش اچي ته پوءِ گهرجي ته درود شريف ڪثرت سان پڙهي.

١٧ اسان تي زياده کان زياده درود شريف پڙهو، ڇو جو اهو اوهان جي بهتريءَ جو ذريعو آهي.

١٨ جڏهن ڪا شيءِ يا ڳالهه ڀلجي وڃي ته، يڪدم درود شريف پڙهو، انشاءَالله تعالى ياد اچي ويندي.

١٩ جمعي جي ڏينهن اسان تي گهڻو درود شريف پڙهو، ڇو جو جمعي جي ڏينهن اوهان جو درود شريف اسان کي پيش ڪيو وڃي ٿو.

٢٠ جيڪو شخص اسان تي درود شريف پڙهي ٿو، اهو درود اسان وٽ پهچي وڃي ٿو ۽ ان جي بدلي ان شخص تي اسين درود شريف موڪليون ٿا.

(٢١) جيڪو شخص اسان جي قبر مبارڪ وٽ يا ان جي ويجهو اسان تي درود شريف پڙهي ٿو ته اسين پاڻ ان کي ٻڌون ٿا .

(٢٢) اسان تي درود شريف پڙهندا ڪريو، جو اهو به اوهان تي زڪواة جي حڪم ۾ آهي، يعني صدقو آهي .

(٢٣) اسان تي اوهان جو درود شريف موڪلڻ، اوهان لاءِ الله جي رضا جو موجب آهي .

(٢٤) اسان تي درود شريف پڙهندا ڪريو؛ ڇو جو اهو اوهان جي گناهن جو ڪفارو آهي .

(٢٥) اول الله تعالىٰ جي ثنا ۽ صفت ڪريو، تنهن کان پوءِ اسان تي درود پڙهو، تنهن کان پوءِ دُعا گهُرو ۽ دُعا جي اول ۽ آخر ۾ درود شريف پڙهڻ مستحب آهي . (درود کي دُعا جا پَر چيو ويندو آهي).

(٢٦) جيستائين ڪو شخص اسان تي درود شريف پڙهندو رهندو، ته الله جا ملائڪ ان شخص تي سلام پڙهندا رهندا .

(٢٧) جيڪو امتي اسان تي سؤ دفعا درود شريف پڙهي ٿو ته الله تعالىٰ ان کي قيامت جي ڏينهن شهيدن جو مقام ۽ مرتبو عطا فرمائيندو.

(٢٨) جيڪو شخص هڪڙو ڀيرو درود شريف پڙهي ٿو ته الله تعالىٰ سندس ڏهه گناهه معاف فرمائي ٿو ۽ ڏهه درجا بُلند ڪري ٿو ۽ سندس ڏهه نيڪيون لکائي ٿو .

(٢٩) جيڪو شخص اسان تي درود شريف پڙهي ٿو ته اسين ان جي حق ۾ دُعا ڪندا آهيون .

(٣٠) جيڪو شخص اسان تي هڪ هزار ڀيرا درود شريف پڙهندو، اهو

جيستائين دنيا ۾ پنهنجي اکين سان سندس جنت واري جاءِ نه ڏسندو تيستائين سندس من دنيا مان لاڏاڻو نه ٿيندو.

(٣١) جيڪو، جنهن ڏينهن اسان تي درود شريف پڙهندو ته الله پاڪ تي حق آهي ته اُن ڏينهن ۽ اُن رات جا گناهه ان شخص کي معاف فرمائي.

(٣٢) جيڪو شخص درود شريف پڙهي ٿو، ان جي لاءِ هڪ قيراط جيترو ثواب لکيو وڃي ٿو. (قيراط احد جبل جيڏو ٿئي ٿو)

(٣٣) توهين قيامت ۾ پنهنجن نالن ۽ علامتن سان اسان وٽ حاضر ڪيا ويندا، تنهن لاءِ اسان تي بلڪل چڱيءَ طرح ۽ گهڻو درود شريف پڙهندا ڪريو.

(٣٤) جنهن شخص کي اها خواهش هجي ته ڏينهن قيامت جي الله پاڪ ساڻس خوش ٿي ملاقات ڪري ته اهو اسان تي ڪثرت سان درود شريف پڙهي.

(٣٥) فرض کي صحيح نموني ادا ڪندو وڃو، جوا نهيءَ جو ثواب ويهه ڀيرا جهاد ڪرڻ کان به افضل آهي ۽ اسان مٿي صلوٰة وسلام پڙهڻ اهو انهن سڀني جي برابر آهي.

(٣٦) جيڪو شخص اسان تي جمعي جي ڏينهن ڪثرت سان درود شريف پڙهي ٿو ته اهو قيامت جي ڏينهن اهڙي شان سان ايندو، جو ان سان گڏ هڪ نور هوندو، اهو نور ايترو ته گهڻو هوندو جو جيڪڏهن ساري مخلوق ۾ ورهايو وڃي ته سڀني لاءِ ڪفايت ٿيندي.

٢٧ جنهن امتي اسان تي جمعي جي ڏينهن هڪ سؤ درود شريف پڙهيو ته ان جا اسي سؤن سالن جا گناهه معاف ڪيا ويندا.

٢٨ جنهن ماڻهوءَ اڳيان اسان جو ذڪر ٿئي ۽ درود شريف نه پڙهي ته انهيءَ پاڻ کي جنت جي وات کان پري ڪري ڇڏيو.

٢٩ جن ماڻهن مجلس ڪئي ۽ گڏ ٿيا، ان مجلس ۾ الله تعالىٰ جو ذڪر نه ڪيائون نه ئي رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم جن تي درود شريف پڙهيائون ۽ ائين اٿي هليا ويا ته اها انهن جي بدانجام جي نشاني ۽ حسرت جي جاءِ آهي.

هڪ درود هڪ خزانو

حضرت ابوالفضل ڪرماني رحمة الله عليه فرمائين ٿا ته هڪ شخص خراسان کان مون وٽ آيو، ان بيان ڪيو ته مان مدينه منوره ۾ هوس، اتي مون نبي ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن جي زيارت ڪئي ۽ پاڻ ڪريمن صلى الله عليه وآله وسلم جن انهيءَ خواب ۾ مون کي فرمايو ته تون جڏهن همدان وڃين ته ابوالفضل بن زيرڪ ڪرمانيءَ کي اسان جا سلام پهچائجانءِ. مون عرض ڪيو ته يارسول الله صلى الله عليه وآله وسلم! ڪهڙي ڳالهه آهي، هن کي ايڏو وڏو اعزاز مليو رهيو آهي؟ حضور سرورِ ڪونين صلى الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته ابوالفضل ڪرماني اسان تي روزانو سؤ دفعا ۽ ان کان وڌيڪ هيءَ درود شريف پڙهندو آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِ نِ النَّبِيِّ الۡاُمِّيِّ وَعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ جَزَى اللّٰهُ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ عَنَّا مَا هُوَ اَهۡلُهٗ ۝

يعني: الله تعاليٰ محمّد صلى الله عليه وآله وسلم، نبي صلى الله تعاليٰ عليه وآله وسلم اُمّي صلى الله عليه وآله وسلم ۽ ان جي اولاد کي جزا ڏي، جنهن جا اهي مستحق آهن.

حضرت ابوالفضل ڪرماني رحمة الله عليه فرمائي ٿو ان شخص قسم کائي چيو آهي ته حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي پڌائش کان اڳ مون کي نه توهان جو نالو ايندو هو ۽ نه توهان جي رهڻ جي جاءِ ۽ مقام جي مون کي خبر پئي هئي. اسان ڪجهه ڪُٺُڪ ان شخص کي پيشڪش ڪئي مگر ان صاف انڪار ڪيو ۽ چيائين ته حضور اڪرم صلى الله تعاليٰ عليه وآله وسلم جن جي پيغام کي وڪڻان نٿو. ابوالفضل فرمائي ٿو ته ان کان پوءِ اسان ان ماڻهوءَ کي ڪڏهن به نه ڏٺو.

اهڙا ته هزارين واقعا اڄ به موجود آهن. حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن تي درود پڙهڻ وارن کي بشارت ۽ خواب ۾ زيارت جي صورت ۾ نصيب ٿيندا رهن ٿا. هن ڪتاب جي مصنف مرحوم فقير محمّد اسماعيل کي پڻ حضور نبي ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن لطيف آباد حيدرآباد ۾ رهندڙ هڪ پنهنجي پياري کي سلام ڏيڻ جي لاءِ حڪم فرمايو جنهن کي فقير صاحب نه اڳ ۾ سڃاڻندو هو نه ئي سندن جاءِ ڏٺل هئي.

درود شريف ۽ مقامِ محمود

بخاري شريف ۾ هڪ حديث مبارڪ درج آهي ته جيڪو شخص بانگ ٻڌي ته هي لفظ پڙهي؛

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلٰوةِ الْقَائِمَةِ اٰتِ سَيِّدَنَا مُحَمَّدَنِ الْوَسِيْلَةَ وَ الْفَضِيْلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيْعَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامَ الْمَحْمُوْدَنِ الَّذِىْ وَعَدْتَّهٗ وَرْزُقْنَا شَفَاعَتَهٗ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ط اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ۝

ترجمو:- اي الله! اي هن دعوتِ ڪامل ۽ ان جي نتيجي ۾ قائم ٿيڻ واري نماز جا رب، تون (حضرت) محمد صلي الله عليه وآله وسلم کي وسيلو ۽ فضيلت ۽ بلند درجو عطا فرماءِ ۽ اُن کي اُن مقامِ محمود تي پهچاءِ جنهن جو تو اُن سان وعدو فرمايو آهي ۽ اسان کي قيامت جي ڏينهن ان جي شفاعت نصيب فرماءِ. بيشڪ تون پنهنجي وعدي جي خلاف نٿو ڪرين.

حضرت ابوهريره رضي الله عنه، حضور صلي الله عليه وآله وسلم جن کان نقل ٿو فرمائي ته جڏهن توهين درود شريف پڙهندا ڪريو ته ڏهن منٽن جو وسيلو به گهُرندا ڪريو، جڏهن به آذان ٻُڌو ته اها دُعاء جيڪا درود به آهي، سا پڙهندا ڪريو. هن ۾ ڪيئي فائدا آهن. اها دُعا مٿي لکي آيو آهيان.

۱۴ هزار درودن جو ثواب

اگر ڪو شخص گهري ته گهٽ ۾ ٿوري وقت ۾ گهڻو ثواب حاصل ڪريان ته هن درود شريف کي پڙهي، جنهن جي هڪ ڀيري پڙهڻ سان چوڏهن هزار درودن پڙهڻ جو ثواب ملي ٿو. حضرت سيد احمد انصاري رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته هي درود شريف مڪمل درود ۾ طريقت وارن جو درود شريف آهي، جنهن کي اهي هر نماز بعد پڙهندا آهن. هن جي ثواب جي انتها ناهي. حضرت شيخ عبدالباقي رحمة الله عليه حنبليؒ کان روايت آهي ته هن درود شريف کي هڪ دفعي پڙهڻ سان چوڏهن هزار درودن جو ثواب ملي ٿو، درود شريف هي آهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِهٖ عَدَدَ كَمَالِ اللّٰهِ وَكَمَا يَلِيْقُ بِكَمَالِهٖ

يعني: اي الله! درود ۽ برڪت موڪل اسان جي سردار نبي ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن ۽ سندن آل مٿي پنهنجي ڪمالات جي برابر ۽ جيترا اوهين لائق آهيو.

هڪ لاجواب درود شريف

حضرت احمد وحلان رحمة الله عليه فرمائين ٿا ته هيءُ درود شريف حضرت محمّد الحنفي رحمة الله عليه جي اسرار العجائب مان آهي. مولانا شيخ عبدالوهاب شعراني رحمة الله عليه فرمائين ٿا ته اسان جي ڏاڏي بزرگ، حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن کي خواب ۾ ڏٺو. حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن حضرت ابوبڪر صديق رضي الله عنه کي فرمايو ته هيءُ هڪ عظيم شخص آهي، اسين هن سان محبت ڪريون ٿا. حضرت ابوبڪر صديق رضي الله عنه جن فرمايو ته پوءِ ڇا هن کي فضيلت واري پڳ پڌائي وڃي؟

نڪي آئون ڪاتار، نڪي ڪنهن ڇا ٿان،
اڄهي جنهن جي آهيان، سوسيئي جو سردار.
جيئيم سو سردار، جو ڪوئي ڏيندم ڪپڙا.
(شاه لطيف قدس سرهٗ)

حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن اجازت فرمائي. پوءِ جڏهن حضرت شيخ محمّد الحنفي رحمة الله عليه اها ڳالهه ٻڌي ته شوق ٿيس ۽ پاڻ پنهنجي ڏاڏي وانگر حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي زيارت کان مشرف ٿيا ۽ عرض ڪيائون ته يارسول الله صلى الله عليه وآله وسلم! مون کي به پنهنجي ڏاڏي واري اميري عطا فرمائي وڃي. حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن کيس فرمايو ته تنهنجي اميري ۽ اعزاز اهو آهي ته هي درود شريف پڙهندو رهه. هائي

اندازو ڪري نہ گهرجي تہ هي درود شريف ڪيڏي برڪت وارو آهي. درود شريف هي آهي:

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدِ نِ النَّبِيِّ الۡاُمِّيِّ وَعَلٰۤی اٰلِهٖ وَصَحۡبِهٖ وَسَلِّمۡ عَدَدَ مَا عَلِمۡتَ وَزِنَةَ مَا عَلِمۡتَ وَمِلۡءَ مَا عَلِمۡتَ ط

يعني: اي منهنجا الله! خير ۽ برڪت جي پالوت ڪراسان جي سردار نبي صلی الله عليه وآله وسلم اُمّيءَ مٿي ۽ انهن جي آل ۽ اولاد ۽ اصحاب مٿي، جنهن جي شمار جي توکي خبر آهي ۽ انهن کي ان برڪت سان پري ڇڏ، جنهن جو توکي ئي علم آهي

هڪ درود - هڪ لک سلام

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمۡ وَبَارِكۡ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدِ النُّوۡرِ الذَّاتِيِّ وَالسِّرِّ السَّارِيۡ فِيۡ سَآئِرِ الۡاَسۡمَاءِ وَالصِّفَاتِ ط

يعني، اي الله پاڪ! درود سلام ۽ برڪتون نازل فرماءِ اسان جي سردار محمّد مصطفىٰ صلى الله عليه وآله وسلم مٿي، جنهن جي ذات نوراني آهي. پڪڙيل ۽ جاري هرهڪ اسم ۽ صفت ۾.

حضرت سيد احمد انصاري رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته هي ٔ درود شريف نوراني آهي. هيءُ هڪ لک درودن جي برابر؛ يعني هن درود شريف کي هڪ دفعو پڙهڻ هڪ لک درودن جي برابر پڙهڻ آهي. مصيبتن کي دفع ڪرڻ لاءِ پند رهن سؤ پيرا پڙهڻ گهرجي. ڪيترن عاملن ۽ عارفن هن درود شريف مان زبردست فائدا حاصل ڪيا آهن.

حضرت ابن عابدين رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته مون کي هي تمام ڪيفيت هن درود شريف مان حاصل ٿي آهي. مون پنهنجي مرشد عارف بالله حضرت سيد احمد بغدادي رحمة الله عليه کان هن درود شريف کي حاصل ڪيو آهي. منهنجي مرشد پاڪ جن فرمايو ته انهي ٔ درود شريف جو ڪيترن وڏن عارفن سان واسطو رهيو آهي.

حضرت شيخ احمد مطلول رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته مون کي هن درود شريف مان گهڻو فائدو پهتو آهي. بيشڪ هي درود هڪ لک درودن جي برابر آهي ۽ مصيبتن کي دور ڪرڻ ۾ اڪسير اعظم آهي.

دُرُوۡدِ اَڪۡبَرۡ

وڏن ڪامل بزرگن کان صحيح روايتون مليون اچن ٿيون ته اگر ڪو شخص سچي محبت ۽ صدق دل سان درودِ اڪبر کي پڙهندو ته حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي زيارت خواب ۾ نصيب ٿيندس.

انشاء الله تعالىٰ. هن درود شريف جي باري ۾ مان پنهنجي تصنيف ڪيل ڪتاب جمالِ حبيب صلى الله عليه وآله وسلم ۾ پنهنجو ذاتي تجربو لکي آيو آهيان. مون کي ته يقين آهي ته خواب ۾ ته ڇا، پر جاڳندي حضور صلى الله عليه وآله وسلم جي زيارت ڪرڻ جو اگر شوق هجي ته بنا تعداد هن درود شريف کي پڙهو. هن جي پڙهڻ سان لکين نيڪيون ملن ٿيون. هي وڏو درود شريف آهي هن جو پڙهڻ عبادت ۾ شامل آهي.

پَارَسُ لَڳِي لـوهَ کـي، تَه سَـچـو سُونَ ڪري،
تِن جَو پَنَدُ پَرِيِ جي رَکَن حُبَ حَبِيبَ (ﷺ) جي.
(فقير محمد اسماعيل "خاڪي" ٺٽوي)

وَڻَ ٿَامـيـوَ وَڪَـنِ، پَانُ نَه کَـاٽِيـنَ پَنهنجَو
ٽِڪَرُ، پِـتَرُ، ڇَـاپَڙون، ڏُونـَـا ڏَارَسـفَـنِ،
پـَـيَو لَڳُ لَطِيفَ چَئي، ڪيـڏِي نـاهِ وَنـَنِ،
ڦَـرِيَو، ڦَـرِ جهـلـن، نيـڪـيُ ڪارڻ پنهنجي.
(شاه لطيف)

درود اکبر ۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ ؕ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ۝

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجِيَّ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيْلَ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُوْرَ عَرْشِ اللّٰهِ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَامَنِ اخْتَارَہُ اللّٰہُ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَااَوَّلَ خَلْقِ اللّٰہِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَااَحْسَنَ خَلْقِ اللّٰہِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَامَنْ بِہٖ ھَدَانَا اللّٰہُ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَارَحْمَۃً مِّنَ اللّٰہِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاشَفِیْعَنَا عِنْدَاللّٰہِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاخَاتَمَ رُسُلِ اللّٰہِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاخِیَارَ خَلْقِ اللّٰہِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاوَلِیَّ اللّٰہِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاصَفْوَۃَ اللّٰہِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاحُجَّۃَ اللّٰہِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَانُوْرَ اللّٰہِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَامَنْ اَرْسَلَہُ اللّٰہُ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَامَنْ شَرَّفَہُ اللّٰہُ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَرَّمَهُ اللهُ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَظَّمَهُ اللهُ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَصَمَهُ اللهُ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وَقَاهُ اللهُ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ حَمَاهُ اللهُ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَاهُ اللهُ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ زَيَّنَهُ اللهُ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اَدَّبَهُ اللهُ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَرَّجَهُ اللهُ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَلَّمَهُ اللهُ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ قَرَّبَهُ اللهُ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اَعْلَاهُ اللهُ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ اَدْنَاهُ اللهُ

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وَقَّرَهُ اللهُ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مَهْبَطَ وَحْيِ اللهِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا كَلِیْمَ اللهِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا ابْنَ عَبْدِ اللهِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مَنْ اَبْلَغَ رِسَالَةَ اللهِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مَطْلَعَ اَنْوَارِ اللهِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مَخْزَنَ اَسْرَارِ اللهِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا خَاتَمَ الْاَنْبِیَآءِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا خِیَارَ الْاَصْفِیَآءِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا شَفِیْعَ الْاُمَّةِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا كَاشِفَ الْغُمَّةِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مَشْهَدَ كَمَالِ اللهِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مِرْاٰةَ جَمَالِ اللهِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مَنْ اَرَاهُ اللهُ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا مَنْ اَغْنَاهُ اللهُ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَامَنْ شَرَحَ اللّٰہُ صَدْرَہٗ
اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَامَنْ رَفَعَ اللّٰہُ ذِکْرَہٗ
اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَامَنْ کَلِمَہٗ کَلِمَۃُ
اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰہِ
اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَازَکِیُّ
اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَااَبْطَحِیُّ
اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَامُحَمَّدُ
اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَااَحْمَدُ
اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاحَامِدُ
اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَامَحْمُوْدُ
اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَامُصْطَفٰی
اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَامُجْتَبٰی
اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَامُرْتَضٰی
اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاطٰہٰ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا یٰسٓ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ الرَّحْمَۃِ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ الدَّعْوَۃِ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ الْعَرَبِیِّ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ الْمَدَنِیِّ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ الْمَکِّیِّ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ الْحَرَمِیِّ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ الْحِجَازِیِّ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ الْاُمِّیِّ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ الْحَفِیِّ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ الرَّاُفِیِّ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ الْہَاشِمِیِّ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ الْقَرَشِیِّ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ التَّقِیِّ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ التَّقِیّ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ النَّاقَۃِ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ الْقَنَاعَۃِ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ الشَّفَاعَۃِ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ الْکَوْثَرِ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ الْمُنْبَرِ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ التَّاجِ وَاللِّوَاءِ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ الْخُلُقِ وَالْحَیَاءِ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ الصِّدْقِ وَالصَّفَاءِ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ الْمِعْرَاجِ وَالْقُرْبَۃِ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ الْمُعْجِزَاتِ وَالْعِزَّۃِ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ النُّبُوَّۃِ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ الشَّرِیْعَۃِ

اَلصَّلوٰۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ الْحَوْضِ وَالْمَوْرِدِ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ اللِّوَآءِ الْمَعْقُوْدِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نُوْرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُرَوِّجَ السُّنَنِ وَالْفُرُضِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَاتَمَ الرِّسَالَۃِ وَالنُّبُوَّۃِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَظْهَرَ الشَّرِیْعَۃِ وَالطَّرِیْقَۃِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَعْدَنَ الْحَقِیْقَۃِ وَالْمَعْرِفَۃِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بَدْرَ التَّمَامِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ ظَلَّلَہُ الْغَمَامُ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الْاَنَامِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مِصْبَاحَ الظُّلَامِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا الْاَیْتَامِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیْبَ الْفُقَرَآءِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُعِیْنَ الضُّعَفَآءِ
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَنِیْسَ الْغُرَبَآءِ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَارَسُوْلَ الثَّقَلَیْنِ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاسَیِّدَ الْکَوْنَیْنِ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَانَبِیَّ الْحَرَمَیْنِ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَااِمَامَ الْقِبْلَتَیْنِ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاجَدَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاسَیِّدَ الْاٰخِرِیْنَ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاسَیِّدَ الْمُرْسَلِیْنَ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَامُحِبَّ الْمَسَاکِیْنِ

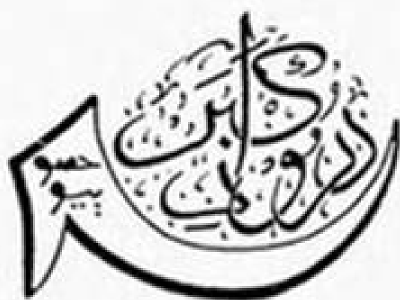
اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاغِیَاثَ الْمِلَّۃِ وَالدِّیْنِ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاخَاتَمَ النَّبِیّٖنَ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاسَیِّدَ الْمُتَّقِیْنَ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَاشَفِیْعَ الْمُذْنِبِیْنَ

اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ یَارَسُوْلَ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ النَّبِيِّيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُؤْمِنِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُسْلِمِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُتَّقِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُجَاهِدِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُشْفِقِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُنْذِرِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُنْجِيْنَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُنْفِقِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُخْلِصِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُصْلِحِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الشَّاهِدِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ التَّآئِبِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْخَآئِفِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الصَّابِرِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الصَّالِحِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْقَآئِمِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الرَّاكِعِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُنِيْبِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْجِعِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُجِيْبِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُنْعِمِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُبَشِّرِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُقَرَّبِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُفْرُوْحِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُحِبِّيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُلَبِّيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُلْهَمِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُحْسِنِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُبَرْهِنِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُتَّعِظِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُفْلِحِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمَشْهُوْدِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْفِقِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُقْبِلِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْحَامِدِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الصَّامِتِيْنَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَا اَحَاطَ بِهٖ عِلْمُكَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كَلِمَاتِكَ وَ اَلْفَاظِكَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ مَعْلُوْمٍ لَّكَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ صَامَ شَهْرَ رَمَضَانَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ لَيْلَةِ الْبَرَاءَةِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ قَآئِمِيْنَ الْقَدْرِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ ذَرَّةٍ اَلْفَ اَلْفِ مَرَّةٍ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ اَنْفَاسِ الْمَخْلُوْقَاتِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كَلِمَاتِهِ التَّآمَّاتِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ اَشْعَارِ الْمَوْجُوْدَاتِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ سَوَاكِنِ سَبْعِ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوٰتِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ حُرُوْفِ الْاَلْوَاحِ وَالْمَصَاحِفِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ شَيْءٍ فِى الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ شَامِلِ الْعَدْلِ وَ الْاِحْسَانِ

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ کَامِلِ الْفَضْلِ وَالْاِمْتِنَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ وَالِی الْبِرِّ وَالْاِحْسَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ عَالِی الْقَدْرِ وَالْمَکَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَـــلِاَ الْمِیْزَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَا اخْتَلَفَ الْمَلَوَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَا تَعَاقَبَ الْعَصْرَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَا تَکَرَّرَ الْجَدِیْدَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ مِّنَ الْیَوْمِ اِلٰی یَوْمِ یُنْفَخُ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ الْعَطِیَّاتِ وَالْخَیْرَاتِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ الْمِعْرَاجِ وَالْقَدْرِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ صَلّٰی عَلَیْہِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ لَّمْ یُصَلِّ عَلَیْہِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا یَنْبَغِی الصَّلٰوۃُ عَلَیْہِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا اَمَرْتَنَا بِالصَّلٰوۃِ عَلَیْہِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عِنْدَ ذِكْرِهٖ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى اَنْ يُّصَلّٰى عَلَيْهِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ
عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ رَبَّنَا اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ فِى الْاَنْبِيَاءِ وَعَلٰى اِسْمِهٖ فِى
الْاَسْمَآءِ وَعَلٰى جَسَدِهٖ فِى الْاَجْسَادِ وَعَلٰى قَبْرِهٖ
فِى الْقُبُوْرِ وَعَلٰى رُوْحِهٖ فِى الْاَرْوَاحِ وَعَلٰى قَلْبِهٖ
فِى الْقُلُوْبِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الَّذِىْ وَضَعَ وِزْرَهٗ
وَرَفَعَ ذِكْرَهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الَّذِىْ عُرِضَ لَهُ
السَّمٰوٰتُ وَمَلَكُوْتُهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الَّذِىْ عُرِضَ
لَهُ الْبِحَارُ وَعَجَآئِبُهَا وَحِيْتَانُهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ
نِ الَّذِىْ عُرِضَ لَهُ النَّارُ بِاَبْدَانِهَا وَدَرَكَاتِهَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الَّذِىْ صَاحِبِ الْمَوْقِفِ الْمُعَظَّمِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الَّذِىْ بُعِثَ فِى الظُّلَمِ

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ٍ الَّذِیْ کَشَفَ عَنْ اُمَّتِہِ النِّقَمَ

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ٍ الَّذِیْ رَسُوْلُ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ٍ الْوَفِیِّ بِالْعُھُوْدِ وَالذِّمَمِ

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ٍ الَّذِیْ سَبَقَتْ اُمَّتُہُ الْاُمَمَ

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ٍ الَّذِیْ اُوْتِیَ جَوَامِعَ الْکَلِمِ

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ٍ الَّذِیْ انْتَظَمَ بِوُجُوْدِہِ الْعَالَمَ

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ٍ الَّذِیْ عَلَتْ کَلِمَتُہُ الْکَلِمَ

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ٍ الَّذِیْ شَافِی السَّقَمِ

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ٍ مَّنْ لَّمْ یَضِلَّ وَمَا غَوٰی

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ٍ مَّنْ اَوْحٰٓی اِلَیْہِ رَبُّہٗ مَآ اَوْحٰی

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ٍ مَّنْ لَّمْ یَنْطِقُ عَنِ الْھَوٰی

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ٍ مَّنْ نَّطَقَ وَحْیًا یُّوْحٰی

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ٍ مَّنْ عَلَّمَہٗ شَدِیْدُ الْقُوٰی

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ٍ مَّنْ دَنٰی فَتَدَلّٰی

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَنْ کَانَ قَابَ قَوْسَیْنِ اَوْ اَدْنٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَنْ صَدَّقَ فُؤَادُہٗ مَا رَاٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَنْ کَسَرَ اللَّاتَ وَالْعُزّٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَنْ لَّمْ یُؤْثِرِ الْحَیٰوۃَ الدُّنْیَا
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَنْ بَلَغَتْ مَنَایَاہُ الْمُنٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَنْ وَّعَدْتَہٗ اٰنْ یَّرْضٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَنْ ھَدَیْتَہٗ فَاھْتَدٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَنْ جَزَیْتَہٗ بِالْحُسْنٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَنْ نَّھَیْتَہٗ فَانْتَھٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَنْ کَانَ فُؤَادُہٗ اَوْفٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَنْ رَّبُّہٗ خَلَقَ الذَّکَرَ وَالْاُنْثٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَنْ رَّبُّہٗ رَبُّ الشِّعْرٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَنْ اَبَارَ رَبُّہٗ قَوْمًا طَغٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَنْ زَارَہُ الْمَلَاُ الْاَعْلٰی

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَّنْ رَّبُّہٗ اَھْلَکَ عَادًا ۨالْاُوْلٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَّنْ نَّزَلَ عِنْدَ سِدْرَۃِ الْمُنْتَھٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَّنْ بَلَغَ عِنْدَ جَنَّۃِ الْمَاْوٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَّنْ رَاٰی مِنْ اٰیَاتِ رَبِّہٖ الْکُبْرٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَّنْ مَّازَاغَ بَصَرُہٗ وَمَا طَغٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَّنْ عَلِمَ الصُّحُفَ الْاُوْلٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَّنْ ذَکَرَ اسْمَ رَبِّہٖ فَصَلّٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَّنْ لَّہُ الْاٰخِرَۃُ وَالْاُوْلٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَّنْ لَّہٗ دَارٌ خَیْرٌ وَّ اَبْقٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَّنْ لَّہُ الدَّرَجَاتُ الْعُلٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مَّنْ لَّہُ الرَّفِیْقُ الْاَعْلٰی
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ سَیِّدِ الْکَائِنَاتِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مُعْجِزِ الْمَوْجُوْدَاتِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ ۨالْمَرْفُوْعِ اِلَی الْخَلَائِقِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ ۣ الْمَحْمُوْلِ عَلَى الْبُرَاقِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ ۣ الْمُبْعُوْثِ اِلٰى خَيْرِ الْاُمَمِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ ۣ الْمُبْعُوْثِ بِاَكْرَمِ الصِّفَاتِ وَالشِّيَمِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ ۣ الشَّمْسِ الطَّالِعِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ ۣ النَّجْمِ السَّاطِعِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ ۣ الْمُؤَيَّدِ بِالنَّصْرِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ ۣ الرَّحِيْمِ عَلَى الْاُمَّةِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ ۣ الْكَاشِفِ الْغُمَّةِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ ۣ الْقَآئِدِ اِلَى الْجَنَّةِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ رَسُوْلِ الْمَلِكِ الْمَنَّانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ رَسُوْلِ الْمَالِكِ الدَّيَّانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ ۣ الْمَحْمُوْدِ فِىْ كُلِّ مَكَانٍ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ ۣ الْمَشْهُوْدِ فِى الْبُلْدَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ ۣ الْمَبْعُوْثِ اِلٰى كَافَّةِ الْاِنْسَانِ

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِنِ الْمَصُوْنِ عَنِ الْخِذْلَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِنِ الْمَعْصُوْمِ عَنِ الْکُفْرِ وَالطُّغْیَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِنِ النَّاطِقِ بِالْقُرْاٰنِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِنِ الْوَاعِظِ بِالْقُرْاٰنِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِنِ الْقَارِئِ بِالْقُرْاٰنِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِنِ الْھَادِی الْاِنْسِ وَالْجَآنِّ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِنِ الْوَاھِبِ اللُّؤْلُوْءِ وَالْمَرْجَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِنِ الْغَالِبِ بِالسُّلْطَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِنِ الظَّاھِرِ بِالْبُرْھَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِنِ الدَّافِعِ لِلْکُفْرِ وَالطُّغْیَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِنِ الْعَابِسِ عَنِ الْکِذْبِ وَالْبُھْتَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِنِ الْمُنْجِیْ مِنَ النِّیْرَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِنِ الْمُبَلِّغِ اِلَی الْجِنَانِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مُّرْتَفِعِ الشَّانِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ النَّاشِرِ بِلَا كِتْمَانٍ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ الثَّابِتِ عَلَى التُّكْلَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ الدَّاعِیْ اِلَى الْاِیْمَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ الْمَلِیْحِ الْوُجْهِ وَالْبَيَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ الصَّافِحِ عَنْ اَهْلِ الْعُدْوَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ الْمَاحِی الْبِدْعَةِ وَالْعِصْيَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ الْهَتْلَانِ الْاَجْفَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ الْمُرَغِّبِ اِلَى الْخَيْرَاتِ الْحِسَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ الْكَلِيْمِ الْمَلِكِ الْمَنَّانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ الْفَصِيْحِ اللِّسَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ الْبَدِيْعِ الْبَيَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ الْعَجِيْبِ الْبَيَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ سَلِيْمِ الْجِنَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ الْعَدِيْمِ الْاَقْرَانِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الْعَمِيْمِ الْاِحْسَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الطَّوِيْلِ الْاَحْزَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الْمُعْطِى الْاَمَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الْمُوْنِسِ الْاِنْسَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الْمُثَقِّلِ الْمِيْزَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الْمَرْفُوْعِ الشَّانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الْمُكَرَّمِ بِالرُّوْحِ وَالرَّيْحَانِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الْمُعْجِزِ لِلْخَلْقِ بِالْقُرْاٰنِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الْفَصِيْحِ الْكَلَامِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الْفَقِيْهِ الْعَلَّامِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الشَّفِيْعِ لِكُلِّ الْاَنَامِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الْبَدْرِ التَّمَامِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الْاٰثَامِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ نِ الْمُبَشِّرِ بِالْمَقَامِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ ذِی الشَّرْعِ وَالْاَحْكَامِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ ذِی الْجُوْدِ وَالْاِكْرَامِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ ذِی الْعَفْوِ وَالْاِنْعَامِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ اَفْضَلِ الْكِرَامِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ ذِی الْخُلُقِ الْعَظِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ ذِی الْقَلْبِ السَّلِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ ذِی الْوِرْدِ الْمُسْتَقِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ ذِی الْعَطَآءِ الْجَسِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ ذِی الْجَنَّةِ النَّعِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ السَّيِّدِ الرَّءُوْفِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ رَّسُوْلِ الْمَلِكِ الْقَدِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ ذِی الْكَرَمِ الْعَمِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ ذِی الْعِزَّةِ الْمُقِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ نِ السَّيِّدِ الْحَكِيْمِ الْكَرِيْمِ

اَللّٰھُمَّ اَعْطِنَا الْمَرَامَ یَاذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ
یَاذَا الطَّوْلِ وَالْاِنْعَامِ

دُرُودِ اَکْبَر حِصَّہ

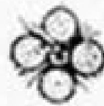
بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نَبِیَّ اللّٰہِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا رَسُوْلَ اللّٰہِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَاتَمَ الْاَنْبِیَآءِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ اللِّوَآءِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیْبَ الْفُقَرَآءِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُعِیْنَ الضُّعَفَآءِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الْمُرْسَلِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا شَفِیْعَ الْمُذْنِبِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ الْکَوْثَرِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَفِيْعَ الْاَكْبَرِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ مَّا يَبْقٰى مِنَ التَّحِيَّةِ شَيْءٌ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ مَّا يَبْقٰى مِنَ الْبَرَكَاتِ شَيْءٌ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ مَّا يَبْقٰى مِنَ الصَّلَوَاةِ شَيْءٌ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ مَّا يَبْقٰى مِنَ التَّحَنُّنِ شَيْءٌ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ اِذَا ذَكَرَهُ الْاَبْرَارُ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ مَّا اخْتَلَفَ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ شَيْءٍ
فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ صَلٰوةُ اللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَاَنْبِيَآئِهٖ
وَرُسُلِهٖ وَجَمِيْعِ خَلْقِهٖ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
وَاِمَامَ الْمُتَّقِيْنَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَرَسُوْلِ رَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَاَزْوَاجِهٖ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهْلِ
بَيْتِهٖ وَعِتْرَتِهٖ اَجْمَعِيْنَ ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّجِبْرَآءِيْلَ
وَمِيْكَآئِيْلَ وَاِسْرَافِيْلَ وَ عِزْرَآءِيْلَ وَمُنْكَرٍ وَّنَكِيْرٍ وَّعَلٰى

حَمَلَةِ الْعَرْشِ وَالْكِرَامِ الْكَاتِبِيْنَ وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا
كَثِيْرًا كَثِيْرًا ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِىْ كُلِّ
وَقْتٍ وَّ اَوَانٍ وَّحَالٍ وَّزَمَانٍ عَدَدَ مَا خَلَقْتَ وَاَضْعَافَ
ذٰلِكَ كُلِّهٖ بِاَضْعَافٍ لَا يُحْصِيْهَا غَيْرُكَ اِنَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا تُرِيْدُ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ صَلٰوةً لَّا يَنْقَطِعُ مَدَدُهَا وَلَا يُحْصٰى عَدَدُهَا
صَلٰوةً تَشْحَنُ الْهَوَآءَ وَتَمْلَأُ الْاَرْضَ وَالسَّمَآءَ وَصَلِّ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ حَتّٰى تَرْضٰى بِرَحْمَتِكَ يَآ اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ ۝

هڪ ٻانهي چت ۾، ٻيي ڪري، جوڙ جبارُ،
ڪڍي، اُونهي ڪُنَ مان، اِي اُ اَڳي جو اڌارُ،
جهازُ جو هيرين جو، تنهن کي ٻيڙو ڏي ٻتارُ،
جيڏانهن مُنهن مديني جو، سُڄهي محمّد موچارُ،
سڀا جهو ستارُ، سترُ سڀئي ڪري،
(شُر. سر يراڳ)

درودِ رحمت

عرف درودِ ماهي

هڪ ڏينهن حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن مديني منوره جي مسجد نبوي ۾ ويٺا هئا ته هڪڙو اعرابي شخص آيو. هڪ طباق، جيڪو ڍڪڻ سان بند هو، آڻي حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي اڳيان رکيائين. حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن ڪانئس پڇيو ته هن ۾ ڇا آهي؟ اعرابي عرض ڪيو ته يارسول الله صلى الله عليه وآله وسلم! ٽي ڏينهن ٿيا آهن ته آءٌ هن مڇيءَ کي پچائي رهيو آهيان ته به هي پچي نٿي، هن کي باه اثر ڪري ئي نٿي، سو هاڻي اوهان وٽ کڻي آيو آهيان، اوهين هن راز کي چڱيءَ طرح سمجهي سگهو ٿا. حضور سيد عالم صلى الله عليه وآله وسلم جن مڇيءَ کان پڇيو ته الله تعالیٰ جي حڪم سان اها ڳالهائڻ لڳي، عرض ڪيائين ته يارسول الله صلى الله عليه وآله وسلم! مان هڪ ڏينهن پاڻيءَ ۾ بيٺي هيس. درياءُ جي ڪناري تي هڪ ماڻهو هيءُ درود شريف پڙهي رهيو هو. تنهن جو آواز منهنجي ڪنن تي پيو، بيو مون ڪجهه به نه ڪيو آهي. حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن فرمايو ته اهو درود شريف اسان کي ٻڌاءِ. مڇي اهاصلوٰة سڳوري اتي جو اتي ٻڌائي.

حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن حضرت علي ڪرم الله وجه کي فرمايو ته هن درود شريف کي لکي وٺو ۽ ماڻهن کي سيکاريو، هن جي پڙهڻ واري تي دوزخ جي باه حرام ٿي وڃي ٿي. درود شريف هيءُ آهي:

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓی اٰلِ سَیِّدِنَا
مُحَمَّدٍ خَیْرِ الْخَلَآئِقِ وَاَفْضَلِ الْبَشَرِ وَشَفِیْعِ
الْاُمَمِ یَوْمَ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ وَصَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا
مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ کُلِّ مَعْلُوْمٍ
لَّکَ وَصَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓی اٰلِ سَیِّدِنَا
مُحَمَّدٍ وَّبَارِکْ وَسَلِّمْ وَصَلِّ عَلٰی جَمِیْعِ الْاَنْبِیَآءِ
وَالْمُرْسَلِیْنَ وَصَلِّ عَلٰی کُلِّ الْمَلٰٓئِکَۃِ
الْمُقَرَّبِیْنَ وَعَلٰی عِبَادِ اللّٰہِ الصّٰلِحِیْنَ
وَسَلِّمْ تَسْلِیْمًا کَثِیْرًا ط بِرَحْمَتِکَ
وَبِفَضْلِکَ وَبِکَرَمِکَ یَا اَکْرَمَ الْاَکْرَمِیْنَ
بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ ○ یَا قَدِیْمُ
یَا دَائِمُ یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ یَا وِتْرُ یَا اَحَدُ یَا صَمَدُ
یَا مَنْ لَّمْ یَلِدْ وَلَمْ یُوْلَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَّہٗ کُفُوًا اَحَدٌ ○
بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ ○

لاعلاج مريضن لاءِ درود شريف

هي درود شريف ٣١٣ دفعا پڙهي پاڻيءَ تي دم ڪري، اگر ڪنهن مريض لاعلاج کي پياريو وڃي ته ڪجهه ڏينهن جي اندر بحڪم الله شفاياب ٿي ويندو. حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي ڪرم جي نظر منهنس ٿيندي.

درود شريف هيءُ آهي:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ طِبِّ الْقُلُوْبِ وَدَوَائِهَا وَعَافِيَةِ الْاَبْدَانِ وَشِفَآئِهَا وَنُوْرِ الْاَبْصَارِ وَضِيَآئِهَا عَدَدَ مَا فِيْ عِلْمِ اللّٰهِ صَلٰوةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ كَذٰلِكَ وَعَلَيْنَا مَعَهُمْ وَفِيْهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ط

❖

درودِ طھارت

ھي درود مڪرم ضمير جي صفائيءَ ۽ باطن جي پاڪائيءَ ۽ دين ۽ دنيا ۾ ھر ھڪ ڪم جي ڪاميابيءَ جي لاءِ ازحد بس آھي.

مسلمانو! پنھنجي نبي ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم ۽ سندن آل ۽ اصحاب تي درود پڙھو. توھان جي ٻنھي جھانن جي ڪاميابيءَ جو راز انھيءَ ۾ ئي آھي. بالله توھان جو ظاھر ۽ باطن ٻئي نور سان معمور ۽ مخمور ٿي ويندا. ھي آخري وقت آھي، حضور صلى الله عليه وآله وسلم جن جي دامن کي سنڀاليو. درود طھارت ھي آھي، روزانو ٣١٣ دفعا پڙھڻ گھرجي.

بِسۡمِ اللهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰھُمَّ اِنِّیۡ اَسۡئَلُكَ بِنُوۡرِ وَجۡهِ اللهِ الۡعَظِيۡمِ الَّذِیۡ مَلَأَ اَرۡكَانَ عَرۡشِ اللهِ الۡعَظِيۡمِ وَقَامَتۡ بِعَوَالِمِ اللهِ الۡعَظِيۡمِ اَنۡ تُصَلِّیۡ عَلٰی مَوۡلَانَا مُحَمَّدٍ ذِی الۡقَدۡرِ الۡعَظِيۡمِ تَعۡظِيۡمًا لِحَقِّكَ يَا مَوۡلَانَا يَا مُحَمَّدُ يَا ذَا الۡخُلُقِ

الْعَظِيْمِ فِيْ كُلِّ لَمْحَةٍ وَّنَفَسٍ عَدَدَ مَا فِيْ عِلْمِ اللّٰهِ
الْعَظِيْمِ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَعَلٰۤى اٰلِهٖ مِثْلَ ذَالِكَ وَاجْمَعْ
بَيْنِيْ وَبَيْنَهٗ كَمَا جَمَعْتَ بَيْنَ الرُّوْحِ وَالنَّفْسِ ظَاهِرًا
وَّبَاطِنًا يَقْظَةً وَّمَنَامًا وَاجْعَلْهُ يَارَبِّ رُوْحًا لِذَاتِيْ
مِنْ جَمِيْعِ الْوُجُوْدِ فِي الدُّنْيَا قَبْلَ الْاٰخِرَةِ يَا عَظِيْمُ
يَا عَظِيْمُ يَا عَظِيْمُ

قرض لاهڻ لاءِ وظيفو

الله جو قسم ، اگر ڪنهن مسلمان تي احد جبل جيڏو قرض به هجي ته به هن وظيفي کي يقين سان پڙهڻ ۽ الله تعاليٰ کان عاجزيءَ سان قرض لهي وڃڻ جي دُعا گهُرڻ سان چند ڏينهن ۾ جبل جيڏو قرض به الله جي مهرباني سان ۽ فضل سان لهي ويندو . مسبب الاسباب پنهنجي غيبي خزانن مان انجي رزق ۾ برڪت ڏيندو ؛ ليڪن ايئن نه ، جو هٿ تي هٿ رکي ويهي رهي . ڪجھ پنهنجا هٿ پير به حلال رزق جي گو!

۾ هلا ئي. ڪاهل ۽ نڪمي شخص کان دنيا وارا ته بيزار، پر الله تعالىٰ
به ڪانئس نفرت ڪندو آهي. همت ڪريو، ترهو بہ ڪٺو ۽ پاڻتيءَ ڪي بہ سڌ
ڪريو ته اڪري پار پونداِ.

جهاز ضعيفن جو، پاڻي ۾ پرتو،
سيد ساڪ سندو، پر بندر پهچائين.

(سُر. سريراڳ، شاهه لطيف)

وظيفو مبارڪ هي آهي، هيٺ لکجي ٿو، بعد نماز عشاء نئين وضو
ڪري، ٻه رڪعتون نفل نماز حاجت جي نيت سان پڙهي. هر هڪ رڪعت
۾ الحمد کان پوءِ هيٺين آيت مبارڪ

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

وَمَنۡ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجۡعَلۡ لَّهٗ مَخۡرَجًا ۙ وَّيَرۡزُقۡهُ مِنۡ
حَيۡثُ لَا يَحۡتَسِبُ ؕ وَمَنۡ يَّتَوَكَّلۡ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ
حَسۡبُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمۡرِهٖ ؕ قَدۡ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ
شَىۡءٍ قَدۡرًا ۝

تائين ٢٥ - ٢٥ ڀيرا پڙهندو. سلام وارڻ کان پوءِ ويهي دُعاءِ ماثوره ٧٥
ڀيرا پڙهندو. دُعا ختم ڪري هٿ کڻي الله تعالىٰ کان عاجزيءَ سان رزق ۾
برڪت لاءِ دُعا گهري. چند ڏينهن ۾ الله تعالىٰ جي فضل سان برڪت

پوڻ شروع ٿي وينديون. هي وظيفو تمام مجرب آهي. دُعا ماثوره هي آهي:

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

اَللّٰهُمَّ اكْفِنِيْ بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَاَغْنِنِيْ بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ ۞

هڪ عجيب درود شريف

رُوءِ راتيِ جي ناهي ڪو، سودو سيني سونهن،
لا ثانين لطيف چئي، مٺان دلين دونهن،
ڪانهي ٻي ورنهن، ٿيو مڙو ٿي ميندرو.

(شاهه لطيف قدس سرهٗ)

مشهور درودن جي ڪتاب ”دلائل الخيرات“ جو مصنف لکي ٿو ته مان پنهنجن شاگردن سميت هڪ سفر ۾ هوس. هڪ ڳوٺ ۾ پهتاسين ته نماز جو وقت اچي ويو. تلاش ڪري ڪوهه ته هٿ ڪيوسون، مگر ڪوهه تي رسو ۽ ڏول نظر نه آيا، ڪوهه به تمام اونهو ۽ گهرو هو، اسين سڀ پريشان ٿي پياسين، ايتري ۾ هڪ ننڍي اٺن سالن جي ڇوڪري سامهون واري گهر جي دروازي تي بيٺل نظر آئي. ان کي سڏي پڇيوسون ته ڏي اسان کي نماز لاءِ وضو ڪرڻو آهي، توهان وٽ ڏول ۽ رسي هجي ڪٿي اچ ته اسين پاڻي ڪڍون. ڇوڪريءَ پڇيو ته اسين ته بنا ڏول ۽ رسيءَ جي پاڻي ڪڍي استعمال ڪندا آهيون، اسان وٽ ڏول ۽ رسي ناهي، اچو ته مان توهان کي کوهه مان پاڻي ڪڍي ٿي ڏيان. ڇوڪري ڪجهه پڙهيو ۽ پوءِ کوهه ۾ دم ڪيائين. پاڻيءَ کي يڪدم جوش آيو ۽ پاڻي کوهه جي

ڪناري ڪان ٻاهر نڪرڻ لڳو. اسان سڀني وضو ڪيو ۽ نماز ادا ڪئي.
ڇوڪريءَ کان اسان پڇيو ته ڏي، تو ڇا پڙهي کوه ۾ ٽڪ ڦٽي ڪئي،
جو پاڻي مٿي اچي ويو ؟ ڇوڪري ورائيو ته اسين سيد خاندان مان
آهيون، اسان جي وڏن کان هڪ اهڙو درود شريف اسان وٽ هليو
اچي ٿو، جيڪو پڙهي اگر کوه ۾ ٽڪ ڦٽي ڪجي ته کوه جو پاڻي يڪدم
مٿي چڙهي ايندو آهي ۽ اسين ان کي پنهنجي استعمال ۾ آڻيندا آهيون.

مصنف لکي ٿو ته مون حيلن ۽ وسيلن ڪان پوءِ اُن نينگريءَ کان هيءُ
درود شريف حاصل ڪيو ۽ انهيءَ درود شريف جي ڪري ئي مون درود
شريف جو ڪتاب دلائل الخيرات لکيو ۽ ان حاصل ڪيل درود کي به
انهيءَ ڪتاب ۾ داخل ڪيم. ڪيترن بزرگن لکيو آهي ته دلائل الخيرات
لکڻ جي برڪت سبب مؤلف مرحوم جي قبر مبارڪ مان اڄ به مشڪ
۽ عطر جي خوشبوءِ اچي ٿي.

نينگريءَ کي قسم ڏيڻ تي ان نياڻي جيڪو درود شريف ٻڌايو،

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى السَّاقِيْ لِلنَّاسِ مِنَ الْحَوْضِ

هي درود شريف دلائل الخيرات ڪتاب ۾ موجود آهي.

حضرت علی کرم اللہ وجہ جو درود شریف

امير المؤمنين حضرت علي ڪرم الله وجه جن فرمائين ٿا ته جيڪو شخص
جمعي جي ڏينهن هي درود شريف سؤ ڀيرا پڙهندو ته قيامت جي

ڏينهن ان کي اهڙي ته زبردست نورجي روشني عطا ٿيندي، جو اگر الله جي ساري مخلوق تي اها روشني تقسيم ڪئي وڃي ته سڀني کي ڪافي ٿي وڃي. اهو درود شريف هي آهي؛

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يَارَبِّ صَلِّ وَسَلِّمْ دَائِمًا اَبَدًا عَلٰى حَبِيْبِكَ خَيْرِ الْخَلْقِ كُلِّهِمِ

دُرُوْدِ زِيَارَت

شيخ سعيد بن عطا رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته جيڪو شخص سمهڻ وقت باوضو پاڪ بستري تي ويهي ٿي پيرا هي درود شريف پڙهي پوءِ پنهنجي ساڄي هٿ کي ڳل هيٺ رکي قبله رخ ٿي سمهي پوي ڏ ٿورن ئي ڏينهن ۾ حضور سيد الڪونين صلى الله عليه وسلم جن جي زيارت سان مشرف ٿيندو. درود زيارت هي آهي؛

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ اَنْ تُرِيَنِيْ فِيْ مَنَامِيْ وَجْهَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُؤْيَةً تَقَرُّ بِهَا عَيْنِيْ وَتَشْرَحُ بِهَا

صَدْرِیْ وَتَجْمَعُ بِهَا شَمْلِیْ وَتُفَرِّجُ بِهَا كَرْبِیْ وَتَجْمَعُ بِهَا بَيْنِیْ وَبَيْنَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِی الدَّرَجَاتِ الْعُلٰی ثُمَّ لَا تُفَرِّقْ بَيْنِیْ وَبَيْنَهٗ اَبَدًا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ ط

دَرُ مَ پَانچ دُوُر، آهي اوڏو عبداللطيف جِيُ،
مَانِڪن موتين جي، توتي ڪَندو اوُر،
پَاڪَڙِ يا ڳالهه پَرُوڙ، آهي ڏَا ڏاتار ڏَڏن جو.
(شاه قدس سرهٗ)

دُرُوْدُ خَمْسَه

حضرت امام شافعي رحمة الله عليه جن جڏهن دنيا مان پردو فرمايو ته ڪنهن بزرگ ولي الله شخص کين خواب ۾ ڏٺو ۽ کانئن سندن مغفرت جو سبب پڇيو. پاڻ فرمايائون ته آئون جمعي جي رات درود خمسه هزار ڀيرا پڙهندو هوس، جنهن ڪري الله تعالىٰ منهنجي مغفرت ۽ نجات جو ذريعو بنائي ڇڏيو. درود خمسه هيءُ آهي:

اِلٰهِیْ آتِنِیْ فِیْ كُلِّ لَيْلٍ ؛ جَمَالَ مُحَمَّدٍ لَارَيْبَ فِيْمَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ صَلّٰی

عَلَيۡهِ وَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنۡ لَمۡ يُصَلِّ
عَلَيۡهِ وَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا اَمَرۡتَ بِالصَّلٰوةِ
عَلَيۡهِ وَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ اَنۡ يُّصَلّٰى
عَلَيۡهِ وَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا يَنۡبَغِيۡ اَنۡ تُصَلِّيَ
عَلَيۡهِ يَا رَبِّ صَلِّ وَسَلِّمۡ دَائِمًا اَبَدًا عَلٰى حَبِيۡبِكَ
خَيۡرِ الۡخَلۡقِ كُلِّهِمۡ

نَڪا ڪُنۡ فَيَڪُوۡنُ هُئِي، نَڪا ڀِي پَچَارَ،
مَلَڪَنۡ مَهِنۡدِ هُئِي، تَوَڏِيۡ جِي تَنۡوَارَ،
مُحَبَّتَ سَاڻُ ميهار، لَايَائِيۡن لَطِيۡفِ چَئِي.
ڪَسافت جاڪا جِي سَا سِيَڏِري ميَنۡيام، اوڪَنۡ عَيۡبَ سَنۡدام، سَبِ ڍِرُوليۡ ڍِڪي ڇَڏِيا.
(شاه قدس سره)

دُرُوۡدِ ڪَرُوڙِي

هي درود ڪروڙي آهي. بزرگن جو قول آهي ته هن درودشريف کي سچي محبت سان پڙهيو وڃي ته هڪ ڪروڙ درودن جو ثواب ملي ٿو. هي درود شريف ملڻ نهايت مشڪل آهي. جنهن وٽ به

هوندو آهي اهو ڪنهن کي به نه ڏيندو آهي، خبر نه آهي ڇو بخيلي ڪن ٿا. مون کي هي درود شريف ڪڇ هندستان جي سيد خاندان جي هڪ بزرگ شخص کان مليو، جنهن کي مان في سبيل الله هر امتي رسول ڪريم صلی الله عليه وآله وسلم جي لاءِ خوشيءَ سان پيش ڪريان ٿو ۽ هن جي پڙهڻ جي دل سان اجازت ڏيان ٿو. الله پاڪ اسان سڀني جي دلين جون نيڪ ۽ جائز مرادون پوريون ڪرڻ فرمائي. آمين ثم آمين.

درود ڪروڙي

شَمْسُ الضُّحٰی مُحَمَّدٌ بَدْرُ الدُّجٰی مُحَمَّدٌ

نُوْرُ الْهُدٰی مُحَمَّدٌ صَلُّوْا عَلٰی مُحَمَّدٌ

طٰهٰ لَقَبُ مُحَمَّدٌ اَعْلَی النَّسَبُ مُحَمَّدٌ

فَخْرُ الْعَرَبُ مُحَمَّدٌ صَلُّوْا عَلٰی مُحَمَّدٌ

شَاهِ حَرَمْ مُحَمَّدٌ بَحْرِ کَرَمْ مُحَمَّدٌ

کَهْفِ الْاُمَمْ مُحَمَّدٌ صَلُّوْا عَلٰی مُحَمَّدٌ

نُورُ الْهُدیٰ مُحَمَّدٌ شَمْسُ الضُّحیٰ مُحَمَّدٌ

اَعْلَی الْهُدیٰ مُحَمَّدٌ صَلُّوا عَلیٰ مُحَمَّدٍ

هُمْ اَشْفَعُ مُحَمَّدٌ هُمْ اَكْرَمُ مُحَمَّدٌ

هُمْ اَشْرَفُ مُحَمَّدٌ صَلُّوا عَلیٰ مُحَمَّدٍ

خَتْمُ الرُّسُلْ مُحَمَّدٌ هَادِیْ سُبُلْ مُحَمَّدٌ

مُرْسَلْ جَمَلْ مُحَمَّدٌ صَلُّوا عَلیٰ مُحَمَّدٍ

هُمْ مُقْتَدیٰ مُحَمَّدٌ هُمْ مُصْطَفیٰ مُحَمَّدٌ

هُمْ مُجْتَبیٰ مُحَمَّدٌ صَلُّوا عَلیٰ مُحَمَّدٍ

بَحْرِ عَطَا مُحَمَّدٌ مُشْكِلْ كُشَا مُحَمَّدٌ

صَدْرِ الْعُلیٰ مُحَمَّدٌ صَلُّوا عَلیٰ مُحَمَّدٍ

افضل نبی محمد شافع شفیع محمد
ما امتی محمد صلوا علی محمد
اسمی نبی محمد حل مشکلی محمد
فضل ربی محمد صلوا علی محمد

وصلی اللہ تعالیٰ علی خیر خلقہٖ سیدنا محمدٍ
وعلیٰ اٰلہٖ واصحابہٖ وبارک وسلم

درود کروڙي (دوم)

هن درود مبارڪ کي هڪ ڀيرو محبت ۽ طهارت سان پڙهيو وڃي ته هڪ ڪروڙ درود شريف جو پورو ثواب رب پاڪ عطا فرمائي ٿو.

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

اللھم صل علیٰ سیدنا ومولانا محمدٍ الذی اول نورہٗ والاٰخر ظھورہٗ ورحمۃ للعالمین وجودہٗ

وَاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ

درود پدمي

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا

اي الله! اسان جي رب تون درود ۽ سلام ۽ برڪتون نازل فرماءِ اسان جي سردار رسولن ۾ اسان جي رهبر مُڪرم

وَمُقْتَدَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدِ نِ الَّذِيْ مَنْ

۽ يعني محمد ڪريم (صلي الله عليه وسلم) تي ۽ سندن اولاد مبارڪ تي. اِهي پيارا اُهي آهن جن صحيح طرح

يَتَّبِعُهٗ حَقَّ الْمُتَابَعَةِ فَقَدْ اَحْبَبْتَهٗ كَمَا قُلْتَ فِيْ

سان پيروي ڪري جي فرمانبرداري ڪئي. پوءِ تحقيق الله تعالىٰ انهن کي پسند فرمايو جيئن ته الله تعالىٰ

شَانِهٖ فِيْ كِتَابِكَ الْكَرِيْمِ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ قُلْ اِنْ

انهن جي شان ۾ پنهنجي مقدس ڪتاب ۾ ارشاد فرمايو ۽ الله تعالىٰ جو ارشاد حق آهي:- اي حبيب

كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ فَصَلِّ

ڪريم تون هان ارشاد فرمايو ته اي انسانو! جيڪڏهن توهان الله تعالىٰ سان محبت رکو ٿا ته توهان

عَلَيْهِ بِحَسَبِ شَرَفِهٖ وَمَنْصَبِهٖ وَرُتْبَتِهٖ لَدَيْكَ

منهنجي فرمانبرداري ڪريو، تڏهن الله تعالىٰ توهان سان پيار ڪندو. پوءِ اي الله تون پنهنجي حبيب ڪريم

صَلٰوةً بِعَدَدِ مَخْلُوْقَاتِكَ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرَضِيْنَ

تي سندن شان، وقار ۽ مرتبي مطابق پاڻ وٽان درود شريف نازل فرماءِ ۽ انهن درودن ۾ برڪتن

مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ وَالْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطُّيُوْرِ وَالْوُحُوْشِ

جو اندازو اُتري مي جيتري مخلوق تنهنجي آسمانن ۽ زمين ۾ آهي، يعني ملائڪ، جنّ، انسان،

وَالْبِحَارِ وَمَا فِيْهَا مِنْ ذَوِى الْاَرْوَاحِ وَالْاَجْسَادِ

پکي ۽ جانور ۽ سمنڊ ۽ ان ۾ جيڪي جاندار رهندڙ آهن.

وَفَرَضْنَا لِكُلِّ فَرْدٍ مِّنْ ذٰلِكَ الْاَشْيَآءِ سَبْعِيْنَ اَلْفَ

هرهڪ انهن شين مان هرشيءِ کي ست ڪروڙ مُنهن هجن ۽ انهن مان

اَلْفِ يَدٍ لِكُلِّ يَدٍ سَبْعِيْنَ اَلْفَ اَلْفِ فَمٍ لِكُلِّ فَمٍ

هرهڪ مُنهن ۾ ست ڪروڙ وات هجن ۽ هرهڪ وات ۾ ست

سَبْعِيْنَ اَلْفَ اَلْفِ لِسَانٍ سَبْعِيْنَ اَلْفَ

ڪروڙ زبانون هجن ۽ انهن ست ڪروڙ

اَلْفِ وَجْهٍ لِكُلِّ وَجْهٍ سَبْعِيْنَ اَلْفَ

زبانن سان درود شريف موڪليو وڃي

اَلْفِ صَلٰوةً بِلُغَةٍ عَلَاحِدَةٍ وَكُلِّ ذٰلِكَ مَضْرُوْبٌ

ست ڪروڙ دفعا، ست ڪروڙ ٻولين ۾ انهن سڀني درود

فِىْ مِثْلِ ذٰلِكَ الْعَدَدِ ثُمَّ حَاصِلُ الْاَعْدَادِ فِىْ

شريف جي مذڪوره عددن کي مذڪوره عددن سان ضرب ڪجي، انهي مان پوءِ

مِثْلِهَا سَبْعِيْنَ اَلْفَ اَلْفِ مَرَّةً وَذٰلِكَ كُلَّ يَوْمٍ مِنْ

هرهڪ عدد کي پاڻ ۾ ضرب ڪجي ست ڪروڙ جي انگ سان پوءِ جيڪو

اِبۡتِدَاءِ خَلۡقَتِهٖ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيۡهِ وَعَلٰٓى اٰلِهٖ وَاَصۡحَابِهٖ

شيءِ ونڪري. ايترا سمورا عدد ڪائنات جي ابتدا کان وٺي رسول عربي صلي الله عليه وآله وسلم تي درود ۽ سلام

وَسَلَّمَ كَمَآ اَنۡتَ تَعۡلَمُهٗ اِلٰى يَوۡمِ الۡقِيٰمَةِ فَبَلِّغۡ ذٰلِكَ

نازل فرماءِ جيئن تون رب العالمين ڪريم کي معلوم آهي ايترا ڀيرا دفعا درود

الصَّلٰوةَ يَا رَبَّنَا اِلَيۡهِ وَاِلٰى عِتۡرَتِهٖ وَصَحۡبِهٖ صَلٰوةً تُنۡجِيۡنَا

شريف نازل فرماءِ قيامت تائين. اي اسان جا رب ڪريم تون مذڪوره سمورا درود ۽

بِهَا مِنۡ جَمِيۡعِ الۡاَمۡرَاضِ الظَّاهِرَةِ وَالۡبَاطِنَةِ وَتُعَافِيۡنَا

سلام نازل فرماءِ پنهنجي حبيب ڪريم تي ۽ سندن اولاد مڪرم تي ۽ سندن معزز صحابين تي

بِهَا مِنۡ بَلَآءِ الدُّنۡيَا وَعَذَابِ الۡاٰخِرَةِ بِفَضۡلِكَ وَ

اي اسان جا رب تون درود شريف جي طفيل اسان کي ظاهري ۽ باطني مرضن کان نجات ڏي ۽ اسان کي دنيا جي

كَرَمِكَ يَآ اَكۡرَمَ الۡاَكۡرَمِيۡنَ يَآ اَرۡحَمَ الرّٰحِمِيۡنَ ؕ

مصيبتن کان پناهه ۾ رک ۽ اسان کي پنهنجي خاص فضل ۽ ڪرم سان آخرت جي عذاب کان محفوظ رک.
تون نهايت وڏو ڪريم آهين ۽ تون نهايت وڏو رحيم آهين. آمين آمين يا رب العالمين.

(٢٥) درودن جو گلدستو

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

(١) صَلَّى اللّٰهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ

(٢) صَلَّى اللّٰهُ عَلَيۡهِ وَعَلٰٓى اٰلِهٖ وَاَصۡحَابِهٖ وَسَلَّمَ

(٣) صَلَّى اللّٰهُ عَلَيۡكَ وَسَلَّمَ يَا سَيِّدِيۡ يَا رَسُوۡلَ اللّٰهِ

(۴) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ

(۵) صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى حَبِيْبِهٖ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلَّمَ

(۶) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِ نِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَّاٰلِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

(۷) اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ

(۸) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُوْلِكَ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا

(۹) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَهٗ

(۱۰) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَمَا هُوَ اَهْلُهٗ

(۱۱) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِ نِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَ عَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ

(۱۲) جَزَى اللّٰهُ سَيِّدَنَا مُحَمَّدًا عَنَّا بِمَا هُوَ اَهْلُهٗ

(۱۳) اَللّٰھُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ
سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اَھْلِ بَیْتِہٖ

(۱۴) اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدِنِ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ الطَّاھِرِ
الْمُطَھَّرِ وَعَلٰی آلِہٖ وَسَلِّمْ

(۱۵) اَللّٰھُمَّ اَبْلِغْ رُوحَ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ مِّنِّیْ تَحِیَّۃً
وَّسَلَامًا

(۱۶) اَللّٰھُمَّ رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ وَرَبَّ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِ وَرَبَّ الْبَیْتِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الرُّکْنِ
وَالْمَقَامِ اَبْلِغْ لِسَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ مِّنَّا السَّلَامُ ؕ

(۱۷) اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ فِیْ کُلِّ وَقْتٍ
وَّحِیْنٍ ؕ

(۱۸) اَللّٰھُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ
سَیِّدِ الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ ؕ

(۱۹) اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّسَلِّمْ عَلَیْہِ وَاجْزِہٖ

عَنَّا مَا هُوَ اَهْلُهٗ حَبِيْبِكَ ۔

۲۰ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَاَزْوَاجِهٖ اُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ صَلٰوةً وَّسَلَامًا لَا يُحْصٰى عَدَدُهُمَا وَلَا يَقْطَعُ مَدَدُهُمَا ۔

۲۱ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاَنْزِلْهُ الْمَنْزِلَ الْمُقَرَّبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۔

۲۲ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ ۔

۲۳ صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ سَيِّدَنَا يَا مُحَمَّدُ ۔

۲۴ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِيْ عِلْمِ اللّٰهِ صَلٰوةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ ۔

۲۵ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِهٖ وَاَزْوَاجِهٖ وَذُرِّيَّتِهٖ عَدَدَ اَنْفَاسِ اُمَّتِهٖ ۔

٢٦ اَللّٰھُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِہٖ وَاَصْحَابِہٖ اَجْمَعِیْنَ ؕ

٢٧ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ وَرَسُوْلِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَرَحْمَۃً لِّلْعَالَمِیْنَ قَائِدِ الْخَیْرِ وَفَاتِحِ الْبِرِّ وَنَبِیِّ الرَّحْمَۃِ وَسَیِّدِ الْاُمَّۃِ ؕ

٢٨ صَلَّی اللّٰہُ عَلٰی مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحْمَۃِ وَسَیِّدِ الشَّفَاعَۃِ

٢٩ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُکْرِمُ بِھَا مَثْوَاہُ وَتُشَرِّفُ بِھَا عُقْبَاہُ وَتُبَلِّغُ بِھَا یَوْمَ الْقِیَامَۃِ مُنَاہُ وَرِضَاہُ ھٰذِہِ الصَّلٰوۃُ تَعْظِیْمًا لِّحَقِّكَ یَا سَیِّدَنَا مُحَمَّدٍ ؕ

٣٠ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ مِلْءَ الدُّنْیَا وَمِلْءَ الْاٰخِرَۃِ ؕ

٣١ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی نَبِیِّكَ الْمُصْطَفٰی وَرَسُوْلِكَ الْمُرْتَضٰی وَوَلِیِّكَ الْمُجْتَبٰی وَاَمِیْنِكَ عَلٰی وَحْیِ السَّمَآءِ

(۳۲) اَللّٰھُمَّ اَبْلِغْهُ مِنَّا السَّلَامَ كَمَا ذُكِرَ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ
عَلَى النَّبِيِّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ ط

(۳۳) اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الْهَاشِمِيِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى
اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا ط

(۳۴) صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهٖ سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا
وَحَبِيْبِنَا وَشَفِيْعِنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَعَلٰى
اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَسَلِّمْ تَسْلِيْمًا كَثِيْرًا جَمِيْلًا طَيِّبًا
مُبَارَكًا فِيْهِ ط

(۳۵) اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ صَلٰوةً
تَرْضٰيكَ وَتَرْضٰيهِ وَتَرْضٰى بِهَا عَنَّا يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ

(۳۶) اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ
اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ط

اَللّٰھُمَّ بَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ

كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ
حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ط

﴿۳۷﴾ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ اَلْفَ اَلْفِ مَرَّةٍ

﴿۳۸﴾ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ
الْحَبِيْبِ الْعَلِيِّ الْقَدْرِ الْعَظِيْمِ الْجَاهِ وَعَلٰى اٰلِهٖ
وَصَحْبِهٖ وَسَلِّمْ ط

﴿۳۹﴾ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ مِنَ
الْاَزَلِ اِلَى الْاَبَدِ عَلٰى مَا تَعَلَّقَ بِهٖ عِلْمُ اللّٰهِ
عَزَّ وَجَلَّ ط

﴿۴۰﴾ اَللّٰهُمَّ صَلِّ صَلٰوةً كَامِلَةً وَّسَلِّمْ سَلَامًا تَامًّا عَلٰى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ الَّذِيْ تَنْحَلُّ بِهِ الْعُقَدُ وَتَنْفَرِجُ
بِهِ الْكُرَبُ وَتُقْضٰى بِهِ الْحَوَائِجُ وَتُنَالُ بِهَا
الرَّغَائِبُ وَحُسْنُ الْخَوَاتِمِ وَيُسْتَسْقَى الْغَمَامُ
بِوَجْهِهِ الْكَرِيْمِ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ فِيْ كُلِّ لَمْحَةٍ وَّ

نَفْسٍ بِعَدَدِ كُلِّ مَعْلُوْمٍ لَّكَ ؕ

۴۱ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً دَائِمَةً مَّقْبُوْلَةً تُؤَدِّىْ بِهَا عَنَّا حَقَّهُ الْعَظِيْمَ ؕ

۴۲ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى بَدْرِ التَّمَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى نُوْرِ الظَّلَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مِفْتَاحِ دَارِ السَّلَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الشَّفِيْعِ فِىْ جَمِيْعِ الْاَنَامِ ؕ

۴۳ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى السَّاقِىْ لِلنَّاسِ مِنَ الْحَوْضِ وَالْكَوْثَرِ ؕ

۴۴ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى كَاشِفِ الْغُمَّةِ ؕ

۴۵ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَعِتْرَتِهٖ بِعَدَدِ كُلِّ مَعْلُوْمٍ لَّكَ بِعَدَدِ اَنْوَاعِ رِزْقٍ وَّالْفُتُوْحَاتِ يَا بَاسِطُ الَّذِىْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ اُبْسُطْ عَلَيْنَا رِزْقًا وَّاسِعًا مِّنْ كُلِّ جِهَةٍ بِغَيْرِ مِنَّةِ مَخْلُوْقٍ مِّنْ خَزَائِنِ غَيْبِكَ

بِمَحْضِ فَضْلِكَ وَكَرمِكَ بِغَيْرِحِسَابِ
وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى النَّبِيِّ الْكَرِيْمِ يَارَبِّ صَلِّ وَسَلِّمْ
دَائِمًا اَبَدًا عَلٰى حَبِيْبِكَ خَيْرِ الْخَلْقِ كُلِّهِمِ

اللّٰهُ اڃَن اوءِ ، جِن آئي مَنْ سَرهو ٿِئي،
پَسَان مَان پِرِ ڪِين، جِتَنِ سَندي جُوءِ،
لَنگهي لِڪَ لَطِيفَ چئي ، سُڳڻُ هوتَن هُوءِ،
گولِي ٿِيَان گُلَّبُوءِ ، جِي مُون نِين پاڙ سِين.

(شاهه لطيف)

وائي

وَتَان وَڃُ مَ مُونُ، مُنهِنجو تونهين تُون ،ڪوڙ سُٺي ڪوهيو
تُون تَڏِهانڪَر مَجهين، جَڏهن " ڪُنْ فَيَكُوْنْ "
وَتَان وَڃُ مَ مُون.
اُهِكِي رَسجُ اَحمَدا ، اَڳيان سورِهي پُون،
وَتَان وَڃُ مَ مُون.
رَسجُ مُحمَد (صلى الله عليه وسلم) ڪارڻي، جِتِي هُونگَ نه هُون،
وتَان وَڃُ مَ مُون.
اَڳِهِ هِنَ اُمَتَ جِو ، آهِين تُونهِين تُون،
وَتَان وَڃُ مَ مُون.
ڙِڃُ ڪا لَبَ "لَطِيفَ" ي، طَعُورا مَنجهَان تُون.
وَتَان وَڃُ مَ مُون

دُرُودِ اَکسیرِ اعظم

لِسَیِّدِنَا الغَوثِ الاَعظَمِ

هي درود اڪسيرِ اعظم آهي، جنهن جا مصنف جناب شيخ محي الدين سيدنا حضرت عبدالقادر جيلاني قطب رباني رحمة الله تعاليٰ عليه جن آهن. اهل الله ۽ مشائخ عظام جو قول آهي ته هن درود جو نالو اڪسيرِ اعظم ان ڪري رکيو ويو جو، جيئن اڪسير ڌاتن کي سون ٺاهيو ڇڏي ٿي، تيئن هي درود شريف به پنهنجي عامل جي ظاهر کي نوراني ۽ باطن کي روشن ڪري ڇڏي ٿو.

اڪثر الله وارن ۽ اصحاب طريقت هن درود جي ورد لاءِ جمعي جو ڏينهن مقرر ڪيو آهي، پر جيڪڏهن اهو ممڪن نه هجي ته هفتي ۾ ڪنهن به ڏينهن اول کان آخر تائين پڙهي پورو ڪيو وڃي. ان جون ظاهري توڙي باطني برڪتون جو ڪو ڳاڻاٽو ڪونهي ان ڪري جو سرتاجِ اولياء جي تصنيف آهي.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

نَحْمَدُهٗ وَنُصَلِّيْ عَلٰى رَسُوْلِهِ الْكَرِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَقَبَّلُ بِهَا دُعَآءَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ

صَلٰوۃً تَسْمَعُ بِہَا اِسْتِغَاثَتَنَا وَنِدَآءَنَا اَللّٰھُمَّ صَلِّ
عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تَسْلَمُ بِہَا اِیْمَانُنَا
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تَقْوٰی بِہَا
اِیْقَانُنَا اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً
تَغْفِرُ بِہَا ذُنُوْبَنَا اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا
مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تَسْتُرُ بِہَا عُیُوْبَنَا اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا
وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تَحْفَظُنَا بِہَا مِنِ اکْتِسَابِ السَّیِّئَاتِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُوَفِّقُنَا
بِہَا الْعَمَلِ الصَّالِحَاتِ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا
مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُفْلِحُ بِہَا عَمَّا یُرْدِیْنَا اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی
سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تَکْسِبُ بِہَا مَا یُنَجِّیْنَا
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُجَنِّبُ

بِهَا عَنَّا الشَّرَّ كُلَّهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَمْنَحُنَا بِهَا الْخَيْرَ كُلَّهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا
وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُحَسِّنُ بِهَا اَخْلَاقَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُصْلِحُ بِهَا اَحْوَالَنَا
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَعْصِمُنَا
بِهَا عَنِ الْمَعْصِيَةِ وَالْغَوَايَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا
وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَرْزُقُنَا بِهَا اتِّبَاعَ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُبْعِدُنَا
بِهَا مِنِ اقْتِرَانِ الْاٰفَاتِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا
وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَكْلَئُنَا بِهَا عَنِ الزَّلَّاتِ وَالْهَفَوَاتِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُحَصِّلُ بِهَا
اٰمَالَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً

تُخْلِصُ بِهَا لَكَ اَعْمَالَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَجْعَلُ بِهَا التَّقْوٰى زَادَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَزِيْدُ بِهَا فِيْ دِيْنِكَ اجْتِهَادَنَا
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَرْزُقُنَا
بِهَا الْاِسْتِقَامَةَ فِيْ طَاعَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا
وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَمْنَحُنَا بِهَا الْاُنْسَ بِعِبَادَتِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُحَسِّنُ بِهَا
نِيَّتَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً
تَمْنَحُ بِهَا اُمْنِيَّتَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ
صَلٰوةً تُجِيْرُنَا بِهَا مِنْ شَرِّ الْاِنْسِ وَالْجَانِّ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُعِيْذُنَا بِهَا مِنْ
شَرِّ النَّفْسِ وَالشَّيْطَانِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا

وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تَحْفَظُنَا بِہَا مِنَ الذِّلَّۃِ وَالْقِلَّۃِ
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُعِیْذُنَا
بِہَا مِنَ الْقَسْوَۃِ وَالْغَفْلَۃِ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا
وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تَحْفَظُنَا بِہَا عَمَّا یَشْغَلُنَا عَنْکَ اَللّٰھُمَّ
صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُوَفِّقُنَا بِہَا لِمَا
تُقَرِّبُنَا مِنْکَ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ
صَلٰوۃً تَجْعَلُ بِہَا سَعْیَنَا مَشْکُوْرًا وَّعَمَلَنَا مَقْبُوْلًا
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تَمْنَحُنَا بِہَا
عِزًّا وَّقُبُوْلًا اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً
تَقْطَعُ بِہَا عَنْ سِوَاکَ اِحْتِیَاجَنَا اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی
سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُدِیْمُ بِہَا بِنَعْمَآئِکَ اِبْتِہَاجَنَا
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تَکُوْنُ

بِهَا فِي جَمِيعِ أُمُورِنَا وَكِيلًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَكُونُ بِهَا لِقَضَاءِ حَوَائِجِنَا كَفِيلًا اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُعِيذُنَا بِهَا مِنْ
جَمِيعِ الْبَلَايَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ
صَلٰوةً تَمْنَحُنَا بِهَا جَزِيلَ الْعَطَايَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا
وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَرْزُقُنَا بِهَا عَيْشَ الرُّغَدَاءِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَمْنَحُنَا بِهَا
عَيْشَ السُّعَدَاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ
صَلٰوةً تُسَهِّلُ بِهَا عَلَيْنَا جَمِيعَ الْأُمُورِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُدِيمُ بِهَا بَرْدَ الْعَيْشِ وَالسُّرُورِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُبَارِكُ
بِهَا فِيمَا أَعْطَيْتَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ

صَلوٰۃً تَمْنَحُنَا بِهَا الرِّضَا بِمَا اٰتَیْتَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَیِّدِنَا
وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلوٰۃً تُزَكِّیْ بِهَا عَنِ الْهَوٰى نُفُوْسَنَا اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلوٰۃً تُطَهِّرُ بِهَا عَمَّنْ
سِوَاكَ قُلُوْبَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ
صَلوٰۃً تُصَغِّرُ بِهَا الدُّنْیَا فِیْ عُیُوْنِنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَیِّدِنَا
وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلوٰۃً تُعَظِّمُ بِهَا جَلَالَكَ فِیْ قُلُوْبِنَا اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلوٰۃً تُرْضِیْنَا بِهَا بِقَضَآئِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلوٰۃً تُوْزِعُنَا بِهَا
شُكْرَ نَعْمَآئِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ
صَلوٰۃً تُصَحِّحُ بِهَا تَوَكُّلَنَا وَاعْتِمَادَنَا عَلَیْكَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلوٰۃً تُحَقِّقُ بِهَا وُثُوْقَنَا
وَالْتِجَآءَنَا اِلَیْكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ

صَلٰوۃً تُرْضِیْکَ وَتَرْضَاہُ وَتَرْضٰی بِھَا عَنَّا اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی
سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُجِیْرُ بِھَا مَا فَاتَ مِنَّا اَللّٰھُمَّ
صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُعِیْذُنَا بِھَا مِنَ
الْعُجْبِ وَالرِّیَآءِ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ
صَلٰوۃً تَحْفَظُنَا بِھَا مِنَ الْحَسَدِ وَالْکِبْرِ اَللّٰھُمَّ صَلِّ
عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُکَسِّرُ بِھَا شَھَوَاتِنَا
اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُحَسِّنُ
بِھَا عَادَاتِنَا اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً
تُصْرِفُ بِھَا عَنِ الدُّنْیَا وَلَذَّاتِھَا قُلُوْبَنَا اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی
سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تَجْمَعُ بِھَا فِی الْاِشْتِیَاقِ اِلَیْکَ
ھُمُوْمَنَا اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُوَحِّشُنَا
بِھَا عَمَّنْ سِوَاکَ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ

صَلوٰةً تُؤنِسُنا بِهَا بِقُرْبِ وِلَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى

سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلوٰةً تُقَرِّبُهَا فِي مُنَاجَاتِكَ

عُيُونَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلوٰةً تُحَسِّنُ

بِهَا بِكَ ظُنُونَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ

صَلوٰةً تَشْرَحُ بِهَا بِمَعْرِفَتِكَ صُدُوْرَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى

سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلوٰةً تُدِيْمُ بِهَا فِي ذِكْرِكَ وَفِكْرِكَ

سُرُوْرَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلوٰةً تَرْفَعُ

بِهَا عَنْ قُلُوْبِنَا الْحُجُبَ وَالْأَسْتَارَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا

وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلوٰةً تَمْنَحُنَا بِهَا شُهُوْدَكَ فِي جَمِيْعِ الْآثَارِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلوٰةً تَقْطَعُ بِهَا

حَدِيْثَ نُفُوْسِنَا بِإِعْلَامِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا

وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلوٰةً تُبَدِّلُ بِهَا هَوَاجِسَ قُلُوْبِنَا بِإِلْهَامِكَ

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُفِیْضُ بِھَا
عَلَیْنَا جَذَبَاتِکَ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ
صَلٰوۃً تَشْمَلُنَا بِھَا بِنَفَحَاتِکَ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَ
نَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُحِلُّنَا بِھَا مَنَازِلَ السَّائِرِیْنَ اِلَیْکَ اَللّٰھُمَّ
صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تَرْفَعُ بِھَا مَنْزِلَتَنَا
وَمَکَانَتَنَا لَدَیْکَ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ
صَلٰوۃً تَسْحَقُ بِھَا فِیْ اِرَادَتِکَ اٰمَالَنَا اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا
وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تَمْحَقُ بِھَا فِیْ اَفْعَالِکَ اَفْعَالَنَا اَللّٰھُمَّ
صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُفْنِیْ بِھَا فِیْ صِفَاتِکَ
صِفَاتَنَا اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً
تَمْحُوْ بِھَا فِیْ ذَاتِکَ ذَوَاتَنَا اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا
وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُحَقِّقُ بِھَا اِلَیْکَ لِقَآءَنَا اَللّٰھُمَّ صَلِّ

عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُدِیْمُ بِهَا بِتَوَاتُرِ اَنْوَارِكَ
صَفَاءَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً
تَسْلُکُنَا بِهَا مَسْلَكَ اَوْلِیَاءِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا
وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُرْوِیْنَا بِهَا مِنْ شَرَابِ اَصْفِیَائِكَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُوْصِلُنَا بِهَا اِلَیْكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ تُدِیْمُ بِهَا حُضُوْرَنَا
اِلَیْكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُهَوِّنُ
بِهَا عَلَیْنَا سَکَرَاتِ الْمَوْتِ وَغَمَرَاتِهٖ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا
وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تُجِیْرُنَا بِهَا مِنْ وَحْشَةِ الْقَبْرِ وَكُرْبَتِهٖ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تَمْلَاُ بِهَا قُبُوْرَنَا
بِاَنْوَارِ الرَّحْمَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً
تَجْعَلُ بِهَا قَبْرَنَا رَوْضَةً مِّنْ رِّیَاضِ الْجَنَّةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ

عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَحْشُرُنَا بِهَا مَعَ النَّبِيِّيْنَ
وَالصِّدِّيْقِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ
صَلٰوةً تَبْعَثُنَا بِهَا مَعَ الشُّهَدَآءِ وَالصَّالِحِيْنَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَمْنَحُنَا بِهَا قُرْبَهٗ وَ
شَفَاعَتَهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً
تُفِيْضُ بِهَا عَلَيْنَا بَرَكَاتَهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَحْفَظُنَا بِهَا مِنْ كُلِّ سُوْٓءٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَشْمَلُنَا يَوْمَ
الْجَزَآءِ بِالرَّحْمَةِ وَالْكَرَامَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُثَقِّلُ بِهَا مِيْزَانَنَا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا
وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُثَبِّتُ بِهَا عَلَى الصِّرَاطِ اَقْدَامَنَا
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُدْخِلُنَا

بِهَا جَنّٰتِ النَّعِيْمِ بِلَا حِسَابٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا
وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُبِيْحُ لَنَا بِهَا النَّظَرَ اِلٰى وَجْهِكَ
الْكَرِيْمِ مَعَ الْاَحْبَابِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُخَلِّلُنَا بِهَا حُبَّ اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ اَللّٰهُمَّ
اِنَّا نَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ بِسَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَشَفِيْعِ الْمُذْنِبِيْنَ
نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَشَفِيْعِ الْاُمَّةِ اَللّٰهُمَّ بِحُرْمَتِهٖ عِنْدَكَ وَبِقَدْرِهٖ
لَدَيْكَ نَسْئَلُكَ الْفَوْزَ عِنْدَ الْقَضَآءِ وَنُزُوْلَ الشُّهَدَآءِ وَعَيْشَ
السُّعَدَآءِ وَالنَّصْرَ عَلَى الْاَعْدَآءِ وَمُرَافَقَةَ الْاَنْبِيَآءِ وَنَحْنُ
عِبَادُكَ الضُّعَفَآءِ لَا نَعْبُدُ سِوَاكَ وَلَا نَطْلُبُ
اِذَا مَسَّنَا الضُّرُّ اِلَّآ اِيَّاكَ فَاٰمِنْ رَوْعَاتِنَا وَاَجِبْ دَعَوَاتِنَا
وَاقْضِ حَاجَاتِنَا فَاغْفِرْ ذُنُوْبَنَا وَاسْتُرْ عُيُوْبَنَا يَا رَحِيْمُ
يَا كَرِيْمُ يَا حَلِيْمُ وَارْحَمْنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَّبِالْاِجَابَةِ

جَدِيْرٌ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيْمُ يَا عَلِيْمُ يَا حَكِيْمُ اَللّٰهُمَّ اِنَّا عَبِيْدُكَ وَجُنْدٌ مِّنْ جُنُوْدِكَ مُتَعَلِّقُوْنَ بِجَنَابِ نَبِيِّكَ مُشَفَّعُوْنَ اِلَيْكَ بِحَبِيْبِكَ يَا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ وَيَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَاِمَامِ الْمُرْسَلِيْنَ وَارْضَ عَنْ اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ اَجْمَعِيْنَ سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝ وَسَلٰمٌ عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ ۝ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ۝ تمت

بيماري کان نجات لاءِ درود شريف

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّدَاعِنَا وَدُعَاءَنَا وَدَوَاءِنَا وَشِفَاءِنَا وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ ۔

هن درود شريف کي سوا لک ڀيرا پڙهي، جنهن به بيماري جي دفع ڪرڻ لاءِ دُعا گهري ويندي ته اها بيماري دفع ٿي ويندي.

فَضَائِلِ دُرُودِ شَرِيف

تاليف:

حَضرت مُرشد سائين حَڪيمُ الامة اعلىٰ حَضرت قبلهٔ قيوم الزمان حضرت عبداللّٰه جان مُجددي المعروف به حَضرت خوَاجه شاهه آغا مُجدّدي سَرهندي فاروقي قدس سِرهٗ

ٿندو سائينداد.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

صيغو ① اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى سَيِّدِنَا اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰٓى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ط اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى سَيِّدِنَا اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰٓى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ط

پاڻ سڀني کان جيڪي صيغا درود شريف جا مروي آهن، تن سڀني ۾ هي صيغو صحيح ترين روايت سان صحاح سته ۾ مذڪور آهي ۽ انهيءَ ڪري بهترين صيغن ۾ تسليم ڪيو اٿن.

صلوٰة سڀوري ۾ سيدنا چوڻ افضل آهي، پاڻ سڀني جي نالي مبارڪ جي اڳيان سيدنا جو لفظ چوڻ گهرجي نماز ۾ يا نماز کان ٻاهر. مگر

التحيات ۾ ڪو به لفظ گهٽ وڌ چوڻو نه آهي ؛ڇو ته هتي اظهار توحيد ۽ ربوبيت الله تعالىٰ جو آهي.

صيغو② اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَاَزْوَاجِهٖ اُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ

حديث شريف ۾ هن درود شريف جي به گهڻي فضيلت آئي آهي پاڻ سڳورن فرمايو آهي ته جيڪو چاهي ته مون کي اجر ۽ ثواب پوري ڀمانې سان ملي ته هن طرح سان چوي ۽ پڙهي.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ

صيغو③ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ السَّابِقِ لِلْخَلْقِ نُوْرُهٗ وَرَحْمَةً لِّلْعَالَمِيْنَ ظُهُوْرُهٗ عَدَدَ مَا مَضٰى مِنْ خَلْقِكَ وَمَا بَقِيَ وَسَعَدَ مِنْهُمْ وَمَنْ شَقِيَ صَلٰوةً تَسْتَغْرِقُ الْعَدَّ وَتُحِيْطُ بِالْحَدِّ صَلٰوةً لَا غَايَتَ لَهَا وَلَا اِنْتِهَاءَ وَلَا اَمَدَ لَهَا وَلَا اِنْقِضَاءَ صَلٰوةً دَائِمَةً بِدَوَامِكَ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ كَذٰلِكَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى ذٰلِكَ

اهو نمبر ٽيون صيغو به وڏي برڪت وارو آهي.

صيغو ④ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِّنْ خَلْقِكَ صَلٰوةً دَائِمَةً بِدَوَامِكَ بَاقِيَةً بِبَقَائِكَ صَلٰوةً تَكُوْنُ لَكَ رِضًا لِحَقِّهٖ اَدَاءً صَلٰوةً مَقْبُوْلَةً لَدَيْكَ مَعْرُوْضَةً عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ ط

مٿيون مبارڪ صيغو تابعين جي زماني کان وٺي هميشه مشائخ عظام ۽ اولياءِ ڪرام جو معمول آهي. وڏي تاثير ۽ برڪت وارو آهي. پنهنجن مريدن کي هن صيغي جي وصيت ڪندا هئا ۽ کين اجازت ڏيندا هئا جنهن جي پڙهڻ سان خاص فيض ۽ نور ۽ دل کي راحت ۽ سرور حاصل ٿيندو.

صيغو ⑤ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَاَوْلَادِهٖ وَاَزْوَاجِهٖ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ وَاَصْهَارِهٖ وَاَنْصَارِهٖ وَاَشْيَاعِهٖ وَمُحِبِّيْهِ وَاُمَّتِهٖ وَعَلَيْنَا مَعَهُمْ اَجْمَعِيْنَ ط هي صيغو به ڏاڍو پيارو ۽ دل کي وڻندڙ آهي؛ جوڙ انهيءَ

پڻ پاڻ سڳورن جا سڀ عزيز قريب ۽ پيارا اصحاب ۽ امتي سڀ صريحاً مذڪور آهن.

حضرت امام بوصيري رحمة الله عليه چيو آهي ته جيڪو پاڻي ته آئون حوضِ ڪوثر مان پيالا پري پيان سو پلي هي درود شريف پڙهي.

صيغو (٦)

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الْاَوَّلِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الْآخِرِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الْمُرْسَلِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِى الْمَلَاءِ الْاَعْلٰى اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ ۝ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدَنِ الْوَسِيْلَةَ وَالْفَضِيْلَةَ وَالشَّرَفَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيْعَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا ۝ اَللّٰهُمَّ اٰمَنْتُ بِسَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَلَمْ اَرَهٗ فَلَا تَحْرِمْنِىْ فِى الْحَيٰوةِ رُؤْيَتَهٗ وَارْزُقْنِىْ مُحَبَّتَهٗ وَتَوَفَّنِىْ عَلٰى مِلَّتِهٖ وَاسْقِنِىْ مِنْ حَوْضِهٖ شَرَابًا مَّرِيْئًا سَائِغًا هَنِيْئًا لَّا اَظْمَاُ بَعْدَهٗ اَبَدًا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۝ اَللّٰهُمَّ

اَبْلِغْ رُوْحَ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ مِّنِّيْ تَحِيَّةً وَسَلَامًا اَللّٰهُمَّ كَمَا اٰمَنْتُ بِهٖ وَلَمْ اَرَهٗ فَلَا تَحْرِمْنِيْ فِي الْجَنَّةِ رُؤْيَتَهٗ ط

هن درود شريف جي فضيلت ۾ مشائخن کان منقول آهي، ته جيڪو هي صيغو ڏي پيرا صبح جو ۽ ڏي پيرا شام جو پڙهندو ته ان جي گناهن جي پاڙ پٽجي ويندي، خطائون ميٽجي وينديون، دشمنن تي فتحيابي ٿيندي ۽ هميشه خوش رهندو، دُعا ان جي مستجاب ٿيندي خير جي توفيق حاصل ٿيندي ۽ حضرت رسول ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن سان بهشت برين ۾ رفيق ٿيندو.

صيغو ⑦ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ صَلٰوةً تَحُلُّ بِهِ الْعُقَدُ تَفُكُّ بِهِ الْكُرَبُ صَلٰوةً تَكُوْنُ لَكَ رِضًا وَلِحَقِّهٖ اَدَاءً وَعَلٰى اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ ؏

شيخ عبدالحق محدث دهلوي لکي ٿو ته هن درود شريف جي پڙهڻ سان دل روشن ٿئي ٿي ۽ سينو کلي ٿو، حاجتون پوريون ٿين ٿيون ۽ غم ۽ ڳڻتيون دور ٿين ٿيون.

صيغو ⑧ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُنَجِّيْنَا بِهَا مِنْ جَمِيْعِ الْاَهْوَالِ وَالْاٰفَاتِ وَتَقْضِىْ لَنَا بِهَا جَمِيْعَ الْحَاجَاتِ وَتُطَهِّرُنَا بِهَا مِنْ جَمِيْعِ السَّيِّاٰتِ وَتَرْفَعُنَا بِهَا عِنْدَكَ اَعْلَى الدَّرَجَاتِ وَتُبَلِّغُنَا بِهَا اَقْصَى الْغَايَاتِ مِنْ جَمِيْعِ الْخَيْرَاتِ فِى الْحَيٰوةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ط

سو ڍا صبر تنهنجي، ماڙهو ڪئي مومل، ڪپر منجهان ڪُل، پرين پير تنهنجي. (شاهه قدس سرهٗ)

مصيبتن کي ٽارڻ لاءِ، آفاتِ ارضي وسماوي جي دفع ڪرڻ لاءِ، مقصدن جي حاصل ڪرڻ لاءِ، وبا، طاعون ۽ ٻين بيمارين کان شفايابي لاءِ، گناهن جي مغفرت ۽ دين و دنيا جي بهتري لاءِ اڪسير آهي. مطلب ته هر قسم جي مطلبن ۾ يقيني ڪاميابي ۽ مشڪلاتن جي آساني لاءِ هي درود شريف هميشه مشائخن جو معمول ۽ مجرب وظيفو آهي.

ترتيب هيءَ آهي ته هزار ڀيرا هڪ مجلس ۾ پڙهي. اگر هڪڙو ماڻهو پڙهي نه سگهي ته ٻيلي جماعت ڪري پڙهائجي، جي نه ته ٽي سوَ ڀيرا پڙهي، جي ٽي سوَ ڀيرا نه پڙهي سگهي ته هڪ سوَ ڀيرا روزانو پڙهي

انشاء الله تعاليٰ ڪهڙي به مشڪل هوندي سا آسان ٿيندي.

هڪڙي بزرگ اولياء صالح موسيٰ رحمة الله عليه کان صحيح روايت آهي ته هڪڙي ڀيري سمنڊ ۾ ٻيڙيءَ تي چڙهيا هئاسين ته هڪ سخت قسم جو طوفان پيدا ٿيو، جنهن کي "اقلابيه" چوندا آهن ۽ انهيءَ مان ٻيڙي جو سلامت نڪرڻ محال هو. آئون انهي فڪر ۽ غم ۾ سمهي رهيس، خواب ۾ حضرت جن کي ته سان ٿو ته مون کي فرمايئون ته: اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ" ته تون ٻيڙي وارن کي چئو ته هزار ڀيرا مٿيون درود شريف (اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تُنَجِّيْنَا بِهَا الى آخره) پڙهن. مون اٿي ٻيڙي وارن کي ٻڌايو ۽ گڏجي ويهي اهو درود شريف پڙهڻ شروع ڪيوسين. اسان اڃان ٽي سؤ ڀيرا ئي مس پڙهيا سين ته خدا تعاليٰ جي قدرت سان اهاواءُ ۽ اهو طوفان اسان کان ٽري ويو ۽ اسان ان صلوٰة سڳوريءَ جي برڪت سان نجات حاصل ڪئي. سچ چيوا ٿن ته:

زحادثاتِ زمانه نجات اگر طلبي ؛ درود گو بجناب محمد عربي

مسلمانو! اهو فارسي وارو شعر بلڪل حقيقت تي ٻَڌل آهي، بلڪ واقعي حقيقتِ ڪُلي مان هڪڙي جزي جو اظهار آهي؛ چوته حديث شريف ۾ پاڻ سڳورن پنهنجي اصحابي کي، جنهن سمورو وقت صلوٰة سڳوري پڙهڻ ۾ صرف ڪرڻ تي گهريو، اهو مضمون صريحًا فرمايو آهي ته "اذا يكفىٰ همك ويغفر ذنبك" ايئن ڪندين ته تنهنجا غم دفع ڪيا ويندا ۽ تنهنجا گناهه معاف ڪيا ويندا.

صيغو ⑨ واسطي دفع طاعون: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا

مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ كُلِّ دَاءٍ وَدَوَاءٍ وَبَارِكْ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ كَثِيْرًا ط

اهو درود شريف مولٰنا خالد نقشبندي مد ظله العالي کان سڌو سنئون حاصل ٿيو، جيڪو دفع طاعون لاءِ مجرب جو حڪم رکي ٿو. وباءِ طاعون جي زماني ۾ ڪثرت سان پڙهجي. خصوصًا هر نماز کانپوءِ ٽي ٽي ڀيرا ورد ڪجي ته بلا دفع ٿئي، بلڪ هر بيماري جي دفع ۽ شفاياب جي واسطي پڙهڻ گهرجي.

بعض ڪتابن ۾ بِعَدَدِ كُلِّ دَاءٍ وَّدَوَاءٍ کان بِعَدَدِ كُلِّ عِلَّةٍ وَّشِفَاءٍ به منقول آهي ۽ ورد جي آخر ۾ لفظ "كَثِيْرًا" به ڀيرا چوي. وَصَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى جَمِيْعِ الْاَنْبِيَآءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ وَاٰلِ كُلٍّ وَّصَحْبِ كُلٍّ اَجْمَعِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ٥ پڙهي ختم ڪري.

صيغو ⑩ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلٰوةً اَنْتَ لَهَا اَهْلٌ وَّهُوَ لَهَا اَهْلٌ وَّبَارِكْ وَسَلِّمْ ط

اهو درود شريف محبوب سيدِ عالم نورِ مجسم حضرت پيغمبر ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن جي ذاتِ اقدس وٽ نهايت مقبول آهي

مرغوب ٿيو آهي. نقل آهي ته ڪن بزرگن سڳدن حضور شريف ۾ هميشه اهاساڳئ مبارڪ پڙهڻ تي هميشگي ڪئي ٿي، جڏهن مديني منوره شريف ڪان پنهنجي ملڪ ڏانهن وڃڻ جو ارادو ڪيائون ته امر فرمايائونس ته اجان ڪجهه وقت اتي رهه جو اسان کي تنهنجو درود (شريف) تمام ڏاڍو وڻيو آهي ۽ تو اسان کي خوش ڪيو آهي.

وڪر سو وهاءِ، جو پٽي پُرانو نه ٿئي،
وبيچندي ولائت ۾، ڏرو ٿئي نه ضاءِ،
ساڪا هڙ هلاءِ، آڳهه جنهنجي اُبهين.
(شاهه لطيف)

مدينه منوره شريف ۾ فقير خير محمّد تکڙ هيٺيون درود شريف پڙهيو جنهن ان ڪان اڳ ۾ درود فاتح جي تلقين ڪئي هئي. درو فاتح به هن ڪتاب ۾ موجود آهي.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الذَّاتِ الْمُحَمَّدِيَّةِ
وَالْآلِ وَاغْفِرْلَنَا مَا يَكُوْنُ وَمَا قَدْ كَانَ

دُرُوْدُ شَرِيْفِ غَوْثِيَهْ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِنِ الَّذِىْ تَاهَتْ فِىْ اَنْوَارِ جَلَالِهٖ اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ وَ تَحَيَّرَتْ فِىْ دَرْكِ حَقَآئِقِهٖ عُظَمَاءُ الْمَلٰٓئِكَةِ الْمُهَيْمِنُ رُوْحُ اَرْوَاحِ عِبَادِكَ وَمَعْدَنِ اَسْرَارِكَ وَمَنْبَعِ اَنْوَارِكَ ٥

يعني اي الله! صلواتون ۽ سلام نازل فرماءِ اسان جي سردار حضرت محمّد ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جي ذات بابرڪات تي جنهن جي بزرگيءَ جي انوار ۾ اولوالعزم رسول حيران آهن ۽ ان جي حقيقتن کي پروڙڻ لاءِ وڏا ملائڪ حيران آهن، تنهنجي ٻانهن جي روحن جو روح ۽ تنهنجي رازن جي کاڻ ۽ انوار جو سرچشمو آهي.

فائدو: هن برڪت واري درود شريف پڙهڻ سان دنيا جون حاجتون پوريون ٿينديون، دين ۾ استقامت ۽ آخرت ۾ سربلندي نصيب ٿيندي.

جڏهن رب جليل، جوڙيو ٿي جهان،
وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ، مُرسل مليو مان،
ضعيفن ضمان، تيلا نهن آهي تذهين.
(شاه قدس سرهٗ)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

(١) اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى آلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ○ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ عَلٰى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰى آلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ○ (صحيح بخاري شريف)

(٢) اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتَكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَاِمَامِ الْمُتَّقِيْنَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ اِمَامِ الْخَيْرِ

وَرَسُوْلِ الرَّحْمَةِ ۝ اَللّٰهُمَّ ابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا
يَغْبُطُ بِهِ الْاَوَّلُوْنَ وَالْاٰخِرُوْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاَبْلِغْهُ الْوَسِيْلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيْعَةَ مِنَ
الْجَنَّةِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِى الْمُصْطَفِيْنَ مُحَبَّتَهٗ وَفِى
الْمُقَرَّبِيْنَ مَوَدَّتَهٗ وَفِى الْاَعْلَيْنَ ذِكْرَهٗ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ
مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰٓى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ
اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ط اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰٓى اِبْرَاهِيْمَ
وَعَلٰٓى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ۝

(سعادة الدارین)

۳ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدِ النَّبِیِّ وَ اَزْوَاجِہٖ اُمَّھَاتِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ ذُرِّیَّتِہٖ وَ اَھْلِ بَیْتِہٖ ط

(سعادۃ الدارین)

۴ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا اَمَرْتَنَا اَنْ نُّصَلِّیَ عَلَیْہِ وَصَلِّ عَلَیْہِ کَمَا یَنْبَغِیْ اَنْ یُّصَلّٰی عَلَیْہِ ط

(سعادۃ الدارین)

۵ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوۃً تَکُوْنُ لَکَ رِضًا وَلِحَقِّہٖ اَدَاءً وَاَعْطِہِ الْوَسِیْلَۃَ وَ الْمَقَامَ الْمَحْمُوْدَ نِ الَّذِیْ وَعَدْتَّہٗ وَاجْزِہٖ عَنَّا مَاھُوَ اَھْلُہٗ وَاجْزِہٖ عَنَّا مِنْ اَفْضَلَ مَاجَزَیْتَ نَبِیًّا مِّنْ اُمَّتِہٖ وَصَلِّ عَلٰی جَمِیْعِ اِخْوَتِہٖ مِنَ النَّبِیِّیْنَ وَالصّٰلِحِیْنَ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ ○

(سعادۃ الدارین)

۱ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّاَنْزِلْہُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۝ (سعادۃ الدارین)

۲ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی رُوْحِ مُحَمَّدٍ فِی الْاَرْوَاحِ وَعَلٰی جَسَدِهٖ فِی الْاَجْسَادِ وَعَلٰی قَبْرِهٖ فِی الْقُبُوْرِ ۝

(سعادۃ الدارین)

حضرت موسیٰ کلیم اللہ علیہ السلام جن ذاتہن منسوب

درود پاک

۳ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ خَاتَمِ الْاَنْبِيَآءِ وَمَعْدَنِ الْاَسْرَارِ وَمَنْبَعِ الْاَنْوَارِ وَجَمَالِ الْكَوْنَيْنِ وَشَرَفِ الدَّارَيْنِ وَسَيِّدِ الثَّقَلَيْنِ الْمَخْصُوْصِ بِقَابَ قَوْسَيْنِ ۝

(سعادۃ الدارین)

درود زهرا بتول

عليها السلام

پنهنجي وقت جي غوث حضرت سيد عبدالعزيز دباغ فاسي قدس سرهٗ جن فرمائين ٿا ته هڪ پيري پاڻ ديوان الصالحين ۾ سونهاريءَ سڳوري سيده فاطمه زهرا رضي الله تعالى عنها وعليها السلام جن کي سندن والد نبي ڪريم صلى الله عليه وآله وسلم جن ٿي هيءُ صلوات سڳوري پڙهندي ٻڌائون. پاڻ چون ٿا ته لفظ شايد سرياني هئا پر عبارت جو مفهوم هن ريت آهي:

٩ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ رُوْحُهٗ مِحْرَابُ الْاَرْوَاحِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكَوْنِ ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ هُوَ اِمَامُ الْاَنْبِيَآءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ ۞ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مَنْ هُوَ اِمَامُ اَهْلِ الْجَنَّةِ عِبَادِ اللّٰهِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۞

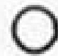
حضرت علي رضي الله تعالى عنه جن ڏانهن منسوب

درود پاڪ

١٠ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَاَنْبِيَآئِهٖ وَرُسُلِهٖ

وَجَمِيْعِ خَلْقِهٖ وَعَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ ○

(سعادة الدارين)

هي درود شريف حضور اڪرم نورِ مجسم صلى الله عليه وآله وسلم جن ڪان حضرت علي ڪرم الله وجهه الڪريم روايت ڪيو آهي:

۱۱ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوٰتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلٰى مُحَمَّدِ النَّبِيِّ وَاَزْوَاجِهٖ اُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَذُرِّيَّتِهٖ وَاَهْلِ بَيْتِهٖ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ط

(جلاء الافهام)

حضرت عبد الله بن مسعود رضى الله تعالیٰ عنه جن پنهنجن شاگردن کي ارشاد فرمايو ته توهان جڏهن به رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم جن تي درود پڙهو ته ان کي سهڻو ڪريو (يعني آقاءِ دوجهان حبيب ڪبريا عليه الصلوٰة والثناء جي القاب کي ذڪر ڪري ادب سان پڙهو)؛ ڇوته اهو درود شريف سندن خدمتِ عاليه ۾ پيش ڪيو ويندو. شاگردن عرض ڪيو ته پوءِ پلا اسان کي سيکاريو؟ تنهن تي جواب ۾ پاڻ فرمايائون ته هيئن (هيٺيون درودِ پاڪ) پڙهندا ڪريو:

۱۲ اَللّٰھُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتَكَ وَبَرَكَاتِكَ
عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَاِمَامِ الْمُتَّقِيْنَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ اِمَامِ الْخَيْرِ وَقَائِدِ
الْخَيْرِ وَرَسُوْلِ الرَّحْمَةِ ۔ اَللّٰھُمَّ ابْعَثْهُ مَقَامًا
مَّحْمُوْدًا يَّغْبِطُهُ الْاَوَّلُوْنَ وَالْاٰخِرُوْنَ ۔ اَللّٰھُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰى
اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ۔ وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّعَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيْمَ وَعَلٰٓى
اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ۝ (جلاء الافہام)

○

حضرت عبداللہ ابن عباس رضی اللہ تعالیٰ عنہما ذاتی منسوب درود پاک :

۱۳ اَللّٰھُمَّ يَا دَائِمَ الْفَضْلِ عَلَى الْبَرِيَّةِ يَا بَاسِطَ

الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَّةِ، يَا صَاحِبَ الْمَوَاهِبِ السَّنِيَّةِ

صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ خَيْرِ الْوَرٰى سَجِيَّةً، وَاغْفِرْلَنَا

يَا ذَا الْعُلٰى فِيْ هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ ۝ (سعادة الدارين)

كر قادر پير كرم، متي پازي پنهنجي،
جو منجهه موں مرم، سو غم گيلاني كٽنين.
(شاه قدس سره)

حضرت شيخ عبدالقادر جيلاني رحمة الله عليه ڏانهن منسوب درود پاڪ:

۱۳ اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ بَحْرِ

اَنْوَارِكَ وَمَعْدَنِ اَسْرَارِكَ وَلِسَانِ مُحَبَّتِكَ وَعُرُوْسِ

مَمْلُكَتِكَ وَاِمَامِ حَضْرَتِكَ وَطِرَازِ مُلْكِكَ

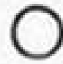
وَخَزَائِنِ رَحْمَتِكَ وَطَرِيْقِ شَرِيْعَتِكَ الْمُتَلَذِّذِ

بِمُشَاهَدَتِكَ اِنْسَانِ عَيْنِ الْوُجُوْدِ وَالسَّبَبِ فِيْ

كُلِّ مَوْجُوْدٍ عَيْنِ اَعْيَانِ خَلْقِكَ الْمُتَقَدِّمِ مِنْ

نُوْرِ ضِيَائِكَ صَلٰوةً تُحَلُّ بِهَا عُقْدَتِيْ وَتُفَرِّجُ

بِهَا كُرُبَتِيْ صَلٰوةً تُرْضِيْكَ وَتُرْضِيْهِ وَتَرْضٰى
بِهَا عَنَّا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ ○ عَدَدَ مَا اَحَاطَ بِهٖ عِلْمُكَ
وَاَحْصَاهُ كِتَابُكَ وَجَرٰى بِهٖ قَلَمُكَ وَعَدَدَ
الْاَمْطَارِ وَالْاَحْجَارِ وَالْاَشْجَارِ وَمَلٰٓئِكَةِ الْبِحَارِ
وَجَمِيْعِ مَا خَلَقَ مَوْلَانَا مِنْ اَوَّلِ الزَّمَانِ اِلٰى
اٰخِرِهٖ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهٗ ○ (سعادة الدارین)

شیخ برهان الدین ابراهیم شاذلي رحمة الله علیه جن
ڏانهن منسوب درود پاڪ:

۱۵ اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ ○
اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللّٰهِ ○
اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيْبَ الْاِلٰهِ
الْمَعْبُوْدِ ○ اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ جَآءَ

بِالْاَحْکَامِ وَالْحُدُوْدِ ۝ اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا ذَالْاَعْلٰی الْحَقِّ الْمَشْہُوْدِ ۝ اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا مُفِیْضَ الشُّہُوْدِ ۝ اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا عَیْنَ الْوُجُوْدِ ۝ اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا سِرَّ کُلِّ مَوْجُوْدٍ ۝ اَلصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلَیْکَ
وَعَلٰی ضَجِیْعَیْکَ وَاٰلِکَ وَجَمِیْعِ صَحْبِکَ مَادَامَ
التَّعَرُّفُ ۝ وَانْتِحَالَ التَّعْطِیْلِ وَالتَّوَقُّفِ ۝ (سعادۃ الدارین)

۱۶ اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی حَبِیْبِکَ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ الْکَرِیْمِ
الْاَمِیْنِ وَعَلٰی اٰلِہٖ وَاَصْحَابِہٖ وَاَزْوَاجِہِ الطَّاہِرَاتِ
الْمُطَہَّرَاتِ اُمَّہَاتِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَذُرِّیَّتِہٖ اَجْمَعِیْنَ ط

روضہ اقدس تي حاضري وقت ڪنڌ جهڪائي خشوع خضوع سان هيئن عرض ڪجي.

١٢ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيْرَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ
خَلْقِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ
النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بَشِيْرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَذِيْرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى
اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى
اَزْوَاجِكَ الطَّاهِرَاتِ اُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
وَعَلٰى اَصْحَابِكَ اَجْمَعِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى سَائِرِ
الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ وَسَائِرِ عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِيْنَ

جَزَاكَ اللّٰهُ عَنَّا يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ اَفْضَلَ مَا جَزَا نَبِيًّا
عَنْ قَوْمِهٖ وَرَسُوْلًا عَنْ اُمَّتِهٖ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ كُلَّمَا
ذَكَرَكَ الذَّاكِرُوْنَ وَكُلَّمَا غَفَلَ عَنْ ذِكْرِكَ
الْغَافِلُوْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ فِي الْاَوَّلِيْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْكَ فِي الْاٰخِرِيْنَ اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ وَاَطْيَبَ مَا صَلّٰى
عَلٰى اَحَدٍ مِّنَ الْخَلْقِ اَجْمَعِيْنَ كَمَا اسْتَنْقَذَنَا بِكَ
مِنَ الضَّلَالَةِ وَبَصَّرَنَا بِكَ مِنَ الْعَمٰى وَالْجَهَالَةِ
اَشْهَدُ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ عَبْدُهٗ وَ
رَسُوْلُهٗ وَاَمِيْنُهٗ وَخِيَرَتُهٗ مِنْ خَلْقِهٖ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ
قَدْ بَلَّغْتَ الرِّسَالَةَ وَاَدَّيْتَ الْاَمَانَةَ وَنَصَحْتَ الْاُمَّةَ
وَجَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ اَللّٰهُمَّ اٰتِهٖ نِهَايَةَ مَا
يَنْبَغِيْ اَنْ يَّاْمُلَهُ الْاٰمِلُوْنَ ○ (كتاب المناسك ۔ نووی)

دِيدارِ مُصطفىٰ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمْ

بزرگن فرمايو آهي تہ جيڪو شخص هر جمعي جي رات هن درود شريف کي پابنديءَ سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ دفعو پڙهندو رهندو تہ موت جي وقت سرڪارِ مدينہ صلى الله عليہ وآلہٖ وسلم جن جي زيارت کان فيض ياب ٿيندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت ھي بہ ڏسندو تہ سرڪارِ مدينہ صلى الله عليہٖ وآلہٖ وسلم جن پنھنجن رحمت ڀرين هٿن سان کيس قبر ۾ لاهي رهيا آهن. (افضل الصلوٰة على سيد السادات)

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدِ نِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الْحَبِيْبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيْمِ الْجَاهِ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ وَسَلِّمْ

دُرُودِ حضرت قبيصہ رض

هيءُ اهو درود شريف آهي، جيڪو حضور صلى الله عليہ وآلہ وسلم

جن حضرت قبيصہ بن فحارق رضي الله عنہ کي تعليم فرمايو هو. جيڪو مسلمان هن درود شريف کي دائمي طور پڙهندو رهندو، تنهن لاءِ جنت جا چار دروازا کوليا ويندا، پوءِ هو ڪنهن مان بہ جنت ۾ داخل ٿيءُ.

(قوت القلوب لابي طالب المڪي)

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاهْدِنِيْ مِنْ عِنْدِكَ وَاَفِضْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَانْشُرْ عَلَيَّ مِنْ رَّحْمَتِكَ وَاَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْ بَرَكَاتِكَ ۞

هيٺين صلوات سگوري عاجزه امة الرسول خامة البتول مريم سلطانہ نوحانيؒ کي خواب ۾ پڙهائي ويئي، پڻ تلقين ڪري عطا ڪئي ويئي.

پاڻ جڏهن پنهنجي استاد مرحوم مولانا محمد هاشم شمسي جن سان انهيءَ عطيہءِ اعليٰ جو ذڪر ڪيائين تہ مولانا صاحب جن فرمايو تہ ڪامل مڪمل صلوات سگوري آهي.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰٓى اَصْحَابِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى تَابِعِيْنَ سَبْعِيْنَ مَرَّةٍ ۞

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

استغفار ———————— هڪ سو ڀيرا

اَسۡتَغۡفِرُ اللّٰهَ تَعَالٰى رَبِّىۡ مِنۡ كُلِّ ذَنۡبٍ وَّاَتُوۡبُ اِلَيۡهِ

درود شريف ———————— هڪ سو ڀيرا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّبَارِكۡ وَسَلِّمۡ

ڪلمهٔ تمجيد ———————— هڪ سو ڀيرا

سُبۡحَانَ اللّٰهِ وَالۡحَمۡدُ لِلّٰهِ وَلَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكۡبَرُ

———— آخر ۾ صرف هڪ ڀيرو ————

وَلَاحَوۡلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الۡعَلِيِّ الۡعَظِيۡمِ

مٿيون ٽيئي تسبيحون هر روز ڪنهن به وقت ڏينهن ۾ هڪ ڀيرو ۽ رات جو هڪ ڀيرو (جاءِ تائيل تعداد مطابق) پڙهيون وڃن ، انشاء الله ديني ۽ دنيوي خير ۽ برڪت جو باعث ٿيندو .

آخر ۾ درود شريف

اسم اعظم

هيءُ عمل درود شريف جو بلڪل اسم اعظم وانگر آهي. هن جي پڙهڻ جي ترتيب هن ريت آهي، جو روزانو رات جو نماز عشاء يعني سومهڻيءَ نماز کان پوءِ تازو وضو ڪري، ڪنهن اڪيليءَ جاءِ تي مصلو وجهي يا مسجد شريف ۾ هڪ ڪنڊ ۾ ويهي، ٻه رڪعتون نفل نماز حاجت جي نيت سان ادا ڪري. هر هڪ رڪعت ۾ اَلْحَمْدُ کان پوءِ يارهن ڀيرا قُلْ هُوَاللّٰهُ اَحَدٌ سڄي سورة پڙهي. سلام وارڻ کان پوءِ ويهي، هيٺ ڏنل درود شريف ٽي سوُ تيرهن ڀيرا پڙهي. پڙهڻ جي دوران پنهنجي ڪم جو خيال برابر دل ۾ رکي ۽ درود شريف پڙهڻ وقت ائين تصور ڪري ته ڄڻ مان هن وقت رسول الله صلی الله عليه وآله وسلم جن جي روضي مبارڪ ڀرسان ويٺو آهيان ۽ حضور پاڪ صلی الله عليه وآله وسلم جن منهنجو هي درود پاڻ ٻڌي رهيا آهن — درود شريف ٣١٣ ڀيرا پڙهڻ کان پوءِ سر سجدي ۾ رکي هيٺ ڏنل دعا چاليهه ڀيرا پڙهي، پوءِ سر سجدي مان ڪڍي، پنهنجي مطلب لاءِ نهايت عاجزي، خشوع ۽ خضوع سان الله تعالیٰ جي بارگاهه مان دعا گهري، پوءِ جيڪڏهن اتي جو اتي ڪعبة الله شريف ڏانهن منهن ڪري، سا جو هٽ ڳل هيٺ رکي سمهي پوي ته تمام بهتر آهي جي نه ته پنهنجي گهر وڃي پاڪ بستري تي سمهي پوي ته انشاءالله تعالیٰ جيڪڏهن هماليه جبل جيڏي ٻه ڪا مشڪل هوندي يا ڪيڏو

ٻه وڏو جائز ڪم هوندو ته ان ڏينهن جي پڙهڻ سان پورو ٿي ويندو الله تعالىٰ پنهنجي غيب مان سندس جائز مراد پوري ڪندو. ڇو جو هو هر شيءِ تي قادر آهي.

جيڪڏهن حضور پاڪ صلى الله عليه وآله وسلم جن جي زيارت مبارڪ لاءِ پڙهندو ته اهاڪيس نصيب ٿيندي، جنهن جهڙي ٻي ڪا به نعمت ۽ سعادت ناهي؛ مگر اهو اسم اعظم حرام ۽ ناجائز ڪم لاءِ هرگز نه پڙهي نه ته سخت نقصان ڏسندو، جيڪڏهن هرو ڀرو ڪو شخص ناجائز ۽ حرام ڪم لاءِ پڙهندو ته ان جي سموري جوابداري ۽ ذلت مٿس پوندي، اسان تي ان جي ڪا به ذميواري ناهي.

هيءُ درود شريف ۽ دُعا مون کي هڪ زنده اولياء الله ڪان عطيو مليو هو، جنهن کي مان سڀني مسلمان مؤمن مردن ۽ عورتن جي ڀلائي خاطر امتِ رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم کي دل جي محبت ۽ پنهنجي اجازت سان بخش ڪريان ٿو، جيئن مسلمان هن مان پنهنجا جائز فائدا حاصل ڪري سگهن ۽ منهنجي ۽ حاجي عبدالحسين جي حق ۾ دُعا گهرندا رهن ۽ ٻين سڀني مسلمانن لاءِ.

درود شريف هي آهي:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ كَاشِفِ الْغُمَّةِ وَمُحَلِّ الْمُشْكِلَاتِ صَلٰوةً وَّسَلَامًا عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمْ

سجدي ۾ چاليهه ڀيرا پڙهڻ واري دُعا هيءَ آهي:

يَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ يَا وَاجِدُ يَا جَوَّادُ اَنْفَعْنَا مِنْكَ

بِنَفْحَةِ خَيْرًا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۔

قَصِيْدَةٌ فِىْ مَدْحِ الرَّسُوْلِ

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ

هي نادر ۽ ناياب قصيدو روضهءِ رسالت مآب تي اڪريل آهي

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يَا سَيِّدِىْ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ خُذْ بِيَدِىْ

اي منهنجا سردار! اي الله جا رسول منهنجو هٿ وٺ

مَالِىْ سِوَاكَ وَلَا اَلْوِىْ عَلٰى اَحَدٍ

مون لاءِ تو کان سواءِ نه ڪو ٻيو سهارو آهي نه مان ڪنهن ٻئي

فَاَنْتَ نُوْرُ الْهُدٰى فِىْ كُلِّ كَائِنَةٍ

تون ساري ڪائنات ۾ هدايت جو نور آهين

وَاَنْتَ سِرُّ النَّدٰى يَا خَيْرُ مُعْتَمَدٍ

۽ تون ڳجهو راز آهين اي ڀلا اعتماد وارا

وَاَنْتَ حَقًّا ضِيَاءُ الْخَيْرِ اَجْمَعَهٗ

۽ تون تحقيق سڀ خير جي روشني آهين

وَاَنْتَ هَادِى الْوَرٰى بِاللّٰهِ لِلسَّدَدِ

۽ تون الله جو قسم خلق کي سڌي وات ڏي هدايت ڪندڙ آهين

يَا مَنْ يَقُوْمُ مَقَامَ الْحَمْدِ مُنْفَرِدًا

اي اها ذات جو حمد جي مقام تي اڪيلو بيهي

لِلْوَاحِدِ الْفَرْدِ لَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ يَلِدٖ

اڪيلي هڪڙي جو حمد ڪندي نه ڄاڻو ويو نه ڄڻيائين

يَا مَنْ تَفَجَّرَتِ الْاَنْهَارُ نَابِعَةً

اي اها ذات جنهن جي آڱرين مان نهرون وهي هليون

مِنْ اَصْبَعَيْهِ فَرَوَّى الْجَيْشَ بِالْمَدَدِ

پوءِ لشڪر کي مدد سان ڍؤ ڪرايائين

اِنِّىْ اِذَا مَسَّنِىْ ضَيْمٌ يُّرَوِّعُنِىْ

بيشڪ مان، جنهن وقت مون کي تڪليف ٿي پهچي

اَقُوْلُ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا سَنَدِىْ

چوان ٿو، اي سردارن جا سردار اي منهنجي سند

قَدْ جِئْتُ بَابَكَ جَبْرًا اَسْتَجِيْرُ بِكُمْ

آيس ٿو توهان جي دروازي تي پناه ٿو گهران مان اوهان سان

كَالْمُسْتَجِيْرِ مِنَ الرَّمْضَاءِ بِالْبَرَدِ

مثل پناھ وٺندڙ جي گرميءَ کان سرديءَ ڏانهن

مُسَيْطِرًا بِدُمُوْعِ التَّوْبِ مُلْتَمِسِيْ

پنهنجي توبه جي هنجن سان عرض رکندڙ

وَضَارِعًا مُسْتَغِيْثًا لَا تُرَدُّ يَدِيْ

عاجز مدد وٺندڙ منهنجو هٿ خالي نه موٽايو وڃي

اَنْتَ الرَّؤُوْفُ الرَّحِيْمُ الْحَقُّ شَرَّفَهٗ

تون ٻاجھ وارو مهربان آهين، جنهن کي الله شرف ڏنو آ

اَنْتَ الْمَلَاذُ لَنَا يَا وَاسِعَ الْمَدَدِ

تون اسان جي لاءِ پناھ جي جاءِ آهين اي وڏي مدد وارا

كُنْ بِيْ شَفِيْعًا اِلَى الرَّحْمٰنِ مِنْ زَلَلِ

منهنجو مددگار ٿيءُ، الله وٽ منهنجي غلطين جو

وَامْنُنْ عَلَيَّ بِمَا لَا جَالَ فِيْ خَلَدِيْ

۽ شعور کر مون تي هميشه وارو

وَانْظُرْ بِعَيْنِ الرِّضَا لِيْ دَائِمًا اَبَدًا

مون ڏي رضا جي نظر سان هميشه نهار

وَاسْتُرْ بِفَضْلِكَ تَقْصِيْرِيْ مَدَى الْاَبَدِ

۽ پنهنجي فضل سان منهنجو قصور هميشه معاف فرماءِ

وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِعَفْوٍ مِنْكَ يَشْمَلُنِيْ

۽ پنهنجي شامل مهربانيءَ، مون تي مهرباني کر

فَاِنَّنِیْ عَنْكَ يَا مَوْلَایَ لَمْ اَحَدِ

مون اِي سمجهيو مون لاءِ توکان سواءِ ٻئي تي ڪفايت نه ڪئي آهي

اِنِّیْ تَوَسَّلْتُ بِالْمُخْتَارِ اَشْرَفِ مَنْ

مون وسيلو ورتو آهي، برگزيده شرف واري سان جيڪو

رَقَی السَّمَآءَ بِسِرِّ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ

هڪ الله جي راز سان آسمانن تي چڙهيو هو

رَبُّ الْجَمَالِ تَعَالَی اللّٰهُ كَمَّلَهٗ

حُسن جو رب مٿانهين الله ان کي ڪامل بنايو

فَمِثْلُهٗ فِیْ جَمِيْعِ الْخَلْقِ لَمْ تَجِدِ

ساري خلق ۾ ان جو مثال نه لڀندين

خَيْرُ الْخَلَآئِقِ اَعْلَی الْمُرْسَلِيْنَ ذُرًی

مخلوق کان ڀلو مرسلين کان مٿانهون

ذُخْرُ الْاَنَامِ وَهَادِيْهِمْ اِلَی الرُّشْدِ

مخلوق لاءِ ذخيرو ۽ هدايت واري واٽ ڏيکاريندڙ

بِهِ الْتَجَأْتُ لَعَلَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ لِیْ

ان جي وسيلي سان مون التجا ڪئي، اميد الله مون کي بخشيندو

ظُلْمَ الطِّبَاعِ وَيَشْفِیْ عِلَّةَ الْجَسَدِ

ظالم طبع ۽ جسم جي مرض شفا ڏيندو

اَدْعُوْكَ يَا فَالِقَ الْاَصْبَاحِ تَجْعَلُنِیْ

عرض توکي ڪريان توکي اي صبح جا اپاريندڙ ته مون

اَهْلًا لِحُبِّ حَبِيْبِ اللّٰهِ لِلْاَبَدِ

هميشه لاءِ خدا جي حبيب جي محبت جو ديوانو بڻائين

يَارَبِّ هَبْ لِيْ نَصِيْبًا مِّنْ مَّحَبَّتِهٖ

اي منهنجا رب! مون کي ان جي محبت مان ونڊ ڏي

فَاِنَّ مَنْ نَالَهَا فِيْ عَيْشِهٖ رَغَدٍ

جيڪو ان کي پهتو سو هميشه واري عيش ۾ هوندو

فَعِشْقُهٗ مَذْهَبِيْ وَذِكْرُهٗ نَفَسِيْ

ان جو عشق منهنجو مذهب ۽ ان جو ذڪر منهنجو شغل آهي

صَبَابَةً هِمْتُ فِيْ شَوْقٍ وَّفِيْ جَلَدٍ

ان جي وصال جي شوق ۾ حيران آهيان

وَمَدْحُهٗ لَمْ يَزَلْ رَاْيِيْ مَدٰى عُمُرِيْ

۽ ان جي مدح ڪندس، جيستائين جيئرو آهيان

وَحُبُّهٗ عِنْدَ رَبِّ الْعَرْشِ مُسْتَنَدِيْ

۽ ان جي محبت الله تعاليٰ وٽ منهنجي سند آهي

يَارَبِّ عَطِّرْ لِسَانِيْ فِيْ مَحَاسِنِهٖ

اي پالڻهار! منهنجي زبان کي ان جي خوبين بيان ڪرڻ لاءِ پاڪ فرماءِ

وَاجْعَلْهُ اٰخِرَ نُطْقِيْ عِنْدَ مُفْتَقَدِيْ

۽ منهنجي وڃڻ وقت آخري ڳالهائڻ اهو هجي

عَلَيْهِ اَزْكٰى صَلٰوةً دَائِمًا اَبَدًا

ان تي تهه دل سان صلوٰة هميشه سلام

مَعَ السَّلَامِ بِلَاحَصرٍ وَّلَا عَدَدٍ
سان ڳڻ بيشمار تعداد جي

وَالْاٰلِ وَالصَّحبِ وَالمَجدِ قَاطِبَةً
۽ سڀني آل ۽ اصحاب سڳورن سڀني تي

بَحرِ السَّمَاحِ وَاَهلِ الجُودِ وَالمَدَدِ
سخاوت جا سمنڊ ۽ مدد ۽ سخاوت جا اهل

مترجم: حضرت علامہ الحاج محمد ادريس ڏاهري

قصيدو

مَقبُولِ بَارگَاهِ رَسُولُ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمْ

[هي قصيدو شاه صدرالدين جو لکيل آهي]

① سڀ سين پتيُن سارا هجي، سرتيُ سدا سبحان کي
هردم هزارين حمد جي، هرگهه ڪجن حنّان کي
پڙن ڪين پڌمرمون، آگي جي هڪ احسان کي
مَاعَبَدْنَا مَاَلِکَنْ چيو، منجهه معذرت منّان کي
ماسوا ڪان منهن مٽي، ڪيو و ينتون وحدان کي
سبب جنهن سردار جي، رب جوڙيو آهي جهان کي
سو وسيلو مون وٽي، روئي چيو رحمان کي

ري دير ڪر درگاھ مان، مقصد سگھو محتاج جو
رک يارسول اللهؐ، مون، ٻانهي مٿي هٿ ٻاجھ جو

(۲) سور ڪي سجدي اندر، سڏ ڪي چيم صاحب ستّار
اِغفِرلَنَا يَا رَبَّنَا، اي رب غني غالب غفّار
لَاتَقنَطُوا جي لفظ ڪيا، عاصي سڀئي اميدوار
جيئن ڪير تون ڪيم قلب شَا، تيئن آهي بازي آشڪار
جيئن ليلايم نصف ليلاً، تيئن فغان ڪيم في النّهار
اسرّ ڪيون اپ ڏي اکيون، آھون ڪيم عدداً اپار
مانَ ڪا محتاج جي، آگا اگھائين اوچنگار
ري دير ڪر درگاھ مان، مقصد سگھو محتاج جو
رک يارسول الله مون، ٻانهي مٿي هٿ ٻاجھ جو

(۳) بردًا و سلامًا باھ مان، ٿيو خلد لئي خاصي خليل
انهيءَ در اُميد مان، آھون ڪيم عاجز عليل
رنگين تنهن رخسار ڪيا، هيءَ رت روئي راسخ رنگيل
ابر هي جي اُڙد جا، ڪيم ساھ تي سورن سبيل
عربن مثل ڪيم عاجزيون، جيئن جان شَاجان جُليل
اسڪراچي ڪو عفو جو، جيئن ترت طيرًا ابابيل
عصيان منجھان ڪل عدم ٿين، جيئن ٿيا اصحاب فيل
ري دير ڪر درگاھ مان، مقصد سگھو محتاج جو
رک يارسول الله مون، ٻانهي مٿي هٿ ٻاجھ جو

(۴) ڪن استغاثه آسرو، اوسه اُتي ڪن اعتماد

لڪ ڪِڏي ليلائنُ جو، آهي ڪيو مون احتياد
فَادْعُوْنِيْ فرمان ٿيو، آيت اُتي ڪيم اعتقاد
ڪيئن ڪندو مالڪ ڏي، پنهنجو مخالف ميعاد
يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا، واضح ٿيو والي وعـاد
آيت انهيءَ جي آسري، اميد جو ٿيو انعقاد
آخر ڪندو عاصين مٿي، آگو عفو جـو اجتهاد
ري دير ڪر درگاهه مان، مقصد سگهو محتاج جو
رک يارسول الله مون، پانهي مٿي هٿ ٻاجهه جو

⑤ وَ اَمَّا السَّائِلَ اينئن چيو، ظاهر ڪيو جنهن ذوالجلال
تهدليون تنهن در ڪيم، صبحًا سنجهي سهسين سوال
واڪا ڪيو وڪني نڙي، من ٿئي مٿانمين ڪا مقال
دل سڙي دونهين سبب، ٿيا ناز نيئن ڪان نڪال
من قبوليت ۽ ڪري، قادر سندم ڪا قيل وقال
عدل جنهن عادل سندو، بخشش جنهن جي بي مثال
سائل جي سختي مڪندو صاحب سگهو سوالين سنيال
ري دير ڪر درگاه مان، مقصد سگهو محتاج جو
رک يارسول الله مون، پانهي مٿي هٿ ٻاجهه جو

⑥ سـڏڪن چنم سينون جگر، هڏڪين ڪيم هينئڙو حـزين
تنهنجو تڪيو تنهن تي ٽڳان، تو تي توڪل ڪيم تعـين
تون ڏس، چوان توري ڪنهين، انصاف ڪر آهـين امـين
راحم تون رب العالمين، هيئن حمايت جو حسين

ٻانهون ٻڌي ٻاڏائيان، آڳا وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
هٿ ڪنيو هرهر پنان، قادر سندي قربت قرين
هادي هدايت جا ڏئي، حاصل ڪريو حق اليقين
ري دير ڪر درگاهه مان، مقصد سڀڪو محتاج جو
رک يارسول الله مون، ٻانهي مٿي هٿ ٻاجهه جو

(٧) ڪيئن ڪريان ڪاڏي وڃان، ڪنهن کان پڇان ڪير ڪن جُوس
تَحَيَّرَتِ الْعُقُوْلُ فِيْ ذَاتِهٖ، آهي فڪر اهڙو عبث
وصفون ٿيسي وهسي هيئن، جي ڪي رسي تو جُود جس
ويري وڃهي وسواس تو، ناقص عقل نااهل نجس
تعوذ جي ترار جو، تنهن کي نه پيو تر جو ترس
ورورڏيو ويري وڙهي، دشمن کي نڪري دوست ڏس
آلاپ ذاتي ذڪر جو، جهونگار جي مرجيئن جرس
ري دير ڪر درگاهه مان، مقصد سڀڪو محتاج جو
رک يارسول الله مون، ٻانهي مٿي هٿ ٻاجهه جو

(٨) صلوٰة سرور چام تي، ڪئي فرض رب فرقان ۾
صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا، قادر چيو قـــرآن ۾
وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى، ٿيو شرف جنهن جي شان ۾
ماسوا محبوب جي، پيو جڙي ڪين جهان ۾
حب جنهن حضرت سندي، آهي رڪن ايمـــان ۾
سو وسيلو آئون وٺي، پنهنجي جان رڙان بيابان ۾
ڪيئن ڇڏيندم ڪارڻي، وارث وڃي ويــران ۾

ري ديرڪر درگاهه مان، مقصد سگهو محتاج جو
رک يارسول الله مون، هانهي مٿي هٿ ٻاجهه جو

⑨ تابع سنديءَ تارن مٿل، تون ماهه مخلوقات جو
سائي سنديءَ ۾ ماسوا، تو مهرُ موجودات جو
آجي ڪرڻ لئي عاصين، ارشاد ٿئي عرصات جو
قادر ڪيئي ڪونين ۾، حاصل ڪندڙ حاجات جو
ڪر قبوليت ۾ قصيدو، ڪعب (رض) جيئن ڪمذات جو
جنهن حال پنهنجو حضور ۾، روئي چيو آذرات جو
تون دان ڏي دارين ۾، ڀرائي نيئي پرپات جو
ري ديرڪر درگاهه مان، مقصد سگهو محتاج جو
رک يارسول الله مون، هانهي مٿي هٿ ٻاجهه جو

⑩ ٽڙڪيو ٽڪو ٽڙ ٽاهجي، تنهن ٽڙڪندي ٽهراءِ تون
ڏيهه جان ڏلاين ڏيرڪيا، سي ڏنواچ ڏهراءِ تون
اجابت جي ايٽ ڪي، ڪونروءَ مٿل ڪهراءِ تون
خسران خسري مان سگهو، لالن اچي لهراءِ تون
قرنين جي ڪاسي مٿل، ٺولهيءَ منجهان ٺهراءِ تون
قلب روشن قمر مان، ظلمات کي لهراءِ تون
دربدر دانهين مَرَچڏ، پنهنجي دران ڀهراءِ تون
ري ديرڪر درگاهه مان، مقصد سگهو محتاج جو
رک يارسول الله مون، هانهي مٿي هٿ ٻاجهه جو

⑪ در ڏي ڏسي درگاهه جي، دانهون ڪيم دلدار کي

پڪاريم پرياٽ جو ، ثقلين جي سـردار کي
ورور ڏيو واڪا ڪريان ، ياور يتيمن يار کي
ٻليو ٻاپيءَ تو ٻنان ، درشن سنديءِ ديدار کي
خوش ڪري وڃ خواب ۾ ، پيهر ٻه ٻانهيءَ ٻار کي
حُليو پنهنجو حاصل ڪريو، مون بيڪس بيڪار کي
تان ڪڏ رکي قدمن مٿي ، پاڇي چُمي پيزار کي
ري دير ڪر درگاهه مان ، مقصد سگهو محتاج جو
رک يارسول الله مون ، ٻانهي مٿي هٿ ٻاجهه جو

(١٢)
هٿ ڪٽي هڪلون ڪيم ، مرسل محمّد مير کي
اُن مثل آهون ڪيم ، پيغمبرن جي پير کي
بي وسان بيحد ڪيم ، واڪا وسيلي وير کي
حال هر ٻيءَ جان همه ، تفصيل ڪيم تقرير کي
من قبوليت ۾ ڪريو ، تابع سند ۾ تحرير کي
قبر محشر ماڳ ۾ ، ڏيو دلاسو دلگير کي
پهچندي آهر مهرباني سان ، ڏيو دان دامنگير کي
ري دير ڪر درگاهه مان ، مقصد سگهو محتاج جو
رک يارسول الله مون ٻانهي مٿي هٿ ٻاجهه جو

(١٣) آهيان احمد چام جو ، ڪرسي بڪرسي قنبري
حلقه بگوش حضورؐ جو ، آهيان اصل ڪان عنبري
در تي سنديءَ درگاهه جي ، سهسين سوالي سنجريؒ
لاهي لاڳاپا لوڪ جا ، پينام تيس پيغمبري
اُتين مهل آهون ڪيم ، جيئن ڏور لوڏي ڏنبري

وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِاالْاِسْحَارِ جو آهي تخت اسڪندري
پازي طرف پنهنجي پرين، ڀري خدائي ٻنگري
ري دير ڪر درگاه مان، مقصد سگهو محتاج جو
رک يارسول الله مون، ٻانهي مٿي هٿ ٻاجهه جو

(١٤) روح مان روئي ڪيم، ر يهون رسول الله ﷺ کي
حال محرم هاشمي، حضرت حبيب الله ﷺ کي
صحيح سمٽين ريءَ ڏنو، جنهن اکين سان الله کي
جنهن اشاري سان اين ۾، مير آندو ماه کي
دانهون ڪريان دامن وٺي، تنهن شير شهنشاه کي
جاءِ جنهن جيءَ وت جتي، ڏوران مَرڇِڏ تون ڏاه کي
اصل ڪان اوپراوهان جي، وجهه آ ٻي واه ڪي
ري دير ڪر درگاه مان، مقصد سگهو محتاج جو
رک يارسول الله مون، ٻانهي مٿي هٿ ٻاجهه جو

(١٥) واهون ڇڏي ٻي واه ٿيس، واهر نه توريءَ واه ور
ٻانهي ٻمار بيدار سان، قريدار پنهنجو قرب ڪر
چٽڪار مرچوري ڪري، درگاه والا دوست در
در ڇڏي درگاه جو، گولي وڃي ٻئي ڪنهن جي در
مر ڏاج ڏيڊيءَ کان وٺي، تورا ڳيئي ٿوريائي ٿر
اوجهڙ اونداهيءَ ۾ نه ڇڏ، پيغام نيو پنهنجي پٽر
گولي وٺي ڪُنڊ ڪِلم جي، سائل روئي ڏک سر ٻسر
ري دير ڪر درگاه مان، مقصد سگهو محتاج جو

رڪ يارسول الله مون، ٻانهي منّي هٿ ٻاجهه جو

۱۳ آسري انعام جي، چارڻ ڪنيو چنگ چاھ مون
سنڌ ڪاپري سرسور جا، سائل سحر گم ساه مون
مجرا پريو منگتو مگيّ، اوھين دان ڏيو درگاه مون
راڳ بدران روشڻ جو، آلاپ ڪيائين آھ مون
پشُو پياري پرڪيو، آئين دين جبي درياھ مون
تنھن لنگهي لاڳ لبيد ڪي، ڏيو خزانا دل خواھ مون
پھراء پازي پانھجو، اي نبيؐ چاھ نگاه مون
ري دير ڪر درگاھ مان، مقصد سگهو محتاج جو
رڪ يارسول الله مون، ٻانهي منّي هٿ ٻاجهه جو

۱۴ جلوه جشن جهان جي، پنجن جي پيرن جي پٽي
پنجن تنن پاڪن سندي، هئي وينتي والي ءَ وٽي
هڪ هڪ سندي هادي ڪئي، سارام صفت گهرمان گهٽي
برسات بادل مينهن جي، تنهن وقت هئي ڪا ڪٽي
منقش رضا محبوب جي، اهڙي پلارڻ تي بٽي
خاصو شرف لِيْ خَمْسَةٌ، ايڏو اُلو ايـڏي اٽي
لوئي جي لج، لوئي مثل، رڪ لعل لوئي جا ڏٽي
ري دير ڪر درگاه مان، مقصد سگهو محتاج جو
رڪ يارسول الله مون، ٻانهي منّي هٿ ٻاجهه جو

۱۵ اڪ ڪيئن چنبي عاشق اھو، جنھن ديد مِردلدار آھ
حاضر سچڻ جنھن هنج مِر، سو خوش گهڻو خنڪار آھ

ڏنگ مان نہ تنھن ڏڪندو رسيو، جو غار ۾ غمخوار آھ
مرسل ڪان پوءِ مسند مٿي، سيني سند و سردار آھ
مصلي مماتي مشترڪ، حضرت سان جو ھمجوار آھ
مِنۡهَا خَلَقۡنٰكُمۡ منجهان، ڪيڏو قرب ڪردار آھ
تنھن آسرو اڪبر سندو، بدڪار ڪي بسيار آھ
ري ديرڪر درگاھ مان، مقصد سگھو محتاج جو
رک يارسول الله مون، ہانھي مٿي ھٿ ہاجھہ جو

(١٩) ثاني سجاده صاف دل، خلفا خليفن ۾ ھو خاص
ھرگه حرب حضرت اگيان، رن ۾ عَدُوَّ ابي راڪاس
وائيءَ موافق وحي جي، قربدار ڪامل جو قياس
مولىٰ نہ موٽايو ڪڏھن، عادل عمرؓ جو التماس
باني بناءِ اسلام لئي، عادل عدالت جو اساس
آھو اسد گڏ پيا گھمن، حاذق ڪڍي ھيبت حراس
تم دِلئون تنھن درڪيم، عاصي ابوتي الغياث
ري ديرڪر درگاھ مان، مقصد سگھو محتاج جو
رک يارسول الله مون، ہانھي مٿي ھٿ ہاجھہ جو

(٢٠)
خاص خَيۡرُالنَّاس جو، ثالث سجاده ھو سچار
ڪاتب ڪلام الله جو، اعزاز مند ھو عثمانؓ
مرتب لکي محفوظ ڪيون، جنھن آيتون عارف عيان
حق جي موافق ھٿ ھليو، ٿيو قلم تي ڪارستان
دفتر مٿي درگاھ جي، دانھ ڏنو دل سان ڏيان

ظاهر تنهن ذُوالنُّوْرَيْن جو، شافع ڏريو شائق جو شان
پل پيڙهه ۾ بدڪار کي، آهي اجهو اِبْنُ الْعَفَّان
ري ڏيرڪر درگاه مان، مقصد سگهو محتاج جو
رک يارسول الله مون، ٻانهي مٿي هٿ ٻاجهه جو

(٢١) حيدرؓ هو هر حرب ۾، سالڪ اُپو سوره سنگي
خندق سڀئي خيبر سندي، درطاق دولهاسان ڏنگي
برق مانند بدر ۾، جلوو ڏيکي جابر جنگي
اُڀير هئي ڪل عرب کان، نعرا ڪئيو نيزا ننگي
تابع ٻٽائي ڪفر کي، ڪئين زير پاء ظالم زنگي
لَا فَتىٰ اِلَّا عَلِىْ، اهڙي رقع آگي انگي
حب جنهن حيدر سندي، توڙان نه تنهن تابش تنگي
ري ڏيرڪر درگاه مان، مقصد سگهو محتاج جو
رک يَارَسُوْلَ الله مون، ٻانهي مٿي هٿ ٻاجهه جو

(٢٢)
جدي شرف جناب جو، فائق ٿي حاصل فاطمهؓ
مٿڙي مٿاهون مرتبو، خير النساء ٿي خاطمه
تحقيق طهارت ۾ جيئن، نازل ٿي آيت ناطقه
صَائِمُ الدَّهْر سرداز ڏئي، شيطان جي حق شاطمه
نافرة ڪل نهي کان، هئي منجهه او امر آتمه
لِىْ خَمْسَةٌ اُطْفِىْ بِهَا، حَرَّ الْوَبَاءِ الْحَاطِمَةْ
اَلْمُصْطَفىٰ وَالْمُرْتَضىٰ، وَابْنَاهُمَا وَالْفَاطِمَةْ
ري ڏير ڪر درگاه مان، مقصد سگهو محتاج جو

رک يَارَسُوْلَ اللّٰه مون ، ٻانهي مٿي هٿ ٻاجھ جو

(٢٣) حُسن حضرت حَسَن جو ، هرجاءِ حيرت هوبهو
مرسل مهانڊي ميرهو ، هرجاءِ حيرت هوبهو
خلعت خلافت جي ڇڏي ، خلوت ڪيائين خوبخوءِ
ساراهه صفت سالڪ سندي ، سيڪوڪري هرسوبوءِ
تهدليون تنهن لئي تنواريم ، جوهر مانند جوبجو
ميرجي مون کي ملي ، پڪارجنهن لئي ڪوبڪو
حال حضرت حسن کي ، روئي چوان هوند روبروءِ
ري ديرڪر درگاه مان ، مقصد سگهو محتاج جو
رک يارسول الله مون ، ٻانهي مٿي هٿ ٻاجھ جو

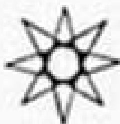
(٢٤)
هو حُسينؓ نور نرمل ، جو نواسو نامَوَرُ
صداقت جي صدف مان ، قادرڪيس گنج گوهر
پينگهي لوڏيندڙ پاک جو ، رُوْحُ الْاَمِيْن هو راهبر
منهن تي جنهن جي منهن ملي ، مرسل ٿيو ٿي مُفتخِرُ
آڌار آرزوئن اجهو ، چورن چنن چٽ هو چپر
خاتم اهو لِيْ خَمْسَةٌ ، جيئن خاتمون خَيْرُالْبَشَرْ
تهدليون تنهنجي دران ، دانهون ڪري ٿيس دادگر
ري ديرڪر درگاه مان ، مقصد سگهو محتاج جو
رک يَارَسُوْلَ اللّٰه مون ، ٻانهي مٿي هٿ ٻاجھ جو

(٢٥) سو زمان صدرالدينؒ ڪيو ، آهون احمد چام کي
خَتْمُ الرُّسُلْ خَيْرُالْبَشَرْ ، اُولِي الْعَزْمْ اِمام کي

تنهن مُصلّي مصلّين جي ڏڻي، عِلمُ اللُّدنِيُ عـلّام ڪي
تنهن وسيلي بي وارثن، نافع نبيُ نظـــام ڪي
پر وس مَرچڏ پرڏيهه ۾، سردار پنهنجي سام ڪي
ٻانهن ٻانهي جي وٺي، پهراءِ نيڪي نينام ڪي
لت پڇاڙان لحد ۾، لاڙي اڄ لغـام ڪي
ري ديرڪر درگاه مان، مقصد سگهو محتاج جو
رک يارسول الله مون، ٻانهي مٿي هٿ ٻاجهه جو

(٢٦)
ساراهه سندئي صاحب ڪئي، رازق ڏڻيءَ راحم ربي
سر بر سردار سرور، ننگ توتـي يا نبي
هيڻن حمايت هاشمي، ياوريتيمن يـثربي
در تي سندءِ دانهون ڪري، محتاج مضطر مذنبي
ڪرجهوڪمين ڪمذات مان، تون ڏس آهيان تنهنجوتبي
خُذ بِيَدِي لِشَفَاعَتِيْ، يَوْمَ لَا يَنفَعُ اَبِيْ
قلب ڏيا ڪلمون پڙهي، حاصل ٿين ڪُلُ مَطْلَبِيْ

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ

نعت

بسید الانبیاء والمرسلین صلی اللہ علیہ وآلہ واصحابہ اجمعین

خواجۂ دنیا و دیں گنج وفا!
دين ۽ دنيا جو سردار، وفا جو خزانو

صدر و بدر ہر دو عالم مصطفیٰ!
ٻنهي جهانن جو صدر ۽ بدر مصطفيٰ

آفتاب شرع و دریائے یقین
شريعت جو سج، ۽ يقين جو درياءُ

نور عالم رحمت للعالمین
جهان جو نور ۽ تمام جهانن واسطي رحمت

خواجۂ کونین و سلطان ہمہ!
دنيا آخرت جو سردار ۽ هڙني جو بادشاهه

آفتاب جان و ایمان ہمہ
سڀني جي جان ۽ ايمان کي روشن ڪندڙ سج

صاحب معراج و صدر کائنات
معراج ماڻيندڙ ۽ ڪائنات جو مالڪ

سایۂ حق خواجہ خورشید ذات
الله جي رحمت مڪمل سراپا روشن سردار

مہدی اسلام و ہادی سبل!
اسلام جو مهدي ۽ سڌي راهن جو هادي

مفتی غیب و امام جزو کل
غيب جون خبرون ڏيندڙ ۽ هر هڪ جو امام

ہردو گیتی از وجودش نام یافت
زمين ۽ آسمان سندن وجود جي صدقي پيدا ٿيا

عرش نیز از نام او آرام یافت
عرش ۽ سندن نالي جي برڪت سان عزت وارو ٿيو

نور او مقصود مخلوقات بود
سندن جو نور مخلوقات جو مقصود هو

اصل معدومات و موجودات بود
معدومات ۽ موجودات جو اصل هو

بہر خویش آن پاک جان را آفرید
الله تعالیٰ پنهنجي لاءِ ان پاڪ ذات کي پيدا ڪيو

بہر او خلق جہاں را آفرید
(۽) ان جي واسطي جهان جي خلق کي پيدا ڪيو

آفرینش را جز او مقصود نیست
جهان پيدا ڪرڻ مان سندن کان سواءِ ڪو مقصود نه هو

پاک دامن تر ازو موجود نیست
سندن کان وڌيڪ ڪو پاڪ دامن موجود ناهي

دَر پناهِ اُوست موجُودی که هَست
جيڪا به شيءِ موجود آهي، سندن ئي پناهه ۾ آهي
وز رضائے اُوست مقصودی که هَست
۽ جيڪو مقصود آهي، سندن جي رضا خاطر آهي

ماه از انگُشت او بشگافته
چنڊ سندن آڱر (جي اشاري) سان چيريو
مَہر در فرمانش از پَس تافته
سج سندن جي فرمان سان ٻيهر چمڪيو

کعبه ز و تشریف بیتُ الله یافت
ڪعبي سندن اچڻ جي ڪري بيت الله جو شرف حاصل ڪيو
گشت ایمن هر که دَر وے راه یافت
جيڪو به سندن غلام بڻيو، عزت وارو ٿي ويو

جبرئیل از دست او شُد خرقه دار
جبرئيل (عليه السلام) سندن هٿان خرقي وارو ٿيو
در لباس و جُبه اش شُد آشکار
سندن جي ڪپڙن ئي لباس ۽ جبي ۾ ظاهر ٿيو

عقل را در خلوت او راه نیست
عقل کي سندن خلوت ۾ پهچڻ جي ڪا واٽ ناهي
علم نیز از وقت او آگاه نیست
علم به سندن مقام کان آگاهه ناهي

اوست سُلطان و طفیل او همه!
اهي ئي بادشاهه آهن ۽ سڀ سندن ئي طفيل آهي
اوست دائم شاه و خیل او همه!
اهي هميشه بادشاهه آهن ۽ ٻيا هڙئي سندن غلام

هم پس و هم پیش از عالم توئی
جهان کان اڳ به ۽ پوءِ به تون ئي آهين
سابق و آخر بیک جا هم توئی
اول ۽ آخر هڪ ئي وقت تون ئي آهين

خواجگی بر دو عالم تا ابد!
ابد تائين ٻنهي جهانن جي سرداري
کرد وقف احمد مرسل احد
احد، احمد مرسل جي حوالي ڪري ڇڏي

یا رسُولَ الله! بس درمانده ام
يارسول الله! ڏاڍو پريشان آهيان
باد بر کف خاک بر سر مانده ام
دربدر خاڪ بسر آهيان

بیکسان را کس توئی در هر نفس
هر ساهه ۾ بي سهارن جو سهارو تون ئي آهين
من ندارم در دو عالم جز تو کس
ٻنهي جهانن ۾ تو کان سواءِ ڪو سهارو نه اٿم

یک نظر سوئے منِ غمخوارہ کن — چارۂ کارِ منِ بیچارہ کن

اي غمخوار! مون ڏي هڪ نظر فرماءِ — پڻ مون لاچار جو چارو فرماءِ

دیدۂ جاں را لقائے تو بس است — ہر دو عالم را رضائے تو بس است

ساهه جي ديد کي توهان جو ديدار ڪافي آهي — ٻنهي جهانن کي توهان جي رضا ڪافي آهي

آنکہ آمد نُہ فلک معراجِ او — انبیاء و اولیاء محتاجِ او

اهو جو آيو نو (٩) آسمان سندن معراج — نبي ۽ ولي سڀ سندن محتاج

ہر دم از ما صد درود و صد سلام — بر رسول و آل و اصحابش تمام

هر دم اسان جي طرفان سوين درود ۽ سوين سلام — رسول الله ﷺ ۽ سندن آل ۽ انهن جي اصحابن تي

خواجہ فرید الدین عطار رحمۃ اللہ علیہ

مترجم: مولانا عبدالرحيم ڪنڌر

بخشي - طاهري

جامعه عربيه بخشيه، نوڏيرو، لاڙڪاڻو

اِلتجا

بدرگاہِ جناب آقاء نامدار سرکارِ دوجہان سیّد المرسلین
خاتم النبیین رحمۃ للعٰلمین سیّدنا محمد مصطفیٰ احمد مجتبیٰ
صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہٖ وسلّم

از قلم: سراج الاولیاء حضرت آغا عبد الرحمان جان سرھندی قدس سرہٗ

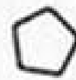
بسم اللہ الرحمٰن الرحیم
نحمدہٗ ونصلّی علیٰ رسولہ الکریم

بے دلا را یاد فرما یا محمد الغیاث
از کرم کن لطف برما یا محمد الغیاث

بیشتر ماندہ گشتم بیشتر حیراں شدم — بروئے تو درد دارم یا محمد الغیاث
دشمنم را رد فرما زود تر مکروہ کن — کار بندہ ساز ساماں یا محمد الغیاث
درد گشتم سخت نادم غیر تو گویم کرا — فضل کن یا شاہِ فرقاں یا محمد الغیاث
آہ زارم زار زارم حضرتا فریاد رس — جان دل ھستیم لرزاں یا محمد الغیاث
غم چہ گویم چشم غم بہ بیں نالہ دردام بہ بیں — بنگری بر حال گریاں یا محمد الغیاث
اے رحیما مہرباں گر بنگری بہرِ خدا! — کن کرم برما غریباں یا محمد الغیاث
عاجزم ای شاہِ شاھاں ناتواں افتادہ ام — بخش مارا امن ایماں یا محمد الغیاث
حرمتِ کل انبیاء و حرمتِ کل اولیاء — حرمتِ چار یاراں یا محمد الغیاث
حرمتِ ابوبکر اعظم حرمتِ عادل عمر — حرمتِ شاہ عثماں یا محمد الغیاث
حرمتِ بابِ علوم شیرِ یزداں علی رضی اللہ عنہ — حرمتِ پاک نونیکاں یا محمد الغیاث
حرمتِ ھاشم وقاسم، حرمتِ حسن وحسین — حرمتِ آیاتِ قرآں یا محمد الغیاث
حرمتِ دہ دو امام چار دہ معصوم پاک — حرمتِ شاہ پیرِ پیراں یا محمد الغیاث

شرم دنیا خرت اندا ختم بر دامنت — سر نہادم زیرِ داماں یا محمدؐ الغیاث
نیاز کردہ بر تو گفتم صد درود وصد سلام — ہم ثنائے صد ہزاراں یا محمدؐ الغیاث
روسیاہم پُر گناہم عذر خواہم بر در تو — نام دارم عبد الرحمان یا محمدؐ الغیاث
ہیچ کارم ہیچ چیزم ہیچ من دم ناتواں — نام دارم عبد الرحمان یا محمدؐ الغیاث

بے دلا را یاد فرما یا محمدؐ الغیاث
از کرم کن لطف بر ما یا محمدؐ الغیاث

پاڪ ڪريمن صلی اللہ علیہ وآلہٖ وسلم جن جي حضور ۾ حضرت شاھ عبداللطيف ڀٽائيءَ جو

نذرانۂ عقيدت

وائي

آکِيُون مِينگهه مَـلاَرَ ، صُورَتَ تُنهِنجِي سَبُ جَگُ موهِيو.

سَجدو فِيلَ فِي الحَال ڪيو، ڀَنِي مَطلَبُ نُورِ نِرَارَ،
صُورَتَ تُنهِنجِي سَبُ جَگُ موهِيو.

جَاڀُ وَتَ جَامَ جي، ڪِرِيَا ڪُنگَرَا ڪوٽَ ڪُفارَ،
صُورَتَ تُنهِنجِي سَبُ جَگُ موهِيو.

آڳي سڀُ اُپَنِ جو، توکي ڪارِيو سيرُ ستارُ
صُورَتَ تُنهِنجِي سڀُ جڳُ موهِيو.
"وَلَسَوفَ يُعطِيكَ رَبُّكَ"، توسِين ناڍِر ڪِيا قرارُ
صُورَتَ تُنهِنجِي سڀُ جڳُ موهِيو.
قادِر پاڻُ قسم ڪِيا، خاڪِ قدمن جا ڪلِتارُ
صُورَتَ تُنهِنجِي سڀُ جڳُ موهِيو.
آهِن ڪرَمَ ڪرِيمَ جا، احمدَ ساڻُ اپارُ
صُورَتَ تُنهِنجِي سڀُ جڳُ موهِيو.
اُڪنڊِيا جِي ابرَ کِي، سُرِهَا ٿِيا ساءِ سنگهارُ
صُورَتَ تُنهِنجِي سڀُ جڳُ موهِيو.
موڪلَ ٿِئي مِينهَنُ کي، دَوس هتَان دِلدارُ
صُورَتَ تُنهِنجِي سڀُ جڳُ موهِيو.
(سُرسارنگ)

وائي

ڏُکَ ڏِکيندو، مُون ڇڏيندو، شَفيعُ شافِعُ سُپِرين
اَندَا اُونڌا اَکِڙِيا، سَڀَ ڀَباهي نِيندو،
شَفيعُ شافِعُ سُپِرين،
وَاتَا وِيچارَنِ جي، ڏاوَرُ پِلَ ڏَريندو،
شَفيعُ شافِعُ سُپِرين

ڏوهارِن کي تَڏا کَڙا، لَکَ سَڀُ لنگهائيندو،
شَفيعُ شافِعُ سُپِرين
نُورَ ناکارو نَ کري، مُحَمَّدُ مِنَّتَ مَڃيندو،
شَفيعُ شافِعُ سُپِرين،
هِتِ هُتِ حامِي هِنَ جو، اِڪِيَا آڌَرَ ڏِيندو،
شَفيعُ شافِعُ سُپِرين
"طَهُورَا" ٿَڙِيَنِ کَسي، پاڻ ڏَيِ پِيارِيندو،
شَفيعُ شافِعُ سُپِرين،
پِلَ سُڃاڻِي پاڻهين، ڪامِلُ ڪَرَمُ ڪَرِيندو،
شَفيعُ شافِعُ سُپِرين،
تَنبُو آڻِي تارَ ۾، عاصِيَن وَٽَ اَڏِيندو،
شَفيعُ شافِعُ سُپِرين،

دَاتَا دوزخين تان، ليڪيو لهرائيندو،
شَفِيعُ شَافِعُ سُپرين.
رَسَنُ وَيرَ رَسِي ڪَري، مُشِڪُ رَنگُ مَتِيندو،
شَفِيعُ شَافِعُ سُپرين.
"رَحْمَةٌ لِلْعَالَمِيْنَ" اُهِي اڳــــهِ ٻيندو،
شَفِيعُ شَافِعُ سُپرين.
اُتي "عَبدُاللطيف" جو، هَادِي هَتُ جهليندو،
شَفِيعُ شَافِعُ سُپرين.

٤٨٦
٩٢

نعتِ مُصطفیٰ

صلی الله تعالیٰ علیه وآله وسلم

مُحمّد مُصطفیٰ آهي، حبيبِ ڪبريا آهي
اُهو ئي ابتدا آهي، اُهو ئي انتها آهي

نه دُنيا هُئي نه عُقبیٰ هُئي، نه ئي مخلوق خلقيل هُئي
مگر اوّل سين ڪان ئي رسُولِ مُجتبیٰ آهي

خُدا خلقيو جهانن کي رسُولُ الله جي صدقي
اُهو ئي رحمتِ عالمؐ امامُ الانبياءَ آهي

ذِڪر اذڪار سڀ فاني محمّد جو ذِڪر باقي
سَبب هي ئيو جو خود الله سندن ئي نعت خوان آهي

صُبح سانجهي سدائين سڀ پڙهو صلوٰة سيّد تي
سين وِردن کان اعلیٰ هي وظيفو بي بها آهي

قبر محشر، دُنيا ۾ مدد ڪنهن جي نه ئي گهرجي
سهارو عبد جو هردم رسولِ دوجهان آهي

عبدهٗ عبدالوحيد هنري عفي عنه
دارالارشاد درگاه سنڌو سائينداد

٣٠ آگسٽ ١٩٩٥ء

مُناجاتُ بدرگاهِ قاضِي الحاجاتُ

بتوسّل

مَشائخِ نقشبنديه وسلسلهٔ حضراتُ مُجدديه

از

سيّدنا حضرت صِديقِ اڪبر رضي الله تعاليٰ عنه

تا

حضرت خواجه غلام علي جان مُجدّدي قدس سره

از قلم

قيوم الزمان حضرت خواجه شاه آغا سرهندي قدس سره

حمد اوّل مان چوان ربُّ العُليٰ (١) جي واسطي
شُڪر بيحد خالقِ ارض و سما جي واسطي.

پوءِ چوان دل جان سان لک لک صلواتون ۽ سلام،
سيّدُ الڪونين ختمُ الانبياءﷺ جي واسطي.

ڪر ڪرم مون تي خدايا مصطفيٰﷺ (٢) جي واسطي،
حضرت صديق (٣) اڪبر باصفا جي واسطي.

رک سلامت دين ۽ ايمان منهنجو اي خدا،
حضرت سلمان (٤) فارس پارسا جي واسطي.

نيڪ ڪر قسمت اسان جي ۽ سعادت ڪر نصيب،
حضرت قاسم (٥) امام الاتقيا جي واسطي.

صادقن سان حشر ڪر منهنجو اِلٰهُ العَالمِين،
جعفر (٦) صادق اِمَامِ الاَوْلِيَاء جي واسطي.

ڪر زياده دين ۽ ايمان اسان جو باليقين،
بايزيد (٧) بوسطامي پيشوا جي واسطي.

بوالحسن (٨) سو خارقاني شهر جو ساڪن جو،
صاحبِ ڪشف وڪرامت مقتدا جي واسطي.

حضرتِ شه (٩) بوعلي عالي حسب عالي نسب،
صاحبِ علم وعمل نورالهدىٰ جي واسطي.

حُسنِ ظاهر حُسنِ باطن شيخ يوسف (١٠) کي هيو،
ڏي اسان کي حُسن يَہْيٖ اَنْ مَنْ لَقَا جي واسطي.

عبد (١١) خالق غجدواني هو اِمَامُ العَارِفِين،
خلق جو رهبر ٿيو خاص خدا جي واسطي.

معرفت پنهنجي عطا ڪر ۽ محبت ڪر نصيب،
پير ڪامل عارفِ (١٢) راهِ هُدىٰ جي واسطي.

نيڪ بختي ڪر عطا ۽ عاقبت محمود ڪر،
حضرت محمود (١٣) شاهِ اصفيا جي واسطي.

سلسله جو پير ڪامل هو علي (١٤) راميتني،
حضرتِ بابا سماسي (١٥) باصفا جي واسطي.

پير پيرن جو ٻڌو هو سيّد مير ڪلال (١٦)،
ڪم ڪندو هو ڪنيار ڪو هو بي ريا جي واسطي.

نقش بندِ نقشبندان هو بهاءالدين (١٧) ولي،
تنهن ڪيو روشن طريقو هي خداجي واسطي.

دل ۾ ذڪرِ حق جو چرخو چوريان هر روز شب،
حضرت يعقوب (١٨) چرخي پيشوا جي واسطي.

بند نفس و قيد شيطان کان خدا آزاد ڪر،
خواجهٔ احرار (١٩) شاهِ بي ريا جي واسطي.

زُهد ۽ تقوىٰ طهارت علم ۽ حلم وحيا،
زاهد (٢٠) ودرويش (٢١) وخواجه اَمڪنه (٢٢) جي واسطي.

ڪر بقا بالله سان موصوف فاني غير کان،
شيخ عبدالباقي (٢٣) باقي بقا جي واسطي.

جنهن ڪيو روشن شريعت ۽ طريقت جو ڏيئو،
تنهن مجدّد (٢٤) الف ثاني مقتدا جي واسطي.

ڏي اسان کي يا الاهي تون گناهن کان پناه،
خواجهٔ معصوم (٢٥) اوّل حق نما جي واسطي.

رنگ اسان کي دين ۽ ايمان جو ڏي اي خدا،
صبغة الله (٢٦) شاهِ بي رنگ و ريا جي واسطي.

شاه اسماعيل (٢٧) جو هو صاحب تقوىٰ عجيب،
جنهن ڪئي قربان جان تنهن جان فدا جي واسطي.

خواجهٔ معصوم (٢٨) ثاني شه غلام محمد (٢٩) ولي،
صاحبِ فيض وڪرامت باصفا جي واسطي.

دل اسان جي صاف ڪر ۽ زنگ ظلمت دور ڪر،
شه صفي الله (٣٠) امام الاصفيا جي واسطي.

شاه فضل الله (٣١) جو ٿيو فيض جاري سنڌ ۾،
فضل ڪر يارب اسان تي اولياء جي واسطي.

حضرت شه عبد (٣٢) قيوم هو انهن جو جانشين،
صاحبِ علم و عمل فيض و هُدىٰ جي واسطي.

حضرتِ شه عبد (٣٣) رحمٰن هو سراج اولياء،
آفتابِ معرفت نورالهُدىٰ[1] جي واسطي.

هو اَبُو ۽ پير اسان جو مخلصن تي مهربان،
حضرتِ خواجه حسن (٣٤) جان رهنما جي واسطي.

هيترن پيرن ولين کي اِلٰـه العالمين،
تنهنجي در تي ميرؔ آندم التجا جي واسطي.

آهيان بيڪار ۽ بدڪار ڏاڍو بي عمل،
ڪو نه ڪيو ڪو مون عمل خالص خدا جي واسطي.

نفس پرور بي اثر ڪاهل ڪمينو آهيان،
ڏي مون کي توفيق تون حمد و ثنا جي واسطي.

نااميدي ڪاه ڪر اي شاه آغا شاد رهه،
فضل هن جو آهي دافع هر بلا جي واسطي.

سڀ مرادون پوريون ڪر ۽ دعائون مُستجاب،
تنهنجي رحمت آهي واسع هر گدا جي واسطي.

اهل ۽ اولاد اسان جو شاد رک آباد رک،
اهل بيت مُصطفيٰ خَـيْرالورىٰ جي واسطي.

پرم رک يارب اسان جو ننگ ۽ ناموس پڻ،
فاطمه بنت النّبي خَيرالنِساء جي واسـطي.

سڀ مريدن مخلصن کي رک سلامت اي خدا،
غازين بدر و حنين و ڪربلا جي واسطي.

آفتون سڀ دور ڪر ۽ گهر سندن معمور ڪر،
۽ دل سندين مَسرور ڪر حمد و ثنا جي واسطي.

مشڪلات آسان ڪر ۽ دشمن کان ڏي پناه،
حرمتِ شيرِ خدا مُشڪل ڪُشا جي واسطي.

شان شاهي شاه (٣٥) آغا کي شهادت جو مليو،
کيو ڪرم جنهن تي خدا خيرالورىٰ جي واسطي.

تون غني غفار آهين هي بندو عاجز عليل،
قرب قادر تون ڪندين نُورالهدىٰ جي واسطي.

حضرت شه غلام علي (٣٦) جو هو سدا صابر ولي،
جنهن کي تي حاصل شهادت نُورالعُلىٰ جي واسطي.

ڪل نبين ۽ ولين جي صحابي اي خدا،
معاف ڪر منهنجون مدايون مُصطفيٰ جي واسطي.

مهر پنهنجي سان مولىٰ حافظه تي رحم ڪر،
عاقبت محمود ڪر مجدّد مقتدىٰ جي واسطي.

-: مناجات پوري ٿي :-

هَدِيَہِ صلوٰة وَ سَلَامُ بَحُضُورِ سَيِّدُ الْاَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِين

صلي الله تعاليٰ عليہ و آلہ وسلم

يا محمد مصطفيٰ توتي صلواتون ۽ سلام — يا حبيب كبريا، توتي صلواتون ۽ سلام
رات ڏينهن شام و سَحَر هر وقت ۽ هر هنڌ ۾ — منهنجي طرفان هر مهل، توتي صلواتون ۽ سلام
حَق تعاليٰ ۽ فرشتا موكلين ٿا هر زمان — يا رسولِ مجتبيٰ، توتي صلواتون ۽ سلام
حكم آهي مؤمن هردم پڙهن توتي صلوات — دل جي عقيدت سان سدا، توتي صلواتون ۽ سلام
دل جي صداقت سان سدا مؤمن پڙهن ٿا هر زمان — يا شَفِيع المذنبين، توتي صلواتون ۽ سلام
صاحبِ لولاكَ سائين مالكِ مختار كُل — رَحمةً للعٰلمين، توتي صلواتون ۽ سلام
ساراه تنهنجي جابجا واكاڻ كئي ربُ العُلىٰ — سارو قرآن آهي گواه، توتي صلواتون ۽ سلام
اعليٰ ٿيو تنهنجو ذِكر ۽ خاص تنهنجي شان ۾ — كولي پڙهون قرآن كي، توتي صلواتون ۽ سلام
تنهنجي شفاعت عام ٿي آهي سڀن اميد مي — بخشجي وينداسڀئي، توتي صلواتون ۽ سلام
نور تنهنجي مان خدا پيدا كيو سارو جهان — ناهي مِثل تون كنهن بَشر، توتي صلواتون ۽ سلام
دربار ربّ جي ۾ سدا تنهنجو وسيلو ٿا ولون — بي كسن جا پرجهلا، توتي صلواتون ۽ سلام
مؤمنن كي ساه كان ويجهو آهي عربي رسول — فرمان ٿيو مالكِ جهان، توتي صلواتون ۽ سلام
چئني صحابين تي سدا رحمت آهي رَحمان جي — ۽ اهل بيت تي سدا، توتي صلواتون ۽ سلام
هرهك صحابي بي مثل ثاني نه ٿين جو كو اصل — ۽ نيك اُمت تي سدا، توتي صلواتون ۽ سلام
علم توكي سڀ عطا كيا ربّ پنهنجي فضل سان — احسان ٿيو الله جو، توتي صلواتون ۽ سلام
عرض آهي عَبدُ جو مون كي گهرائي مُصطفىٰ — مُلك پنهنجي ۾ سدا، توتي صلواتون ۽ سلام

من جانب: عبده عبدالوحيد سرهندي

وما أرسلناك إلا رحمة للعالمين

مختصر تعارف

هن ڪتاب جو مصنف فقير محمد اسماعيل لنڊوي نقشبندي رحمة الله عليہ وڏو اهلِ الله ۽ عشق رسول ﷺ جي دولت سان مالا مال ۽ چونڊيل شخص هو. فقير صاحب هر وقت ۽ هر لمحو درود شريف جي ورد ۾ مشغول رهندو هو. سندس حياتي جو اولين مقصد زباني توڙي تحريري صورت ۾ صلواة سڳوري پڙهڻ جي هدايت ۽ تلقين ڪرڻ هو. جيئن ته الله جل جلا له جي رضا ۽ محبت حاصل ڪرڻ. سندس محبُوب ﷺ جن تي درود ۽ سلام موڪلڻ ۾ پوشيده آهي ۽ چو ته هجي جو اهو محبوب فعل ايڏو ته اتم. اعلىٰ ۽ پسنديده آهي. جو پاڻ خالق ڪائنات جل جلا له ۽ سندس فرشتا نہ صرف انهي؛ ۾ مشغول رهندا آهن. پر سڀني (يا ايها الذين آمنوا) ايمان وارن ۽ (هدي للمتقين) هدايت يافتن کي حڪم ڏنو وڃي ٿو ته توهان بہ انهي ڪم ۾ منهنجا شريڪ ڪار رهو. معلوم ٿيو ته اهو فعل الله جل جلا له ۽ سندس پاڻهن جو مشترڪ فعل آهي. سبحان الله. درود شريف ڪيڏي نہ عظمت ۽ فضيلت جي حامل شئي آهي. جو ايمان وارن ۽ هدايت يافتن لاءِ مخصوص ڪئي وئي آهي. ڀلا نصيب آهن انهن انسانن جا جن کي اها عظيم نعمت پنهنجي بالثمار طرفان عطا ڪئي وئي آهي. فقير صاحب نهايت عشق و محبت. جاکوڙ ۽ مسلسل تلاش ۽ جستجو کان پوءِ هي ڪتاب برڪات الصلواة لکيو. جنهن جي اکر اکر ۾ عشق رسول ﷺ جي خوشبوءِ وسيل ۽ سمايل آهي. منهنجي خيال ۾ درود شريف جو هي؛ اهڙو ڪامل ۽ مڪمل مجموعو آهي. جو هن جهڙو شايد ٻيو ڪو هجي ۽ هي ڳالهہ بہ پنهنجي جاءِ تي درست آهي تہ هن مجموعي کي لکڻ ۾ مرحوم جي رهنمائي خود پاڻ ڪريم ﷺ جن فرمائي آهي. الله جل جلا له جي بارگاهہِ بي نياز ۾ دُعاگو آهيان تہ مرحوم فقير صاحب کي مقام عليين ۾. اسان جي آقا و مولىٰ نبي ڪريم ﷺ جو پاڙو نصيب فرمائي ۽ سندس درجات بلند فرمائي. آمين۔

خادم الفقراء سيد قمر الزمان شاهہ